

M. SPALIO 21 D., TREČIADIENIS

PIRMININKAVO: Jerzy BUZEK

Pirmininkas

1. Posėdžio pradžia

(Posėdis pradėtas 09.05 val.)

2. Pasirengimas Europos Vadovų Tarybai (2009 m. spalio 29–30 d.) (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – Tarybos ir Komisijos pareiškimai dėl pasirengimo Europos Vadovų Tarybai.

Cecilia Malmström, einanti Tarybos Pirmininko pareigas. – (SV) Pone pirmininke, kitą savaitę įvyks Europos Vadovų Tarybos susitikimas. Turime išsamią darbotvarkę, kuri apima daug labai svarbių mūsų visų gerovei klausimų. Mes svarstysime, kaip kovoti su klimato kaita, ieškosime būdų, kaip įveikti finansų ir ekonomikos krizę ES, energetinio saugumo ir nelegalios migracijos klausimus.

Europos Sąjunga bus geriausiai pasirengusi spręsti visus šiuos klausimus, kai bus visiškai aiškus Sutarties likimas. Svarbu, kad Lisabonos sutartis įsigaliotų kiek galima greičiau, kad, be kita ko, galėtume toliau tęsti darbą, skirdami naują Komisiją. Štai kodėl Europos Vadovų Taryba turėtų svarstyti ir šiuos klausimus.

Pradėsiu tuo, kas, kaip man žinoma, yra labai svarbu Europos Parlamentui. Kitos savaitės pabaigoje valstybių ir vyriausybės vadovai bandys pasiekti aiškumo dėl Lisabonos sutarties ratifikavimo ir dėl to, kaip turėtų būti tęsiamas procesas. Didžiąją balsų daugumą tartas „taip“ Airijoje ir Lenkijos prezidento parašas įgalino mus tęsti darbą su nauja energija, tačiau, kaip jums žinoma, Sutartis neįsigalios tol, kol jos neratifikuos visos valstybės narės – 26 iš 27 tai jau padarė, tačiau mes vis dar tebelaukiame Čekijos. Šalies žemutiniai rūmai pritarė Sutarčiai, tačiau paskui 17 senatorių pateikė peticiją Čekijos konstituciniam teismui, prašydami išaiškinti, ar Lisabonos sutartis dera su Čekijos konstitucija.

Mes, žinoma, privalome atsižvelgti į demokratinį procesą Čekijoje. Spalio 27 d., kitaip tariant, kitą savaitę šalies konstituciniame teisme šiuo klausimu įvyks vieši klausymai. Mes manome, kad netrukus po to teismas turėtų paskelbti savo sprendimą, tačiau ši data vis dar tebėra neaiški. Kaip jūs žinote, prezidentas Vaclav Klaus taip pat nurodė tam tikras Sutarties pasirašymo sąlygas. Mes laukiame ir bandome spėti, kokie šie reikalavimai ir sąlygos gali būti. Todėl diskusijos Europos Vadovų Taryboje labai priklausys nuo įvykių Čekijoje. Čekijos konstitucinio teismo pareiškimas ir tolesnė procedūra bus itin svarbūs nustatant, kada įsigalios Lisabonos sutartis.

Europos Vadovų Taryboje taip pat aptarsime tai, kas iki šiol padaryta užtikrinant, kad Lisabonos sutarties įsigaliojimas vyktų kiek galima sklandžiau. Šiuo požiūriu pirmininkaujanti valstybė narė pateiks ataskaitą, kurioje bus apibūdinama esama padėtis visais šiais klausimais. Šioje ataskaitoje pateiksime valstybių narių požiūrį klausimais, susijusiems, pavyzdžiui, su Europos išorės veiksmų tarnyba – tai klausimas, kurį šią popietę čia svarstysime – šios Tarnybos apimtį, jos teisinės padėties, darbuotojų ir finansavimo klausimais. Aš perskaičiau Elmaro Broko pranešimą, kuris priimtas Konstitucinių reikalų komitete pirmadienį. Kaip minėjau, šią popietę mes jį svarstysime išsamiau.

Jau galiu pasakyti, kad kitos savaitės posėdžiui šis pranešimas suteiks rekomendacijas vyriausiajam įgaliotiniui, įgalinančios jį arba ją, Sutarčiai įsigaliojus, skubiai pateikti oficialų pasiūlymą, kaip turėtų veikti Europos išorės veiksmų tarnyba. Šis pasiūlymas turėtų būti priimtas Taryboje labai skubiai, galbūt per artimiausius keletą mėnesių. Daugelį šių klausimų aptarėme su Europos Parlamentu, ir tikimės su juo bendradarbiauti per artimiausias savaites.

Svarbiausias klausimas, kuris bus svarstomas Europos Vadovų Tarybos susitikime, bus klimato kaita. Mes norėtume, kad Taryba priimtų atitinkamus sprendimus, tarp jų ir dėl finansavimo, kad ES toliau išlaikytų vadovaujamą vaidmenį ir šitaip prisidėtų siekiant sėkmingo rezultato Kopenhagoje.

Ekonomikos ir finansų tarybos posėdyje vakar ilgai ir išsamiai svarstytas finansavimo klausimas. Pirmininkaujanti valstybė narė padarė viską, kas įmanoma, kad būtų pasiektas susitarimas, tačiau pabaigoje nusprendė, kad šį klausimą reikėtų perduoti spręsti Europos Vadovų Tarybai. Reikalingos tolesnės diskusijos atskirose valstybėse narėse, kurios įgalintų mus padaryti pažangą šiuo požiūriu. Itin svarbu, kad šis procesas

nenutrūktų. Mes esame informuoti apie sunkumus šiame tarptautinių derybų etape. Todėl, pasiekus susitarimą dėl ES finansavimo, tai leistų mums gerokai pasistūmėti derybose į priekį.

Europos Vadovų Tarybos susitikimas įvyks tinkamu metu, visai prieš pat JT Tarpvvyriausybinės klimato kaitos tarybos derybų sesiją Barselonoje ir G20 šalių finansų ministrų susitikimą Sent Andrusė. Susitarimą Kopenhagoje mums pavyktų pasiekti, tik tuomet, jei veiksmų imtųsi visos šalys. Šiuo metu ES aplinkos ministrai turėtų susitikti aptarti išvadų dėl klimato kaitos. Taip siekiama susidaryti išsamų ES pozicijos vaizdą klausimais, dėl kurių vyksta derybos.

Svarbi Aplinkos tarybos išvadų dalis bus skirta ES išmetamųjų teršalų kiekio ilgalaikio mažinimo strategijai ir bandymui pasiekti susitarimą, kuriuo siekiama priimti sprendimą dėl išmetamųjų teršalų kiekio sumažinimo padidino nuo 20 iki 30 proc., palyginti su paskutiniu praėjusio amžiaus dešimtmečiu. Aplinkos tarybos išvadose bus taip pat aptartas klausimas dėl sprendimo dėl ES pasiūlymo derybose dėl išmetamųjų teršalų kiekio mažinimo tarptautinės aviacijos ir jūrų transporto srityje, ES strategijos nustatant priemones besivystančioms šalims dėl investicijų įvertinimo, atskaitomumo ir priežiūros ir sektorių mechanizmų vaidmens bei tolesnės ES strategijos kovoje su miškų naikinimu ir miškų nykimu tam, kad derybos galėtų sparčiau vykti.

Europos Vadovų Taryba taip pat įvertins pasiektą pažangą, kuriant naują ES finansų rinkų priežiūros sistemą. Kaip jūs žinote, birželio mėn. valstybių ir vyriausybės vadovai pasiekė labai drąsų susitarimą dėl specialios tarnybos, atsakingos už ES finansų sistemos makroekonominę priežiūrą, ir Europos bankų, draudimo ir vertybinių popierių rinkų priežiūros trijų institucijų įsteigimo. Rugsėjo mėn. pabaigoje Komisija pateikė savo teisės aktų pasiūlymų paketą. Tai yra absoliutus pirmininkaujančios valstybės narės prioritetasis, be to, nustatytas drąsus jo įgyvendinimo tvarkaraštis. Mūsų tikslas – iki metų pabaigos pasiekti susitarimą dėl viso paketo.

Todėl man labai malonu, kad ECOFIN taryba vakar žengė svarbų žingsnį ir pasiekė platų politinį susitarimą dėl naujos makroekonominės priežiūros institucijos sukūrimo, neatsisakant diskusijų nacionaliniuose parlamentuose. Finansų ministrai taip pat paprašė pirmininkaujančios Švedijos toliau tęsti dialogą su Europos Parlamentu. Mes turime gerą šio dialogo patirtį ir manome, kad jis galės puikiai vykti.

Dabar svarbu pasinaudoti galimybe ir kiek galima labiau paskubinti mūsų darbą. Turime parodyti, kad darome viską, kas įmanoma, kad būtų išvengta krizių ateityje ir vykdomi mūsų bendri įsipareigojimai užtikrinant, kad vartotojai ir investuotojai atgautų pasitikėjimą finansų sistema.

Taip pat norėčiau pasakyti keletą žodžių dėl užimtumo Europoje – klausimo, kuris, kaip man žinoma, bus svarstomas Europos Vadovų Taryboje. Pastaruoju metu turėjome progą stebėti nedrąsius ekonomikos atsigavimo ženklus. Vis dėlto padėtis darbo rinkose dar blogesė, ir mums bus reikalingos skatinimo ir paramos priemonės.

Vienas klausimas, kurį būtina pabrėžti Europos Vadovų Taryboje – kaip mes turėtume įveikti krizės pasekmes, kartu siekdami ilgalaikio tikslo didinti darbo vietų pasiūlą. Tvariems visuomenės finansams užtikrinti reikalingas aukštas užimtumo lygis. Aukštas užimtumo lygis taip pat reikalingas užtikrinant ekonomikos augimą, žmonių gerovę ir taip pat didesnę Europos socialinę sanglaudą.

Šiuo požiūriu aš taip pat norėčiau jums priminti, kas buvo pasakyta dėl išėjimo strategijų. Finansų ministrai patvirtino, kad atsigavimas yra realus, tačiau trapus. Todėl būtina tęsti ekspansyvią finansų politiką. Derybos Tarybos susitikime leido pasiekti susitarimą rengiant strategijas, pagrįstas principais, kurie svarstyti neoficialiame finansų ministrų susitikime Geteborge.

Taip pat norėčiau šį tą pasakyti apie energetinį saugumą. Kaip numatyta 2009 m. birželio mėn. išvadose, kitą savaitę Europos Vadovų Taryba turėtų įvertinti pasiekimus energetikos infrastruktūros (tarptautinių jungčių) ir krizės mechanizmų požiūriu. Mes parengėme pažangos ataskaitą nuo sausio mėn. Europos Vadovų Taryba atkreips dėmesį į šią ataskaitą.

Europos Vadovų Taryba taip pat turėtų patvirtinti ES Baltijos jūros regiono strategiją. Rugsėjo mėn. Europos Parlamento plenarinėje sesijoje šiuo klausimu įvyko labai vaisingos diskusijos. Valstybių ir vyriausybės vadovai patvirtins pirmininkaujančios valstybės narės išvadas, kurioms pirmadienį turėtų pritarti Bendrųjų reikalų ir išorės santykių taryba. Ši strategija – tai integruota sistema sprendžiant mums kylančius iššūkius, kuri padėtų stiprinti ekonominę, socialinę ir teritorinę ES sanglaudą. Esu įsitikinusi, kad ši strategija įkvėps ir kitus makroekonominis ES regionus ir šitaip padės stiprinti Europos integraciją. Šiuo metu kuriama Dunojaus regiono ES strategija, kuri bus pristatyta, kai 2011 m. pirmininkavimą perims Vengrija.

Su dideliu malonumu pirmininkaujanti Švedija dabar pristatys šios iniciatyvos, kuri pradėta čia, Europos Parlamente, rezultatą. Manome, kad Europos Vadovų Taryba paragins visus suinteresuotus dalyvius pradėti nedelsiant įgyvendinti šią strategiją, kuri yra neabejotinai būtina, jei norime spręsti rimtas aplinkos problemas ir siekti strateginių tikslų.

Europos Vadovų Taryba taip pat įvertins pažangą, kurios pasiekta, įgyvendinant išvadas dėl padėties, susijusios su migracija Viduržemio jūros regione. Taryba turėtų džiaugtis priemonėmis, kurių imtasi trumpuoju laikotarpiu, pavyzdžiui, bandomasis projektas Maltoje, ir pažanga steigiant Europos prieglobsčio paramos biurą. Taip pat būtina nurodyti, kad ES ir Turkija atnaujino derybas dėl migracijos.

Mes manome, kad Europos Vadovų Taryba paragins stiprinti pastangas sprendžiant klausimus dėl susidariusios padėties Viduržemio jūros šalyse ir toliau tęs darbą siekiant ilgalaikių sprendimų, kurie būtų pagrįsti valstybių narių solidarumu. Mes taip pat tikimės, kad Taryba turėtų pabrėžti didesnių pastangų poreikį įgyvendinant visuotinę ES požiūrį į migraciją. Taryba paragins stiprinti FRONTEX ir nustatys bendras taisykles FRONTEX operacijoms jūroje.

Pagaliau taip pat įvyks diskusijos dėl išorės santykių. Bendrųjų reikalų ir išorės santykių taryba birželio mėn. paprašė institucijų persvarstyti tolesnę ES dalyvavimą veiksmuose Afganistane ir Pakistane. Pirmasis projektas buvo svarstomas rugsėjo mėn. neoficialiame ES užsienio reikalų ministrų susitikime, ir šiuo metu valstybės narės nagrinėja išsamų pasiūlymą darbo grupėse. Kitą savaitę užsienio reikalų ministrų posėdyje ES turėtų patvirtinti planą dėl mūsų dalyvavimo Afganistane ir Pakistane. Plane daugiausia dėmesio bus skirta valstybės pajėgumų ir institucijų abiejose šalyse stiprinimui. Itin svarbu, kad šis planas būtų pradėtas įgyvendinti nedelsiant.

Reikalingos plačios tarptautinės priemonės, jei mes norime, kad padėtis Afganistane ir Pakistane keistųsi į gera. Vien tik kariniais sprendimais tvaraus sprendimo nepavyks pasiekti. Ekonominės pažangos negali būti be saugumo ir kontrolės. Mes taip pat turime investuoti į demokratinių institucijų kūrimą ir pilietinės visuomenės stiprinimą. Šiuo požiūriu ES tenka itin svarbus vaidmuo abiejose šalyse. Jose esama bendrų problemų ir regioninių aspektų, bet, žinoma, požiūris į abi šalis skiriasi. Mes tai svarstysime Europos Vadovų Taryboje kitą savaitę ir, žinoma, išklausysime bet kokias šio Parlamento narių pastabas ir klausimus.

(Plojimai)

José Manuel Barroso, *Komisijos pirmininkas*. – Pone pirmininke, aš iš esmės pritariu tam, ką Europos Vadovų Tarybos vardu pasakė Cecilia Malmström. Leiskite man pabrėžti du pagrindinius klausimus: pirmasis – Lisabonos sutartis ir instituciniai klausimai ir antrasis – kova su klimato kaita ir Kopenhagos perspektyvos.

Pirmiausia aš manau, kad ši Europos Vadovų Taryba turėtų siekti priimti galutinius sprendimus, kurie leistų pagaliau įsigalioti Lisabonos sutarčiai. Per daugelį metų mes įsitikinome, kad naujos Sutarties ratifikavimas niekada nėra lengva patirtis. Mes patyrėme pralaimėjimų ir nusivylimų, tačiau kiekvienu atveju mums pavyko įtikinamai išsaugoti tai, kas Sutartyje svarbiausia – demokratinės ir veiksmingos Europos principus. Esu įsitikinęs, kad pavyks įveikti ir paskutinę kliūtį, ir Sutartis turėtų įsigalioti, nes Airijos gyventojai didele balsų dauguma pritarė Lisabonos sutarčiai.

Užbaigus ratifikavimo procesą Lenkijoje, mes galime teigti, kad visos valstybės narės demokratiškai pritarė Lisabonos sutarčiai. Dabar būtina užbaigti ratifikavimo procesą Čekijoje. Žinoma, turime gerbti konstitucines procedūras, kurios numatytos Čekijoje, tačiau taip pat turime atsižvelgti ir į demokratinę valią, kad Sutartis turi įsigalioti. Čekijos parlamentas aiškiai parodė šią demokratinę valią, todėl aš tikiuosi, kad iki visiško ratifikavimo nebus keliama jokių dirbtinių kliūčių ir procesas nebus vilkinamas.

Jau minėjau šiame Parlamente, kaip svarbu kuo mažiau vėluoti skiriant Europos Komisiją. Vis dėlto turime padaryti viską, ką galime, kad turėtume Lisabonos sutarties Komisiją, nes dabar Europai to labai reikia. Turime įgyvendinti darbotvarkę, kuriai pritarė šis Parlamentas, mane išrinkdamas pirmininku naujai kadencijai. Kad šito pasiektume ir kad institucijos galėtų tinkamai veikti, jei mes norime turėti stiprią, nuoseklią ir veiksmingą Europos Sąjungą, būtina ratifikuoti Lisabonos sutartį. Todėl aš dar kartą pabrėžiu, kad Europos Vadovų Taryba turėtų priimti atsakomybę ir imtis skubių veiksmų, kitaip Europa brangiai sumokės už vėlavimą, nes Europos Sąjungos institucijos negalės tinkamai veikti.

Kartu teisinga tęsti Sutarties įgyvendinimo darbą ir pasirengti Sutarties įsigaliojimui. Žinau, kad šis Parlamentas yra pasiryžęs bendradarbiauti. Man malonu su jumis dirbti siekiant kiek įmanoma greičiau įgyvendinti Sutartį. Šis Parlamentas jau pradėjo darbą daugelyje sričių ir daug prisidėjo prie to, kad daugelis idėjų, pavyzdžiui, Europos piliečių iniciatyvos įgyvendinimas, taptų tikrove. Žinau, kad šią popietę jūs svarstysite Elmaro Broko

pranešimą dėl Europos išorės veiksmų tarnybos. Pranešime numatytas tinkamas pagrindas tarnybai, kaip ir kitoms Bendrijos naujovėms, kuriomis siekiama stiprinti Bendrijos sistemą ir didinant jos veiksmingumą.

Žinau, kad iš pradžių didelį rūpestį kėlė tai, kad IVT gali būti tam tikros rūšies tarpvyriausybinių institucijų, nepriklausanti Europos Sąjungos sistemai, tačiau tarnyba turėtų neabejotinai veikti Europos Sąjungos sistemoje. Ji turėtų glaudžiai bendradarbiauti su visomis institucijomis, pirmiausia ir labiausiai Komisija. Sprendimus, kuriuos ji rengia, turėtų perimti Komisija arba Taryba BUSP klausimais. Iš tikrųjų, esu įsitikinęs, kad nuo to priklausys jos sėkmė ir bus užtikrinta, kad Europos Sąjungos išorės veikla būtų daugiau nei jos institucinių dalių veiklos suma. Jei ji dirbs demokratiškai palaikoma šio Parlamento, remdamasi Tarybos ryšiais su nacionalinėmis administracijomis ir Komisijos kompetencija bei Europos vizija, ši tarnyba tikrai taps galinga priemone Europos Sąjungai siekiant savo tikslų pasaulio arenoje. Europos išorės tarnyba *communautaire* pagrindu, tarnyba, kurios veikla būtų pagrįsta Bendrijos metodu, turėtų didelę įtaką Europai ir būtų stipri priemonė didinant suvienytos Europos įtaką pasaulyje.

Kartu Europos Vadovų Taryba turėtų įgyvendinti aktyvią politikos darbotvarkę. Ji turėtų siekti išlaikyti pagreitį sprendžiant ekonomikos krizės, pirmiausia jos poveikio užimtumui, klausimus. Privalome vykdyti darbą, dėl kurio susitarėme G20 susitikime. Privalome daryti viską, kas įmanoma, kad pasiūlymai, kuriuos pateikė Europos Komisija dėl finansinės priežiūros, įsigalioję kiek galima greičiau. Privalome toliau vykdyti savo programą sprendžiant energetinio saugumo klausimus.

Svarbiausias politiniu požiūriu Taryboje svarstomas klausimas bus Kopenhaga. Sėkminga Kopenhagos baigtis yra labai svarbi Europos piliečiams ir pasaulio bendruomenei. Iki Kopenhagos konferencijos liko mažiau nei 50 dienų. Derybų pažanga tebėra lėta. Europos Sąjunga ir vėl turėtų pasistengti pirmą ir siekti išlaikyti derybų pagreitį. Tikslai, kuriuos pateikėme, galėtų įkvėpti kitus, siekiant paspartinti savo veiksmus, tačiau mes žinome, kad visuotiniams veiksams reikalingos didesnės pastangos. Turime padėti besivystančioms šalims ir pateikti konkrečių idėjų dėl finansavimo, kaip praėjusį mėnesį pasiūlė Europos Komisija. Mūsų vertinimu, iki 2020 m. besivystančioms šalims per metus turėtų prireikti papildomai 100 mlrd. EUR arba maždaug tiek. Didelė šios sumos dalis turėtų būti vietos, pirmiausia didžiųjų besivystančių šalių – besivystančių ir besiformuojančios ekonomikos šalių – ir anglių rinkos lėšos, tačiau taip pat turėtų būti numatytos didelės apimties tarptautinės lėšos, kurių atitinkama dalis tenka Europos Sąjungai.

Kopenhagos darbotvarkė nėra susijusi tik su klimato kaita. Tai, žinoma, pagrindinis tikslas, tačiau klimatas yra taip pat vystymosi sritis, ir mes turėtume nepamiršti šio svarbaus aspekto. Tai turėtų būti pagrindinis išipareigojimas, ypač kai visuomenės lėšos šiuo metu yra ribotos, tačiau mes žinome ir tai, kad kuo ilgiau lauksime, tuo sąnaudos bus didesnės. Europos Vadovų Tarybos užduotis yra ieškoti kūrybingų sprendimų, kurie parodytų, kad kovojant su klimato kaita Europos Sąjunga gali vieningai veikti.

Pirmiausia, Kopenhaga turėtų parodyti, kad ir toliau nenukrypstamai laikomasi siekio mažinti išmetamųjų teršalų kiekį; antra, ji turėtų parodyti, kad esame pasirengę padėti tiems, kurie norėtų žengti šia kryptimi. Tai yra geriausia, ką gali pasiūlyti aktyvi Europa, kuri numatyta pagal Lisabonos sutartį – sukurti darbotvarkę, iš kurios matyti, kad Europos Sąjunga gali būti konkrečiai naudinga savo piliečiams.

Siekdami drąsios darbotvarkės, turime sukurti veiksmingą institucinę sistemą, ir čia aš grįžtu prie pirmojo klausimo. Lisabonos sutartis yra pirmoji Europos sutartis išsiplėtusiai Europai. Ši karta, kaip ypač gerai žinoma mūsų draugams iš Vidurio ir Rytų Europos, gerai prisimena Europos padalijimą, tačiau nėra nieko amžina. Institucijos išlieka, todėl mums reikalingos institucijos išsiplėtusiai Europai. Lisabonos sutartis yra XXI amžiaus sutartis Europai, kurioje numatytos stiprios institucijos, kurios galėtų užtikrinti konkrečius rezultatus 27 ir daugiau valstybių narių. Tačiau vien institucijų vis dėlto nepakanka. Mums reikalinga stipri politinė valia įgyvendinant savo tikslus, ir aš tikiuosi, kad Europos Vadovų Taryba šio mėnesio pabaigoje parodys šią valią, siekdama drąsių ir reikšmingų Kopenhagos konferencijos rezultatų.

(Plojimai)

Joseph Daul, PPE frakcijos vardu. – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcija tikisi, kad kitoje Europos Vadovų Taryboje bus pagaliau baigtas pernelyg ilgai užtrukęs Europos Sąjungos institucijų neapibrėžtumo laikotarpis ir bus suteiktas pakankamas postūmis kuriant naująją Komisiją ir taip pat skiriant nuolatinę Tarybos pirmininką ir vyriausiąjį įgaliotinį, kaip tai numatyta pagal Lisabonos sutartį.

Svarbiausia, kad Taryba imtųsi reikalingų priemonių siekiant atgaivinti augimą ir didinti užimtumą Europoje, nes ši krizė tęsis tol, kol nebus atkurta socialinė sanglauda.

Pirmiausia dėl institucijų visiems norėčiau priminti, kad Lenkijos prezidento sprendimas pasirašyti sutartį reiškia, kad visos valstybės narės, išskyrus vieną, atvėrė kelią Europai žengti į priekį nebegaištant laiko veltui.

Spalio mėn. 27 d., likus vos dviem dienom iki Europos Vadovų Tarybos susitikimo, Čekijos konstitucinis teismas svarstys Sutarties derėjimo su šalies konstitucija klausimą. Žinoma, mes gerbsime šį sprendimą, kad ir koks jis būtų.

Kita vertus, mano frakcija smerkia tai, kad Čekijos prezidentas, nors šalies parlamente ir pritarta Sutarčiai, sudarė naują precedentą, delsdamas ją pasirašyti, nes visiems aišku, kad tai yra tik pretekstas. Gaila, kad kitos valstybės seka jo pėdomis ir savo ruožtu reikalauja patikinimų dėl vieno ar kito Sutarties aspekto. Turime nepasiduoti bandymams atverti šią Pandoros skrynią ir dėkoju pirmininkaujančiai valstybei narei už tai, kad ji aiškiai tai pareiškė.

PPE frakcija tikisi, kad Europos Vadovų Taryboje bus aiškiai nurodyta, kad Europos Sąjunga nepritaria šiai vilkinimo taktikai. Visi Europoje tiesiogiai arba netiesiogiai pritarė Sutarčiai, ir dabar būtina žengti į priekį. Kiekvienam iš mūsų žinoma, kad kadangi Europos visuomenė užimta diskusijomis dėl institucinių klausimų ir kadangi Europa neturi priemonių, reikalingų demokratiškai ir veiksmingai priimti sprendimus, realūs politiniai, ekonominiai, socialiniai ir ekologiniai klausimai negali būti sprendžiami taip sparčiai ir svariai, kaip to reikėtų. Mes matome, kad šiuo metu pažanga sustojė.

Parlamentas turėtų kiek galima greičiau surengti būsimųjų Komisijos narių klausymus ir iki metų pabaigos, jei galima, nuspręsti dėl visų postų Komisijoje ir Taryboje.

PPE frakcija taip pat tikisi iš Europos Vadovų Tarybos tam tikrų aiškių rekomendacijų dėl ekonominės politikos, kurios turėtų būti parengtos atsižvelgiant į G20 aukščiausiojo lygio susitikimo Pitsburge išvadas, kur, vis dėlto, nebuvo pasiekta jokių apibrėžtų rezultatų, ir iš spaudos matyti, kad jis praėjo visiškai nepastebėtas.

Europa turėtų daryti viską, kas įmanoma, kad jos verslas pakankamai investuotų ir pasitelktų mokslinius tyrimus. Europa taip pat turėtų daryti viską, kas įmanoma, kad būtų sukurta sąžininga aplinka prekybai.

Pagaliau dėl klimato aš tikiuosi, kad Europos Vadovų Taryba parengs strategiją, atitinkančią esamą padėtį, tai yra, atsižvelgdama į menkus mūsų partnerių įsipareigojimus likus mažiau nei dviem mėnesiams iki Kopenhagos. Norėčiau aiškiai paklausti: kokią spaudimą mes ketiname panaudoti Jungtinėms Valstijoms, Kinijai ir besivystančioms šalims? Ribotą ir mandagų spaudimą ar didžiausią galimą spaudimą? Nors aš ir labai džiaugiuosi dėl to, kad Europa šioje srityje pirmauja, ji negali būti vienintelė, kuri gali įveikti visuotinį atšilimą.

Iki Kopenhagos aukščiausiojo lygio susitikimo liko vos 50 dienų – 50 dienų nėra daug, tačiau to pakanka, jei žinome, ko norime, ir todėl prašau jūsų, pone Tarybos pirmininke ir Komisijos pirmininke, paaiškinti, kaip jūs ketinate panaudoti šias likusias 50 dienų.

Pone pirmininke, ponios ir ponai, Europos Vadovų Tarybos spalio mėn. sesija bus labai svarbus įvykis, kuris parodys, ar Europa yra informuota apie poreikį skubiai veikti ekonomikos srityje, socialiniais klausimais ir įveikti institucinius ginčus. Frakcija, kuriai aš priklausu, PPE, apeliuoja į kiekvienos iš 27 valstybių narių atsakomybės jausmą.

(Plojimai)

Hannes Swoboda, *S&D frakcijos vardu*. – (DE) Pone pirmininke, Cecilia Malmström, José Manueli Barroso, prieš pradėdami svarstyti institucinius klausimus, norėčiau pasakyti trumpą pastabą dėl Kopenhagos.

Jūs esate visiškai teisi, Cecilia Malmström, ir José Manuel Barroso tai patvirtino, kad vienas iš svarbiausių sprendimų, kurį turime priimti, susijęs su Kopenhaga. Mums reikalingi teisiškai įpareigojantys tikslai, o ne bendri pareiškimai. To nebus lengva pasiekti, nes teisėkūros procesas Amerikoje tebėra neužbaigtas. Mes taip pat turime priimti tam tikrus sprendimus po Kopenhagos kitais metais. Vis dėlto šio proceso pabaigoje turėtų būti pasiekti teisiškai įpareigojantys tikslai. Tai yra būtina.

Antra, kalbant apie finansų rinkas ir ekonomikos padėtį, šiuo metu vadovams mokamas premijas galima vertinti kaip įžeidimą ir provokaciją. Tai ypač taikytina Amerikai, tačiau tinka ir Europai. Tai nėra pagrindinė problema, tačiau ji rodo, kad daugelis vadovų nesupranta, kokia yra finansų rinkų įstatymų esmė ir kokia atsakomybė jiems tenka prieš visuomenę. Cecilia Malmström, aš pripažįstu, kad esate teisi, ypač teikdama prioritetą užimtumo politikai. Kalbama ne tik apie ekonomikos skatinimą, kuris pateiktas kaip ekonomikos gaivinimo plano dalis. Tai taip pat apima naujas priemones skatinant užimtumą.

Vakar Komisijos pirmininkas teigiamai reagavo į Stepheno Hugheso prašymą. Man labai malonu, kad mums bent pavyko bendrai susitarti, kad užimtumo politika per artimiausius keletą metų būtų visų mūsų veiksmų pagrindas.

Dabar norėčiau šį tą pasakyti apie Lisaboną. Pirmiausia, kalbant apie tai, kad trūksta prezidento Václavo Klausio parašo, aš manau, kad konstitucinis teismas turėtų priimti teigiamą sprendimą. Nepriimtina būtų taip panaudoti E. Benešo dekretus, ir manau, kad šis klausimas galbūt turėtų būti persvarstytas iš naujo, todėl pasirašymą galima atidėti. Norėčiau priminti savo kolegoms EP nariams iš Čekijos, kad prieš stojimą mes prašėme parengti pranešimą dėl E. Benešo dekretų – Cecilia Malmström, jūs prisimenate, nes tuo metu buvote viena iš mūsų – kuriuo būtų nustatyta, ar E. Benešo dekretai nėra kliūtis Čekijos stojimui. Daugumos nuomonė tuo metu buvo tokia, kad jie nėra kliūtis. Dekretų įtaka šiuo metu nepakito ir jie turėjo įtaką tuo metu, kai buvo rengiami. Kai mes teigiame, kad E. Benešo dekretai nebuvo kliūtis Čekijos stojimui, tai reiškia, kad dabar nepriimtina remiantis tais pačiais dekretais atsisakyti pasirašyti Lisabonos sutartį. Mes turime laikytis aiškios nuomonės šiuo požiūriu.

Lisabonos sutartimi siekiama dviejų pagrindinių tikslų: viena vertus, daugiau demokratijos Europoje, kuri reikštų daugiau parlamentinės demokratijos, ypač Europos Parlamente

(Protestai)

– jūs to nenorite, nes nepritariate didesnei demokratijai – ir, kita vertus, veiksmingumo didinimo. Cecilia Malmström, jums tenka labai svarbi užduotis per artimiausius keletą savaitių užtikrinti, kad instituciniai klausimai ir personalo klausimai nestotų skersai kelio visam procesui. Vakar José Manuel Barroso pastebėjo, ir visai teisingai, kad mums reikalingas Tarybos pirmininkas, kuriam mes negalėtume daryti įtakos, tačiau kuris galėtų gerai dirbti su Komisija – ir čia pridurtume – su Europos Parlamentu – ir kuris priimant sprendimus vadovautųsi Bendrijos metodu. Tai labai svarbu. Mums nereikalingas parodomasis Tarybos pirmininkas, kuris bandytų užtraukti mums ant akių šydą. Mums reikalingas Tarybos pirmininkas, kuris su mumis galėtų veiksmingai dirbti.

Žinoma, Išorės veiksmų tarnyba reikalinga ne tik tais tikslais, kuriuos minėjo Komisijos pirmininkas, ir teikiant veiksmingas rekomendacijas dėl vienybės ir bendros užsienio politikos, tačiau taip pat ir parlamentinės kontrolės požiūriu. Nepriimtina, kad vienas ar kitas punktas staiga būtų pašalintas iš Lisabonos sutarties, kuria siekiama užtikrinti didesnę parlamentinę kontrolę, ir šitaip parlamentinė kontrolė būtų sumažinta, nes Išorės veiksmų tarnyba taptų visiškai nepriklausoma.

Žinau, kad turime rasti kompromisą. Vis dėlto būtina žinoti, kad kartu su pranešėju Elmaru Broku mes visiškai pritariame Komisijos pirmininkui dėl to, kad mums reikalinga aiški struktūra. Parlamentinė kontrolė yra lemiamas veiksnys, ir jis apima Išorės veiksmų tarnybos kontrolę ir užsienio politiką, parengtą vyriausiojo įgaliotinio, nors, žinoma, mes pripažįstame ir Tarybos vaidmenį. Kadangi jūs buvote viena iš mūsų ir kovojote už tai Užsienio reikalų komitete, mes jus laikome viena mūsų sąjungininkių šioje srityje. Tikiu, kad galime įgyvendinti Lisabonos sutartį taip, kaip numatyta, tikėdamiesi daugiau demokratijos, didesnės parlamentinės kontrolės ir veiksmingesnės užsienio politikos.

(Plojimai)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Pone Hannes Swoboda, minėjote, kad stojimo metu Čekijai buvo pažadėta, kad nėra ko jaudintis dėl E. Benešo dekretų, nes jie yra negaliojantys. Ar jums žinoma, kad rimti šių dekretų padariniai vis dar galioja? Todėl, jei teisinės valstybės principai dar yra ko nors verti ir mes manome, kad visa Europa turėtų jais vadovautis, šiuo požiūriu čekams, kaip ir Sudetų vokiečiams ir vengrams, yra ko nerimauti.

Pirmininkas. – Hannes Swoboda, kaip jūs galite tai pakomentuoti?

Hannes Swoboda, S&D frakcijos vardu. – (DE) Pone pirmininke, aš aktyviai dalyvavau sprendžiant šį klausimą, nes daug Sudetų vokiečių gyvena Austrijoje, ir pripažįstu jų teises, sunkumus ir susirūpinimą. Vis dėlto mes privalome pamiršti praeities vaiduoklius ir žvelgti į ateitį. Ateitis nepriklauso nuo E. Benešo dekretų. Ji priklauso laisvai Europai, kurioje gyvena laisvi piliečiai, kurių teisės apsaugotos Pagrindinių teisių chartija. Tai yra mano Europos vizija.

Guy Verhofstadt, ALDE frakcijos vardu. – Pone pirmininke, „traukinys nuvažiavo taip greitai ir taip toli, kad jį sustabdyti arba pasukti atgal yra neįmanoma.“ Cituoju prezidentą Václavą Klausą ir tai tikriausiai yra vienintelis kartas, kai aš jam pritariu – traukinys nuvažiavo taip greitai ir taip toli, kad jo sustabdyti arba pasukti atgal neįmanoma.

Tai svarbi prezidento Václavo Klausio citata, nes akivaizdu, kad jis susitaikė su mintimi, kad Lisabonos sutarties nebeįmanoma nepriimti. Manau, kad jeigu ją ratifikavo ir patvirtino 27 valstybės narės, mes galime tikėtis gauti ir jo parašą.

Manau, kad šiuos požiūrio pokyčius galima paaiškinti mūsų ir jūsų pasiryžimu toliau tęsti procesą, kaip tai numatyta pagal Lisabonos sutartį, ir tai bus galima akivaizdžiai matyti per artimiausias dienas ir savaites. Tikiuosi, kad dienas, o ne savaites. Kitaip tariant, geriausias būdas užsitikrinti prezidento Václavo Klausio paramą ir galutinę Sutarties ratifikavimą, Cecilia Malmström, yra paprasčiausiai tęsti procesą ir jo įgyvendinimą. Jei traukinys važiuoja taip greitai ir taip toli, kad jo neįmanoma sustabdyti, belieka važiuoti toliau.

Šiuo požiūriu absoliučiai būtina, kad Taryba paspartintų procedūrą skiriant naująją Komisiją ir kiek įmanoma greičiau pateiktų paketą dėl Tarybos pirmininko ir vyriausiojo įgaliotinio. Kartoju, kad tai geriausias būdas parodyti prezidentui Václavui Klausui, kad jis teisus, kad traukinys įsibėgėja vis greičiau ir jam nebelieka nieko kito, kaip tik pasirašyti Sutartį. Jeigu jūs delsite, jis taip pat dels. Jei jūs žengsite į priekį, jis pasirašys. Tai mano nuomonė.

Antrasis klausimas susijęs su Išorės veiksmų tarnyba. Tikiuosi, kad Taryba dėl to gali pasiekti susitarimą, tačiau ne bet kokią susitarimą. Turėtume vengti bet kokių pasikartojimų. Bijau, kad šiuo metu kuriamos dvi lygiagrečios struktūros: viena yra Komisija ir Europos Sąjungos delegacijos, kaip tai numatyta pagal naująją Sutartį, kur šiandien dirba daugiau nei 6 000 žmonių, tarp jų esama vietos darbuotojų, kurie dirba Komisijai ir Komisijos pirmininkui. Kita – naujoji Išorės veiksmų tarnyba su keletu tūkstančių žmonių, dirbančių vyriausiajam įgaliotiniui.

Viso šio proceso pabaigoje visiškai aišku ir būtina sukurti vienintelę struktūrą, kuri spręstų išorės klausimus, o ne lygiagrečią Komisijos delegacijoms struktūrą, viena vertus, ir Išorės veiksmų tarnybą, antra vertus. Tikiuosi, kad mums pavyks pasiekti susitarimą Taryboje, tačiau aš taip pat tikiuosi, kad tai bus susitarimas, iš kurio bus aiškiai matyti, kad Komisijos struktūra nebus dubliuojamos, viena vertus, Komisijos delegacijų ir, kita vertus, Išorės veiksmų tarnybos.

Rebecca Harms, Verts/ALE frakcijos vardu. – (DE) Pone pirmininke, Cecilia Malmström, José Manueli Barroso, pirmiausia Čekijos klausimu norėčiau pasakyti, kad, mano manymu, Václav Klaus yra pavojingas ir jo veiksmus galima vertinti kaip tam tikrą politinį akibrokštą. Norėčiau jūsų prašyti nereaguoti į jo išpuolius, nes jis negerbia net Čekijos įstatymų, negerbia konstitucinės daugumos, kuri balsavo už Sutartį Čekijoje, ir nepaiso Čekijos įstatymų, reikalaudamas Čekijos atsisakyti Pagrindinių teisių chartijos. Mano nuomone, mes siek tiek per daug kalbame apie šį veikėją iš Čekijos. Čekijos piliečiai daug prisidėjo prie Europos suvienijimo, kai iš jos pasitraukė vokiečiai, ir jie nusipelno daugiau. Tai yra viskas, ką galiu pasakyti apie prezidentą Václavą Klausą.

(Plojimai)

Klimato kaitos klausimu, José Manueli Barroso, retai kada pritariu jums taip, kaip šį kartą. Labai džiaugiuosi dėl to, kad jūs dar kartą pakartojote, kaip europiečiams svarbu prisidėti kuriant tarptautinį klimato apsaugos priemonių besivystančioms šalims fondą. Vakar man buvo tiesiog gėda, kai perskaičiau, kad Vokietijos valstybės finansų sekretorius, dalyvavęs derybose Liuksemburge, palygino derybas su pokerio žaidimu. Jis pasakė, kad žaidžiant pokerį kiekvienas slepia tai, ką turi rankose. Pasirengimas Kopenhagai nėra pokerio žaidimas. Kaip ne kartą minėjo Angela Merkel ir kiti vadovaujantys Europos Sąjungos politikai, tai yra didelis iššūkis mums. Tai yra iššūkis visiems žmonėms, kurie gyvena mūsų planetoje. Tikiu, kad tai būtina labai rimtai vertinti.

Nuo 2020 m. pagalbai įsipareigojimams klimato apsaugos srityje besivystančioms šalims, įgyvendinant prisitaikymo priemones bus skirta per 100 mlrd. EUR. Nuo 2020 m. tai būtų maždaug 3 mlrd. EUR tokiai valstybei kaip Vokietija. Lyginant su tuo, kiek kasmet skiriama ekonomikos gaivinimo programoms arba finansų sektoriaus gaivinimui, tai yra trupiniai. Man gėda, kad gali būti pritarta nesėkmei Kopenhagoje ir šiam gėdingam pokerio žaidimui. Europos Sąjungos derybos Liuksemburge rodo, kad įsitikinimai nėra lemiamą jėgą. Europos Sąjunga kol kas nevaizdina vadovaujamo vaidmens tarptautinės klimato apsaugos srityje. Ji yra viena didžiausių pažangos kliūčių. Jūs turėtumėte nepamiršti, kad derybas šiandien Liuksemburge ir kitą savaitę Briuselyje stebės visas pasaulis.

Man nelieka nieko kita, kaip tik dar kartą paraginti José Manuelį Barroso užtikrinti, kad Komisija toliau laikytųsi savo krypties. Šio tarptautinio fondo finansavimas turėtų būti skaidrus. Apie tai kalbame jau dvejus metus dar nuo Balio. Cecilia Malmström, manau, kad švedai derybose laikosi tinkamos pozicijos. Jūs turite išlikti nuoseklūs ir gerbti balsavimą Europos Parlamento Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos

komitete. Mūsų tikslas – sumažinti CO₂ dujų išmetimą 30 proc. iki 2020 m. Jei mes dabar nuleisime kartelę, mums niekuomet nepavyks pasiekti dviženklį tikslą.

Man kelia klausimų Tarybai pirmininkaujančios Švedijos patikimumas. Manau, kad jūs pagaliau turėtumėte įtikinti jūsų valstybei priklausančią įmonę *Vattenfall* kryptingai ir neribotai neinvestuoti į anglis visoje Europoje ir ypač neinvestuoti į tas sritis, kur nereikalingi taršos leidimai. Ši *Vattenfall* strategija kenkia jūsų šalies reputacijai pasaulinių klimato derybų išvakarėse. Aš taip pat norėčiau prašyti jūsų užtikrinti, kad būtų atsisakyta teisinių veiksmų, kuriuos *Vattenfall* pradėjo prieš Vokietijos Federacinę Respubliką siekdama pakeisti Vokietijos aplinkos įstatymus taip, kad *Vattenfall* būtų leista statyti anglimis kūrenamas elektrines. Manau, kad jūsų šiaip gera reputacija vis dėlto turi vieną juodą dėmę. Jūs privalote užtikrinti, kad viskas būtų tvarkoje prieš pradedant Kopenhagos susitikimą.

Pirmininkas. – Kolegos, laikykitės jums skirtą laiko. Jūsų kalbos yra svarbios, tačiau turiu dar vieną prašymą dėl mėlynosios kortelės. Aš nereaguosiu į kiekvieną mėlynąją kortelę, nes mes turime tęsti mūsų diskusiją. Po keleto minučių bus dar prašymų; jei tai bus prašymas pagal Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnio 8 dalį, aš leisiu kalbėti.

Timothy Kirkhope, ECR frakcijos vardu. – Pone pirmininke, pirmiausia norėčiau pasveikinti pirmininkaujančią Švediją su jos sėkmingu pirmininkavimu ir tuo, kaip ji sprendė labai svarbius klimato kaitos ir ekonomikos ir finansų krizės, su kuria šiandien susiduriame, klausimus. Aš manau, kad Frederik Reinfeldt ir jo Vyriausybė dėl to nusipelnė mūsų padėkos, tačiau, kaip ir daugelis pirmininkaujančių valstybių narių, ji taip pat turi atsižvelgti į daug kitų vidaus institucinių klausimų – šiuo atveju klausimą dėl Lisabonos sutarties.

Institucinės dogmos nėra prioritetas Europos piliečiams. Mums svarbesnė Lisabonos darbotvarkė, o ne Lisabonos sutartis.

Lisabonos darbotvarkė turi kilnų tikslą: sukurti dinamiškiausią ir konkurencingiausią žinių ekonomiką pasaulyje, kuri leistų palaikyti tvarų ekonomikos augimą, sukurti daugiau ir geresnių darbo vietų, siekti didesnės socialinės sanglaudos ir tausoti aplinką iki 2010 m.

Dabar tai turėtų didelės įtakos milijonų žmonių gyvenimui ir padėtų kurti tvirtą pagrindą mūsų ekonominei atečiai, ir vis dėlto, kaip minėjo Frederik Reinfeldt, Lisabonos darbotvarkė patyrė nesėkmę.

Kodėl mes negalime pasiekti rezultatų, kurie būtų reikšmingi mūsų piliečiams? Pagirtini Lakeno deklaracijos tikslai nebuvo įgyvendinti praktiškai, ir dabar Lisabonos darbotvarkė pasižymi tuo pačiu tikslo ir rezultatų trūkumu.

Kol kas, pone pirmininke, nepavyko pasiekti, kad iniciatyvos, susijusios su valstybių narių ekonomika, būtų aiškiai suprantamos eiliniams žmonėms. Darbo vietų kūrimas nereiškia, kad turėtų būti kuriamos darbo vietos buvusiems ministrams pirmininkams, skiriant juos Tarybos pirmininku, arba kelionių entuziastams, skiriant juos vyriausiuoju įgaliotiniu užsienio reikalų klausimais.

Šios dvi darbo vietos kažin ar daug padėtų sunkiai besiverčiančioms mažosioms ir vidutinėms įmonėms bet kurioje mūsų valstybių narių. Jos mažai pagelbėtų įveikiant krizę, kurios pasekmės šiuo metu patiria milijonai šeimų.

Instituciniai pokyčiai nepadės kovoti su klimato kaita. Būtina pasipriešinti didžiausiems pavojams, kurie kyla mūsų pasauliui, ir ieškoti praktiškų ir tinkamų būdų, kaip jų išvengti. Tūkstančiai puslapių teksto, kurio didžioji dalis yra pernelyg sudėtinga mūsų piliečiams, paprasčiausiai reiškia sunaikintus medžius, kuriuos turėtume išsaugoti.

Darykime spaudimą pasaulio bendruomenei, kad būtų rastas sprendimas išsaugoti planetą ateities kartoms, o ne tiems, kurie ne visiškai pritaria kai kurių asmenų entuziazmui dėl Europos Sąjungos institucijų.

Nepaisant to, tikiuosi, kad pirmininkaujanti Švedija sugebės per jai likusį laiką ir pačiame aukščiausiojo lygio susitikime sutelkti Europos vadovų dėmesį į daugiausia gyventojams rūpimus klausimus – klausimus, kuriems ji skyrė dėmesį savo pirmininkavimo pradžioje – ekonomikos, Europos ir, be viso kito, klimato kaitos klausimus. Linkiu jai viso ko geriausio ir dėkoju už darbą, kurį ji iki šiol atliko.

Lothar Bisky, GUE/NGL frakcijos vardu. – (DE) Pone pirmininke, Cecilia Malmström, José Manueli Barroso, per pastaruosius tris mėnesius teko girdėti daug spėliojimų apie galimus darbuotojus ir galimą Lisabonos sutarties įsigaliojimą, tačiau mūsų frakcija juos atmeta dėl trijų priežasčių.

Paprastai tariant, mes norime, kad prioritetas būtų teikiamas pirmiausia socialinei, o ne orientuotai į rinką Europai. Antra, mums reikalingas nusiginklavimas, o ne karinių gebėjimų stiprinimas ir, trečia, mums reikia daugiau tiesioginės demokratijos, o ne į elitą orientuotos Europos.

Pagaliau būtina spręsti konkrečius turinio klausimus. Kol mes ginčijamės dėl vardų ir pareigybių, vis daugiau žmonių netenka darbo. Žinoma, bankai išgelbėti. Kartu José Manuel Barroso ragina mus netrukus užbaigti ekonomikos gaivinimą – vakar buvo nustatyta galutinė data 2011 m. – ir skubiai sumažinti biudžeto deficitą valstybės narėse. Tai reiškia, kad bus mažinamas darbo užmokestis ir pensijos, darbo vietos visuomeniniame sektoriuje, didinamas pridėtinės vertės mokestis ir mažės kolektyvinių susitarimų. Vienas dabartinių pavyzdžių gali būti Vokietijos komercinė švaros paslaugų pramonė, kurios darbuotojai streikuoja jau tris dienas.

Tai klausimai, kurie svarbūs Europos žmonėms, ir būtent šiuos klausimus turėtų spręsti Taryba. Tačiau pagrindinis klausimas, kuris jai rūpi, yra nauji Lisabonos sutarties straipsniai, kuriais Čekijos prezidentas būtų paskatintas pasirašyti Sutartį. Jei tai iš tikrųjų taip paprasta, kaip atrodo, norėčiau prašyti vyriausybės vadovų svarstyti Lisabonos sutarties socialinės pažangos straipsnį. Tai turėtų kur kas didesnę naudą.

Parlamentinės kadencijos pradžioje buvo pateikti pasiūlymai dėl labiau orientuotos socialinės ES politikos. Tai susiję ne tik su socialinės pažangos straipsniu. Tai labiau susiję su nauju Europos ekonomikos gaivinimo planu siekiant kurti ir apsaugoti darbo vietas, daugiau investicijų ir tvaraus aplinkos augimo.

Buvo paraginta priimti Europos užimtumo paktą, siekiant sukurti daugiau ir geresnių darbo vietų, užtikrinti vienodą atlyginimą, daugiau teisių darbuotojams ir geresnes darbo sąlygas. Vyko diskusijos dėl didesnio valstybių narių solidarumo, socialinės apsaugos ir pensijų sistemos tvarumo užtikrinimo.

Kol kas nematau jokios strategijos įgyvendinant valstybių narių politiką arba Komisijos politikos priemones, kurios leistų mums siekti šių tikslų. Žinoma, Taryba dabar turėtų svarstyti naujosios Komisijos narių skyrimo ir galimų Lisabonos sutarties pakeitimų klausimus. Vis dėlto daugiau dėmesio reikėtų skirti klausimams, kuriuos paminėjau, ir jų sprendimams. Nuo to priklausys mano frakcijos balsas skiriant Komisijos narius.

Nigel Farage, EFD frakcijos vardu. – Pone pirmininke, José Manuel Barroso šį rytą pasakė, kad visos valstybės narės demokratiškai ratifikavo šią Sutartį. Tai netiesa. Jungtinės Karalystės žmonės dėl to nepareišė savo nuomonės, nepaisant to, kad tai buvo žadėta, ir kol nebus surengtas referendumas šiuo klausimu, aš negaliu pripažinti šios Sutarties teisėtumo.

(Protestai)

Dabar visų akys nukreiptos į prezidentą Václavą Klausą ir tai, ką jis darys arba ko nedarys kitą savaitę, ir tai kelia didelį susidomėjimą. Aš žinau, kad jūs nekenčiate prezidento Václavo Klausą, nes jis tiki nacionaline demokratija.

(Protestai)

Dalyvaudamas čia jis pirmiausia atstovauja Čekijos nacionaliniams interesams ir juos gina. Jam kelia nerimą Vokietijos pretenzijos į Sudetų nuosavybę, ir išklausius Vokietijos politikų nuomonę šiuo klausimu, manau, kad jo nuogastavimai visiškai pagrįsti.

Todėl laikykitės, prezidente Václavai Klausai; jeigu jie nesuteiks jums to, ko jūs reikalaujate, nepasirašykite Sutarties. Jei jie suteiks jums tai, ko jūs reikalaujate, Sutartis turės būti pakartotinai ratifikuota 25 valstybės narėse, o tai reiškia, kad turės įvykti referendumas Didžiojoje Britanijoje, ir esu tikras, kad jūs, kaip įsitikinę demokratai, norite, kad referendumas dėl šios Sutarties Jungtinėje Karalystėje įvyktų. Aš to neabejotinai norėčiau.

Ir norėtusi žinoti, ar pasibaigus šiam aukščiausiojo lygio susitikimui mes tikrai turėsime naują Europos imperatorių? Ar tai bus Tony Blair ir imperatorienė Cherie? Manau, kad norėčiau, kad tai būtų Tony Blair. Skirkite Tony Blairą, žmogų, kuris veltui atidavė 2 mlrd. Didžiosios Britanijos svarų sterlingų permoką; žmogų, kuris pažadėjo mums referendumą dėl konstitucijos ir atsisakė jį surengti.

Visiškai aišku, kad Europos Sąjungoje išdavystė yra dosniai atlyginama. Todėl skirkite Tony Blairą. Jis galės sugrįžęs papasakoti Jungtinės Karalystės žmonėms, kad Europos Sąjungai svarbūs ne jų išrinkti atstovai, bet aukščiausias pareigas užimančias asmenis, kurie vardan Europos Sąjungos pasiryžę paaukoti nacionalinę demokratiją. Prašom skirti Tony Blairą pirmuoju Europos prezidentu.

Diane Dodds (NI). – Pone pirmininke, gaila, tačiau nėra visiškai netikėta, kad Taryba ir Komisija toliau remia Lisabonos sutartį. Manau, kad tai gali būti nepopuliari šiame Parlamente, tačiau esu nuoširdžiai įsitikinusi,

kad Jungtinėje Karalystėje būtina surengti referendumą Sutarties klausimu. Aš nesuprantu, kodėl konservatoriai ar leiboristai tam nepritaria.

Vis dėlto, ministre, šį rytą norėčiau atkreipti jūsų dėmesį į finansų krizę, kuri ir toliau tęsiasi. Vakar Anglijos banko (*Bank of England*) valdytojas Mervyn King nurodė, kad JK paskolino bankams maždaug 1 trln. Didžiosios Britanijos svarų. Jis nurodė, kad iš tikrųjų niekada anksčiau nėra buvę, kad tokia nedidelė saujelė žmonių būtų paskolinusi tiek daug pinigų tokiam dideliui skaičiui žmonių ir kad padaryta tiek mažai reformų. Maža to, Mervyn King nurodė, kad bankų reguliavimo nepakako, ir esminė bankų krizės problema buvo ta, kad finansų ir bankininkystės institucijos žinojo, kad jos yra pernelyg didelės, kad žlugtų, ir mokesčių mokėtojai – Jungtinėje Karalystėje arba kituose Europos regionuose – bet kuriuo atveju jiems turėtų padėti, kad ir kokia krizė juos ištiktų. Tai labai rimtas kaltinimas, ministre, kurį mes girdime iš vieno pagrindinių bankų pasaulio atstovų. Sprendžiant šį moralinį klausimą Taryboje, reikalinga valia, ir šis Parlamentas norėtų sužinoti, ar tokia valia yra ir kaip tą padaryti.

Cecilia Malmström, *einanti Tarybos pirmininko pareigas*. – (SV) Pone pirmininke, dėkoju jums už suteiktą galimybę pateikti keletą pastabų dabar, nors aš, žinoma, ketinu čia likti iki šių diskusijų pabaigos.

Pirmiausia kreipiuosi į Guy Verhofstadą. Aš taip pat manau, kad mes negalime sustabdyti traukinio. Tačiau manau, kad traukinys netrukus atvyks į galinę stotį. Galiu užtikrinti Guy Verhofstadą ir garbinguosius narius, kad pirmininkaujanti Švedija palaiko labai glaudžius ryšius su Čekija, ir mes tikimės, kad greitai galėsime pateikti tikslesnį ir apibrėžtą atsakymą į klausimą, kas įvyks su Sutartimi ir kada. Kaip ir jūs, mes norime, kad viskas kiek galima greičiau stotų į savo vietas, kalbant apie postus, kuriuos turi užimti žmonės, ir Komisijos narių sąrašą, surengiant klausymus Europos Parlamente. Aukščiausiojo lygio susitikime mes stengsimės priimti visus reikalingus sprendimus, kuriuos įmanoma priimti. Mes taip pat turime tinkamai pasirengti tam, kad Lisabonos sutartis, kai tik bus baigtas jos ratifikavimas, kuo greičiau įsigaliotų.

Taip pat norėčiau pareikšti padėką už paramą, kurią visų frakcijų nariai parodė pirmininkaujančios valstybės narės absoliučiam prioritetui – susitarimui Kopenhagoje. Tai itin svarbu. Europai tenka didelė atsakomybė sprendžiant finansavimo klausimus, ir mes esame pasiryžę priimti atitinkamą visuotinių išlaidų dalį ir tinkamai pasirodyti pasauliui.

Josephai Daulai, mes palaikome labai glaudžius ryšius su kitais suinteresuotais dalyviais. Vos už keleto savačių įvyks aukščiausiojo lygio susitikimas su Rusija ir Kinija, ir taip pat su JAV ir, žinoma, diskusijose su visomis šiomis šalimis prioritetą bus teikiamas klimato kaitos klausimams. Per artimiausias dešimt dienų įvyks darbo frakcijų susitikimai ir aukščiausiojo lygio susitikimas Barselonoje. Be to, finansų ministrai susitiks Sent Andrusė, todėl bus daug galimybių apie tai pasikalbėti. Aš nesu patenkinta rezultatais, kurių pasiekta iki šiol, tačiau esu optimistiškai nusiteikusi dėl to, kad mums pavyks pasiekti susitarimą Kopenhagoje. To iš mūsų tikisi žmonės visame pasaulyje.

Aš taip pat manau, kad būtų labai gerai, jei ES turėtų kuo pasigirti kalbant apie kovą su finansų krize. Net jei dabar matome tam tikrų teigiamų poslinkių, vis dar neturime pamiršti, kad mums reikia naujų priežiūros institucijų, kurios ateityje padėtų išvengti panašios padėties arba leistų laiku ją pastebėti. Todėl tikiuosi, kad bus galima kuo skubiau sukurti priežiūros sistemą ir makroekonominę priežiūros instituciją.

Itin didelę reikšmę reikėtų skirti instituciniams klausimams. Svarbu, kad Europos Sąjunga priimtų sprendimus ir tai galėtų daryti demokratiškai ir veiksmingai. Šiuo požiūriu Lisabonos sutartis labai svarbi. Kartu Europos Sąjunga neigis savo piliečių pasitikėjimo, jei nebus pasiekta rezultatų kai kuriose svarbiose srityse. Pasaulio ir Europos Sąjungos žmonėms labiausiai rūpi ekonomikos krizės valdymas ir aplinkos klausimai. Jeigu mes žengsime į priekį ir pasieksime susitarimą aukščiausiojo lygio susitikime ir vėliau, šį rudenį, tikiu, kad tai bus labai geras pagrindas stiprinant Europos Sąjungos institucijų patikimumą ir pasitikėjimą jomis.

José Manuel Barroso, *Komisijos pirmininkas*. – (FR) Pone pirmininke, manau, kad Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakcijos pirmininkas Joseph Daul ir Rebecca Harms palietė labai svarbius klausimus.

Kaip mes galime tikėtis sėkmės Kopenhagoje, ypač jei mūsų partnerių pastangos neprilygsta mūsų? Faktiškai sunkumų kyla dėl to, kad kai kurios išsivysčiusios šalys kratosi drąsių išpareigojimų mažinant išmetamųjų teršalų kieki. Didžiausios besivystančių šalių ekonomikos taip pat nenori sujungti savo nacionalinių švelninimo planų su visuotiniu susitarimu, taip pat šiuo metu nenumatytas patikimas finansavimo planas.

Taigi, ką reikėtų daryti?

Pirmiausia aš manau, kad dabar ne laikas Europai atsisakyti savo užmojų. Todėl visi, kurie yra nusiteikę neigiamai, galėtų visiškai atsisakyti bet kokių tolesnių pastangų. Todėl privalome ir toliau laikytis savo planų ir tęsti pirmavimą, tačiau kartu – ir čia aš konkrečiai atsakau Josephui Daului – mūsų pasiūlymai, ypač mūsų finansiniai pasiūlymai, neturėtų būti besąlygiški. Esame pasirengę padėti šalims, kurios norėtų sumažinti išmetamųjų teršalų kiekį. Todėl drauge su pasiūlymu būtina nurodyti finansines sąlygas, tačiau atsisakyti mūsų drąsių tikslų būtų klaida.

Tikiu, kad Kopenhagos baigtis gali būti sėkminga. Taip pat esama ir teigiamų aspektų. Į derybas įsijungė Jungtinės Valstijos. Reikėtų priminti, kad prieš keletą metų Jungtinės Valstijos realiai nedalyvavo procese, tačiau dabar įsipareigojo dalyvauti derybose. Taip pat reikėtų priminti, kad Australija ir Japonija pranešė apie drąsius tikslus – nors dar ne visiškai teisiškai įpareigojančius, tačiau jau politinio lygmens. Net Kinija, Meksika, Brazilija ir Pietų Korėja paskelbė drąsius nacionalinius planus, tačiau kol kas dar nepritarė tam, kad jie būtų įtraukti į visuotinį susitarimą.

Todėl būtina atkreipti dėmesį į šiuos teigiamus aspektus ir siekti didesnės dinamikos ir tikiuosi, kad Europos Vadovų Taryboje šio mėnesio pabaigoje neišsipildys skeptikų ir Kasandrų pranašystės, kuriose teigiama, kad mums reikalingas planas B „su amunicija“. Jau sakiau, kad plano B nėra, nes nėra planetos B. Privalome sukaupti jėgas ir nepraleisti galimybės pasinaudoti šia istorine proga, kurią mums suteikia Kopenhaga.

Paskutinis klausimas – norėčiau išreikšti savo nuostabą. Niekomet nemaniau, kad šio Parlamento narys iš Didžiosios Britanijos galėtų suabejoti tokia institucija, kokia yra Didžiosios Britanijos parlamentas. Vienas didžiausių britų įnašų į civilizaciją buvo ir tebėra Didžiosios Britanijos parlamentas.

(Plojimai)

Kalbėjime aiškiai. Didžiosios Britanijos Vyriausybė dalyvavo rengiant Sutartį. Didžiosios Britanijos Vyriausybė pasirašė Sutartį. Parlamentas – Bendruomenių rūmai ir Lordų rūmai – pritarė Sutarčiai. Jos didenybė karalienė ratifikavo sutartį. JK ratifikavimo priemonės iš tikrųjų siekia Romos laikus.

Taigi, Jungtinė Karalystė ratifikavo Lisabonos sutartį ir aš tikiuosi, kad kiekvienas – ypač Parlamento nariai iš Jungtinės Karalystės – parodys pagarbą Didžiosios Britanijos demokratinei sistemai.

(Plojimai)

Othmar Karas (PPE). – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, Nigel Farage išeina iš salės. Tikiuosi, kad šiame Parlamente nėra nė vieno, kuris jaustų pyktį dėl to, ką jis pasakė. Tai prieštarautų Europos etikai, o egoizmas, protekcionizmas ir nacionalizmas yra didžiausi Europos Sąjungos bendrijos priešai.

Antra, tikiuosi, kad šiame Parlamente nėra nė vieno, kuris norėtų panaudoti parlamentinę demokratiją prieš mūsų piliečius ir nubrėžti skiriamąją liniją tarp mūsų ir mūsų darbo, kurį mes atliekame, kaip mūsų piliečių atstovai, kaip tai galima suprasti iš jo kalbos.

Visi matome žiežirbas, kurios skrieja aukščiausiojo lygio susitikimo išvakarėse, ir tikimės iš konstitucinio teismo galutinio, išlaisvinančio sprendimo. Mes manome, kad Taryba įvykdys savo įsipareigojimus Europai ir nesileis, kad ją laikytų įkaitu vienas asmuo, ir priims būtinus sprendimus dėl darbuotojų, institucijų, tvarkaraščio, turinio ir finansavimo.

Vis dėlto aš taip pat raginu vyriausybes ieškoti ne bendro mažiausio vardiklio pasirenkant ir skiriant Komisijos narius, bet sprendimo, kuris būtų tinkamas Bendrijai, kurios dalis esame. Kreipiuosi į vyriausybes, ragindamas atsisakyti senų politinių žaidimų renkant Komisijos narius ir vietoje to pasitelkti atrankos procese atsakomybę prieš Europą. Aš raginu Komisijos pirmininką nustatyti reikalavimus Komisijos nariams ir valstybėms narėms.

Antrasis mano klausimas susijęs su finansų rinkų priežiūra. Aš pritariu pasiūlymams taikyti makroekonominę priežiūrą, tačiau šių priemonių nepakanka. Mums taip pat reikalinga priežiūra mikroekonominiu lygmeniu ir, mano nuomone, Komisijos pasiūlymą galima vertinti kaip mažiausią bendrą vardiklį, minimumą. Mes turime žengti toliau. Privalome sukurti Europos finansų rinkų priežiūros instituciją, kuri taikytų būtinąs priemones, panašias į tas, kurias taiko Europos centrinis bankas.

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Jo Leinen (S&D). – (DE) Pone pirmininke, Václavo Klausio reikalavimas papildyti Pagrindinių teisių chartiją yra vienašališkas ir nereikalingas. Vis dėlto tam lengva pasipriešinti, nes chartija yra taikytina tik ES teisės aktams ir ateičiai. Todėl, jei reikia, Taryba turi pateikti politinę deklaraciją. Per keletą savaičių bus ratifikuota Sutartis, kurios mes laukėme devynerius metus.

Europos Vadovų Taryba turėtų tam atitinkamai pasirengti, tačiau nereikėtų daryti jokių skubių išvadų. Tai taip pat tinka ir Europos išorės veiksmų tarnybai. Vyriausiasis įgaliotinis, o ne Tarybos biurokratija turėtų pasiūlyti tarnybos koncepciją. Todėl prašau užtikrinti ES Tarybai pirmininkaujančią valstybę narę, kad tarnyba neliktų izoliuota ir būtų integruota į Bendrijos sistemą, kaip sakė José Manuel Barroso.

Šioje Sutartyje numatytas teisinis pagrindas bendrai energetikos politikai ir bendrai klimato apsaugos politikai. Telioka tikėtis, kad iki Kopenhagos rūkas išsisklaidys, nes šie klausimai iki konferencijos neturėtų likti atviri. Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komitetas nurodė aiškius reikalavimus, tarp jų ir dėl finansavimo. Tikiuosi, kad dėl finansavimo bus susitarta aukščiausiojo lygio susitikime kitą savaitę. Be to, mums reikalingas išlaidų pasidalijimas ES viduje. Vokietija ir kitos valstybės turėtų būti lankstesnės, nes mums reikia, kad tai būtų teisinga ES valstybių narių ir ES, ir besivystančių šalių atžvilgiu.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Pone pirmininke, norėčiau užduoti tris klausimus.

Pirmiausia dėl klimato kaitos. Visiems akivaizdu, kad Europos Sąjungai tenka ypatinga pareiga vadovauti pasaulio tautoms Kopenhagoje. Dėl to mes turėtume elgtis reikliai ir drąsiai, kalbant apie tikslus, tačiau taip pat turėtume pripažinti skolą besivystančioms šalims. Kiekviena valstybė narė turėtų išsipareigoti vykdyti atitinkamus finansinius išsipareigojimus. Jei neparodysime solidarumo, sunku tikėtis teigiamų rezultatų.

Antrasis klausimas susijęs su imigracija. Akivaizdu, kad būtina tobulinti FRONTEX veiklą, tačiau jei mes iš tikrųjų norime padėti pietų Europos valstybėms, privalome geriau suderinti prieglobsčio teisę, persvarstyti Dublino konvenciją ir – svarbiausia – parengti tikrą imigracijos politiką. Tikiu, kad tai yra vienintelis būdas, kuris padėtų ramiai ir atsakingai spręsti šį klausimą.

Pagaliau trečiasis klausimas – užsienio politika. Taryba pasiryžusi svarstyti išorės veiksmų tarnybos klausimą. Puiku! Privalome skirti vyriausiąjį įgaliotinį. Dar geriau! Vis dėlto būtų geriausia, jei galėtume kalbėti vienu balsu, bent jau sprendžiant pasaulinius konfliktus. Turiu omenyje Afganistaną, kur, norėčiau pasakyti, Europos kariai prisidėjo tiek pat, kiek ir JAV kariai.

Lapkričio 3 d. įvyks ES ir JAV aukščiausiojo lygio susitikimas, ir europiečiams šiuo požiūriu tenka ypatinga atsakomybė. Jie turėtų pasiūlyti strategiją, kuri nebūtų tik karinė. Jei to nepadarysime, niekas kitas už mus to nepadarys.

Gerald Häfner (Verts/ALE). – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, Lisabonos sutartis dabar pasiekė baigiamąjį etapą, todėl būtina pažvelgti į ateitį. Europa turėtų būti labiau socialinė, orientuota į aplinką ir demokratiškesnė. Turime dar daug padaryti, jei norime užpildyti spragas, ypač šiose srityse.

Norėčiau matyti Europą, kurioje piliečiams tektų ne tik stebėtojų vaidmuo ir kurie būtų ne tik Europos bendrijos objektas, bet ir subjektas. Norėčiau, kad Europos piliečiai jaustų, kad Europa yra jų, tačiau, kad to pasiektume, turime padaryti dar labai daug.

Aš sakiau, kad Lisabonos sutartis pasiekė baigiamąjį etapą, tačiau būtent šiame etape ji gali lengvai prarasti savo kryptį.

Mane erzina tai, kad likus tiek nedaug laiko iki ratifikavimo proceso pabaigos vis dažniau nesilaikoma Europos etikos ir net Europos teisės aktų. Vienas Europos valstybės vadovų bando laikyti įkaitais savo šalį, jos gyventojus ir visą Europą. Dabar staiga jis pareiškia, kad Pagrindinių teisių chartija jo šalyje neturi būti taikoma. Jei tai, ką sužinojau vakar, tiesa, jam buvo suteikti panašūs patikinimai. Tai kelia pasipiktinimą, ir būčiau labai laimingas, jei jūs man paaiškintumėte ir patvirtintumėte, kad panašių dalykų nebuvo žadėta. Kitaip, atrodo, grįšime į viduramžius su despotais valdytojais, suteikiančiais savo pavaldiniams tik tas teises, kurias jie pasirėngę suteikti. Vis dėlto dabar ne viduramžiai, mes esame Europoje ir Europa pagrįsta teisės aktais, demokratija.

Čekijos parlamentas ir senatas jau balsavo už šią Sutartį, nekeldamas panašių reikalavimų. Žinoma, tai jie padarė dėl to, kad supranta, kad Pagrindinių teisių chartija reikalinga Čekijai. Ji yra esminė šios Sutarties dalis, ir mes neturėtume be jokios priežasties leisti ją išplėsti iš Sutarties.

Pagrindinės teisės – tai neatimamos visų piliečių teisės, kurios neturėtų būti privilegija tik kai kuriems iš jų. Europa yra Bendrija, pagrįsta teisės aktais, demokratija. Tai nėra turgus. Tai reiškia, kad turėtume vengti panašių apgailėtinių sandorių dėl Pagrindinių teisių chartijos ir jokiomis sąlygomis neabejoti dėl jos arba jos nesilaikyti. Neturėtume leisti diskutuoti panašiais klausimais ir paversti Europą turgumi.

Visa tai rodo, kaip mums svarbu stiprinti demokratiją Europoje.

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Pone pirmininke, ministre, Komisijos nare, ponios ir ponai, pirmiausia norėčiau pateikti pastabą dėl to, kas pasakyta anksčiau. Visiškai aišku, kad kitame Europos Vadovų Tarybos posėdyje turėtų dominuoti instituciniai klausimai ir Lisabonos sutarties ratifikavimo procesas. Diskusijose dėl ES krypties ateityje privalome, mano nuomone, tinkamai elgtis vienas kito atžvilgiu ir parodyti atitinkamą kuklumą, o kartu gerbti savarankiškus sprendimų priėmimo mechanizmus įvairiose valstybėse narėse ir jų institucinius dalyvius.

Dabar grįžtu prie savo klausimo. Asmeniškai aš manau, kad makroregioninė strategija turėtų būti ne kiek ne mažiau svarbus klausimas Tarybos diskusijų darbotvarkėje. Pone pirmininke, ponios ir ponai, dar ankstesniame Parlamente buvo sutarta, kad Baltijos jūros regionas bus pasirinktas vykdam bandomąją ES vidaus strategijos makroregionams projektą ir todėl man malonu, kad šis konkretus Tarybos sprendimas tikriausiai bus ratifikuotas.

Kartu manau, kad dabar atėjo metas pradėti galvoti, kaip galime pakartoti šią bandomąją strategiją. Jei pažvelgsime į Europos žemėlapi šiuo atžvilgiu, matysime, kad didžiausių skirtumų – ekonominių, socialinių ir kultūrinių – tebesama tarp buvusio socialistinio bloko ir Vakarų Europos kapitalistinių šalių. Šie skirtumai akivaizdūs ir šiame Parlamente. Praėjus dvidešimčiai metų po to, kai griuvo Berlyno siena, senosios ir naujosios valstybės narės vis dar tebemąsto skirtingomis kategorijomis. Praėjus dvidešimčiai metų po Aksominės revoliucijos mes vis dar taikome išimtis laisvam asmenų judėjimui, nustatydami pereinamuosius laikotarpius darbuotojams. Tai yra aiškūs barjerai, kuriuos būtina pašalinti...

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Pone pirmininke, Tarybos ir Komisijos pareiškimai apie būsimąją Europos Vadovų Tarybos aukščiausiojo lygio susitikimą rodo, kad stiprėja antiliaudinė Europos Sąjungos ir jos valstybių narių vyriausybės politika ir rengiama nauja ataka, kuri būtų nukreipta prieš darbuotojus. Pagrindinis Europos Sąjungos ir jos valstybių narių vyriausybės – ar jos būtų centro dešiniųjų, ar centro kairiųjų – tikslas yra apsaugoti monopolijų pelną perkeliant kapitalistinės ekonomikos krizės naštą Europos Sąjungoje ant darbuotojų pečių.

Europos Sąjungai šimtais milijonų eurų remiant monopolijų gigantus ir neatmetant to, kad jie sulauks dar vieno finansavimo etapo, svarstomas spartesnio kapitalistinio restruktūrizavimo klausimas, kuris planuojamas Lisabonos strategijos sistemoje. Šio prieš darbuotojus nukreipto išpuolio epicentru tapo aštuonių valandų darbo dienos ir kolektyvinių susitarimų atsisakymas ir vadinamųjų lankstumo ir užimtumo garantijų bei laikinų lanksčių ir mažai apmokamų darbo vietų kūrimas, stiprinant vietos užimtumą ir stažuotių instituciją. Tai yra tikra Prokrusto lova socialinės apsaugos, sveikatos, gerovės ir švietimo sistemoms, vykstant didelės apimties pokyčiams darbuotojų nenaudai ir grindžiant kelią tolesniam kapitalistinių monopolinių verslo grupių skverbimuisi į įvairius gerovės sektorius. Tuo pat metu vyksta masinis žmonių atleidimas iš darbo – jų praėjusiais metais atleista daugiau kaip penki su puse milijono, dėl darbdavių savivalės ir piktnaudžiavimo darbo vietose sukurtos viduramžiškos sąlygos. Vienas būdingų pavyzdžių yra darbuotojų išnaudojimas įmonėje *France Telecom*, kur dėl nepriimtinių ir vergiškų darbo sąlygų nusižudė 25 žmonės.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Pone pirmininke, didelė valstybių narių problema, kaip minėjo Lothar Bisky, yra darbo vietų krizė. Jaunimo nedarbas siekia 24 proc. Prancūzijoje, 25 proc. Italijoje ir 39 proc. Ispanijoje.

Vis dėlto galime būti tikri, kad pompastiškas Europos Vadovų Tarybos posėdis įvyks masinio nedarbo sąlygomis. Toks elgesys yra atstumiantis ir keliantis pasibjaurėjimą, ir taip yra todėl, kad elitui labai svarbu priimti Lisabonos sutartį.

Visi veiksmai, vedantys Europos supervalstybės link, iki šiol buvo atliekami vogčiomis arba manipuliuojant, o Lisabonos sutarties atveju manipuliacijos buvo tokios begėdiškos ir akivaizdžios, kad Sutarčiai neabejotinai pritrūko demokratinio teisėtumo. Tai turės pasekmių ateityje. Citata: „Netrukus tie, kurie dabar skambina varpais, grąžys iš bejėgiškumo rankas“.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Pone pirmininke, Cecilia Malmström, ponios ir ponai, bet kokios diskusijos dėl Lisabonos sutarties neturi prasmės, kol mes neišsiaiškinsime, kokios yra mūsų vertybės. Leiskite man pateikti keletą pavyzdžių apie didžiausią beteisę mažumą – vengrų bendruomenę, gyvenančią už Karpatų žemumos ribų. Ar jūs, pavyzdžiui, žinote, kad daugiau kaip dviejų milijonų Vengrijos bendruomenės narių

teritorinio apsisprendimo teisė iki šiol nėra įtraukta į darbotvarkę, nors visi žinome, kad teritorinė autonomija yra teisinė Europos institucija?

Ar jūs žinote, kad toje pačioje valstybėje, Rumunijoje, dešimtys tūkstančių *Csango* vengrų šiandien negali melstis ir mokytis gimtąją kalbą? Dar yra valstybė, kuri yra jaunesnė už mane – Slovakija su slovakų kalbos įstatymu, kuris, kaip galime teisėtai teigti, užtraukė gėdą visai Europai. Pagaliau, turime nekenčiamus politikus, kurie savo derybose siekia pasinaudoti E. Benešo dekretais. Ar Europa gali būti laikoma diktatorine ir rasistine, jei E. Benešo dekretai laikomi pagrindu deryboms? Mums ne kartą buvo siūloma diktatūra, ir visuomet prisidengiant demokratijos priedanga.

Mes, Europos Parlamento nariai, atstovaujantys Jobbik partijai, norime gyventi Europoje, kurioje nebūtų E. Benešo dekretų, slovakų kalbos įstatymo ir Lisabonos sutarties, kur nė vienas vengras nebūtų persekiojamas dėl etninės kilmės ir gimtosios kalbos. Todėl norėčiau paklausti Hanneso Swobodos: jei, kaip jis teigia, E. Benešo dekretai negalioja, kada buvo kompensuota jų aukoms?

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Kai kurie kalbėtojai šiame Parlamente, nesvarbu, koks klausimas svarstomas, ne visuomet kalba tinkamu tonu.

Pagrindinis Europos Vadovų Tarybos susitikimo prioritetas neabejotinai turėtų būti sprendimas dėl to, kaip turėtų būti užbaigta ratifikuoti Lisabonos sutartis Čekijoje. Vis dėlto šis sprendimas turėtų būti teisingas ir visų kitų valstybių narių atžvilgiu.

Kartu mes neturime pamiršti tebesitęsiančios ekonomikos krizės ir ieškoti jos sprendimo būdų. Ekonomikos ir finansų krizė, drauge su specialiomis finansinėmis priemonėmis, kurios priimtose praėjusiais metais, pavojingai destabilizavo daugelio Europos Sąjungos valstybių narių visuomenės finansų sistemą. Iki šiol į Komisijos akiratį dėl pernelyg didelio deficito pateko 17 iš 27 valstybių narių, ir iš įvairių rodiklių matyti, kad panašios padėties nepavyks išvengti dar trims valstybėms narėms.

Nepaisant jų ekonominės galios, valstybės narės viršijo numatytus skaičius, nes dėl krizės labai sumažėjo biudžeto pajamos ir augimas, kurie buvo mažesni nei planuotos viešosios išlaidos. Esama sąlygų ekonomikos atsigavimui artimiausioje ateityje, todėl galima pradėti diskusijas dėl finansinių paskatų tam tikrose srityse mažinimo.

Vis dėlto turėtume atskirai atsižvelgti į konkrečią kiekvienos valstybės narės padėtį, ir Europos Sąjungos institucijos turėtų pripažinti, kad mes dar nepasiekėme to taško, kai galima visiškai atsisakyti valstybės pagalbos visuose ekonomikos sektoriuose. Valstybės narės turėtų tartis dėl tolesnės atsigavimo strategijos ir dėl tinkamų priemonių jai remti, taip pat stiprinti institucines reformas, kurios vidutiniu laikotarpiu padėtų mažinti išdo deficitą ir prisidėtų prie ekonomikos gaivinimo.

Jei ekonomikai atsigauvant valstybės narės netinkamai elgsis, tai gali destabilizuoti Europos vidaus rinką. Todėl palankūs sprendimai ir tolesnė visuomenės parama turėtų būti pagrįsta konkrečiomis sąlygomis kiekviename valstybėje narėje.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Pone pirmininke, sutinku su Marianu-Jeanu Marinescu dėl to, kad artėjančioje Taryboje turėtų būti rasti sprendimai dviem pagrindiniais klausimais. Vienas iš jų yra Lisabonos sutarties ratifikavimo užbaigimas, o kitas – naujos priemonės, kuriomis siekiama įveikti ekonomikos ir finansų krizę. Šiuo metu išgyvename didžiausią krizę Europos ekonomikos istorijoje. Ši krizė sujaukė žmonių galimybes, pajamas, pensijas ir darbo vietas, privalome tai suprasti.

Ekonomikos gaivinimas Europos Sąjungoje pradėtas labai sėkmingai. Už tai turėtume padėkoti Komisijai. Komisija ir Europos centrinis bankas veikė taip greitai, kad net Jungtinės Amerikos Valstijos pasekė Europos pavyzdžiu. Vėliau viskas keistai sulėtėjo ir žmonės pradėjo kalbėti, kad krizė baigėsi. Vis dėlto krizė faktiškai mūsų dar laukia ateityje, nes virš Europos Sąjungos pakibo keturašmenis peilis: didėjantis nedarbas, skolose paskendusi valstybių narių ekonomika, senėjanti visuomenė ir dideli struktūriniai pokyčiai, kurie turėtų būti vykdomi miškų, automobilių pramonėje ir kt.

Iš tikrųjų vienintelis geras dalykas, susijęs su šia ekonomikos krize, yra tai, kad mes prakalbome apie politines priemones, kurios reikalingos problemoms spręsti. Kalbant apie naują finansų struktūrą, Komisija nenumato drąšių tikslų šioje srityje. Mes manome, kad naujai sukurta darbo grupė šiame Parlamente finansų krizės klausimams spręsti mums pateiks naujų rekomendacijų. Tikslas – finansų rinkų reguliavimas. Vis dėlto pernelyg didelis reguliavimas būtų netinkamas, nes jis neleidžia didinti augimo ir užimtumo.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – (DE) Pone pirmininke, Cecilia Malmström, José Manueli Barroso, Margot Wallström, manau, Cecilia Malmström, kad kitą savaitę aukščiausiojo lygio susitikime turėtų būti aptarta tiek klausimų, kad jis turėtų trukti dvi savaites, o ne dvi dienas. Kai kurie klausimai Europos piliečiams itin svarbūs, pavyzdžiui, ekonomikos krizė ir būdai ją įveikti, pabrėžiant galimybes kurti naujas darbo vietas, ir, žinoma, veiksmai Afganistane. Tai nėra nauji klausimai. Vis dėlto nauja yra tai, kad šį kartą galima viską aptarti turint omeny, kad ES iš tikrųjų galės veiksmingiau veikti ir mes turėsime naują Sutartį.

Ši puiki perspektyva mums atveria daug galimybių, ir todėl dabar būtina greitai veikti siekiant įgyvendinti bendrą Europos finansų rinkų priežiūros struktūrą, bendrą užsienio politiką ir pasirengti aukščiausiojo lygio susitikimui Kopenhagoje. Jūs taip pat turėtumėte skubiai nuspręsti, kokia turėtų būti ES pirmavimo struktūra ateityje, ir baigti vidaus žaidimus. Kuo mažiau pasyvumo ir daugiau dėmesio Europos Sąjungos sėkmės istorijoms. Taigi noriu palinkėti jums sėkmės, geros kloties ir tinkamai panaudoti savo galias.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, norėčiau nurodyti, kad aš negaliu čia kalbėti katalonų kalba, kuri iki šiol nėra oficiali kalba, nors ja kalba daugiau kaip 10 milijonų Europos piliečių. Dėl šios priežasties šiandien aš kalbėsiu itališkai.

Neseniai Suomijos Vyriausybė pripažino visų piliečių teisę turėti plačiajuosčio interneto prieigą, kuri nuo šiol yra visuotinė paslauga. Ši paslauga faktiškai yra ekonomikos plėtros, socialinio teisingumo ir teritorinės pusiausvyros sudedamoji dalis, nes ja garantuojama teisė naudotis informacija, šitaip siekiant išvengti skaitmeninės atskirties. Lygiai taip pat plačiajuosčio interneto prieiga itin svarbi, kai kalbama apie žinių ekonomiką, kurią numatyta kurti pagal Lisabonos tikslus.

Ar kita Europos Vadovų Taryba priims priemones, kurios užtikrintų, kad Europos Sąjunga taptų pavyzdžiu pasauliui taip pat ir šioje srityje?

Martin Callanan (ECR). – Pone pirmininke, Europos Vadovų Taryboje bus svarstoma daug svarbių klausimų, tačiau, mano nuomone, vienas svarbiausių jų yra Lisabonos sutarties ateitis.

Daugelis pranešėjų, kalbėdami šioje diskusijoje, nereiškė jokios akivaizdžios ironijos, kad Lisabonos sutartimi bus užtikrinta didesnė demokratija ir atskaitomumas ES institucijose, pamiršdami, kad jų pozicija priimant pačią Sutartį, nesilaikant demokratijos arba atskaitomybės, buvo sąmoninga. Vyriausybių vadovai aktyviai veikė išvien, kad būtų išvengta referendumo dėl Sutarties, todėl žmonėms buvo nepatogu sakyti, kad jie jos nenori.

Su dideliu susidomėjimu išklausiau prieš tai José Manuelio Barroso pastabų. Leiskite man jam paaiškinti, kodėl žmonės JK yra dėl to nepatenkinti. 2005 m. JK rinkimuose į parlamentą pagrindinės politinės partijos savo manifestuose įsipareigojo surengti referendumą dėl Europos konstitucinės sutarties, kaip ji tuomet buvo vadinama. Ji vėliau tapo Lisabonos sutartimi, tačiau iš esmės tai tas pats dokumentas. Balsuojant Bendruomenių rūmuose, dvi partijos sulaužė savo pažadus ir atsisakė surengti referendumą, taigi, tai yra politinio pasitikėjimo ir atskaitomybės klausimas. Žmonės nori referendumo, kuris jiems buvo pažadėtas surengti. Jei jis jiems nebūtų buvęs pažadėtas, José Manuelio Barroso pastabos būtų buvusios teisingos, ir būtų galima manyti, kad JK vyko įprastas parlamentinio ratifikavimo procesas.

Aš rėmiau José Manuelį Barroso ir jo perrinkimą, tačiau mums nereikalingi jo pamokymai apie pasitikėjimą ir atsakomybę politikoje, kai tuo pat metu jis siekia užsitikrinti paramą tų, kurie neleidžia žmonėms surengti referendumo. Štai kodėl žmonės JK jaučia referendumo poreikį. Jie žvelgia į Airiją, esančią čia pat, kur gyventojai jau du kartus balsavo dėl to paties dokumento, dėl kurio jiems nebuvo leista balsuoti nė karto. Negalima teigti, viena vertus, kad tai suteiks ES daugiau demokratijos ir atskaitomybės, ir, kita vertus, neleisti ES rinkėjams tarti žodžio dėl šio dokumento.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, aš taip pat norėčiau nurodyti keletą klausimų, kuriuos, atsižvelgiant į Lisabonos sutarties įsigaliojimą, taip pat būtina svarstyti, ypač atsižvelgiant į labai reikšmingą pastarojo meto Vokietijos konstitucinio teismo sprendimą dėl Lisabonos sutarties.

Konkrečiai norėčiau atkreipti dėmesį į demokratinio patikimumo trūkumą, ypač dviem aspektais: atsižvelgiant į nepakankamą valstybių, turinčių daugiausia gyventojų, atstovavimą Europos Parlamente ir įvairiose Europos Sąjungos institucijose ir nepakankamą dėmesį nacionaliniams parlamentams savarankiškų galių požiūriu Europos Sąjungos lygmeniu.

Taip pat norėčiau nurodyti kitą, mano požiūriu, svarbų Lisabonos sutarties trūkumą, tai yra faktiškai visiškai ignoruojamą regioninių parlamentų vaidmenį. Nors numatytos tam tikros nacionalinių parlamentų teisės, Lisabonos sutartyje, kokią ją turime šiandien, visiškai neatsižvelgiama į subsidiarumo principą.

Būtent dėl Vokietijos konstitucinio teismo, kuris yra toks autoritetingas ir svarbus, šiame Parlamente turėjo ir turėtų įvykti išsamios teisinės ir politinės diskusijos, kuriose būtų konkrečiai svarstomi pavojai ir rizikos veiksniai, susiję su tuo, kad šia Sutartimi faktiškai pradedamas Europos Sąjungos federalizavimo procesas.

Taip pat norėčiau nurodyti teises tautų, neturinčių nacionalinio valstybingumo – nuo Padanijos iki Bretanės, Korsikos ir Aostos slėnio. Yra dešimtys tautų, kurias galima nurodyti kaip neturinčias tautinės valstybės, ir vertėtų atsiminti, kad tai, ką siekė sukurti Europos steigėjai, yra tautų Europa, o ne federalinė Europa arba didžiausių valstybių narių interesų Europa.

PIRMININKAVO: Gianni PITTELLA

Pirmininko pavaduotojas

Franz Obermayr (NI). – (DE) Pone pirmininke, kalbant apie neteisėtą migraciją Europos Sąjungoje, norėčiau pasakyti, kad pastaraisiais metais ji labai išaugo. Komisijos duomenimis, užregistruotas neteisėtų migrantų skaičius išaugo beveik 63 proc.

2008 m. EURODAK duomenų bazėje užregistruota 62 000 sulaikytų asmenų pirštų atspaudų. Negalime net spėlioti, kiek imigrantų nebuvo sulaikyta.

Austrijos, kuriai aš atstovauju, geografinė padėtis lemia, kad tai itin mėgstama paskirties vieta, ir tai turėjo sunkių pasekmių. Pavyzdžiui, pastaruoju metu iš priėmimo centro, kur laikomi visi sulaikytieji, dingo 58 iš 64 jame gyvenusių kurdų, kurie nedelsiant pateikė prašymą dėl prieglobsčio, pagal kurį numatoma ilgalaikė procedūra.

Vis didesnis neteisėtų imigrantų – norėčiau pabrėžti žodį „neteisėtų“ – srautas ES piliečiams tampa nepakeliama našta. Jei norime greitai išspręsti problemą, neturėtume stebėtis vis didėjančiu skepticizmu ES atžvilgiu ir didėjančia jos piliečių rezignacija. Todėl prašau Europos Vadovų Tarybą šį klausimą svarstyti lapkričio 29 ir 30 d. susitikime.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Pone pirmininke, Margot Wallström, Cecilia Malmström, ponios ir ponai, netrukus įsigalios ir bus pradėta įgyvendinti Lisabonos sutartis. Daugiau kaip dešimtį metų vykusių diskusijų tarp institucijų pakanka. Pagaliau turime reikalingų priemonių, kad galėtume padėti Europos piliečiams. Ypač šios ekonomikos krizės sąlygomis turime padėti piliečiams spręsti kovos su nedarbu ir panašias problemas. Dėl to būtina skubiai užbaigti šias diskusijas.

Štai kodėl prašau prezidentą Václavą Klausą pašalinti kliūtis pasirašyti Sutartį, kuri ratifikuota visose 27 valstybėse narėse. Čekijoje konstitucinis teismas du kartus pritarė Sutarčiai ir turėtų tai padaryti trečią kartą. Taip pat visiškai aišku, kad Pagrindinių teisių chartija taikoma tik Europos teisės aktų sistemoje. Žemės įstatymai yra klausimas, kuris priklauso nacionalinių institucijų kompetencijai. Teisės aktai, galioję iki Bendrijos teisės aktų, Bendrijos teisės aktais nebus panaikinti. Šios visos trys apsaugos priemonės yra numatytos, todėl nėra ko nerimauti. Jei būtina, Europos Vadovų Taryba turėtų dar kartą tai patvirtinti, priimdama deklaraciją.

Šiuo atžvilgiu norėčiau pateikti kitą pastabą. Sutarties įgyvendinimu turėtų būti siekiama trijų konstitucinio projekto ir konstitucinės sutarties principų: veiksmingumo, skaidrumo ir demokratijos. Šiuo požiūriu ypač norėčiau paminėti Išorės veiksmų tarnybą, nes mes dar kartą svarstysime šį klausimą šią popietę. Skaidrumas, demokratija ir ypač Bendrijos principas neturėtų būti aukojami siekiant didesnio veiksmingumo. Būtina užtikrinti, kad būtų numatytos būtinos apsaugos priemonės. Galime teigti, kad iš dalies galima taikyti *sui generis* principą kai kurioms Komisijos funkcijoms, tačiau galima svarstyti įvairiai. Dėl šios priežasties, Cecilia Malmström, norėčiau prašyti, kad jūsų Vyriausybė atsisakytų dabartinių planų ir neteiktų rekomendacijų dėl Išorės veiksmų tarnybos Europos Vadovų Tarybos susitikime kitą savaitę, nes tai apribotų derybų taikymo sritį, ir vietoje to apsispręsti šiuo klausimu priimti galutinį sprendimą drauge su naujuoju vyriausiuoju įgaliotiniu užtikrinant naują tinkamą pagrindą deryboms.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Elmar Brok, jūs sakėte, kad diskusijos dėl Lisabonos sutarties vyksta jau dešimt metų. Ar jums neatrodo, kad per dešimtį diskusijos metų jums ir jūsų kolegoms nepavyko įtikinti pakankamai žmonių, ir todėl jūs ir jūsų kolegos turėjo griebtis akivaizdžių manipuliacijų, kurias minėjau anksčiau, kad galėtumėte priimti šią Sutartį?

Elmar Brok (PPE). – (DE) Norėčiau pasakyti savo kolegai EP nariui, kad instituciniai pakeitimai pagal Nicos sutartį, konstitucinę sutartį ir Lisabonos sutartį visuomet sulaukdavo plačios Europos žmonių ir daugelio Europos valstybių paramos. Visuomet būdavo atskirų valstybių, kurios priimdavo kitokius sprendimus, iš

dalies siekdamas vidaus politikos tikslų. Dabar sprendimas priimtas 27 valstybių narių parlamentuose – ir parlamentų negalima laikyti antraile demokratijos forma – arba referendumuose, kaip kad Airijoje. Dėl to didžioji dalis dabar pritaria Lisabonos sutarčiai, tarp jų dauguma jūsų gyventojų.

Libor Rouček (S&D). – (CS) Norėčiau nurodyti keletą pastabų prieš Europos Vadovų Tarybos susitikimą dėl Lisabonos sutarties ratifikavimo mano valstybėje, Čekijoje. Čekai aiškiai tarė „taip“ Lisabonos sutarčiai per savo išrinktuosius atstovus abiejuose parlamento rūmuose. Visos visuomenės apklausos rodo, kad jie norėtų, kad prezidentas Václav Klaus nedelsdamas pasirašytų Sutartį. Čekai taip pat norėtų, kad jiems būtų užtikrintos tokios pačios žmogaus, piliečių ir socialinės teisės, kaip ir kitiems europiečiams. Būtent dėl šios priežasties jie aiškiai tarė „taip“ Pagrindinių teisių chartijai. Prezidentas Václav Klaus žinomas dėl savo ilgamečio nusistatymo prieš chartiją ir ypač prieš jos socialinius skyrius. Dabar, prisidengdamas tariama Sudetų grėsme, jis bando, spaudžiant laikui, išsiderėti atsakymo nuostatas Čekijai.

Europos Sąjunga neturėtų dalyvauti šiame negarbingame žaidime. Dauguma čekų norėtų turėti visą Sutartį, taip pat ir socialinius skyrius. Liūdna matyti Čekijos prezidentą, kuris bando įtraukti į šį apgailėtiną žaidimą Sudetų vokiečius praėjus 65 metams po to, kai baigėsi Antrasis pasaulinis karas. Ir čekai, ir Sudetų vokiečiai pergyveno karo ir perkėlimo siaubą ir kančias. Tvirtai tikiu, kad ir čekai, ir Sudetų vokiečiai pasimokė iš šios tragiškos patirties ir kad čekai, vokiečiai ir Sudetų vokiečiai norėtų gyventi drauge ir taikiai ir bendradarbiaudami kurti naują vieningą Europą.

Fiona Hall (ALDE). – Pone pirmininke, pirmininkaujanti Švedija ir Komisija nurodė ES susitarimo dėl klimato kaitos priemonių besivystančioms šalims finansavimo reikšmę. Aš tam pritariu. Tačiau Komisijos pateiktas pasiūlymas tėra dūmų uždanga, dėl kurios besivystančios šalys gali teisėtai reikšti pretenzijas.

José Manuel Barroso ką tik minėjo, kad besivystančių šalių ekonomikos anglių rinka galėtų pareikalauti, kaip manoma, iki 100 mlrd. EUR per metus švelninimo ir prisitaikymo prie klimato kaitos priemonėms.

Tačiau nėra jokio tikrumo, kad tarptautinė anglių rinka suteiktų 38 mlrd. EUR per metus besivystančioms šalims. Matome, kokia nepastovi ES ETS anglių kaina ir kiek laiko trunka anglių rinkos formavimasis.

Kitas esminis trūkumas yra prielaida, kad besivystančios ir naujosios didžiosios ekonominės valstybės pačios finansuos energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemones. Tai absurdas. Energijos vartojimo efektyvumo didinimą blokuoja išankstinio finansavimo mechanizmų trūkumas mūsų pačių valstybėse narėse, o mes vis dar manome, kad lėšų turėtų rasti besivystančios šalys. Mums bus reikalingos papildomos lėšos.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pone pirmininke, norėčiau nurodyti tris pastabas dėl būsimo Tarybos posėdžio. Pirmiausia, Airijos „taip“, mano nuomone, visų pirma lėmė finansų krizė, o prieš metus bankai buvo gelbstimi naudojant mokesčių mokėtojų pinigus. Dabar bankininkai ir vėl gauna rekordinius atlyginimus. ES neabejotinai bus vertinama pagal tai, kiek ji sugebės sustabdyti mokesčių mokėtojų milijardų švaistymą.

Antra, priėmus Lisabonos sutartį į pagrindinius postus bus skiriami nauji žmonės. Jų profesinis pasirengimas neabejotinai yra ne pats geriausias, nes dauguma šių kandidatų yra nevykę politikai, kurie neteko valdžios savo valstybėse. Kas turėtų atstovauti ES dabar? Tarybos pirmininkas, vyriausiasis įgaliotinis ar Komisijos pirmininkas? Neabejotinai tai reikštų chaosą.

Mano trečioji pastaba, pone pirmininke, yra ši. Jei Čekijos prezidentas Václav Klaus pasirašytų Lisabonos sutartį su sąlyga, kad bus įtraukta pastaba, užtikrinanti, kad E. Benešo dekretai, kitaip tariant, dekretai, kurie prieštarauja tarptautinei teisei ir žmogaus teisėms, yra galiojantys, bus patvirtintos dviejų rūšių pagrindinės teisės: vokiečių, Sudetų vokiečių ir visų kitų. To negalima leisti!

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – Pone pirmininke, neišvengiamai artėjant momentui, kai įsigalios Lisabonos sutartis, mes manome, kad Europos Vadovų Taryba spalio mėn. turėtų padaryti pažangą vienu prioritetinių klausimų – dėl Europos išorės veiksmų tarnybos. Europos Parlamentas nuolat ragina sukurti tikrai bendrą Europos diplomatiją. IVT pasižymi tuo, kad ji gali užtikrinti bendrus mūsų išorės veiksmus, kurie mums reikalingi Europos Sąjungoje norint kalbėti vienu balsu ir veiksmingai spręsti išorės iššūkius, kaip antai energetinis saugumas.

Norėdami pasinaudoti galimybėmis, kurių mums suteikia IVT, mes manome, kad Taryba turėtų atsižvelgti į Europos Parlamento poziciją, kuriai pritarta šią savaitę Konstitucinių reikalų komitete, ir ypač į štai ką. Norėdami turėti tvirtą išorės politiką, turime suteikti naujam Europos diplomatijos vadovui būtinas priemones, kurios įgalintų jį arba ją stiprinti mūsų užsienio politiką. IVT turėtų vadovautis Bendrijos metodu įtraukiant į veiklą Komisiją ir Europos Parlamentą. Vyriausiojo įgaliotinio kompetencijos sritis turėtų būti

didžiulė, apimant tokias su BUSP susijusias politikos priemones kaip tolesnė plėtra, kaimynystė, prekyba ir vystymasis.

Tvirtą, nuoseklia užsienio politiką gali užtikrinti demokratinis teisėtumas, kurio galima pasiekti tik aktyviai dalyvaujant Europos Parlamentui. Šis dalyvavimas turėtų vykti dviem etapais: *ex ante* konsultuojantis su Europos Parlamentu kuriant tarnybą ir *ex ante* konsultuojantis su Europos Parlamentu nustatant užsienio politikos tikslus. Turint vyriausiąją įgaliotinę ir tarnybą, Europos Parlamentas turi turėti įgaliojimus atlikti aktyvų vaidmenį tikrinant ES užsienio politiką ir tarnybą.

Įgyvendinimo etape neturėtume leisti susilpninti užsienio politikos nuostatas remiantis Lisabonos sutartimi. Demokratinis naujosios tarnybos patikimumas taip pat labai priklausys nuo jos sudėties. Būtina atsižvelgti į geografinę Europos Sąjungos pusiausvyrą. Tinkamas visų valstybių narių atstovavimas ES institucijose yra pagrindinis principas, ir IVT neturėtų būti išimtis.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Pone pirmininke, poniai, einanti Tarybos pirmininko pareigas, praėjus daugiau kaip keturiems mėnesiams po rinkimų į šį Europos Parlamentą, Europos Vadovų Tarybos posėdis įvyks pereinamuoju Europos Sąjungai laikotarpiu, kai visus einamuosius klausimus sprendžia senoji Komisija.

Jei nenorime, kad Europos piliečiai visiškai prarastų viltį, man atrodo, kad ši Europos Vadovų Taryba turėtų priimti porą jiems svarbių sprendimų. Pirmiausia tai, kad praėjus vieneriems metams po to, kai valstybės narės parodė solidarumą dėl bankų, būtina pradėti Europos diskusijas dėl mokesčių už finansines operacijas arba įnašų, kuriuos turėtų įmokėti bankai į valstybių narių biudžetus mainais už parodytą solidarumą.

Cecilia Malmström, Europos Komisijos vardu Komisijos pirmininkas vakar pasakė, kad jis pritaria biudžetui, koks jis yra šiandien, ir net praėjus vieneriems metams po to, kai priimtas gaivinimo planas, jame nebus numatyta nieko nauja. Vis dėlto pastaraisiais metais padėtis dėl užimtumo ir išiskolinimų labai pablogėjo. Biudžetas, kokį mes turime šiandien, yra biudžetas, kuris nenumato finansuoti net antrosios gaivinimo plano dalies, kurią jūs pateikėte prieš metus. Todėl mes manome, kad Europos Vadovų Taryba turėtų skubiai pasiūlyti šiuos veiksmus: finansinių operacijų apmokestinimas, bankų solidarumas valstybių narių biudžeto atžvilgiu ir realus ekonomikos gaivinimo planas, pradėtas prieš metus, kuris tuomet buvo kritikuojamas dėl to, kad nėra pakankamas.

Marian Harkin (ALDE). – Pone pirmininke, pirmiausia man labai malonu čia matyti buvusią mūsų kolegę Cecilia Malmström, ypač po įtikinamos referendumo pergalės Airijoje ir pasirašius Lisabonos sutartį demokratiškai išrinktam Lenkijos prezidentui. Manau, kad šie du tolesni įvykiai leis dar pirmininkaujant Švedijai visiškai ratifikuoti Lisabonos sutartį.

Vis dėlto daugumą Europos piliečių daug labiau domina ne Lisabonos sutartis, o tai, kaip ES ketina spręsti dabartinės ekonomikos krizės klausimus. Todėl šiulau savo draugams euroskeptikams su tuo susitaikyti. Iki Airijos referendumo, kuriame balsuota už, 27 mln. ES piliečių balsavo už, 24 mln. prieš. Tai reiškia demokratinį teisėtumą.

Todėl norėčiau, kad grįžtume į realų pasaulį. Šiuo požiūriu norėčiau kalbėti apie mikrofinansavimo priemonę *Progress*, kuri leistų suteikti galimybę nedirbantiems pradėti verslą ir didinti gyventojų verslumą. Šiai priemonei numatyta skirti 100 mln. EUR iš dabartinio biudžeto, kurie gali papildomai pritraukti daugiau kaip 500 mln. EUR mikrokreditų. Tačiau sakau Komisijai ir Tarybai: to nepakanka. Ši galimybė leidžia ES reaguoti į realius jos piliečių poreikius, tačiau mums reikia daugiau investicijų.

Wim van de Camp (PPE). – (NL) Pone pirmininke, puiku, kad Europos Sąjunga džiaugiasi Airijos referendumo sėkme. Mes privalome džiaugtis savo sėkme dėl to, kad žengtas svarbus žingsnis įgyvendinant Lisabonos sutartį. Žinoma, mums kelia rūpesčių Čekija. Mes pagarbiai laukiame teismo sprendimo, tačiau prašau jūsų kantrybės ir supratimo bendraujant su Václavu Klausu. Jei mes jį užsipulsime, tai gali turėti neigiamų pasekmių.

Kopenhaga ir šios konferencijos sėkmė yra ne tik Europos, bet ir viso pasaulio viltis. Tvarumas leistų užtikrinti technologijų plėtrą. Svarbūs technologijų pasiekimai Europoje, pavyzdžiui, CO₂ saugojimas, galėtų prisidėti taip pat įveikiant ekonomikos krizę.

Taip mes prieiname prie trečiojo klausimo: ekonomikos krizės. Mes norime sukurti piliečių Europą. Būtina daugiau dėmesio skirti užimtumui, ir Tarybos planai šiuo požiūriu yra geri. Vis dėlto šie planai labai tolimi daugeliui piliečių, kurių dauguma nieko apie juos nežino. Finansinė bankinių institucijų priežiūra yra taip pat labai svarbi, ir aš tikiuosi, kad kitą savaitę šiuo klausimu jūs taip pat padarysite pažangą.

Pagaliau, požiūris į prieglobsčio klausimą. Visiškai pritariu pirmininkaujančios Švedijos geriems ketinimams, tačiau apčiuopiamų rezultatų, taip pat ir Taryboje, kol kas nepavyko pasiekti. Praėjusią savaitę Piliiečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto posėdyje buvo skundžiamasi, kad Komisijos, Tarybos ir Parlamento veikla yra nepakankama.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, manau, kad atėjo laikas baigti šiame Parlamente begalines diskusijas dėl Lisabonos sutarties, kurių atbalsius girdime ir šiandien.

Tikiu, kad privalome gerbti šio Parlamento, didžiųjų Europos valstybių, 27 ir 26 valstybių narių, kurios įvairiomis formomis, tačiau demokratiškai ratifikavo Sutartį, valią ir taip pat atmesti Sutarties ir jos demokratinio turinio kritiką. Aš taip pat manau, kad Tarybos susitikimas mėnesio pabaigoje suteiks mums galimybę dar kartą pritarti poreikiui atgaivinti Europos idėją po Lisabonos ir gaivinti ekonomiką, taip pat užtikrinti, kad Europa neatsitrauktų tokiu svarbiu klausimu kaip klimato kaita. Šiuo atžvilgiu manau, kad to, ką pastaruoju metu girdėjome iš einančio Tarybos pirmininko pareigas, ir to, ką girdime šiandien, nepakanka.

Europa po Lisabonos nepakankamai atsižvelgiama į naujosios Sutarties turinį ir nevykdomos sąlygos, numatytos pagal Lisabonos darbotvarkę. Todėl, jei mes, 500 milijonų europiečių, norime būti didžiausia pasaulio ekonomine jėga ir viena pagrindinių dalyvių tarptautinėje arenoje, aš raginu Komisiją vykdyti savo įsipareigojimus ir parengti Europos teisės aktus pagrindiniais klausimais, susijusiais su ekonomika, ekonomikos ir darbo rinkos gaivinimu, ir raginu Tarybą paskelbti politikos priemonių, kuriomis būtų aktyviai siekiama įveikti ekonominius sunkumus, antraštes.

Manau, kad mums viso to trūksta. Mes neturime pagrindinio ekonomikos gaivinimo plano tokiose svarbiuose srityse kaip infrastruktūros gaivinimas euroobligacijomis, mums taip pat trūksta europinio požiūrio aukščiausiuoju lygmeniu. Šito mes tikimės sulaukti iš Europos Vadovų Tarybos, kuri įvyks mėnesio pabaigoje.

Johannes Cornelis van Baalen (ALDE). – Pone pirmininke, šiandien labai svarbu kovoti su ekonomikos krize, ir tai taip pat reiškia pagalbą mažosioms ir vidutinėms įmonėms. Mes privalome įsipareigoti Edmundo Stoiberio komiteto rezultatams, ir norėčiau išgirsti, ar Komisija ir Taryba ketina tęsti šį procesą ir ką mes darysime, kad būtų mažinama biurokratinė našta.

Kitas klausimas, kurį norėčiau paliesti, yra Ankaros protokolai. Viena interviu Hagoje Turkijos užsienio reikalų ministras pareiškė, kad Turkija neratifikuos ir neįgyvendins Ankaros protokolo. Šis pareiškimas yra iš autorizuoto interviu 2007 m. spalio 7 d. *de Volkskrant*. Ką ketiname daryti? Mes negalime, kaip sakė Komisijos narys Olli Rehn Užsienio reikalų komitete, dar kartą maloniai paprašyti. Galutinė data yra lapkričio 1 d. Kokių veiksmų bus imtasi?

Gunnar Hökmark (PPE). – (SV) Pone pirmininke, ministre, Komisijos nare, malonu jus čia matyti. Prieš Europos Vadovų Tarybos aukščiausiojo lygio susitikimą norėčiau pakalbėti dviem klausimais. Pirmasis nerimą keliantis klausimas – klimatas. Manau, kad svarbu pradėti derybas siekiant priimti geriausią sprendimą, kuris leistų visiems priimti bendrus įsipareigojimus. Taip sakau todėl, kad diskusijose mes kartais kalbame, tarsi reiktų priimti geriausią formuluotę čia, Europoje arba konkrečioje šalyje. To nepakanka, jei mes negalime įkalbėti dalyvauti Kiniją, Indiją ir daugybę kitų šalių, kurios šiuo metu neturi bendrų įsipareigojimų klimato srityje. Tai reiškia, kad daug svarbiau laikytis pragmatinio požiūrio ir siekti bendrų rezultatų. Šitoks požiūris taip pat turėtų būti pagrįstas tuo, kad visos šalys turėtų priimti įsipareigojimus. Įsipareigojimai ir politikos priemonės kitose pasaulio vietose neturėtų priklausyti nuo nuolatinių investicijų iš Europos. Vietoje to jos turėtų priklausyti nuo tvartos ekonomikos, tvaraus augimo ir naujų galimybių – padedant Europai ir kitoms turtingoms šalims.

Kitas klausimas yra susijęs su finansų rinkomis. Manau, kad būtina pabrėžti, jog stabilumas finansų rinkose reikalauja to, ką mes vadiname stabilia makroekonomika, kitaip tariant, visuomenės finansų stabilumo. Tai reiškia, kad diskusijos dėl priemonių mažinant biudžeto deficitą daug svarbesnės už tai, kaip turėtų būti reglamentuojamos finansų rinkos. Vis dėlto tiesa yra ta, kad stabilioms finansų rinkoms reikalingas stabilus augimas, stabilios investicijos ir naujų darbo vietų kūrimas. Tai reiškia, kad priimant teisės aktus dėl finansų rinkų visų pirma turėtų būti reglamentuojama geresnė jų priežiūra, tarpvalstybinės priemonės ir skaidrumas, o ne investicijos ir augimas kitose šalyse. Tai sukeltų pavojų stabilumui ir mūsų ekonomikai, ir mūsų pačių finansų rinkoms.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Pone pirmininke, teigiamas Airijos referendumo rezultatas leidžia tikėtis, kad Lisabonos sutarties įsigaliojimas įvyks labai greitai ir kad tai yra neišvengiama. Tai yra gerai, nes tai reiškia, kad mes pagaliau turėsime institucijas, kurios gali imtis veiksmų. Visų pirma jos turėtų

padėti mums įveikti krizę ir spręsti socialinius jos aspektus, konkrečiai – didinti užimtumą. Šalia to į darbotvarę įtraukti klausimai dėl klimato kaitos, energijos ir sąžiningos prekybos taisyklių.

Aukščiausiojo lygio susitikimas taip pat suteikia mums galimybę suteikti pirminį, esminį pagreitį skiriant naująją Komisiją, ir mes jau girdėjome pirmininką José Manuelį Barroso kalbant apie galimus kandidatų atrankos kriterijus.

Norėčiau pabrėžti dviejų dalykų reikšmę. Pirmiausia, kaip Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcijos narys, aš manau, kad Komisijos narių pasirinkimas turėtų būti suderintas. Socialistų ir demokratų frakcija minėjo, kaip svarbu, kad vyriausiasis įgaliotinis priklausytų šiai politinei šeimai, tačiau, be abejonės, taip pat svarbu užtikrinti lyčių pusiausvyrą.

Kita vertus, frakcija taip pat minėjo portfelių dalybas ir nurodė vieną, kuris man, kaip teisininkui ir įsitikinusiam kovotojui už laisvę ir taip pat kaip Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pirmininkui, atrodo itin svarbus ir kuris yra susijęs su Teisingumo ir vidaus reikalų generalinio direktorato padalijimu į GD teisingumo ir pagrindinių teisių klausimais ir kitą – saugumo klausimais.

Manau, kad tai neteisingas sprendimas. Teisingas sprendimas būtų ne teisingumo pajungimas saugumui arba jų supriešinimas. Reikėtų sukurti Teisingumo ir pagrindinių teisių generalinį direktoratą, Bendrųjų ir vidaus reikalų generalinį direktoratą ir trečiąjį, kuris nesusietų saugumo su imigracija, bet juos atskirtų – Saugumo generalinį direktoratą ir Imigracijos, prieglobsčio ir pabėgėlių generalinį direktoratą, kuris apimtų ir pagrindinių teisių sritį.

Brian Crowley (ALDE). – Pone pirmininke, iš mūsų diskusijų dėl aukščiausiojo lygio susitikimų per pastaruosius dešimt metų matyti, kad daug panašių minčių, daug planų ir pasiūlymų gaunama iš šiame Parlamente esančių narių, Tarybos ir Komisijos narių, o praėję metai įrodė dar vieną dalyką – kad Europos Sąjunga gali vieningai ir solidariai veikti įgyvendinant drąsius planus ir drąsius užmojus, ir tai gali pakeisti pasaulį. Galbūt šiuo metu, apsisprendžiant, kaip mes turėtume žengti į priekį, reikalingi drąsesni planai ir didesni užmojai.

Daugelis kalbėjo apie išaugusį nedarbą, nuo kurio paskutiniaisiais mėnesiais kenčia tiek daug žmonių, ir minėjo, kad atėjo laikas imtis rimtų veiksmų siekiant pašalinti nereikalingą reguliavimą ir pašalinti trukdžius verslui ir verslininkams, kurie jį kuria.

Ar galėčiau teigti, kad kai kalbama apie solidarumą yra svarbu tai, kad didieji veiktų išvien drauge su mažaisiais, ir aš nuogaštauju, kad naujasis G20 šiuo požiūriu gali turėti neigiamą poveikį mažoms ir vidutinio dydžio šalims ir besivystančioms naujoms rinkoms.

Pagaliau kreipiuosi į einančią Tarybos pirmininko pareigas: ar jūs galėtumėte įtraukti į Tarybos darbotvarę ir teikti svarstyti pirmininkaujančiai Švedijai klausimą dėl autorių ir tam tikrų gretutinių teisių apsaugos terminų?

Tunne Kelam (PPE). – Pone pirmininke, netrukus įsigaliosiant Lisabonos sutarčiai, šis momentas yra istorinis, kai daugiau dėmesio gali būti skirta bendrai Europos ateičiai ir tam, kas mums yra bendra. Bijau, kad paskutiniu momentu nebūtų aukščiausieji iškelti nacionaliniai interesai, siekiant sugadinti kuo daugiau nervų kitiems partneriams.

Visuotinių iššūkių, su kuriais susiduria Europa, nepavyks veiksmingai spręsti be bendrų institucijų ir bendrų politikos priemonių. Vis dėlto, šiandienos Europai labiau negu bet kada anksčiau reikalingas toliaregiškas požiūris, moraliniai išpareigojimai ir bendros vertybės, kurios įkvėpė Europos steigėjus nutraukti ydingą istorijos ratą ir atsisakyti nacionalinio egoizmo. Štai kodėl Europos pažangai ir vardo pasaulyje atstovavimui reikalingi ne tiek geri derybininkai, bet tikri valstybininkai, stiprūs demokratiniai vadovai, kurie turėtų viziją ir įgaliojimus siekti pokyčių Europoje.

Mums reikalingi aiškūs išpareigojimai ir praktinis Europos bendrų institucijų įgyvendinimas. Mums reikalinga ne tik bendra užsienio ir saugumo politika su išorės tarnyba, bet ir bendra energetikos politika. Europos Vadovų Taryba taip pat patvirtins Baltijos jūros strategiją. Norėčiau dar kartą padėkoti Komisijai ir pirmininkaujančiai Švedijai už tai, kad jie jai pritaria. Dabar Taryba negaišdama laiko turėtų pradėti ją įgyvendinti. Tikiuosi, kad Baltijos jūros strategija sulauks dėmesio, kurio ji nusipelno taip pat ir iš ES Tarybai pirmininkausiančių Ispanijos ir Belgijos. Pritariu ministrės Cecilia Malmström minčiai, kad Baltijos jūros strategija turėtų būti laikoma pavyzdiniu bandomuoju projektu kitiems Europos makroregionams. Vis dėlto jokia ES strategija negali būti rimtai vertinama, jei nėra pakankamai lėšų jai įgyvendinti. Esama biudžeto eilutė reikalauja daugiau lėšų ir patikimumo.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Norėčiau trumpai paliesti porą klausimų. Pirmasis – dėl Lisabonos sutarties: sulaukus pritarimo Airijoje ir Lenkijos prezidentui pasirašius sutartį, šiuo metu laukiama Čekijos konstitucinio teismo sprendimo ir to, ką turėtų padaryti prezidentas Václav Klaus – Sutarties pasirašymo. Taryba neturėtų pasiduoti Čekijos prezidento šantažui. Lisabonos sutartimi užtikrinama geresnė Europos Sąjungos institucijų veikla, joje yra ir kitų privalumų, kaip antai didesnės Europos Parlamento galios ir piliečių teisės. Štai kodėl būtina, kad Lisabonos sutartis skubiai įsigaliotų. Taryba ir Komisija turėtų nustatyti datą, nuo kurios prezidentas Václav Klaus pradėtų elgtis kaip demokratinės valstybės, kuri yra Europos Sąjungos narė, vadovas. Mes negalime nė vieną akimirką manyti, kad vieno kurio vadovo užgaida paimtų viršų prieš daugumos valią.

Antrasis klausimas – Kopenhagos konferencija. Ponios ir ponai, pasauliui reikalingas visuotinis susitarimas kovoje su klimato kaita; išsivysčiusios ir besivystančios šalys turėtų siekti stabdyti klimato atšilimą ir sutelkti savo pastangas, priimdamos drąsų sprendimą. Kopenhaga yra ta galimybė, kuri padėtų išvengti katastrofos, kaip teigia mokslininkai. Neturėtų būti jokių argumentų finansų krizę nurodant kaip vieną iš priežasčių delsti arba keisti planus Kopenhagoje, atsisakant drąsių sprendimų, ir šių bandymų nereikėtų vertinti rimtai. Būtina laikytis drąsaus požiūrio, jei mes norime išgelbėti planetą.

Gay Mitchell (PPE). – Pone pirmininke, dar viena karta – ir Europos Sąjungos gyventojai sudarys maždaug 6 proc. visų pasaulio gyventojų. Dabar jų yra šiek tiek daugiau, ir todėl mes negalime toliau kas šešis mėnesius keisti Europos Sąjungos Tarybai pirmininkaujančią valstybę narę ir turėti bent penkis skirtingus žmones, atstovaujančius Europos Sąjungai klausimais užsienio politikos srityje. Tačiau kita karta gyvens pasaulyje, kuriame bus maždaug dvi milijardais daugiau gyventojų. Devyniasdešimt procentų šių žmonių gyvens besivystančiose šalyse. Šiandien ten kasdien miršta iki 11 mln. vaikų, iš jų maždaug penki milijonai dėl to, kad trūksta vaistų, kuriuos mes vadinamuosiuose Vakaruose naudojame jau daugiau kaip 30 metų.

Šiuo požiūriu ne tik svarbu, kad mes būtume tinkamai organizuoti, tinkamai tvarkant Europą; taip pat svarbu, kad mes būtume atitinkamai pasirengę elgtis esant padėčiai, kuri šiuo metu yra besivystančiame pasaulyje, ir būtent todėl norėčiau, kad turėtume stiprų, nepriklausomą Komisijos narį, kuris būtų atsakingas už vystomąją pagalbą, numatant jam atskirą biudžetą ir kompetenciją, ir kuris būtų atsakingas šiam Parlamentui per Vystymosi komitetą.

Itin svarbu, kad vyriausiasis įgaliotinis, išorės reikalų ministras, ar kaip kitaip pavadintume šį asmenį, galėtų ir turėtų ką pasiūlyti ir turėtų didelius įgaliojimus, tačiau yra vienas klausimas, kuris nusipelno mūsų ypatingo dėmesio. Aš norėčiau ne tik pritarti tam, kad mes ir toliau turėtume Komisijos narį, atsakingą už vystymąsi, bet ir tam, kad šis portfelis būtų skirtas žmogui, kuris tikėtų vykdyti šią užduotį ir būtų pasiryžęs užtikrinti, kad su mūsų kaimynais, ypač kurie yra šalia Europos Sąjungos, būtų elgiamasi pagarbiai, ir tai būtų daroma ir dėl mūsų savanaudiškų ir nesavanaudiškų tikslų.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Svarbiausias klausimas būsimajame Tarybos posėdyje – Lisabonos sutarties ratifikavimo užbaigimas ir tolesnis Sutarties įgyvendinimas.

Procesas, numatytas pagal Lisabonos sutartį, sustiprintų Europos Sąjungą viduje ir pasaulyje. Europos Sąjungos pozicijų stiprinimas glaudžiai susijęs su bendradarbiavimo stiprinimu pagal dabartinę trečiąją ramstį. Europos Sąjunga bus atviresnė, veiksmingesnė ir labiau demokratiška. Pagrindinis iššūkis ir prioritetas – užtikrinti pagrindines teises ir laisves ir Europos vientisumą ir saugumą. Pasiekti šių tikslų galima visiškai remiant ir atitinkamai laikantis esamų teisės aktų ir priemonių, susijusių su žmogaus teisių ir pilietinių laisvių apsauga.

Stokholmo programa pabrėžiamas šių teisių įtvirtinimas, ypač teisingumo ir saugumo srityje. Mes turime užtikrinti precedentą dėl mechanizmų, kurie leistų supaprastinti piliečiams teismų prieigą įgyvendinant jų teises ir teisėtus interesus visoje Europos Sąjungoje. Mūsų strategija taip pat turėtų apimti policijos bendradarbiavimą ir teisių apsaugos ir saugumo Europoje didinimą. Būtina suformuoti vidaus saugumo strategiją kovoje su didėjančiu ekstremizmu valstybėse narėse, siekiant pašalinti įtampą, kurstomą neatsakingų politikų ir priimti konkrečius sprendimus tokiais jautriais klausimais, kaip imigracija, prieglobsčio politika arba romų ir nacionalinių mažumų klausimai, taip, kad šiais klausimais negalėtų piktnaudžiauti dešinėsios pakraipos ekstremistai.

Tinkamai organizuota migracija būtų naudinga visoms suinteresuotoms pusėms. Europai reikalinga lanksti imigracijos politika, kuri leistų atsiliiepti į visuomenės ir darbo rinkos poreikius įvairiose ES valstybėse narėse.

Norėdami užtikrinti patikimą imigracijos ir prieglobsčio politiką, kuri būtų tvari ir ilgalaikė, vis dėlto privalome atidžiai svarstyti neteisėtos migracijos, kuri kelia didelį rūpestį mūsų piliečiams, klausimą.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, būkite drąsūs – tokią rekomendaciją norėčiau pateikti jums prieš Tarybos posėdį ir dėl šios priežasties, svarstant naujosios Komisijos narių, naujojo Europos Sąjungos Užsienio reikalų ministro ir Europos Vadovų Tarybos pirmininko, kurie kartu su pirmininku José Manueliu Barroso ir kitais Komisijos nariais turės artimiausioje ateityje formuoti Europos politiką – kandidatūras, vienintelis galimas būdas priimti teisingą sprendimą – kuo geriau atstovauti Europos piliečių interesams.

Todėl reikėtų pasirinkti tuos asmenis, kurie būtų svarbūs kaip politikai ir žmonės ir kurių nacionalinės ir europinės politinės pastangos būtų paženklintos rūpesčio siekti geriausių rezultatų. Tai turėtų užtikrinti tinkamą pagrindą sprendžiant tokius klausimus kaip klimato kaita, įvairių valstybių ekonomikos ir ekonomikos krizės klausimai, ir nevengiant tokių drąsių iniciatyvų kaip euroobligacijos, kurie taip pat turėtų būti įtraukti į kitos Tarybos susitikimo darbotvarkę.

Baigdamas norėčiau pacituoti popiežiaus Benedikto XVI žodžius – jų teisingumą turėtų patvirtinti ir kita Europos Vadovų Taryba – nes tai yra žodžiai, kurie mus pačiu laiku išpėja apie visų piliečių ir visų politinių atstovų veiksmų atsakomybę – ragindamas puoselėti vienybę ir bendrai siekti tiesos, kuri mums yra svarbi tam, kad būtų sukurta tai, kas gali būti reikšminga mums patiems ir ateities kartoms.

Iš šios vienybės gimė civilizacija ir pažanga, ir Europa visuomet buvo didi, kai rėmėsi vertybėmis, kylančiomis iš krikščioniškojo tikėjimo, paversdama jas kultūros paveldu ir jos tautų tapatybe. Dėl šios priežasties manau, kad turėtų būti aišku, kuriuo keliu turime žengti, siekdami spręsti iššūkį paverčiant Europą stipria pasauline jėga.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Pone pirmininke, Lisabonos sutartis yra esminis klausimas. Čekijos konstitucinio teismo jurisprudencija yra nuosekli, ir aš nematau, kad teismas kitą savaitę nuspręs, kad Sutartis nederą su Čekijos konstitucija. Vis dėlto abejoju, kad prezidentas netrukdyt procesui. Tačiau Čekijoje nėra prezidentinės valdžios, ir Vyriausybė gali imtis veiksmų prieš prezidentą, kuris viršija savo įgaliojimus. Václav Klaus daugelį metų atsisakė skirti vieną teisininką teisėju, nes pralaimėjo jam ginčą teisme, jis taip pat nesilaikė Aukščiausiojo administracinio teismo sprendimų. Kaip ir šis teisininkas, 500 milijonų Europos piliečių tapo prezidento įgeidžių įkaitais. Šios žalos negalima pavadinti menka. Dėl šios krizės sustabdytas naujosios Komisijos skyrimas, Parlamentas neturi pakankamai galių spręsti biudžeto klausimus, valstybių narių parlamentai šiuo metu negali parodyti geltonų arba raudonų kortelių, ir mes negalime panaudoti naujų įgaliojimų kovoje su epidemijomis, energetikos krize, terorizmu ir organizuotu nusikalstamumu arba taikyti naujų civilinės gynybos ir humanitarinės pagalbos principų.

Gali būti, kad dėl atgyvenusių E. Benešo dekretų bus atmesta chartija. Tai – tikras absurdas ne tik laiko požiūriu, bet ir todėl, kad tam nėra jokio teisinio pagrindo. Lisabonos sutarties 345 straipsnyje aiškiai nurodyta, kad tai netaikoma nuosavybės klausimams valstybėse narėse. Nuosavybės ginčų požiūriu chartijos nuostatos Čekijoje nesukuria naujų teisinių galimybių, kurios siektų toliau ir būtų aukščiau už tas, kurios galioja šiuo metu. Be to, pagal reglamentą Nr. 44 dėl teismo sprendimų pripažinimo neatsižvelgiama į 50 metų senumo nuosavybės klausimus. Vis dėlto Čekijos žiniasklaidoje knibždėte knibžda abejonių. Kas iš tikrųjų vyksta Čekijoje? Aišku, kad kiti prezidento rinkimai Čekijoje bus sunkūs, ir Václav Klaus šiuo teatrališku elgesiu bando sukurti galingo vadovo, kuris vienašališkai pats vienas imasi atsakomybės už visą ES ir nori apsaugoti čekus nuo užsieniečių, įvaizdį. Aš esu dėkinga už tai, kad ES netaiko spaudimo Čekijai, ir norėčiau paraginti parodyti kantrybę, kol šis demokratinio deficito, kurį sukėlė mūsų prezidentas, klausimas nebus išspręstas šalies viduje gerokai iki rinkimų JK. Baigdama norėčiau dar kartą kreiptis į Tarybą, prašydama palaikyti Čekiją, kad nebūtų vienašališkai įvestas vizų reikalavimas Čekijos piliečiams vykstant į Kanadą, ir imtis sprendimų dėl bendrų sankcijų.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Pone pirmininke, savo kalboje norėčiau paliesti tris klausimus. Pirmas klausimas: ekonomikos krizė. Neigiamas krizės pasekmės pajuto ir stiprios, ir silpnos ekonomikos sistemos. Jei ekonomikos krizės požiūriu įvertinsime pastarųjų dešimties metų EPS patirtį, aiškėja, kad Europa turėtų aktyviau dalyvauti formuojant ekonomikos politiką. Taip pat aišku, kad Europai turėtų tekti didesnė atsakomybė prisiimant ekonominę riziką. Pasitikėjimas yra gerai, tačiau kontrolė – dar geriau.

Antrasis klausimas: klimato kaita. Europos Sąjunga šiuo metu teisėtai yra visuotinės ekologinės diplomatijos avangarde. Visiškai sutinku su Komisijos pirmininku José Manueliu Barroso dėl to, kad rengiantis Kopenhagos aukščiausiojo lygio susitikimui būtina prisiminti, kad nėra plano B. Ekologinė skola prislėgtų mus visus be jokios išimties. Pritariu idėjai sukurti pasaulinį klimato banką, kuriame būtų kaupiamos Emisijų banko lėšos finansuoti besivystančių šalių pastangas nustatant aplinkai palankius vystymosi standartus.

Trečias klausimas: imigracija. Akivaizdu, kad turime kuo skubiau imtis veiksmų, kad parengtume bendrą imigracijos politiką. Vis dėlto imigracija yra susijusi ir su įvairiais užsienio politikos aspektais. Privalome siekti kuo skubiau priimti sprendimus nustatydami veiksmingus užsienio politikos santykius su trečiosiomis šalimis, nes valstybės, ypač pietuose, šiuo metu patiria didelių sunkumų. Galėčiau visiškai aiškiai teigti, kad Turkijos pozicija yra provokuojanti. Man buvo malonu išgirsti, kad tai nurodė ir pirmininkaujanti Švedija. Europos Sąjunga turėtų aiškiai ir veiksmingai parodyti Turkijai – ir kitoms šalims – kad ji to netoleruos. Ši sistema yra Bendrijos *acquis* dalis, ir kiekvienas privalo ją gerbti.

Peter Liese (PPE). – (DE) Pone pirmininke, Cecilia Malmström ir José Manuel Barroso kalbėjo apie klimato kaitos ir pasirengimo Kopenhagai klausimus. Sutinku su visais, kurie teigia, kad Taryba turėtų priimti drąsias išvadas. Vis dėlto kalbant apie finansavimą ir tai, kas turėtų imtis išmetamųjų teršalų mažinimo, patarčiau atsižvelgti ir į kitas pramonės sritis, ne tik į tas, kurios priklauso Prekybos taršos leidimais sistemai, kuri veikia nuo 2005 m.

Turėtume siekti, kad šie įsipareigojimai būtų taikomi daugiau pramonės sričių. Prekybos taršos leidimais sistema šiuo metu neapskaito daugiau kaip 50 proc. išmetamųjų teršalų. Tam, kad būtų galima pasiekti mūsų tikslų ir užtikrinti finansavimą, būtina, kad daugiau pramonės sričių dalyvautų šioje sistemoje. Turiu omeny oro transportą ir laivybos pramonę. Iki šiol Tarybos ir Komisijos veiksmai nebuvo pakankami. Rengiantis Pitsburgo susitikimui šis klausimas nebuvo nurodytas Tarybos išvadoje.

Jei norime pasiekti sėkmę Kopenhagoje, būtina sparčiau daryti tai, ką darome. Šis klausimas svarstytas pirmadienį Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komitete. Norėčiau prašyti Tarybą ir Komisiją į tai išsamiau atsižvelgti.

Antra, norėčiau pasakyti, kad man žinoma, kad nors diskusijos bus neoficialios, Taryboje taip pat bus svarstoma naujoji Komisijos sudėtis. Norėčiau išsakyti savo kuklią nuomonę. Dėl istorinių priežasčių farmacijos teisės aktų priežiūrą vykdo Pramonės generalinis direktoratas ir Komisijos narys, atsakingas už pramonę. Žinoma, farmacijos teisės aktai priklauso šiai sričiai, tačiau drauge tai yra ir sveikatos apsaugos klausimas. Visose valstybėse narėse, Europos Parlamente, net JAV ši sritis priklauso sveikatos politikai. Todėl galbūt dabar būtų tinkamas metas tai pakeisti. Prašau Komisijos pirmininką išnagrinėti šį klausimą.

Vytautas Landsbergis (PPE). – Pone pirmininke, pirmininkas José Manuel Barroso mandagiai atsakydamas Nigelui Farage vakar minėjo, kad mes, kaip tikri europiečiai, privalome išsirinkti ES Tarybos pirmininką. Esu tikras, kad jūs ir kiti, esantys čia, laikotės tos pačios nuomonės. Ar jūs nemanote, kad šiuo atveju tai turėtų būti asmuo, kuris geriausiai atstovautų ir *Gazprom* interesams, kaip Gerhard Schröder, Paavo Lipponen, kt.? Galbūt šios savybės viena be kitos neišsivaizduojamos, ir būti geru europiečiu gali būti tik tikras „gazpromininkas“, be išlygų pritariantis šiems abipusiai naudingiems santykiams? Šiuo metu, kai ES faktiškai virsta GS – *Gazprom* sąjunga – įvykiai galėtų vystytis dar sparčiau. Taip būtų galima išvengti visiško ES ignoravimo ir kryptingo siekio ją suskaidyti, kurį rodo Rusija. Kokia yra jūsų nuomonė dėl „gazpromininko“ skyrimo į ES Tarybos pirmininko postą?

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Pone pirmininke, Lisabonos sutartis dar neratifikuota ir tebėra politinio dokumento projektas. Tai reiškia, kad Europos Sąjungoje mes vis dar esame susiausti vienbalsiškumo principo. Kiekviena šalis turi teisę elgtis rezervuotai. Čekijos prezidentas Václav Klaus veikia taip, kaip tai numato taisyklės. Spaudimas prezidentui faktiškai turi poveikį ne tik jam asmeniškai, bet ir daugeliui milijonų Europos valstybių narių piliečių, kurie pareiškė savo santūrų požiūrį į šį dokumentą. Būsimojoje Europos Vadovų Taryboje Europos Sąjungos valstybių narių vadovai turėtų apsvarstyti, kokios gali būti sąmoningo piliečių, kuriems jie atstovauja, nuomonės ignoravimo pasekmės.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Europos Vadovų Taryboje planuojama priimti Baltijos jūros regiono strategiją. Tikiu, kad tai tinkamas modelis būsimoje Europos Sąjungos strategijoms Dunojaus regione.

Dunojaus regionas apima 10 šalių, kurių šešios yra Europos Sąjungos valstybės narės ir kur gyvena daugiau kaip 200 mln. žmonių. Dar 75 mln. žmonių gyvena regionuose, kurie ribojasi su Dunojumi. Štai kodėl, mano manymu, reikėtų panaudoti šį modelį ir Dunojaus strategijai, kuriai? ateityje reikės parengti veiksmų planą ir veiksmų programą.

Tęsiant klausimą dėl Europos Vadovų Tarybos programos, aš taip pat manau, kad Europos lygmeniu mums taip pat yra svarbu priimti finansines priemones, reikalingas plėtoti ekonomiką, kuri būtų veiksminga ekologiniu požiūriu. Šiuo atveju konkrečiai kalbu apie pastatų energetinio efektyvumo didinimą ir ypač tvarų transportą.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Pone pirmininke, ministre, ponia Europos Komisijos pirmininko pavaduotoja, mano klausimas susijęs su Lisabonos sutarties taikymu, ypač pažadu Airijos žmonėms leisti kiekvienai valstybei narei turėti po vieną jai atstovaujantį Komisijos narį.

2008 m. gruodžio mėn. susitarta, kad Europos Vadovų Taryboje bus numatytos atitinkamos teisinės priemonės skirti Komisijos narius, atstovaujančius kiekvienai valstybei narei. Cecilia Malmström, kokios yra šios teisinės priemonės? Išplatinta informacija, kad Lisabonos sutartis turėtų būti iš dalies pakeista, priėmus Kroatijos stojimo sutartį, o gal yra numatytos kitos atitinkamos teisinės priemonės? Ar jūs galėtumėte suteikti šią informaciją? Kaip jūs numatote didinti Europos Parlamento narių skaičių, tai yra skirti 18 papildomų Europos Parlamento narių pagal Lisabonos sutartį?

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Pone pirmininke, šioje artėjančioje Taryboje absoliutus prioritetas turėtų būti skirtas tam, kad būtų pakeistos liberalios politikos priemonės, sukėlusios sunkią ekonomikos ir socialinę krizę. Dabar būtų tinkamas metas pažvelgti į skurdą, kuriame gyvena maždaug 80 mln. Europos Sąjungos piliečių, tarp jų daugiau kaip 30 mln. darbuotojų, kurių atlyginimai yra tokie maži, kad jų šeimos vos gali sudurti galą su galu, ir jie negali išvengti skurdo. Tai taip pat turėtų būti tinkamas metas pradėti spręsti nedarbo, kuris ir toliau auga ir jei mes nedelsdami nesiimsime tinkamų priemonių, kitais metais pasieks 30 mln., klausimą.

Todėl pagrindinis iššūkis Tarybai turėtų būti pakeisti neoliberalias Lisabonos strategijos ir Stabilumo pakto nuostatas. Jas turėtų pakeisti reali pažangos ir socialinės plėtros programa, kuri skatintų geros kokybės viešąsias paslaugas, remtų gamybą ir itin mažą, smulkųjį ir vidutinį verslą, labiau įvertinant tuos, kurie dirba, ir siekiant sukurti daugiau darbo vietų, apsaugotų įvairiomis teisėmis, tarp jų daugiau darbo vietų moterims ir jaunimui.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Ponios ir ponai, kiek teko girdėti įvairių kalbų, viena minčių, kaip gauti prezidento Václavo Klausio pritarimą, yra ta, kad E. Benešo dekretus reikėtų kažkaip vėliau inkorporuoti į Lisabonos sutartį. Norėčiau išpėti ir paraginti nesiimti šitokių teisinių intrigų dėl trijų priežasčių. Pirmiausia manau, kad tai sukurtų pavojaingą precedentą, kai kiekvienas konstitucinis ekspertas gali pajusti, kad atgaline data galima atitinkamai modifikuoti Sutartį, ir tai būtų pavojainga, nes Slovakijos Vyriausybė jau nurodė, kad jei tai leidžiama Václavui Klausui, ji taip pat norėtų to paties. Todėl manau, kad šis precedentas būtų labai pavojaingas.

Antra, būtų neteisinga pavyzdžiu laikyti Airiją. Tai, ko prašė airiai, jau buvo numatyta Lisabonos sutartyje, ir jie neprotestavo prieš tai, ko joje nebuvo. Todėl jų prašymui nebuvo jokių teisinių kliūčių. Trečia, 13 iš 143 E. Benešo dekretų atimamos pilietinės teisės iš vengrų ir vokiečių. Aš tikiu, kad Europos Sąjunga negali leisti, kad būtų pateiktos nuorodos į šiuos dokumentus.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Pone pirmininke, norėčiau toliau pratęsti savo vakarykštės kalbos argumentaciją Kopenhagos aukščiausiojo lygio susitikimo išvakarėse ir paminėti vakarykštį Ekonomikos ir finansų tarybos posėdį, kuris nebuvo labai sėkmingas.

Neabejoju dėl atsakomybės, kuri tenka mums, kaip išsivysčiusioms pramonės valstybėms, elgtis taip, kad besivystančios šalys galėtų sekti mūsų pavyzdžiu stiprinant pastangas kovojant su klimato kaita.

Kopenhagoje negalime veikti taip, tarsi visų mūsų pajėgumai būtų vienodi – tai reikštų, kad mes visi pradėdame toje pačioje vietoje, tačiau neaišku, kur baigsime. Todėl, norėdami įtikinti savo partnerius iš besivystančių šalių prisijungti prie mūsų, turėtume spręsti pagalbos jiems klausimą, o ne laukti Kopenhagos aukščiausiojo lygio susitikimo rezultatų.

Kitoje Europos Vadovų Taryboje klimato kaitos požiūriu 27 valstybės narės turėtų susitarti, kokia turėtų būti Europos Sąjungos pagalba besivystančioms šalims.

Vakar, kaip minėjau, Europos finansų ministrams Ekonomikos ir finansų tarybos posėdyje nepavyko pasiekti bendro susitarimo šiais klausimais. Vis dėlto žinome, kad tai yra labai svarbu. Europos Komisija jau pateikė savo pasiūlymus ir aš tikiuosi, kad mes perimsime iniciatyvą ir įtikinsime savo partnerius siekti visuotinio solidarumo, kuris būtinas sprendžiant klimato kaitos klausimą.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Pone pirmininke, mano klausimas skirtas Tarybos pirmininkui. Jūs žinote, kad pagrindinis klausimas į kurį turėtų atsakyti būsimasis Europos Vadovų Tarybos pirmininkas yra tai, ar jis arba ji ketina vadovautis Bendrijos metodu bet kokiomis aplinkybėmis. Ar jūs manote, kad šis kriterijus yra būtina sąlyga kandidatuojant į Tarybos pirmininko pareigas?

Pastaruoju metu laikas nuo laiko galėjome stebėti įvairias tarpvyriausybinius poslinkius. Manau, kad atėjo laikas tai baigti ir grįžti į Europos integracijos proceso pradžią, liekant ištikimiams Roberto Schumano ir Jeano Monnet idėjoms.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, kalbėdami apie „ekonomikos ir finansų krizę“ mes naudojame kabutes. Kodėl mes nekalbame apie struktūrinę krizę? Visa tai prasidėjo nuo pačios tikriausios bankų krizės, apėmusios investicinius bankus. Tai yra viena pramonės sričių, tačiau nuo to nukentėjo viso pasaulio ekonomika.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Ponios ir ponai, netrukus turėtų įvykti Kopenhagos konferencija, tačiau mes kol kas žengėme tik nedidelį žingsnį į priekį nuo praėjusių metų konferencijos. Turėjome gerokai daugiau pasiekti ir veikti su didesniu pasiryžimu. Mums sunkiai pavyksta spręsti ne tik finansavimo klausimus, bet ir siekti atskirų šalių įsipareigojimų vykdymo mažinant išmetamųjų teršalų kiekį.

Išsivysčiusioms pramonės šalių vaidmuo turėtų būti labiau matomas ir mes turime tai aiškiai duoti suprasti Jungtinėms Amerikos Valstijoms. Specifiniai sunkumai Jungtinių Valstijų atveju yra tai, kad mes žinome, kad iki gruodžio mėn. ten nebus priimta net būtiniausių nacionalinių teisės aktų šioje srityje. Manau, kad turėtume aiškiai pareikšti, kad Amerikos prezidentas B. Obama turėtų įvykdyti vieną svarbiausių savo priešrinkiminių pažadų, t. y. laikytis aktyvios pozicijos dėl klimato kaitos. Panašiai mes turėtume aiškiai pasakyti, kad tikimės, jog prezidentas B. Obama atvyks asmeniškai dalyvauti konferencijoje tam, kad būtų užtikrinti sėkmingi jos rezultatai.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). – (CS) Einanti Tarybos pirmininko pareigas, Komisijos nare, ponios ir ponai, Europos Vadovų Taryba yra neabejotinai labai svarbi institucija ir todėl turėtų spręsti labai svarbius klausimus. Pirmasis klausimas – darbas, kuris užtikrintų žmonėms tinkamą gyvenimo lygį. Mane nustebino viena po kitos sekusios bereikšmės kalbos, kuriose buvo akivaizdžiai matyti išsilavinimo trūkumas ir kuriose tarsi keistame guliaše, dera revanšistiniai reikalavimai ir kraštutinis liberalizmas. Europos Vadovų Taryba tokias kalbas turėtų iš karto atmesti ir kartu duoti aiškiai suprasti, kad jos svarbiausias tikslas yra gaivinti pramonę ir spręsti kritinę padėtį šiuo metu esančią žemės ūkyje. Jei vietoje to ji pritartų socialinės paramos mažinimui ir paramai bankams ir turtingiesiems, nebus galima tikėtis jokių teigiamų poslinkių, ypač jei ir toliau bus vadovaujama finansinio stabilumo reikalavimais. Baigdamas norėčiau pasakyti visiems, kurie desperatiškai priešinosi Lisabonos sutarties ratifikavimui referendumu: pirmiausia susitvarkykite savo namuose, jei negalite paaiškinti savo piliečiams, kas yra gero šioje Sutartyje, ir neskaitykite pamokslų kitiems.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Pone pirmininke, norėčiau išvardyti iššūkius, su kuriais mes susiduriame ir kuriuos turime įveikti, siekdami sukurti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę, tai yra: nustatyti tinkamą, bendrą migracijos ir prieglobsčio politiką; veiksmingą mūsų išorės sienų kontrolę; veiksmingą integracijos ir repatriacijos politiką, sukurti patikimą Eurojustą; taip pat Bendrijos mastu veikiantį Europolą, kurį kontroliuotų Europos Parlamentas; siekti pažangos siekiant suderinimo civilinės ir baudžiamosios teisės srityse; veiksmingos transatlantinės reformos, ypač su Jungtinėmis Valstijomis, pagrįstos pasitikėjimu ir vienodomis galimybėmis; nešališko sprendimo dėl SWIFT duomenų; sukurti veiksmingą duomenų apsaugos politiką; geresnę euro apsaugą nuo padirbinėjimo ir teikti veiksmingą paramą Pagrindinių teisių chartijai.

Robert Goebbels (S&D). – (FR) Pone pirmininke, mano klausimas yra labai paprastas. Turime naują Komisijos pirmininką, tačiau neturime naujos Komisijos. Ar įmanoma šiais sunkiais laikais dirbti su Komisija, kurios pusė narių jau renkasi daiktus? Mums reikalingas naujas impulsas Europoje – mums reikalinga nauja Komisija.

Seán Kelly (PPE). – Pone pirmininke, viena iš pamokų, kurią reikėtų išmokyti iš referendumo Airijoje, yra tai, kad gera viešųjų ryšių kampanija reiškia labai daug. 2008 m. birželio mėn. Airijos gyventojai balsavo prieš Lisabonos sutartį. Praėjus šiek tiek daugiau nei metams dviejų trečdalių balsų dauguma jie balsavo už Sutartį. Ar Europos Sąjunga per šį laikotarpį turėjo daugiau įtakos jų gyvenimui? Ne. Tačiau Europos Sąjungos idėją palaikė daug daugiau žmonių, nei per pirmąją kampaniją.

Šiuo metu, kai turėtų įsigalioti Lisabonos sutartis, manau, kad naujosios kompetencijos leistų atlikti daug gerų darbų. Vis dėlto Komisija turėtų parengti atitinkamą visuomenės informavimo strategiją, kad apie visus šiuos privalumus sužinotų visi Europos piliečiai. Todėl norėčiau klausyti Komisiją, kokių planų ji turi šiuo požiūriu, kad būsimuosiuose referendumuose sprendimus būtų galima priimti lengviau nei anksčiau.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Pone pirmininke, mano pavardė yra Luhan, o ne Luman. Pritariu tam, kad politinės frakcijos turėtų pritarti ratifikavimo procesui. Siekiant užtikrinti, kad Europos Sąjunga galėtų veiksmingai veikti, mums reikalinga Lisabonos sutartis, ir ji turėtų kiek galima greičiau įsigaliooti.

Šiuo metu Čekija yra vienintelė valstybė narė, kuri dar neratifikavo Sutarties. Kaip minėjo Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakcija, mes raginame prezidentą Václavą Klausą parodyti atsakingą požiūrį ir ratifikuoti Sutartį iki Europos Vadovų Tarybos, kuri įvyks spalio mėn. pabaigoje. Kitaip turėsime tęsti šias institucines diskusijas ir negalėsime daugiau dėmesio skirti realiems sunkumams, su kuriais susiduria eiliniai piliečiai, kaip antai ekonomikos ir finansų krizė, nedarbas ir socialinė atskirtis, ir negalėsime stiprinti Europos Sąjungos kaip reikšmingos pasaulio politinių įvykių dalyvės, įvaizdžio.

Tikiu, kad šios Sutarties privalumai jau aptarti ir nebereikia atnaujinti šių diskusijų. Dabar esame suinteresuoti tuo, kad kitame Europos Vadovų Tarybos susitikime galėtume patvirtinti, kad ratifikavimo procesas yra baigtas visose valstybėse narėse, ir galėtume pereiti prie kito etapo ir svarstyti Komisijos sudėtį.

Cecilia Malmström, *einanti Tarybos pirmininko pareigas.* – (SV) Pone pirmininke, ponios ir ponai, dėkoju jums už klausimus ir pastabas. Mes dažnai kalbame apie piliečių Europą, tautų Europą ir tai interpretuojame taip, kaip mums patogiau, siekdami savo politinių tikslų. Žinoma, tai nieko bloga, tačiau jei paklaustume piliečių, ko jie nori iš Europos, Europos Sąjungos valstybių piliečiai pirmiausia atsakytų: „bendradarbiavimo Europoje, kuris būtų pagrįstas vertybėmis, padedančiomis mums spręsti mūsų bendras problemas – ekonomikos krizės, nedarbo, klimato kaitos, tarptautinio nusikalstamumo klausimus, migracijos problemas ir kt.“

Štai ką mes turime čia daryti. Daugelis šių klausimų bus svarstomi aukščiausiojo lygio susitikime, kuris įvyks po dešimties dienų. Žinoma, mes negalime jų visų išspręsti, tačiau manau, kad mes galėtume žengti tam tikrus svarbius žingsnius tinkama kryptimi kuriant „piliečių Europą“. Mes privalome priimti demokratiškus, atvirus ir skaidrius sprendimus.

Kiekvieno mūsų požiūris į Lisabonos sutartį gali būti kitoks. Požiūris, kurio laikosi pirmininkaujanti Švedija ir Taryba ir, manau, dauguma iš jūsų, esančių čia – Lisabonos sutartis privalo suartinti Europą su jos piliečiais. Mes galėsime veiksmingiau priimti sprendimus, ir norėtume suteikti Europos Sąjungai didesnę svarbą ir įtaką palaikant santykius pasaulyje. Todėl taip svarbu priimti Sutartį ir galiausiai jus užtikrinti, kad mes padarysime viską, kad tai netrukus įvyktų.

Kol kas neaiški padėtis dėl Čekijos prezidento. Čia girdėjome įvairiausių spėliojimų, tačiau vis dėlto aiškaus sprendimo nėra. Mes vedame intensyvias derybas su mūsų draugais Prahoje ir manome, kad labai greitai galėsime pasiūlyti, kaip spręsti šį klausimą. Norėčiau nurodyti, kad mes, žinoma, pirmiausia privalome sulaukti Čekijos konstitucinio teismo sprendimo prieš darant tolesnius žingsnius.

Kol kas vyksta pasirėngimas pagal bendro sprendimo procedūrą su Europos Parlamentu ir dėl Europos išorės veiksmų tarnybos – klausimo, kurį mes svarstysime šią popietę. Aš grįšiu prie jūsų nuomonių ir kitų klausimų, susijusių su Lisabonos sutartimi. Mes labai konstruktyviai bendradarbiavome su jūsų pirmininku Jerzy Buzeku ir su jo kolegomis dėl to, kaip turėtų bendradarbiauti Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija, kai įsigalios naujos taisyklės.

Buvo keletas klausimų dėl Afganistano. Taip, Marielle de Sarnez, mes tikimės pasiekti pažangą diskusijose dėl vieningesnio Europos požiūrio Afganistano klausimu, kuris būtų pagrįstas kariniu Europos Sąjungos dalyvavimu ir didesne parama pilietinės visuomenės ir demokratinės valstybės kūrimo procesams. Visai neseniai įvyko intensyvios diskusijos dėl to, kaip mes galėtume paremti rinkimus, kurie įvyks lapkričio 7 d. Tai yra labai greit. Sudėtinga per tokį trumpą laikotarpį skirti rinkimų stebėtojus iš Europos, tačiau mes, žinoma, darysime viską, kad to pasiektume.

Europos Sąjungos ilgalaikės perspektyvos tikslas, kuriam mes pritariame – bendra prieglobsčio ir migracijos politika. Iki metų pabaigos mums nepavyks to pasiekti, iš dalies todėl, kad pirmiausia turi įsigaliooti Lisabonos sutartis. Vis dėlto, aš su jumis sutinku, kad tai yra labai svarbus klausimas. Kol kas mes rengiame Stokholmo programą ir šiuo metu svarstome migracijos politikos klausimus. Jie, žinoma, labai sudėtingi ir susiję su bendradarbiavimu su trečiosiomis šalimis, prekyba, pagalba ir galimybe kurti legalios imigracijos į Europą sistemą. Jie taip pat susiję su solidarumo ir priėmimo sistemomis. Komisija informuos apie pažangą, kurią pavyko pasiekti šioje srityje. Gruodžio mėn. mes priimsime kitus sprendimus.

Johannesai Cornelis van Baalenai, neabejotinai svarbus klausimas dėl Ankaros protokolo. Mes dažnai primename savo draugams iš Turkijos, kad jie turėtų ratifikuoti ir įgyvendinti Ankaros protokolą. Šis klausimas

nebus svarstomas šiame aukščiausiojo lygio susitikime, tačiau šį rudenį mes svarstysime tolesnę plėtrą, ir galimas sprendimas bus priimtas gruodžio mėn. Todėl aš neabejotinai dar grįšiu prie šio klausimo.

Kalbant apie Komisijos narių skaičių, Europos Vadovų Taryba nusprendė, kad kiekviena valstybė turi turėti savo Komisijos narį. Pagal esamą Sutartį šią nuostatą būtų galima pakeisti 2014 m. Kai tik įsigalios Sutartis, mes turėsime laiko aptarti teisinius pakeitimus, kurie būtų reikalingi siekiant užtikrinti, kad valstybės narės ir toliau turėtų po vieną Komisijos narį, ir tai mes būtinai padarysime. Mes diskutuojame su įvairiomis teisinėmis institucijomis, ar dėl to reikalingi tolesni Sutarties pakeitimai, ar tai vienbalsiai turėtų nuspręsti Europos Vadovų Taryba.

Tai tinka ir kalbant apie 18 papildomų Europos Parlamento narių. Priėmus Sutartį, mes pradėsime tam rengtis. Kai kurios valstybės narės jau yra pasirengusios tam, kad galėtų skubiai pasiųsti į Parlamentą minėtus narius. Jeanai-Pierre Audy, kai kuriose valstybėse narėse balsavimo sistema yra sudėtingesnė. Todėl tai užims šiek tiek daugiau laiko. Tikiuosi, kad pasirengimas bus pradėtas kiek galima greičiau. Man labai malonu, kad Europos Parlamentas leido šiems nariams būti stebėtojais, kol jie laukia, kada oficialiai taps Europos Parlamento nariais. Kartu su pirmininkausiančia Ispanija mes darysime viską, ką galime, užtikrinant, kad visa tai vyktų kiek įmanoma sklandžiau.

Pagaliau norėčiau padėkoti ne tik už šias diskusijas, bet ir už ypač didelę paramą, kurią šis Parlamentas teikia pirmininkaujančiai valstybei narei klimato kaitos klausimu. Mes darysime viską, kas įmanoma, kad Europos Vadovų Tarybos susitikime būtų priimtas sprendimas dėl Europos Sąjungos finansavimo remiantis Europos įnašu ir mūsų įnašu į besivystančių šalių plėtrą, šitaip nurodydami mūsų poziciją ir suteikdami postūmį tarptautinėms deryboms Kopenhagoje, kad jos būtų sėkmingos. Pati rimčiausia ir svarbiausia užduotis, su kuria susiduria mūsų karta – konkretūs žingsniai kovoje su visuotiniu atšilimu ir tarptautinis susitarimas. Esu labai dėkinga už Europos Parlamento paramą ir įsipareigojimus šiuo klausimu.

Margot Wallström, *Komisijos pirmininko pavaduotoja*. – Pone pirmininke, visų pirma dėkoju jums už šias gyvas ir įdomias diskusijas. Visiškai aišku, kad šiame Parlamente ir šiose diskusijose aktyviai dalyvaujama, kaip svarbu skubiai įgyvendinti Lisabonos sutartį. Kaip jums turėtų būti aišku, Komisija, kaip ir Parlamentas, nekantriai laukia šios naujosios Sutarties įsigaliojimo.

Visiems žinoma, kad politinis pritarimo procesas yra baigtas visose valstybėse narėse. Žinoma, kiekviena valstybė narė turėtų savaip užbaigti ratifikavimo procesą, laikydamasi savo vidaus procedūrų, tačiau taip pat aišku, kad nė viena valstybė narė negali veikti vakuume. Jų sprendimai arba delsimas turėtų įtakos visiems.

Žinoma mes norime tikėti, kad Čekija netrukus ratifikuos Sutartį. Aš taip pat norėčiau visiems čia priminti apie lojalų bendradarbiavimą, kuris yra vienas Europos Sąjungos principų ir pagrindinių ypatybių. Manau, kad itin svarbu, kad valstybės narės prisiimtų įsipareigojimų požiūriu galėtų geriau viena kita pasitikėti.

Norėčiau taip pat pateikti pastabą, kad daug Europos Parlamento narių atskiria arba nubrėžia ribą tarp tikrovės, kur, viena vertus, viešpatuoja nedarbas ir ekonomikos krizė, ir, kita vertus, Lisabonos sutarties teksto, ir nemano, kad Lisabonos sutartis turėtų būti svarstoma atsižvelgiant į konkrečias sąlygas ir tai, kad mes būsime geriau pasirengę priimti veiksmingus sprendimus dėl imigracijos ir prieglobsčio politikos, energetinio saugumo, kt. Tai yra svarbiausia, ir mes privalome juos susieti, o ne atskirti, tačiau mes tikimės, kad gana greitai bus baigtos šios amžinos diskusijos instituciniais klausimais ir galėsime pasinaudoti šiomis naujomis veiksmingomis priemonėmis.

Komisija dabar aktyviai dirba rengdamasi įsigaliosiančios Sutarties įgyvendinimui. Man žinoma, kad šią popietę turėtų įvykti diskusijos dėl Išorės veiksmų tarnybos. Todėl dabar ne laikas pradėti šiuo klausimu išsamias diskusijas. Tačiau aš teigčiau, kad čia mes susiduriame su realiu iššūkiu.

Šis iššūkis susijęs su tuo, kad mes turime sukviesti skirtingus žaidėjus išorės santykių srityje ir siekti bendro tikslo – geresnės diplomatinės sąveikos. Tam tikras kūrybiškumo laipsnis yra būtinas siekiant išlaikyti atitinkamą tarpinstitucinę pusiausvyrą.

Mes turime pasiekti, kad Tarnyba būtų visiškai atskaitinga šiam Parlamentui. Esu tvirtai įsitikinusi, kad Išorės veiksmų tarnyba galės sėkmingai veikti, jei Taryba, Parlamentas ir Komisija galės tarpusavyje glaudžiai bendradarbiauti. Taip pat privalome tinkamai atsižvelgti į tai, kad būtent vyriausiasis įgaliotinis ir Komisijos pirmininko pavaduotojas teikia pasiūlymą susitarę su Komisija.

Kitu svarbiu klausimu dėl Europos piliečių iniciatyvos Komisija lapkričio viduryje ketina paskelbti žaliąją knygą. Mes ketiname surengti plačias konsultacijas su piliečiais, pilietine visuomene ir visais suinteresuotais dalyviais, kad įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, galėtume pateikti teisinius pasiūlymus.

Ekonomikos ir finansų krizės pasekmės Tarybos darbotvarkėje skirta svarbi vieta. Mes ne kartą girdėjome šį klausimą svarstant diskusijose. Sutinku su visais, kurie teigia, kad nusiraminti dar anksti. Tiesa, kad politikos priemonės reaguojant į krizę jau duoda vaisių – finansų rinkos konsoliduojasi ir auga pasitikėjimas – tačiau mes vis dar esame toli nuo atsigavimo, ir nedarbo pasekmės yra ir bus labai sunkios. Taip pat turėtų būti tęsiamos politinės pastangos siekiant remti aktyvias darbo rinkos politikos priemones.

Komisija, žinoma, – ir aš tai sakau, atsakydama į klausimus, kuriuos girdėjome diskusijose – remia savo biudžeto pasiūlymą. Mes manome, kad Europos Parlamentas savo balsais taip pat patvirtins mūsų ketinimus. Kaip vakar per klausimų valandą kalbėjo pirmininkas José Manuel Barroso, to, kas padaryta iki šiol, nepakanka.

Užimtumo padėtis yra tokia, kad mes visi turėtume daugiau dirbti ne tik Europos, bet ir nacionaliniu lygmeniu. Šiandien mums didžiausią rūpestį kelia nedarbas ir mes manome, kad galime tikėtis Europos Parlamento pagalbos, tęsdami darbą šioje srityje, ir taip pat daryti spaudimą Tarybai, patvirtinant nacionaliniu lygmeniu mūsų pasiūlymą, kuriuo siekiama supaprastinti struktūrinių fondų naudojimą, kas mums būtų neabejotinai naudinga.

Kitas klausimas, kuris buvo keliamas, susijęs su administravimo našta. Šį ketvirtadienį Komisija turėtų priimti svarbų komunikatą dėl administracinių išlaidų mažinimo. Šiuo komunikatu siekiama įvertinti tai, kas pasiekta iki šiol, ir tai, ką reikėtų atlikti ateityje. Jame panaudotas darbas, kurį atliko Edmundo Stoiberio grupė. Kaip teigiama šioje ataskaitoje, padėti galima vertinti teigiamai, taip pat joje pateikiami pasiūlymai dėl sąnaudų mažinimo. Deja, dauguma šių pasiūlymų turės būti svarstomi Taryboje, todėl mes dar kartą tikimės Europos Parlamento pagalbos darant spaudimą valstybėms narėms, kad jos spręstų šiuos klausimus.

Aš taip pat norėčiau šį tą pasakyti apie finansų rinkos priežiūrą, kuri pastaraisiais mėnesiais, žinoma, buvo nuolat Komisijos darbotvarkėje. Būtina nustatyti visiškai naują priežiūros sistemą ES lygmeniu, ir mums malonu matyti, kad jau pasiekta tam tikra pažanga. Taryboje pasiektas platus susitarimas dėl Komisijos pasiūlymo dėl Bendrijos finansų sistemos makrolygio rizikos ribojimo priežiūros ir Europos sisteminės rizikos valdybos steigimo. Mes tikimės, kad Parlamentas turėtų jam pritarti. Daug daugiau pastangų prireiks, kalbant apie mikrolygio rizikos ribojimo priežiūros institucijas, ir mes ir vėl pasikliauname Tarybos ir Parlamento valia norint kiek įmanoma greičiau priimti drąsų ir veiksmingą sprendimą.

Pagaliau leiskite man šį tą pasakyti apie klausimą, kuris taip pat užima svarbią vietą pirmininkaujančios Švedijos darbotvarkėje, tai yra klimato kaita, nes iki Kopenhagos konferencijos liko vos keletas savaičių. Manau, kad kai kas iš jūsų teisingai nurodė esminį klausimą, nuo kurio turėtų priklausyti sėkminga arba nesėkminga baigtis. Pavadinčiau tai klimato teisingumu, nes kalbama apie besivystančias ir išsivysčiusias šalis ir valią teikti patikimą pasiūlymą finansuojant švelninimo ir prisitaikymo priemones, ir tai, kaip mes esame pasiryžę tam vadovauti.

Komisija – ir ji nėra vienintelė institucija – pateikė pasiūlymą dėl finansavimo. Jis buvo daugelio kritikuotas, kaip nepakankamas. Esu tikra, kad to nepakanka, tačiau tai yra pirmasis žingsnis, ir galima tikėtis, kad tai taip pat leistų sutelkti pastangas ir pateikti pasiūlymą, kurį būtų galima svarstyti Kopenhagoje. Mes, žinoma, ir toliau būsimės aktyvūs ir neatsisakysime drąsių reikalavimų, tačiau paskatinsime ir kitas puses bei partnerius imtis vienodos atsakomybės ir sėsti prie derybų stalo – tarp jų ir pirmą kartą ir Jungtines Valstijas – tam, kad galėtume geriau atsiliepti į piliečių rūpesčius.

Galiu jus patikinti, kad neketiname atsisakyti savo užmojų, atvirkščiai – pasirūpinsime, kad galėtume veikti aktyviau ir pasiektume gerų rezultatų Kopenhagoje.

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Gerard Batten (EFD), raštu. – Karštingai spėliojama, ar Tony Blair taps pirmuoju Europos Sąjungos prezidentu pagal Lisabonos sutartį (Europos konstituciją). Beveik trisdešimt aštuoni tūkstančiai žmonių pasirašė europinę peticiją, kurioje prieštaraujama jo kandidatūrai. Lengva suprasti, kodėl. Kaip Didžiosios Britanijos ministras pirmininkas, Tony Blair pasirodė esąs melagis ir fantazuotojas. Gaudamas gana kuklų ministro pirmininko atlyginimą, šiandien jis yra multimilijonierius. Šiuo metu, kai Bendruomenių rūmus purto parlamentinių išlaidų skandalas, suvestinėse trūksta tik vieno parlamento nario – Tony Blairo – išlaidų. Aš pritariu tiems, kurie prieštarauja Tony Blairo kandidatūrai. Tačiau kas galėtų būti geresnis kandidatas į Europos Sąjungos, kurioje klesti apgaulė, melas ir korupcija, prezidento postą už Tony Blairą? Tony Blair atvedė Didžiąją Britaniją iki bankroto. ES laukia tas pats. ES ir Tony Blair yra vienas kito verti.

Ivo Belet (PPE), raštu. – (NL) Pone pirmininke, mes manome, kad būsimosios Europos Vadovų Tarybos susitikime bus svarstomas ir ekonomikos krizės klausimas, konkrečiai – padėtis gamykloje „Opel“. „Opel“ įsigijimas ir didžiulė valstybės narės pagalba šiuo požiūriu yra didelis išbandymas Europai; tai yra Europos Komisijos, kuri privalo užtikrinti, kad nebūtų teikiama jokia neteisėta valstybės pagalba, patikimumo klausimas. Nepriimtina, kad pelningai dirbančios gamyklos būtų uždaromos, nes valstybė narė, kurioje jos veikia, negali suteikti tiek valstybės pagalbos, kiek kita, didesnė ir galingesnė valstybė narė.

Turime suvokti, ko moko „Opel“ pavyzdys: dar ne vėlu pradėti kurti koordinuotą Europos Sąjungos automobilių pramonės strategiją. CARS 21 buvo ir tebėra pagirtinas planas, tačiau jo nepakanka. Ateityje Europa turėtų sukurti planą, kuris leistų labai paspartinti elektrinių automobilių gamybą. Tą būtų galima padaryti sukviečiant prie apskritojo stalo Europos automobilių gamintojus ir tam skirti Septintosios pagrindų programos lėšų. Atėjo laikas atsakyti gynybinės pozicijos ir palaikyti šios didžiausios Europos pramonės srities darbuotojus.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Vienas iš svarbiausių kitos Europos Vadovų Tarybos tikslų – užtikrinti JT konferencijos dėl klimato kaitos, kuri įvyks Kopenhagoje gruodžio mėn., sėkmę.

Tarybos išvados dėl ES pozicijos Kopenhagos konferencijoje itin svarbios siekiant užtikrinti, kad ES galėtų kalbėti vienu balsu. Svarbu laikytis drąsių derybinių pozicijų. ES turėtų parodyti, kad ji yra vieninga, ir rodyti pirmavimo pavyzdį, ypač padedant besivystančioms šalims, kurioms išlaidos turėtų siekti per 100 mlrd. EUR per metus nuo 2020 m. prisitaikant prie klimato kaitos poveikio ir mažinant išmetamųjų teršalų kiekį.

Taip pat labai svarbu besivystančioms ir ypač mažiausiai išsivysčiusioms šalims – nustatyti finansavimo sistemos struktūrą ir finansavimo šaltinį bei jo apimtį, kad būtų pasiektas susitarimas Kopenhagoje.

Šis susitarimas leistų įsigalioti protokolui, kuris nuo 2013 m. sausio 1 d. pakeistų Kioto protokolą ir kuris užtikrintų veiksmingą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimą, kartu apsaugant Europos pramonės konkurencingumą pasaulio rinkose.

András Gyürk (PPE), raštu. – (HU) Mes manome, kad vėliausiai iki paskutinės Europos Vadovų Tarybos sesijos spalio mėn. bus pašalintos visos kliūtys, trukdančios įsigalioti Lisabonos sutarčiai. Šis susitarimas daugeliu požiūriu turėtų įkvėpti Europos Sąjungą nustatyti veiksmingesnį sprendimų priėmimo procesą. Norėčiau nurodyti vieną pavyzdį: energetinis saugumas. Vienas ženklų, rodančių pažangą, yra tai, kad kitaip nei anksčiau, energetikos politikai EB sutartyje skirtas atskiras skyrius. Atsižvelgiant į pastarųjų metų įvykius, manau, kad naujajame skyriuje turėtų būti nustatytos gairės dėl ES energetikos politikos. Tikslai, kuriuos reikėtų remti, turi apimti energijos vartojimo našumo didinimą, paramą atsinaujinantiems šaltiniams ir tinklų jungčių plėtrą. Man, kaip EP nariui iš naujosios valstybės narės, taip pat labai malonu, kad naujajame energetikos skyriuje minima solidarumo sąvoka. Vis dėlto Lisabonos sutartyje, bent jau kalbant apie energetikos sektorių, nepateikiama jokių gatavų sprendimų. Naujuosius Sutarties skyrius galima vertinti kaip įspėjimą: Europa turėtų imtis skubių veiksmų siekdama sumažinti energetinę priklausomybę ir skatindama aplinkos apsaugos idėjas.

Lisabonos sutartimi savaime nesuteikiama jokių garantijų, tai tėra galimybė. Tai – galimybė valstybėms narėms konsoliduoti ES energetikos politikos pagrindus, ginant savo interesus. Alternatyvių tiekimo maršrutų plėtra, tinklų jungtys arba net apsaugos nuostatos, susijusios su išorės pirkimais, ateityje neįsivaizduojamos be tam tikro valstybių narių politinio ryžto ir bendradarbiavimo.

Iosif Matula (PPE), raštu. – (RO) Lisabonos sutarties pergalės Airijoje įtaka buvo jaučiama visame Europos žemyne. Šios Sutarties tikslas – supaprastinti sprendimų priėmimo procesą, ES išsiplėtus į Rytus. Šiomis sąlygomis Airijos referendumo rezultatas reiškia pritarimą Europos piliečių solidarumui. Mes taip pat kalbame apie vieną paskutinių Europos Vadovų Tarybų, kuri turėtų įvykti pagal senąją rotacinę pirmininkavimo ES Tarybai sistemą. Todėl dar svarbiau pasirinkti tinkamus žmones, kuriems artimiausiais metais teks svarbiausi postai. Tai klausimas, sukėlęs gyvų diskusijų svarstant daugelį politinių požiūriu jautrių aspektų. Mano nuomone, spręsdami šį klausimą turėtume vadovautis aiškiais principais – jiems, o ne trumpalaikėms emocijoms turėtų būti teikiamas prioritetas. Mūsų pareiga – nustatyti nuoseklų, veiksmingą, ilgalaikį ir suderintą Europos Sąjungos regionų vystymąsi taip, kad būtų galima sėkmingai spręsti visuotinius politinius iššūkius, ar tai būtų ekonomikos krizė, klimato kaita, tapatybė, ar kt. klausimai. Iš tikrųjų Europos Sąjunga reikiamą jėgą gaus tik tada, kai mes galėsime veikti tuo pačiu dažniu visuotiniu lygmeniu ir būsime vienas vienetą, vykdamas bendrus veiksmus.

(Posėdis nutrauktas keletui minučių)

PIRMININKAVO: Alejo VIDAL-QUADRAS*Pirmininko pavaduotojas***3. Balsuoti skirtas laikas**

Pirmininkas. – Kitas klausimas – balsuoti skirtas laikas.

(Išsamūs balsavimo rezultatai ir kt.: žr. protokolą)

3.1. Informacijos laisvė Italijoje ir kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse (balsavimas)

– Prieš balsavimą:

Edite Estrela (S&D). – (PT) Pone pirmininke, norėčiau paprašyti žodžio pagal Darbo tvarkos taisyklių 157 straipsnio 1 dalį dėl bendro pasiūlymo dėl rezoliucijos dėl informacijos laisvės Italijoje ir kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse antrojo pakeitimo projekto, kurį pateikė Europos liaudies partija (krikščionys demokratai).

Šis siūlomas pakeitimas užtraukia gėdą Europos Parlamentui ir, tiesą sakant, jis neturėtų būti svarstomas, o juo labiau teikiamas balsuoti. Jo prielaidos klaidingos ir pagrįstos klaidinga argumentacija, kurią sugalvojo Portugalijos politinės partijos per rinkimų kampaniją. Portugalijos rinkėjai į tai tinkamai reagavo.

Vis dėlto neabejotina tiesa (ir aš turiu įrodymų) yra tai, kad EP narys, kuris pateikė šį pakeitimą, vakar savo interneto svetainėje parodė netoleranciją ir inkvizicinį mąstymą, paragindamas atimti pilietybę iš Nobelio literatūros premijos laureato, rašytojo José Saramago. Visiškai akivaizdu, kas užsipuola nuomonės laisvę.

– Prieš balsavimą dėl bendro pasiūlymo dėl rezoliucijos RC-B7-0090/2009:

David-Maria Sassoli, S&D frakcijos vardu. – (IT) Pone pirmininke, pagal Darbo tvarkos taisyklių 147 straipsnį norėčiau jums priminti, kad diskusijose dėl žmogaus teisių pasaulyje 2007 m. šis Parlamentas nusprendė elgtis kitaip, negu siūlė Europos liaudies partija (krikščionys demokratai), ir tiesiogiai nenurodyti asmenų, kurie atstovauja svarbioms pilietinėms arba religinėms institucijoms, siekdamas sustiprinti politinę argumentaciją.

Todėl prašome jūsų tai taikyti svarstant mūsų rezoliucijos, kurią pateikė PPE frakcija ir kurioje nurodyta Italijos Respublikos prezidento Giorgio Napolitano pavardę, pakeitimus.

Pirmininkas. – Davidai-Maria Sassoli, jūs iškėlėte priimtino klausimą pagal Darbo tvarkos taisyklių 147 straipsnį. Pirmininkaujantis – pirmininkas Jerzy Buzek – išsamiai išnagrinėjo šį klausimą. Analizuodamas šį klausimą, jis rėmėsi tokiais principais. Visų pirma, pakeitimai, apie kuriuos kalbate – 7, 8 ir 9 pakeitimai – tiesiogiai susiję su tekstu, kuris jais keičiamas. Antra, jais nėra siekiama išbraukti arba pakeisti vieną tekstą kitu. Jais taip pat nėra keičiamos atskiros teksto dalys ir tai neturi įtakos tekstui įvairiomis kalbomis.

Todėl, vadovaujantis Darbo tvarkos taisyklių 147 straipsnio reikalavimais, pirmininkas mano, kad jie visi atitinka priimtino kriterijų. Taigi, pirmininkas nusprendė, kad šie pakeitimai yra priimtini.

Su visa pagarba prezidentui Giorgio Napolitano, kuris yra buvęs mūsų mylimas kolega, tai yra precedentas, kuris leidžia mūsų tekstuose minėti žmonių, politikų pavardes.

Davidai-Maria Sassoli, jeigu norite, kad jūsų reikalavimas būtų patenkintas, galite imtis kitų pagal Darbo tvarkos taisykles numatytų veiksmų, pavyzdžiui, teikti pakeitimą žodžiu arba, žinoma, balsuoti prieš anksčiau minėtus pakeitimus.

Mario Mauro, PPE frakcijos vardu. – (IT) Pone pirmininke, visiškai sutinku su pirmininkaujančiojo interpretacija dėl pakeitimų. Aš turiu pakeitimą žodžiu, todėl siūlau palikti pakeitimus, kokie jie yra, ir paprasčiausiai išbraukti Italijos Respublikos prezidento vardą ir pavardę.

Todėl pagal mums įprastą praktiką mano pasiūlymas būtų toks: nenurodyti asmens pavardės ir išbraukti „Giorgio Napolitano“, paliekant pačius pakeitimus ir galimybę balsuoti dėl šių pakeitimų. Man atrodo, kad tai leistų mums išlaikyti pagarbą Italijos Respublikos prezidentui, kuris aiškiai pasakė tai, ką pasakė, ir kurį minėjo visi šiose diskusijose kalbėję visų politinių frakcijų atstovai.

Niccolò Rinaldi, *ALDE frakcijos vardu*. – (IT) Pone pirmininke, atsižvelgiant į pirmininkaujančiojo sprendimą dėl šių pakeitimų priimtino, norėčiau paprasčiausiai prašyti šių pakeitimų autorių jų atsisakyti dėl politinių tikslų.

Nemanau, kad Italijos Respublikos prezidento vardas ir pavardė ką nors labai keičia, kai šiuose pakeitimuose kalbama apie Italijos Respublikos prezidentą. Manau, kad mūsų darbe laikomasi atitinkamų tradicijų; niekuomet neteko matyti, kad Europos Parlamento nariai iš kitų valstybių cituotų Anglijos karalienę arba Vokietijos prezidentą mūsų rezoliucijose, siekdami politiniais tikslais pasinaudoti jų autoritetu. Todėl prašau atsisakyti rezoliucijos 7, 8 ir 9 pakeitimų.

Pirmininkas. – Davidai-Maria Sassoli, atsižvelgiant į tai, kad jūs uždavėte šį klausimą, ir tai, kad Mario Mauro pateikė savo pasiūlymą, atsiliėpdamas į jūsų pasiūlymą, ar jūs nenorėtumėte jam atsakyti?

David-Maria Sassoli, *S&D frakcijos vardu*. – (IT) Pone pirmininke, mes pritariame tam, kad būtų išbrauktas Italijos prezidento vardas ir pavardė. Aišku, kad mes balsuosime prieš šiuos pakeitimus.

Pirmininkas. – Šiuo atveju atsisakysime Italijos valstybės vadovo vardo ir pavardės.

– *Prieš balsavimą dėl 3 dalies:*

Nuno Melo (PPE). – (PT) Pone pirmininke, mano pakeitimas žodžiu yra toks: smerkia ir nepritaria įtakai, kurią darė Portugalijos socialistų Vyriausybė, leidusi priimti sprendimą nutraukti programą *Jornal Nacional*, transliuojamą Portugalijos televizijos nacionaliniu kanalu TV1, ir nurodo, kad šį sprendimą dabar svarsto Portugalijos reguliavimo institucijos.

(Pakeitimas žodžiu nebuvo priimtas)

– *Po balsavimo dėl D konstatuojamosios dalies:*

József Szájer (PPE). – Pone pirmininke, norėčiau priminti Parlamentui, kad jis neturėtų pritarti rezoliucijoms, kuriomis siekiama taikyti dvejopus standartus. Štai kodėl norėčiau pateikti pavyzdį iš savo šalies – Vengrijos, kur finansų ministras pradėjo baudžiamąją bylą prieš žurnalistą, nes jam nepatiko tai, kas apie jį rašoma spaudoje.

Štai kodėl man atrodo, kad Italijos ministro pirmininko paminėjimas jūsų tekste dėl to, kad jis bylinėjasi su Italijos ir Europos laikraščiais, ir – aš manau, kad tai, kas įvyko Vengrijoje, yra daug rimtesnis atvejis – mūsų atvejo nepaminėjimas reiškia dvejopus standartus. Todėl norėčiau kreiptis į kolegas kairiuosius, ragindamas nebalsuoti dėl šio pakeitimo, nes tai aiškiai parodytų, kad vienintelis jūsų tikslas – surengti pasirodymą siekiant įbauginti valstybės, kurios vyriausybėje nėra kairiųjų, ministrą pirmininką.

(Plojimai)

Ši vyriausybė nepriklauso jūsų politinei šeimai, o socialistų vyriausybėms jūs taikote kitokius standartus. Mano siūlomas pakeitimas turėtų skambėti taip.

(Plojimai)

„kadangi Europos Parlamentas nepritaria dvejopiems standartams; kadangi siekdama daryti politinį spaudimą žurnalistams, informuojantiems apie korupcijos atvejus, susijusius su pareigūnais ir valdančiosios partijos politikais, einančiais aukštas pareigas, vyriausybės administracija Vengrijoje neseniai ėmėsi veiksmų, kad pradėtų baudžiamąjį procesą prieš šiuos žiniasklaidos atstovus“, – konkrečiai *Magyar Hírlap* žurnalistą Tamásą Pindrochą, – „kadangi baudžiamasis procesas pradėtas prieš žurnalistą, kuris tyrė buvusio aukštas pareigas ėjusio vyriausybės nario ir vieno kandidatų į Europos Sąjungos Komisijos narius skandalinę veiklą; kadangi tai baigėsi tuo, kad šiuo metu Vengrijoje įsivyravo spaudai taikomo politinio spaudimo atmosfera“.

Raginu jus pritarti šiam pakeitimui, kad išlaikytumėte politinį patikimumą visuomenės akyse. Tai įrodytų, kad jūs ne persekiojate konkretų asmenį, kuris jums nepatinka ir kurio politinės pažiūros skiriasi nuo jūsų, o pritariate spaudos laisvei Europoje.

(Pakeitimui žodžiu nebuvo pritarta)

Pirmininkas. – Balsavimas baigtas.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Pone pirmininke, norėčiau jus informuoti apie labai rimtą įvykį, kuris nėra susijęs su šiuo balsavimu ir dėl kurio aš kreipiuosi į Parlamento Pirmininką, prašydamas kiek galima greičiau daugiau apie tai sužinoti, kad galėtume imtis veiksmų siekiant apsaugoti mūsų nario prerogatyvas ir imunitetą.

Ši rytą Italijos policijos pajėgų pareigūnai įsiveržė į mūsų delegacijos nario privačią gyvenamąją vietą, kai jis buvo čia, Strasbūre. Dėl to jis turėjo paskubomis išvykti ir grįžti į savo gyvenamąją vietą, nes Italijos teismų sprendimu leista atlikti EP nario, kitaip tariant jo privataus būsto, kratą, aiškiai pažeidžiant pagrindinius mūsų prerogatyvų ir imuniteto aspektus.

Norėčiau kreiptis į Parlamentą ir Parlamento Pirmininką, prašydamas pasidomėti, ar iniciatyva, kurios ėmėsi teismai ir Italijos policijos pareigūnai Clemente Mastella atžvilgiu, iš tikrųjų nėra visiškai netoleruotinas ir šiurkštus mūsų nario imuniteto pažeidimas.

Pirmininkas. – Pirmininkas išnagrinės šį klausimą, kad būtų apgintos mūsų narių privilegijos ir imunitetas.

Vytautas Landsbergis (PPE). – Pone pirmininke, tikiuosi, kad ankstesnis nesėkmingas balsavimas dėl įstatymo, kuris dar neįsigaliojo Lietuvoje, padės daugeliui kolegų suprasti pavojų, kuris mūsų tyko ir kurio mes turėtume išvengti, kad Europos Sąjunga nevirstų Tarybų Sąjunga.

4. Paaiškinimai dėl balsavimo

Balsavimo paaiškinimai žodžiu

- Informacijos laisvė Italijoje ir kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Pone pirmininke, tikiuosi, Silvio Berlusconi turės atsakyti prieš teismų institucijas už nusikaltimus, kuriuos padarė, ir kad bus baigta slopinti spaudą. Kai kurie Europos Parlamento nariai, kurie nebalsavo už nuosprendį, ignoruoja tai, kas vyksta Italijoje informacijos laisvės požiūriu, nors tai labai rimta. Tai turi poveikį ir kelia rūpestį visiems Europos gyventojams, kad ir koks būtų šiandienos balsavimo rezultatas.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Balsavau už socialdemokratų frakcijos kartu su kitomis frakcijomis parengtą rezoliuciją, nes informacijos laisvė, žodžio laisvė, nuomonių įvairovė turi būti užtikrinta visose Europos Sąjungos valstybėse. Informacijos laisvė yra laisvos demokratinės visuomenės pamatas ir Pagrindinių teisių chartijoje reglamentuota, kad kiekvienas žmogus turi teisę į saviraiškos laisvę, ši teisė apima laisvę turėti savo įsitikinimus, gauti bei skleisti informaciją ir idėjas be valdžios institucijų įsikišimo. Todėl mes, Europos Parlamento nariai, turime palaikyti nepriklausomos žiniasklaidos sklaidą bei sąžiningą konkurenciją nacionaliniu lygmeniu. Siekiant užtikrinti veiksmingą spaudos laisvę valdžios institucijos turi būti pasirengusios ginti žodžio laisvę ir skatinti jos plėtrą, tai yra svarbiausia užtikrinant pamatines Europos Sąjungos vertybes ir teises.

Crescenzo Rivellini (PPE). – (IT) Pone pirmininke, „tai, kas vikšrai yra pasaulio pabaiga, visam pasauliui yra drugelis“. Ši kinų filosofo mintis tinka mūsų diskusijai: matome, kad prezidentui B. Obamai priešiški televizijos stočių reportažai nesutrukdė laimėti Nobelio taikos premiją, o kai kalbama apie tariamą informacijos laisvės Italijoje trūkumą, tokius teiginius galima paaiškinti tik neapykantos Silvio Berlusconi kurstymu.

Neapykantos kultūrą parodo fotomontažas, kuriame ministras pirmininkas vaizduojamas už grotų demonstracijoje dėl spaudos laisvės, kur daugiausia buvo matyti raudonų vėliavų ir įvairių užgauliojančių šūkių. Atsakomybė dėl neapykantos kurstymo tenka ir šiam Parlamentui, kuris turėtų pasmerkti šį gėdingą antidemokratinį kairiųjų jakobinų išpuolį.

Gali būti, kad Europa, kuriai visuomet buvo sunku toleruoti stiprią ir ryžtingą Italiją, norėtų apsimesti, tarsi nieko nežinotų, siekdama sumenkinti Italijos galią. Italijos žmonės negali to leisti; jie negali leisti nesąžiningoms Europos jėgoms kenkti Italijai, pasinaudojant neapykanta tų, kurie Italijoje norėtų nuversti centro dešiniųjų demokratiškai išrinktą Vyriausybę.

Iš labiausiai skaitomų laikraščių Italijoje 18 nusiteikę priešiskai arba nepritaria Vyriausybės veiklai ir tik penki laikraščiai gali būti laikomi atstovaujančiais centro dešiniųjų pozicijoms, tačiau mes vis tiek girdime pačių įvairiausių įžeidinėjimų. To negalima paneigti, ir dėl demokratijos principų atėjo metas šiame Parlamente pradėti kalbėti apie Italijos kairiuosius, kurie siekia veikti nedemokratiniais metodais ir kurstyti neapykantą.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Norėtusi, kad Vengrijoje mus išgirstų tie, kurie meluoja, kad partijai Jobbik nėra ir negali būti vietos Europos Parlamente, teigdami, kad trijų narių Vengrijos partijos Jobbik delegacija lėmė, kad čia esančios neteisingos, diskriminacinės jėgos šiandien nepasmerkė padėties Italijoje. Tai pirmas dalykas, kurį norėčiau pasakyti. Antra, mes norime, kad būtų balsuojama ne laikantis drausmės frakcijos viduje, o vadovaujantis teisingumo kriterijais. Mes taip pat atsižvelgėme į tai, kad buvo mėginama taikyti dvejopus standartus. Iš tikrųjų aš vakar minėjau José Manueliui Barroso, kad Vengrijoje socialistų ir liberalų Vyriausybė varžo nuomonės laisvę ne tik didindama spaudos arba žiniasklaidos koncentraciją, bet ir šaudydama į žmones, sodindama juos į kalėjimą, kankindama ir pateikdama jiems suklastotus kaltinimus. Atsiliepdamas José Manuel Barroso atsakė, kad tai valstybės vidaus reikalas. Ar tai iš tikrųjų vidaus reikalas, jei Italijos atveju tai – ne vidaus reikalas? Partija Jobbik neleis, kad Europos Parlamente būtų taikomi dvejopi standartai.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Pone pirmininke, Europa taip pat pastebėjo, kad Italijos opozicija ėmė nusišnekėti, kalbėdama apie įsivaizduojamus dalykus.

Žinoma, dėl to nėra ko džiaugtis, nes rinkdamiesi šiame Parlamente mes norėjome svarstyti ir padėti spręsti mūsų piliečius realiai slegiančias problemas, tačiau galima pasiguosti tuo, kad bent Europa paskelbė savo verdiktą, kuriam negali pasipriešinti net Antonio Di Pietro. Faktiškai tai prasidėjo dar 2004 m., kai pagrindinė figūra vėlgi buvo Antonio Di Pietro, remiamas kitų narių; šįkart čia pasiūsti kiti, kurie turėjo padaryti tą patį, tačiau jie nesulaukė pritarimo.

Be to, Italijos rinkėjai išstūmė komunistus iš parlamentinės arenos, ir jie jau nebesėdi šiose kėdėse. Spaudos laisvės Italijoje klausimas – tai nieko daugiau kaip leidėjų grupių, magistratų ir politikų mėginimai atimti valdžią iš ministro pirmininko ir jo Vyriausybės. Tačiau dėl to pradėta asmens medžioklė, persekiojant vieną žmogų, ir kairiųjų jėgų bandymai sukurstyti pilietinį karą gresia turėti labai rimtų padarinių.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Yra keletas būdų sunaikinti žiniasklaidos pliuralizmą ir teikti šališką informaciją gyventojams ribojant nuomonių įvairovę. Viena galimybių – ekonominis žiniasklaidos monopolizavimas per nuosavybę, tačiau tai nėra vienintelis būdas. Informacijos monopoliją galima sukurti, pavyzdžiui, į pagrindinių visuomenės žiniasklaidos institucijų pagrindinių vadovų postus susodinant vienos partijos – vadovaujančios partijos narius – ir blokuojant kitokią nuomonę. Yra kitų pavyzdžių, ir mes šiame Parlamente apie juos girdėjome diskusijoje šiuo klausimu. Tai tikriausiai yra faktai.

Visa tai leidžia teigti, kad jei Europa nori būti demokratiška, reikalingos taisyklės ir direktyvos, siekiant sukurti žiniasklaidos pliuralizmą. Dėl šios priežasties aš pritariau rezoliucijai, kurią pateikė ALDE, socialistai ir žalieji, kurie pateikė būtent tokio pobūdžio pasiūlymų.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Pone pirmininke, pirmiausia norėčiau pataisyti savo pirmojo ir antrojo balsavimo rezultatą – ketinau susilaikyti, tačiau padariau klaidą, nes labai skubėjau ir paspaudžiau ne tą mygtuką. Abu kartus aš susilaikiau.

Mano pareiškimas yra toks: pasiūlymas, dėl kurio šiandien surengtos diskusijos, iš esmės yra neteisingas, ir tai nurodė Italijos Respublikos prezidentas. Be to, čia galima išvelgti ir oportunisto apraiškų: nurodomi Italijos ministro pirmininko teisiniai veiksmai prieš kai kuriuos laikraščius – tai procesas, kuris visiškai neprieštarauja teisinės valstybės principams – pasinaudojant galimybe jį užsipulti.

Todėl mes nebalsavome už Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcijos, Europos vieningųjų kairiųjų jungtinės frakcijos – Šiaurės šalių žaliųjų kairiųjų ir visų kitų pasiūlymus, nei už Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos pasiūlymą, nes nors pastaroji ir nusipelno pripažinimo, bandydama ginti Italijos orumą, juo visiškai neatsižvelgiama į žiniasklaidos ir kitų valstybės galių Europoje pusiausvyrą ir tai yra rimta problema Italijoje. Tai visiškai nesusiję su Italijos ministro pirmininko interesų konfliktais šioje srityje, tai susiję su kitomis problemomis.

Kita vertus, mano atstovaujama partija UDC šiuo klausimu nacionaliniu lygmeniu nuolat oponuoja daugumai. Tikiu, kad parodysime savo pritarimą susilaikydami.

Carlo Fidanza (PPE). – (IT) Pone pirmininke, šios diskusijos parodė, kaip Italijos kairieji nutolę nuo to, kuo iš tikrųjų gyvena mūsų žmonės. Italijoje nebuvo jokių neramumų; tai buvo politinis manevras, kurio ėmėsi teismų, leidybos ir politinis elitas, kad būtų atšauktas teisėtas verdiktas, kurį prieš keletą savaičių paskelbė žmonės.

Ponios ir ponai, visi tie, kurie šiame Parlamente per pastarąsias keletą dienų teigė, kad italams kelia nerimą Silvio Berlusconi keliama grėsmė informacijos laisvei, meluoja, ir jie tai gerai žino. Visi dori italai supranta,

kad Italijoje laikraščiai, radijo stotys ir TV kanalai veikia laisvai; kad daugelyje šių laikraščių laikomasi redakcinės politikos, kuri nukreipta prieš Italijos ministrą pirmininką; kad jei yra pliuralizmo trūkumas, tai tik – ir aš pabrėžiu – tik, ponios ir ponai – žurnalistų profesinės sąjungos, kuri neapgalvotai laikosi kairiųjų pažiūrų, viduje; ir kad programų kūrėjai, komentatoriai ir aktoriai, kurių pažiūros priešingos Italijos ministro pirmininko pažiūroms, gali lengvai rasti darbą ir dirbti valstybei priklausančiuose televizijos kanaluose arba televizijos kanaluose, kurie priklauso Italijos ministrui pirmininkui, be jokio pavojaus jų laisvėms.

Jeigu italai jaučia tam tikrą nerimą ir baimę, ji nėra kitokia nei kitur Europoje, pone pirmininke, jiems kelia rūpestį krizė, neteisėta imigracija, darbo vietos ir pensijos, tačiau tikrai ne pavojus informacijos laisvei, kurią, priešingai, kasdien užsipuola kairiosios jėgos.

Lena Ek (ALDE). – Pone pirmininke, norėčiau iš pradžių pacituoti Johną Stuartą Millį ir toliau kalbėti švediškai. „Jeigu visa žmonija, išskyrus vieną asmenį, būtų vieningos nuomonės ir tik vienas žmogus kitokios, jį nutildžiusi žmonija būtų tiek pat neteisi, kaip ir tas asmuo, kuris, turėdamas tokią valdžią, priverstų nutilti visą žmoniją.“

(SV) Italija yra Europos demokratijos lopšys. Todėl tenka apgailestauti, kad Italijos žiniasklaida šiandien atsidūrė tokioje padėtyje. Pagarba pagrindinėms žmogaus teisėms visose Europos valstybėse yra bendradarbiavimo ES pagrindas. Būtų visiškai nepriimtina teigti, kaip tai daro Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcija, kad yra priešingai. PPE frakcija dangstosi šiais argumentais ir taip darydama tarnauja Silvio Berlusconi interesams.

Žiniasklaidos įvairovę formuoja įvairūs dalyviai, veikdami valstybės viduje ir keisdami jos turinį. Kad palaikytume gyvą demokratinę diskusiją Europoje, mums reikalinga nepriklausoma žiniasklaida visose valstybėse narėse. ES neturėtų rūpėti, kaip to pasiekti. Tačiau spaudos laisvės užtikrinimas iš tikrųjų yra tas klausimas, kuris turėtų būti sprendžiamas ES lygmeniu. Todėl aš apgailestauju dėl šios dienos balsavimo dėl informacijos laisvės Italijoje rezultatų.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Pone pirmininke, man nedaro teigiamo įspūdžio Silvio Berlusconi politinis ir moralinis vadovavimas ir, deja, Italija tikrai nėra tarp pirmaujančių valstybių, kai kalbama apie spaudos laisvę. Vis dėlto informacijos ir spaudos laisvė yra pirmiausia pačios Italijos reikalas. Patys italai turėtų imtis veiksmų, kurie leistų užtikrinti informacijos laisvę. Laimei, jie tai ir daro, pavyzdžiui, atšaukdami Italijos ministro pirmininko imunitetą. Be to, neseniai pradėtas leisti laikraštis *Il Fatto Quotidiano* rodo, kad Italijoje esama ir kritinio požiūrio, ir įvairių manevravimo galimybių.

Todėl raginčiau pačius italus atidžiau stebėti, kad nebūtų užsipuolama informacijos laisvė jų šalyje. Tikiuosi, kad Briuselio biurokratai nemano, kad jie turėtų į tai kištis. Pagaliau tai, ko norime, yra ne „daugiau Europos“, bet geresnio atstovavimo Europai pagrindinėse srityse. Tik taip Europa išsaugos rinkėjų pasitikėjimą.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Pone pirmininke, informacijos laisvė yra labai svarbus klausimas, ir aš savo ruožtu balsavau „už“. Vis dėlto turime prisiminti, kad laisvė taip pat apima atsakomybę, ir mums Europoje būtina kritiškai ir skaidriai veikianti informavimo sistema. Turime užtikrinti, kad taip būtų ir ateityje. Europos istorija rodo, kuo gali baigtis žiniasklaidos ribojimas ir informacijos laisvės varžymas.

Manau, kad Europos Parlamente šiuo požiūriu privalome vertinti visą Europą, o ne vieną atskirą valstybę narę. Štai kodėl turime išplėsti klausimą ir nustatyti principus, kurių turėtume laikytis, kad ir kas būtų valdžioje – socialistai, liberalai ar dešinieji. Tos pačios taisyklės turėtų būti taikomos visais atvejais, kai turime veikti, užtikrindami, kad būtų apsaugota informacijos laisvė. Tai viena pagrindinių laisvių, kurią, tikiuosi, Europos Sąjunga apsaugos ir ateityje. Taip pat manau, kad visais atvejais turėtų būti vadovaujama tais pačiais standartais.

Chris Davies (ALDE). – Pone pirmininke, Europos Sąjunga tvirtina, kad vadovaujasi aukštais laisvės ir demokratijos principais, ir jie visi nurodyti ir įtvirtinti Lisabonos sutartyje, tačiau dar kartą apsimeta, kad nepastebi akivaizdžių pažeidimų vienoje ar kitoje valstybėje narėje. Mes nerodome pirštais į tuos, kurie negali apsaugoti principų, kuriais remiasi Europos Sąjunga. Mes nenorime įsiūbuoti laivelio, tačiau šiandien turėjome galimybę iš tribūnos pasakyti, kad Italijos ministras pirmininkas aiškiai piktnaudžiauja spaudos priežiūra.

Kitos valstybės narės taip pat turi sunkumų, tačiau Italijoje padėtis pati blogiausia. Dėl JK nepriklausomybės partijos ir britų konservatorių šiandien mums pritrūko vieno balso. Konservatoriai JK teigia norintys, kad Europos Sąjunga nusišalintų sprendžiant socialinės ir užimtumo politikos klausimus. Jie nutyli, kad jie taip pat norėtų, kad Europos Sąjunga neturėtų visiškai jokio vaidmens, kai kalbama apie pagrindinių laisvių, kuriomis pagrįsta Europos demokratija, apsaugą.

Philip Claeys (NI). – (NL) Pone pirmininke, aš taip pat labai džiaugiuosi dėl to, kad balsuota prieš rezoliuciją, ir manau, kad nepriimtina, kad šis Parlamentas virstų vieta, kur būtų vykdoma politinė raganų medžioklė, nukreipta prieš konkretų politiką. Taip pat visiškai nepriimtina, kad šis Parlamentas šiuo klausimu laikytųsi Didžiojo brolio pozicijos ir elgtųsi kaip vyriausiasis inkvizitorius, tiesiogiai kišdamasis į klausimą, kurį kiekviena valstybė narė turėtų spręsti pati.

Visi tie, kurie čia kalba apie vadinamąjį pavojų informacijos laisvei Italijoje, pavojų, kuris visiškai nerealus, yra tie, kurie pirmieji norėtų įstatymų, kurie leistų nutildyti ir politiškai eliminuoti disidentus. Tai pasibjaurėtina kairiųjų veidmainystė. Iš tikrųjų, jei Belgijoje būtų bent pusė tos informacijos laisvės, kokia yra Italijoje, mes jau būtume pasiekę reikšmingą pažangą.

Daniel Hannan (ECR). – Pone pirmininke, nieko gera negalima pasakyti apie šį Parlamentą, kur visą mūsų darbotvarkę šiandien, visą mūsų balsavimo laiką užima klausimas, kuris išvis neturėjo būti svarstomas. Jis yra už šio Parlamento kompetencijos ribų ir turėtų būti svarstomas pačių valstybių narių.

Aš neturiu nieko prieš Silvio Berlusconi. Nors džiaugiuosi, kad britų konservatoriai nebėra vienoje partijoje su jo partija, tačiau nesu vienintelis, kuriam nepatinka fariziejiškas teisuoliškumas, kurį girdime šiose diskusijose iš priešingos pusės. Skundžiamasi, kad Silvio Berlusconi turi imunitetą ir negali būti patrauktas baudžiamojon atsakomybėn, tačiau patys Europos Parlamento nariai nepamini, kad jie turi panašų imunitetą. Jie skundžiasi dėl jo dominavimo žiniasklaidoje, nutylėdami tai, kad dešimtis milijonų eurų visuomenės lėšų šis Parlamentas skiria savo reklamai.

Ši rezoliucija ir tai, kad ji šiandien pateikta balsuoti, nedaro garbės niekam – nei italams, kurie perkėlė šias diskusijas į šį Parlamentą, nes pralaimėjo savo pačių šalyje, nei tiems iš mūsų, kurie įsitraukė į šias diskusijas. Šie klausimai turėtų būti tinkamai apibrėžti nacionalinių demokratinių mechanizmų ir Italijos Respublikos procedūrų. Leiskite pakartoti šūkį, su kuriuo balsavome dėl Lisabonos sutarties: *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Syed Kamall (ECR). – Pone pirmininke, manau, kad mums visiems čia esantiems kelia rūpestį žiniasklaidos pliuralizmas. Mes visi norėtume matyti didesnę žiniasklaidos pliuralizmą visoje ES. Man kelia rūpestį žiniasklaidos pliuralizmo padėtis daugelyje valstybių narių. Man kelia rūpestį žiniasklaidos pliuralizmas daugelyje šalių už ES ribų, dėl kurių socialistai niekuomet nekėlė jokių klausimų, pavyzdžiui, Kuboje ir Šiaurės Korėjoje. Socialistai tyli apie žiniasklaidos pliuralizmą šiose šalyse.

Tačiau yra vienas labai svarbus principas. Kaip „Rolling Stones“ dainoje: „Tu ne visuomet gali gauti tai, ko nori“, kai negali gauti to, ko nori, tenka remtis demokratiniu procesu, kad būtų galima įtikinti žmones pašalinti neįtikusią vyriausybę. Jūs negalite nuspręsti kreiptis į Europos Parlamentą ir čia mėginti nugincyti demokratinį liaudies sprendimą. Tai principas, kurį konservatoriai labai brangina, todėl aš labai didžiuojuosi, kad Europos konservatorių ir reformatorių frakcijai teko svarbus vaidmuo balsuojant prieš šią rezoliuciją.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Pone pirmininke, tikiu, kad demokratinis balsavimas šiame Parlamente patvirtino tai, kas mums visiems gerai žinoma – kad Italijoje informacijos laisvė yra.

Tai, ką bandė daryti kairieji – tai kelti klausimus, kuriais ieškoma priekabių – kodėl? Todėl, kad, kaip aš jau sakiau Briuselyje, Italijoje yra daugybė laikraščių, tačiau nežinia, ką juose rašyti, todėl vienintelis dalykas, ką sugalvojo kairieji – dėl to sugaišdami visą mėnesį šiame Parlamente – pritarti nuomonei, kad Italijoje nėra informacijos laisvės.

Daugelyje savo laikraščių jie negali rašyti, kad Vyriausybė Italijoje per keturis mėnesius perkėlė *Aquila* žemės drebėjimo aukas iš palapinių miestelių į tinkamus gyventi namus; savo laikraščiuose jie negali rašyti, kad per tris mėnesius naujoji Silvio Berlusconi Vyriausybė pašalino šiukšles iš Neapolio gatvių, kurios ten buvo kaupiamos metų metais; jie nenori rašyti, kad, anot EBPO, Italijoje prarasta mažiausiai darbo vietų, nepaisant ekonomikos krizės; jie savo laikraščiuose negali rašyti, kad Italijoje nebankrutuoja bankai ir indėlininkai nepraranda savo pinigų, nepaisant ekonomikos krizės; jie negali to teigti, nes jų laikraščių niekas neskaito, jais niekas netiki, ir dėl to jie meta kaltinimą, esą trūksta informacijos laisvės.

Ar jums žinoma, kas sakoma Italijoje? Mes sakome, kad jie primena tuos, kurie atidarė areną, leido buliams pabėgti ir dabar ieško ragų: jie prarado gyvulius, prarado balsus, rezultatus Italijoje; jie mėgino – aš jau baigiu, pone pirmininke – juos atgauti Europoje, kur jie taip pat turėjo daugumą ir kur taip pat jų prarado.

Su visa pagarba visiems Europoje, kurie norėjo parodyti, kad tiesa yra kitokia, demokratija dar kartą įrodė, kad Italijoje informacijos laisvė yra ir jai nekyla joks pavojus.

Seán Kelly (PPE). – Pone pirmininke, man labai malonu matyti šios dienos balsavimo dėl rezoliucijos rezultatą, nes Italija yra viena Europos Sąjungos valstybių narių, bet atskirai įtraukti ją į pasiūlymą, kuris mums pateiktas, kažkaip pernelyg drąsu. Vis dėlto tikiuosi, kad ateityje mes turėsime galimybių aptarti informacijos laisvės, spaudos laisvės ir atskirų žurnalistų laisvės organuose, kuriuose jie dirba, klausimą ir leisime jiems pareikšti savo nuomonę. Taip pat turime užtikrinti, kad tai būtų taikoma visai Europos Sąjungai, nes neturėtume svarstyti padėties tik vienoje valstybėje narėje. Šiandienos balsavimas buvo sėkminga diena Europos Sąjungai ir sėkminga diena demokratijai.

Aldo Patriciello (PPE). – (IT) Pone pirmininke, paprastai mes svarstome klausimus ir balsuojame dėl klausimų, kurie yra svarbūs ir išskirtiniai valstybėms narėms Europos Parlamente, o ne – kaip ši kartą – Italijos deputatų rūmams ar Italijos senatui.

Dar kartą po su imigracija susijusių kaltinimų Italijos Vyriausybei šiame Parlamente, kuriuos pateikė opozicija ne dėl keisto sąmokso, kurio aukomis ji manosi esanti, bet dėl savarankiškos žmonių valios, imtasi oportunistinių, apgailėtinų ir savanaudiškų bandymų iškreipti tikrąją padėtį Italijoje, turint vienintelį tikslą – apšmeižti Vyriausybę ir mūsų šalį, atstovaujamą ministro pirmininko Silvio Berlusconi.

Mažumos partijos mėgino kontroliuoti rinkimus, vykdydamos vienašališką visuomenės informavimo kampaniją, taip kompensuodamos ideologijos ir turinio trūkumą savo politikos programose, jos vykdė kampaniją, kuria siekta sistemingai daryti žalą Europoje mūsų valstybei. Europos Parlamento nariai, kurie palaikė Italijos opoziciją, turėtų daugiau dėmesio skirti klausimams, kurie susiję su mūsų pačių valstybėmis, ir nevertinti Italijos remiantis klaidinančiais mano tėvynainių įsitikinimais. Jie priklauso partijai, kuri itin pasižymėjo pastaraisiais metais, vykdydama politiką, kuria siekiama tik vieno: sistemingai ir tikslingai pulti Italijos ministrą pirmininką, vadovaujančią koalicijai, kurią demokratiškai išrinko per 17 milijonų italų.

Rašytiniai paaiškinimai dėl balsavimo

- Informacijos laisvė Italijoje ir kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse

Luís Paulo Alves (S&D), raštu. – (PT) Balsavau už rezoliuciją, kurią pateikė Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcija dėl informacijos laisvės, nes manau, kad spaudos laisvė yra vienas iš laisvos ir demokratinės visuomenės, kuriai pritariu, ramsčių, ir jei tam iškiltų pavojus, kaip kad šiuo metu Italijoje, mes turėtume būti pasirengę ją apginti. Italijoje sąžinės ir spaudos laisvei neabejotinai kyla pavojus.

Tai, kad ministras pirmininkas tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja didelę imperiją, kurią sudaro leidyklos, dienraščiai, savaitraščiai ir trys televizijos kanalai, aiškiai nesuderinama su politinėmis pareigomis, kurias eina Silvio Berlusconi, ir reikalavimais demokratinėi valstybei ir ES valstybei narėi. Prie to galima pridurti bandymus daryti spaudimą ir manipuliuoti valstybine televizijos stotimi. Neturėtume pamiršti, kad dabartinė ekonomikos krizė dar labiau susilpnino žiniasklaidos priemones, kurios vis labiau priklauso nuo reklamos agentūrų arba visuomenės institucijų. Būtina, kad Europos Komisija pagaliau pateiktų pasiūlymą dėl direktyvos dėl žiniasklaidos priemonių pluralizmo ir koncentracijos, nustatydamą taisykles, kuriomis reikėtų vadovautis valstybėse narėse šiuo klausimu, kuris yra toks svarbus demokratijai.

Jean-Pierre Audy (PPE), raštu. – (FR) Balsavau už tai, kad būtų pakeistas rezoliucijos projekto dėl informacijos laisvės Italijoje pavadinimas, po 2009 m. spalio 8 d. Europos Komisijos pareiškimo, kuriame prašoma? išbraukti žodį „Italija“. Net jei padėtis Italijoje kelia didelį nerimą dėl nuolatinių interesų konfliktų tarp visuomeninės ir privačios žiniasklaidos priemonių nuosavybės ir (arba) kontrolės ir politinių jėgų, aš pritariu daugelio kolegų nuomonei, kad Europos Parlamentas neturėtų atskirai išskirti vienos ar kitos valstybės narės.

Liam Aylward, Brian Crowley ir Pat (ALDE), Cope Gallagher raštu. – Šiandien vyko balsavimas dėl įvairių rezoliucijų ir pakeitimų. Iš esmės mums buvo pateikti pasiūlymai, kuriais pasmerkta žiniasklaidos padėtis Vokietijoje, Portugalijoje ir Italijoje.

Kaip Airijos Vyriausybės pagrindinės partijos nariai, mes nuosekliai pasisakydavome prieš pasiūlymus, kurie buvo pateikiami Europos Parlamente siekiant pasmerkti atskirų vyriausybių ir atskirų valstybių Europos Sąjungoje vidaus veiklą.

Mes nuolat pasisakydavome prieš politines strategijas, nes įstojome į Europos Sąjungą, kurioje Europos Parlamento prašoma tarpininkauti klausimais, kurie atsiranda dėl politinio pasidalijimo ir ginčų tarp atskirų Europos Sąjungos valstybių narių.

Tai buvo mūsų politinis nusistatymas praeityje, ir tai yra mūsų politinė pozicija šiuo metu. Mes visuomet siekėme elgtis nuosekliai.

Mes visuomet pritarsime saviraiškos laisvei, kuri yra viena pagrindinių piliečių teisių Europoje.

Ivo Belet (PPE), raštu. – (NL) Stebinantis šio balsavimo rezultatas tikriausiai leis apibrėžti naują diskusijų – diskusijų dėl sunkumų, kylančių dėl grėsmės pliuralizmui Europos žiniasklaidoje, sritį. Mes nuoširdžiai pritariame šioms diskusijoms. Žinome, kad žiniasklaidos laisvė patiria varžymų keletose valstybių narių (žr. vakar paskelbtą ataskaitos, kurią parengė „Reporteriai be sienų“ Spaudos laisvės indeksą).

Vis dėlto itin svarbu, kad mes laikytumėmės pamatinio požiūrio į šį klausimą ir sukurtume priemonę, kuri leistų tobulinti padėtį ES, kad žurnalistai galėtų vykdyti savo darbą, nepatirdami spaudimo iš privačių ar politinių suinteresuotų dalyvių. Kai kurie šio Parlamento nariai nusprendė pasirinkti nacionalinę taktiką ir patys spręsti šiuos klausimus, tačiau gerai, kad ši strategija žlugo, nes tai būtų užgniaužę diskusijas jau pačioje jų užuomazgoje. Dabar privalome galutinai atsakyti šių nacionalinių žaidimų ir visą savo energiją skirti sprendžiant struktūrinius klausimus, kurie ilgesniu laikotarpiu yra reali grėsmė mūsų teisei valstybei ir demokratijai Europoje.

David Casa (PPE), raštu. – Teiginys, kad pažeistos informacijos teisės Italijoje, klaidingas. Pirmiausia, Europos Parlamentas neturėtų tapti forumu, kuriame būtų aptariami klausimai, iš tikrųjų priklausantys nacionalinių vietos teismų ir valstybių narių parlamentų kompetencijai. Be to, aišku, kad dabartinė Italijos kritika inicijuota tik todėl, kad norima užsipulti Italijos ministrą pirmininką Silvio Berlusconi. Todėl aš balsavau prieš rezoliuciją.

Carlos Coelho (PPE), raštu. – (PT) Politinių jėgų ir žurnalistikos santykiai yra sudėtingas ir subtilus klausimas, tačiau visiškai aišku, kad niekas negali ginti savo „tiesos“, naudodamas cenzūrą, persekioti žurnalistus arba riboti saviraiškos ir informacijos laisvę. Informacijos ir saviraiškos laisvė yra pagrindiniai principai, kuriais remiasi Europos Sąjunga, ir itin svarbi sudedamoji demokratijos proceso dalis. Tai taip pat reiškia, kad neturėtume supaprastinti šių diskusijų arba jas naudoti siekiant politinės naudos.

Teikdami rezoliuciją dėl informacijos laisvės Italijoje, Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcijos nariai supainiojo Europos Parlamentą su Italijos parlamentu. Jie taiko dvejopus standartus, kai atsako įtraukti į pasiūlymą atvejus iš kitų valstybių – Vokietijos, Vengrijos arba Portugalijos – kuriame paminėtas nepagrįstas *Jornal Nacional*, rodomo per TV1, uždarymas. Juos domina informacijos laisvė tik Italijoje, o ne kitur Europoje... Atsitiktinai tą pačią dieną sužinome, kad ataskaitoje, kurią paskelbė „Reporteriai be sienų“, Portugalija spaudos laisvės indekse nukrito keturiolika punktų žemyn.

Vasílica Viorica Dăncilă (S&D), raštu. – (RO) Spaudos laisvė yra neatsiejama nuo demokratinės visuomenės. Todėl manau, kad suderintos žiniasklaidos rinkos poreikis turėtų būti remiamas visų valstybių narių, kurios turėtų įsipareigoti ir individualiai, ir bendrai suteikti Europos piliečiams galimybę gauti pačią tiksliausią įmanomą informaciją. Manau, kad tai absoliučiai būtina visiems Europos piliečiams, kad jie galėtų ne tik aktyviai naudotis savo teisėmis ir vykdyti įsipareigojimus ir būtų tinkamai informuojami, bet ir galėtų suprasti ir kritiškai vertinti, kaip jie informuojami Europos Sąjungos institucijų ir kiekvienos valstybės narės atskirai.

Anne Delvaux (PPE), raštu. – (FR) Kaip buvusi žurnalistė, šį trečiadienį aš susilaikiau balsuojant dėl visų pasiūlymų ir pakeitimų. Tuo norėčiau išreikšti savo kritišką požiūrį į diskusijas dėl pagrindinių teisių, kaip kad spaudos laisvė, ir dėl atstovavimo partijų politiniams interesams – spauda jokių būdu neturėtų būti naudojama kaip dešiniųjų ir kairiųjų politinių kovų priemonė!

Italija užsipuolama dėl spaudos laisvės ir tai yra visiškai nepriimtina. Vis dėlto, ar mes ką nors girdėjome apie Bulgarijos, Rumunijos arba Prancūzijos žurnalistus? Ar mes atidžiai išnagrinėjome politinę ir ekonominę įtaką jai kitose ES valstybėse narėse? Kaip galime būti tikri, kad politika mūsų pačių valstybėse neturi įtakos redakcinei kontrolei ir turiniui? Jei išplėstume savo tyrimą, parengdami naują pranešimą, galėtume pritarti rezoliucijoms taip, kad pačiu tinkamiausiu būdu prisidėtume siekiant mūsų pagrindinio tikslo: spaudos laisvės Europos Sąjungoje! Manau, kad ši pagrindinė teisė nusipelno didesnių investicijų nei tos, kurias mes matome šiuose tekstuose – tekstuose, kuriuose šis klausimas svarstomas visiškai netinkamai.

Proinsias De Rossa (S&D), raštu. – Balsavau už šią rezoliuciją, kuria raginama priimti direktyvą dėl žiniasklaidos priemonių koncentracijos ir žiniasklaidos pliuralizmo apsaugos. Deja, ES teisinė sistema dėl žiniasklaidos pliuralizmo ir žiniasklaidos koncentracijos vis dar nėra pakankama. Europos Sąjunga užtikrina saviraiškos ir informacijos laisvę Pagrindinių teisių chartijos 11 straipsniu ir Europos žmogaus teisių konvencijos 10 straipsniu. Iš tikrųjų 11 straipsnyje aiškiai sakoma, kad „Turi būti gerbiama žiniasklaidos laisvė ir pliuralizmas“. Žiniasklaidos laisvė ir pliuralizmas yra esminės laisvos, sveikos ir demokratinės visuomenės sąlygos. Vis didesnė koncentracija žiniasklaidoje, sutelkta pasiturinčių patronų rankose, aiškiai varžo atviras diskusijas. Turime būti labai atsargūs, nes verslo siekis yra kontroliuoti informacijos srautus ir sukurti rinką, kurioje būtų atstovaujama jo interesams ir kurioje vyrautų nukreipta prieš įstatymus ir dažnai

prieš profesines sąjungas darbotvarkė. Lygiai taip pat ir dėl tų pačių priežasčių siekiant užtikrinti nešališkumą visuomenės žiniasklaidos operatoriai turėtų būti nepriklausomi ir veikti netrukdomi nesikišant valdžios institucijoms.

Frank Engel (PPE), raštu. – (FR) Europos Parlamentas dar kartą buvo paprašytas pateikti nuomonę klausimu, kuris yra valstybės narės kompetencijoje, tai yra dėl pavojaus saviraiškos laisvei Italijoje. Liuksemburgo PPE frakcijos nariai yra tos nuomonės, kad iš principo Europos Parlamentas neturėtų kištis į interesų konfliktą valstybėje narėje, ar jis būtų rimtas, ar ne. Parlamentas neturėtų reikalauti Europos teisėkūros priemonių kiekvieną kartą, kai atitinkamos šalys negali patenkinamai išspręsti politinio arba teisinio klausimo pačioje valstybėje. Štai kodėl mes balsavome prieš bet kokius bandymus imtis teisėkūros priemonių Europos lygmeniu nagrinėjant interesų konfliktą atskiroje valstybėje narėje.

Šiomis sąlygomis mes pritariame nuoširdžioms Europos diskusijoms dėl spaudos ir abejotinų susijungimų, kurios galėtų įvykti šioje srityje. Šiose diskusijose neturėtų būti pabrėžiama viena konkreti valstybė narė, tačiau objektyviai ir išsamiai nagrinėjama padėtis visoje ES siekiant priimti sprendimus šiais klausimais esamų Bendrijos teisės aktų pagrindu.

Edite Estrela (S&D), raštu. – (PT) Portugalijos socialistų delegacija Europos Parlamente smerkia ir nepitaria kai kurių Europos Parlamento narių iš Portugalijos, priklausančių Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijai, pozicijai, kuria bandoma pakenkti Portugalijos ir Portugalijos ministro pirmininko įvaizdžiui pateikiant nepagrįstus kaltinimus dėl žiniasklaidos kontroliavimo. Socialistų delegacija negali susilaikyti nepareiškusi apgailestavimo, kad kai kurie Europos Parlamento nariai iš Portugalijos šias diskusijas, kurias išprovokavo kai kurios partijos per dabartinę rinkimų kampaniją ir kurioms Portugalijos rinkėjai davė ryžtingą atkirtį, perkėlė į tarptautinę areną.

Skirtingai nuo tų, kurie organizavo šią kampaniją, socialistai nereikalauja Portugalijos piliečių atsisakyti pilietybės, tačiau smerkia tuos, kurie bando suteršti gerą Portugalijos vardą, vykdydami galimus išpareigojimus Silvio Berlusconi.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Komisijos narė Viviane Reding kreipėsi į šią auditoriją ir paprašė nesibelti į Europos Sąjungos institucijas prašant išspręsti klausimus, kurie gali būti sprendžiami nacionaliniu lygmeniu, kaip tai numatyta pagal mūsų sutartis. Aš visiškai sutinku su tuo ir smerkiu taktiką, kurią itin pamėgo Europos kairieji, ypač socialistai. Primenu, kad per ankstesnę kadenciją Ispanijos socialistai siekė manipuluoti Europos Parlamentu, norėdami įgyti išorės paramą – turėdami menką paramą savo šalyje – dėl pragaištingos antiteroristinės politikos. Šis netinkamas elgesio modelis ir vėl kartojamas. Kaip skundėsi Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakcijos pirmininkas, šis požiūris neatsiejamas nuo blogos valios ir neprideda stiprinant visuomenės pasitikėjimą Europos Sąjungos institucijomis.

Spėlioju, ar Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcija taip pat aršiai reikalautų surengti panašias diskusijas dėl Portugalijos Vyriausybės kišimosi – besąlygiškai pasmerktos žiniasklaidos reguliavimo valdžios institucijos – į žiniasklaidos reikalus, kai per keletą mėnesių buvo pakeistas minėto laikraščio (*O Público*) redaktorius ir netikėtai nutraukta televizijos naujienų programa (TV1).

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Balsavome už rezoliuciją, gindami informacijos laisvę, nes manome, kad turime remti saviraiškos ir informacijos laisvę ir pliuralizmą, o ne žiniasklaidos koncentraciją. Vis dėlto mes nesutinkame su kai kuriais šios rezoliucijos aspektais, kurie labiau panašūs į kišimąsi į atskirų valstybių demokratinį gyvenimą, ir abejojame dėl galimos direktyvos šiuo klausimu, ypač atsižvelgiant į dabartinę Europos Parlamento sudėtį.

Mūsų kova dėl informacijos ir saviraiškos laisvės, žurnalistų ir kitų profesionalių žiniasklaidos darbuotojų teisių, visuotinės informacijos prieigos ir pliuralizmo garantijų negali būti naudojama kaip priedanga kuriant šališkas sistemas, kuriomis siekiama įtvirtinti Europos Parlamento kišimąsi į valstybių vidaus reikalus taikant dvejopus standartus, nelygu, kokia politinė jėga turi interesų vienu ar kitu klausimu.

Todėl mes susilaikėme balsuodami dėl Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos pasiūlymų klausimais, susijusiais su TV1 Portugalijoje, nors Portugalijos komunistų partija kritiškai vertina esamą padėtį Portugalijoje.

Mathieu Grosch (PPE), raštu. – (FR) Manau, kad diskusijos dėl spaudos laisvės yra labai svarbios. Padėtis Italijoje kelia nerimą, tačiau Europos Parlamentas turėtų svarstyti klausimą apskritai arba visų valstybių, kurios patiria šių sunkumų, požiūriu.

Minėti tik Italiją, kai yra įvairių sunkumų kitose valstybėse, pavyzdžiui, Rumunijoje, Bulgarijoje, Portugalijoje ir Vengrijoje, reikštų dalyvauti šališkose diskusijose, kuriomis nesiekama prisidėti prie saviraiškos ir spaudos laisvės stiprinimo.

Sylvie Guillaume (S&D), raštu. – (FR) Šiandien balsavau prieš bendrą rezoliuciją, kurią pasiūlė PPE, ECR ir EFD, dėl informacijos laisvės Italijoje ir kitose valstybėse narėse ir prieš pakeitimus, kuriuos pateikė šios frakcijos dėl bendros rezoliucijos, kurią siūlo kairieji ir centro partijos, nes jais iš esmės atmetama Italijos ministro pirmininko atsakomybė laikytis pliuralizmo principo, kuris yra esminė mūsų demokratijos vertybė. Taip pat skandalingai užsipuolamas Italijos Respublikos prezidentas Giorgio Napolitano. Pritariau bendrai rezoliucijai, pasirašyti ir mano frakcijos, nes iš esmės pritariu saviraiškos laisvei ir tam, kad būtų priimti Europos teisės aktai dėl žiniasklaidos priemonių susijungimo, nepaisant dešiniųjų nepritarimo, kuris keletą kartų buvo aiškiai parodytas. Turėtume atsižvelgti į nuogąstavimus, kurie mus pasiekia iš Italijos pastaruoju metu Silvio Berlusconi ėmus daryti spaudimą Italijos ir Europos laikraščiams, taip pat Europos Komisijai dėl saviraiškos laisvės, kai Italijos valdžios institucijos grąžino migrantus į Libiją, pažeisdamos negrąžinimo principą.

Filip Kaczmarek (PPE), raštu. – (PL) Balsavau prieš pasiūlymą dėl rezoliucijos, nes ji yra žalinga ir neatitinka Europos standartų. Atstovaudami atitinkamiems konkretiems interesams, kairieji, be viso kito, pažeidė vienodų standartų taikymo visoms valstybėms narėms principą. Siekiant išvengti balsavimo dėl pakeitimo žodžiu, kurį pateikė József Szájer, neabejotinai įrodyta, kad tikrasis rezoliucijos tikslas nėra išreikšti rūpestį dėl informacijos laisvės. Tikrasis rezoliucijos tikslas buvo noras užsipulti Italijos Vyriausybę ir tik Italijos Vyriausybę. Taip yra todėl, kad Vyriausybė yra nemėgstama kairiųjų. Kairieji gali nemėgti Italijos Vyriausybės. Vis dėlto nematau jokios priežasties pritarti šiam mėginimui panaudoti Europos Parlamentą kaip priemonę ir įtraukti jį į politinę kovą valstybėje narėje.

Žiniasklaidos laisvei gali kelti pavojų ir kairiųjų vyriausybės. Labai džiaugiuosi, kad atmetas projektas, kuris atsidūrė mūsų darbotvarkėje tik todėl, kad kairieji galėtų užsipulti mūsų politinius oponentus Italijoje.

Eija-Riitta Korhola (PPE), raštu. – (FI) Pone pirmininke, saviraiškos laisvė ir nepriklausoma žiniasklaida yra kertiniai demokratijos akmenys ir jos turėtų būti puoselėjamos ir saugomos. Kaip ir daugeliui mūsų, esančių čia, man kelia rūpestį įvykiai, kuriuos stebime kai kuriose valstybėse narėse, kaip antai Italijoje ir Vengrijoje. Jei šia rezoliucija būtų sprendžiami ryšių klausimai ir įvairios problemos visoje ES, būčiau jai neabejotinai pritarusi. Šį kartą negaliu to padaryti. Pritariu principui, kurį išdėstė mūsų Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcija, kad ES neturėtų kištis į ES valstybių narių reikalus, nes ji tam neturi jokių įgaliojimų. Todėl esu visiškai patenkinta balsavimo dėl informacijos laisvės Italijoje rezultatais ir tuo, kad visi devyni pasiūlymai dėl rezoliucijų šiandien plenarinėje sesijoje atmeti. Visiškai pritariu savo frakcijos išreikštam rūpesčiui, kad norėdamas priimti europinį teisės aktą dėl žiniasklaidos pliuralizmo ir nuosavybės, Europos Parlamentas daugiau pakenktų žiniasklaidai, negu jai padėtų. Kiekviena ES valstybė narė turi savų institucijų, kurios gali ieškoti pagrindinių problemų sprendimo, ir šią Italijos problemą būtina spręsti nacionaliniu lygmeniu. Tai vis dėlto nereikia, kad turėtume teigti, jog šios problemos nėra.

Aš pati balsavau taip, kaip numato mano frakcijos pozicija dėl bendro socialistų, liberalų ir žaliųjų pasiūlymo dėl rezoliucijos, išskyrus vieną klausimą. Mūsų frakcijos 10 pakeitimu nepakankamai vertinamos arba faktiškai atmetamos problemos dėl informacijos laisvės Italijoje, todėl negaliu jam pritarti. Logika taip pat neleidžia man pritarti mūsų frakcijos pasiūlymui dėl rezoliucijos, nes ji taip pat buvo linkusi pasiduoti pagundai svarstyti padėtį tik vienoje valstybėje narėje, ir siekdama nustatyti tam tikrą pusiausvyrą ji nepakankamai įvertino problemą.

Jean-Marie Le Pen (NI), raštu. – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, ar ne Italijoje valstybės vadovas grasina ir imasi teisinių veiksmų, jei pasigirsta bent mažiausia kritika, ir asmeniškai dalyvauja teismo byloje, norėdamas sužlugdyti politinius oponentus? Ar ne Italijoje partija, esanti valdžioje, bet kokią informaciją, kuri nėra pataikūniška, vadina „begėdiška“, „absoliučiai neturinčia precedento smurto kampanija“, tyčiniu bandymu „užsipulti“ valstybės vadovą? Ar ne Italijoje spauda kritikuojama dėl to, kad joje rašoma apie nepotizmą valstybės vadovo vaiko atžvilgiu? Ar ne Italijoje tie, kurie yra valdžioje, palaiko ypatingus ryšius su didžiausių televizijos kanalų vadybininkais ir skiria visuomeninių kanalų vadovus? Ar ne Italijoje įstatymas dėl garso ir vaizdo reklamos keičiamas taip, kad jis būtų naudingas mūsų draugams?

Ar ne Italijoje ministras kviečiamas į didžiausią televizijos naujienų programą, kurioje prisipažįsta, kad buvo įsivėlęs į sekso turizmą – veiklą, už kurią numatyta baudžiamoji atsakomybė, tačiau tik ne šiam ministrui? Ne, tai vyksta Prancūzijoje! Mane stulbina, kad Prancūzijos socialistai, komunistai ir žalieji šiuose rūmuose nemano, kad vykstant šioms diskusijoms vertėtų pasmerkti ir abejotiną „sarkuazijos“ patirtį!

Petru Constantin Luhan (PPE), raštu. – Balsavau prieš rezoliuciją dėl informacijos laisvės Italijoje ir kitose valstybėse narėse pirmiausia dėl D dalies, kurioje pateikta nuoroda į „kritinę padėtį Rumunijoje ir Bulgarijoje“, remiantis „Freedom House“ ataskaita. Atidžiai perskaičiau šią ataskaitą, ypač tą dalį, kurioje apibūdinama mano valstybė, todėl galiu teigti, kad šis sakinyss neatitinka tikrovės. Minėtoje ataskaitoje aiškiai nurodoma, kad „spaudos laisvė apsaugota Rumunijos konstitucija, ir Vyriausybė vis labiau atsižvelgia į šias teises“.

Kalbant apie Rumunijos prezidentą Traianą Băsescu, ataskaitoje nurodoma, kad „jis įrodė esąs ne toks kontroliuojantis žiniasklaidą ir ja manipuliuojantis kaip jo pirmtakai“. Kitas svarbus argumentas, kuris įrodo mūsų saviraiškos laisvę, yra tai, kad „Rumunija laikoma pirmaujančia regione užtikrinant spartaus plėtojimosi interneto prieigos paslaugas“. Internetu visi žurnalistai gali pareikšti savo nuomones ir laisvai bendrauti su auditorija. Todėl manau, kad nuoroda į Rumuniją ir Bulgariją panaudota netinkamai ir neatsižvelgiant į visą kontekstą.

David Martin (S&D), raštu. – Balsavau už pasiūlymą dėl rezoliucijos ir tvirtai pritariu raginimams, kuriais siekiama išvengti žiniasklaidos monopolijų Europoje. Informacijos laisvė yra labai svarbus klausimas, ir, atsižvelgiant į įtampą ir nedidelę balsų persvarą, tikiuosi, kad tai yra klausimas, prie kurio mes dar turėsime grįžti. Buvau nusivylęs dėl to, kad, kai buvo atmesti pakeitimai, mes negalėjome priimti galutinės rezoliucijos.

Willy Meyer (GUE/NGL), raštu. – (ES) Balsavau prieš rezoliuciją RC7 0088/2009, kurią pateikė dešinieji, ir už bendrą rezoliuciją RC7 0090/2009, kurią pateikė likusios šio Parlamento frakcijos, nes pritariu saviraiškos ir informacijos laisvei ir žiniasklaidos pliuralizmui ir esu susirūpinęs dėl padėties Italijoje, kur esama politinių, ekonominių ir žiniasklaidos jėgų interesų konflikto ir nerimą kelia visuomenės ir privačiose rankose esančios žiniasklaidos koncentracija. Padėtis Italijoje yra rimtas pasikėsinimas į spaudos pliuralizmą ir šiuo požiūriu dešiniųjų Vyriausybės, vadovaujamos Silvio Berlusconi, veiksmai yra nepriimtini. Manau, kad reiktų taisyti šią padėtį, kuri nėra gera ir gali turėti rimtų pasekmių visai Europos Sąjungai, ir imtis veiksmų siekiant užtikrinti visuomeninių žiniasklaidos kanalų nepriklausomybę ir apsaugoti juos nuo bet kokio vyriausybės kišimosi. Norėjau, kad mano balsas aiškiai parodytų mano nepritarimą Italijos Vyriausybės veiksams, kuriais siekiama daryti visokį spaudimą Europos nacionaliniams laikraščiams arba bandoma juos įbauginti.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Šiandienos balsavimas dėl pasiūlymų dėl rezoliucijų pagrįstas diskusijomis, kurios pasižymi tam tikru politiniu vienašališkumu. Susivieniję kairieji pradėjo puolimą prieš Silvio Berlusconi ir norėtų jam atkeršyti. Tiesa, Italijoje yra didelė žiniasklaidos koncentracija, tačiau kalbos apie pavojų, kylantį žodžio laisvei ir demokratijai, yra gerokai perdėtos. Akivaizdu, kad dėl to jie prieštaraus viskam, kas nėra kairuoliška.

Bendrame pasiūlyme dėl rezoliucijos žalieji, socialdemokratai, komunistai ir liberalai paprašė ES suteikti galių stebėti žiniasklaidos pliuralizmą – koks eufemizmas. Aš tam prieštariauju, nes įgaliojimai šioje srityje priklauso tik valstybėms narėms. Man atrodė, kad turiu pasisakyti prieš šių politinių partijų bandymus kištis ir balsavau prieš bendrą pasiūlymą dėl rezoliucijos, kurį pateikė kairieji, nes aš ir Austrijos laisvės partija esame tos nuomonės, kad žiniasklaidos ir žodžio laisvė yra patys svarbiausi demokratijos principai ir juos būtina apginti.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), raštu. – (RO) Saviraiškos laisvė yra viena pagrindinių vertybių, kurios yra demokratijos pagrindas. Europos Sąjungos institucijos turėtų siekti apsaugoti saviraiškos laisvę savo veiksmais, ir šiuo požiūriu būti pavyzdys visam pasauliui. Vis dėlto Europos Parlamentas negali būti naudojamas kaip teisėjas arba svertas sprendžiant valstybių narių vidaus politikos ginčus, kaip šios rezoliucijos atveju, taip pat kaip ir dėl rezoliucijos dėl „padėties“ Lietuvoje, dėl kurios balsuota ankstesniame posėdyje. Atsižvelgdamas į šiuos argumentus balsavau prieš pasiūlymą dėl šios rezoliucijos.

Franz Obermayr (NI), raštu. – (DE) Tiesa, Italijoje jaučiamas didelis informacijos laisvės trūkumas, ypač todėl, kad Italijos ministras pirmininkas Silvio Berlusconi tiesiogiai arba netiesiogiai dėl savo politinės pozicijos ir valdomos žiniasklaidos imperijos daugumą televizijos kanalų įtraukė į savo įtakos sferą. Vis dėlto tai nėra būdinga tik Italijai. Pavyzdžiui, Prancūzijoje konstitucine reforma sukurti įstatymai, kuriais Respublikos prezidentui leidžiama skirti visuomeninių transliacijų kompanijų vadovus (*Groupe France Télévision, France 2-5*). Tai sukėlė nemažą pasipiktinimą Prancūzijoje. (Be to, didžiausio privataus televizijos kanalo TF1 savininkas buvo pajaunys Nicolas Sarkozy vestuvėse ir jiedu palaiko labai glaudžius santykius.) Gali būti, kad šis atvejis iš Europos Sąjungos perspektyvos yra labiau inspiruotas partinių politikos priemonių ir opozicijos Silvio Berlusconi, o ne tikros diskusijos dėl žiniasklaidos ir informavimo laisvės. Dėl šios priežasties balsavau prieš šį pasiūlymą dėl rezoliucijos.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), raštu. – (RO) Turint omenyje, kad tris Europos Sąjungos valstybes nares (tarp jų ir Rumuniją) organizacija „Freedom House“ apibūdino kaip „turinčias iš dalies laisvą“ žiniasklaidą, tvirtai tikiu, kad būtinos priemonės Europos lygmeniu siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi vieno svarbiausių demokratijos principų – žiniasklaidos laisvės principo–.

Manau, kad turime kreiptis į Komisiją, prašydami garantuoti pliuralizmą žiniasklaidoje, siekiant ES lygmeniu įgyvendinti bendrus standartus. Balsavau už Europos Sąjungos rezoliuciją ir norėčiau pasinaudoti galimybe dar kartą pakartoti, kad būtina priimti direktyvą dėl informacijos laisvės.

Judith Sargentini (Verts/ALE), raštu. – Žaliųjų / EFA frakcija drauge su S&D, ALDE ir GUE frakcijomis pasiūlė bendrą pasiūlymo tekstą. Iki pat paskutinio momento šios frakcijos siekė, kad prie jų prisidėtų kitos politinės Parlamento frakcijos, taip pat rėmė PPE pastabas dėl spaudos laisvės kitose valstybėse narėse. Pasirodė, kad šie pasiūlymai nebuvo rimti bandymai siekti bendro sutarimo. Tokio sutarimo kaina turėjo būti išbraukta nuoroda į Italiją ir raginimai Komisijai parengti direktyvą dėl spaudos koncentracijos ir pliuralizmo ES, kuri sudaro mūsų rezoliucijos esmę.

Pakeitimais, kuriuos pateikė EPP, siekiama tik susilpninti tekstą ir suskaidyti teksto šalininkus. Štai kodėl žalieji būtų turėję balsuoti prieš, net jei – bent dėl kai kurių iš jų – būtų pasiektas susitarimas. Štai kodėl mes manome, kad EPP pozicija nėra konstruktyvi. Apgailestaujame, kad dešinėsios frakcijos dar kartą atsisakė reikalauti iš Europos Sąjungos veiksmų visai Europai svarbiu klausimu.

Catherine Soullie (PPE), raštu. – (FR) Spaudos laisvė yra absoliuti būtinybė. Demokratinė teisinė institucija, kokia yra Europos Parlamentas, neturėtų dėl to abejoti. Informacijos laisvės apsauga ir gynyba turi būti užtikrinta bet kokiomis aplinkybėmis. Vis dėlto Europos Parlamentas nėra ir neturi būti viršvalstybinis teisingumo teismas. Informacijos pliuralizmas ir laisvė turėtų būti užtikrinta Europos Sąjungoje, tačiau mes, kaip Europos Parlamento nariai, neturime teisti valstybės ir jos vadovų dėl spaudos ir politinio pasaulio atstovų santykių pobūdžio.

Europos Parlamento kišimasis į šią sritį yra nepriimtinas. Kiek teisėta būtų mūsų nuomonė dėl žiniasklaidos padėties Italijoje? Tai yra valstybės narės vidaus politinė diskusija, kuri turėtų vykti atitinkamos valstybės narės viduje. Pakeitimo, kuriuo siūloma keisti rezoliucijos pavadinimą į labiau susijusį su Bendrijos reikalais, atmetimas rodo tikslingą ir politinį šių diskusijų pobūdį. Privalome būti atsargūs, kad mūsų asamblėja nevirstų teismu.

Georgios Toussas (GUE/NGL), raštu. – (EL) Mes atsisakėme dalyvauti galutiniam balsavimui dėl pasiūlymo dėl rezoliucijos, kurioje Silvio Berlusconi vykdomos Italijos žiniasklaidos kontrolės pretekstu siekiama atstovauti plutokratijos interesams, dar labiau koncentruojant žiniasklaidą valstybėse narėse ir Europos Sąjungoje. Ja raginama priimti direktyvas, kuriomis iš esmės vidaus rinkoje ir konkurencijos srityje siekiama keisti teisę į informacijos ir saviraiškos laisvę, taikant manipuliavimą informacija, atstovaujant stambaus verslo interesams ir pritaikant visuomeninėms tarnyboms privačiojo sektoriaus kriterijus ir laisvosios rinkos taisykles. Centro dešinieji ir centro kairieji, kurie iš esmės pripažįsta tas pačias vertybes, neabejotinai norėtų, kad ES dalyvautų sprendžiant valstybių narių vidaus reikalus, remtų stambaus verslo interesus informacijos srityje ir skubėtų įsiteikti ir laimėti plutokratijos palankumą. Didžiausios žiniasklaidos bendrovės mėgina pačiais vulgariausiais būdais manipuluoti darbuotojų sąmone, vykdydamos antiliaudinę kapitalo politiką, kurią formuoja centro dešiniųjų ir centro kairiųjų vyriausybės. Žmonių taip paprastai neapgausi inscenizuotomis peštybėmis Europos Parlamente ir bandymais jį pakelti iki cenzoriaus lygio, kas reikštų dar didesnę paramą kapitalo interesams.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL), raštu. – (EL) Mes pritariame bendram pasiūlymui dėl rezoliucijos, tačiau nenorime turėti nieko bendra su nuorodomis į pasiūlymą dėl Komisijos direktyvos dėl žiniasklaidos koncentracijos ir pliuralizmo, nes manome, kad kompetencija šiuo svarbiu ir reikšmingu klausimu turėtų būti palikta valstybėms narėms.

Derek Vaughan (S&D), raštu. – Balsuojant už bendrą rezoliuciją, kurią pateikė S&D, ALDE, Žalieji ir GUE, aš manau, kad parodžiau savo paramą informacijos laisvei Italijoje. Kaip išrinktasis atstovas, aš manau, kad mano vaidmuo – paremti pokyčius siekiant išvengti pernelyg didelės žiniasklaidos kontrolės ne tik Italijoje, bet ir visose Europos Sąjungos valstybėse narėse. Manau, kad žiniasklaidos monopolizavimas pavojingas ir kad būtina siekti didesnės žiniasklaidos laisvės Europoje. Europos piliečiai neturėtų atsidurti padėtyje, kai toleruojama informacijos cenzūra.

Iva Zanicchi (PPE), raštu. – (IT) Pone pirmininke, šiek tiek daugiau kaip prieš metus, būdama pirmą kartą šiame Parlamente, pajutau ir ligi šiol jaučiu didžiulę pagarbą Europos Sąjungos institucijoms ir ypač šiam

Parlamentui. Tačiau aš apgailestauju dėl to, kad šis Parlamentas nusileido iki to, kad turi gaišti laiką dalyvaudamas politinių partijų, piktnaudžiaujančių nacionaliniais ir regionų interesais, rietenose.

Pone pirmininke, ponios ir ponai, įvykiai, kurie vyksta Italijoje žemiausiu provincijos lygmeniu, geriausiai parodo spaudos ir informacijos laisvės padėtį Italijoje: pažvelkime į vietos laikraščius, didelių ir mažų miestų laikraščius, kuriuos žmonės skaito kiekvieną dieną, ir apie ką juose rašoma! Pažvelkime į tokius laikraščius kaip *La Repubblica* ir daugelį kairiųjų leidinių. Šiandien Europos Parlamentas dar kartą praleido galimybę ir nesurengė rimtų diskusijų dėl žiniasklaidos laisvės Europoje, tapdamas įkaitu tų, kurie norėtų pasinaudoti šiuo Parlamentu užsipuolant Italijos ministrą pirmininką.

– Pasiūlymas dėl rezoliucijos: RC-B7-0090/2009

Françoise Castex (S&D), raštu. – (FR) Balsavau už šią rezoliuciją, kuria kritikuojama vis blogėjanti spaudos padėtis Europoje, ir ypač Italijoje, kuria reikalaujama priimti teisės aktą, reglamentuojantį susijungimus. Todėl manau, kad visiškai nepriimtina, kad Europos dešinieji – tarp jų Europos Parlamento nariai iš UMP – pasisako prieš saviraiškos laisvės apsaugą, šitaip pritardami Europos Parlamento narių, kurie laikosi kraštutinių kairiųjų ir euroskeptikų pažiūrų, pozicijoms. Per šį balsavimą Europos dešinieji parodė, kad jų refleksas – apsaugoti PPE narį ir žiniasklaidos imperijos savininką, Italijos ministrą pirmininką Silvio Berlusconi, kas, beje, neturi precedento politiniame pasaulyje; Silvio Berlusconi nuolat grasina žurnalistams ir išrinktiesiems nariams, kurie reiškia bent menkiausią jo veiksmų kritiką. Tai, kad Italijos Vyriausybės vadovas kontroliuoja transalpinę žiniasklaidą, galima laikyti įžaidimu visai Europos spaudai. Italijos demokratija nusipelno pagarbos kaip ir bet kuri ES demokratija. Vis dėlto jos atstovas šiandien neatrodo esąs jos vertas. Tik iš pagarbos Italijos žmonėms mes šiandien jaučiame pareigą jį cenzūruoti.

Nessa Childers (S&D), raštu. – Balsavau už šį bendrą pasiūlymą, nes man kelia didelį rūpestį tai, kad vis didėja žiniasklaidos nuosavybės koncentracija Italijoje ir visoje Europoje. Panaši padėtis yra Airijoje, ir aš manau, kad Europos Parlamentas turėtų dar kartą grįžti prie šio klausimo. Šie klausimai turėtų būti apsvastyti, ir Parlamentas turėtų stebėti, kokia yra žiniasklaidos Airijoje ir visoje ES padėtis ir kokios jos tendencijos. Taip pat norėčiau pareikšti savo nusivylimą dėl to, kad Parlamento nariai iš *Fianna Fáil* balsavo prieš šį kuklų pasiūlymą dėl žiniasklaidos nuosavybės Italijoje.

Alan Kelly (S&D), raštu. – Klausimas, dėl kurio buvo balsuojama, susijęs su žiniasklaidos priemonių nuosavybės reguliavimo klausimais. Daug žmonių kalba apie demokratijos deficitą ES; vis dėlto, atsižvelgiant į žiniasklaidos nuosavybės koncentraciją Europoje, didžiausią pavojų demokratijai kelia žiniasklaidos baronai. Jei žmonės mano, kad savininkai nedaro įtakos laikraščiams, tai yra netiesa. Rupertui Murdochui priklauso beveik 200 leidinių visame pasaulyje. Tik mažuma iš jų nepalaiko karo Irake. Demokratija priklauso nuo to, kaip visuomenė informuojama. Žiniasklaidos nuosavybės koncentracija reiškia, kad elito mažumos verslo interesai gali būti pateikti kaip nepriklausomas redakcinis straipsnis. Visuomenei turėtų būti suteiktas pasirinkimas informacijos sklaidos požiūriu. Airijoje taip pat yra problemų dėl žiniasklaidos nuosavybės, ir mes privalome ją reguliuoti. Šis Parlamentas turėtų remti žodžio ir žiniasklaidos saviraiškos laisvę. Su apgailestavimu tenka konstatuoti, kad dešiniųjų kolegų nuomonės išsiskyrė.

Catherine Soullie (PPE), raštu. – (FR) Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcija labai patenkinta balsavimu dėl bendros rezoliucijos dėl informacijos laisvės Italijoje ir visoje Europos Sąjungoje. Pirmiausia turėtume aiškiai nustatyti Europos Parlamento vaidmenį: esame teisės aktų leidžiamoji asamblėja, o ne tribunolas, kuriame nagrinėjami valstybių narių vidaus klausimai. Būtų visiškai nepriimtina, jei Europos Parlamentas pritartų netiesioginiam išpuoliui prieš asmenį. Labai džiaugiuosi balsavimo rezultatu. Nors ir pasiektas labai nedidele persvara, jis dar kartą patvirtina subsidiarumo principo Europos Sąjungoje ir jos institucijose reikšmę.

5. Balsavimo pataisymai ir ketinimai: žr. protokolą

(Posėdis buvo nutrauktas 13.05 val. ir pratęstas 15.00 val.)

PIRMININKAVO: Libor ROUČEK

Pirmininko pavaduotojas

6. Ankstesnio posėdžio protokolo tvirtinimas: žr. protokolą

7. Oficialus pasveikinimas

Pirmininkas. – Man labai malonu jus informuoti, kad šiandien pas mus svečiuojasi Pietų Afrikos parlamento delegacijos atstovai. Norėčiau nuoširdžiai pasveikinti Pietų Afrikos delegaciją, kuri šiandien atvyko dalyvauti 14-ajame tarpparlamentiniame Europos Parlamento ir Pietų Afrikos parlamento posėdyje. Delegacijai vadovauja Pietų Afrikos nacionalinės asamblėjos Prekybos ir pramonės komiteto pirmininkė Joanmariae Louise Fubbs, kurią lydi Tarptautinių santykių komiteto pirmininkas ir kiti penki Pietų Afrikos parlamento atstovai.

Kaip žinote, Europa ir Pietų Afrika puoselėja tas pačias demokratijos, žmogaus teisių ir daugiašalio bendradarbiavimo vertybes. Pietų Afrikos Respublika yra ne tik regioninė jėga, bet ir stiprėjanti pasaulinė ekonomika ir reikšminga partnerė, kuri padeda mums spręsti pasaulinės finansų ir ekonomikos krizės iššūkius. Mes manome, kad turime stiprinti dialogą ir nustatyti dar glaudesnius santykius ir bendradarbiavimą. Mūsų regionai turėtų veikti drauge ne tik stiprindami pastangas siekiant rasti išeitį iš dabartinės krizės, bet ir kuriant naują visuotinę tvarką, kuri būtų naudinga mums visiems. Dar kartą, ponie Joanmariae Louise Fubbs ir garbingieji kolegos iš Pietų Afrikos parlamento, sveiki atvykę.

8. Europos išorės veiksmų tarnybos kūrimo instituciniai aspektai - Europos išorės veiksmų tarnybos steigimas: derybų su valstybėmis narėmis būklė (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas yra bendros diskusijos dėl Elmaro Broko pranešimo dėl Europos išorės veiksmų tarnybos kūrimo institucinių aspektų (2009/2133(INI) – (A7-0041/2009)) ir Tarybos ir Komisijos deklaracija dėl Europos išorės veiksmų tarnybos steigimo.

Elmar Brok, pranešėjas. – (DE) Pone pirmininke, Cecilia Malmström, Komisijos nare, ponios ir ponai, mes artėjame prie to momento, kai pagaliau bus ratifikuota Lisabonos sutartis, ir dabar pradėdame svarstyti, kaip sutartis turėtų būti įgyvendinta. Žinome, kad konstitucija turėtų būti įgyvendinta praktiškai, kas yra tiek pat svarbu, kaip konstitucijoje arba tokiam pirminiame teisės akte kaip Sutartis, įrašyti žodžiai.

Todėl norėčiau jums visiems dar kartą priminti apie mūsų pradinį sumanymą, nes mūsų dabartinės diskusijos dėl Išorės veiksmų tarnybos, vyriausiojo įgaliotinio ir Komisijos pirmininko pavaduotojo yra vienas konstitucinės konvencijos, kurią pakeitė tarpvyriausybė konferencija dėl Lisabonos sutarties, rezultatų.

Buvo siekiama didinti Europos Sąjungos efektyvumą, kad Europa galėtų kalbėti pasaulyje vienu balsu. Štai kodėl mums reikalingas naujas vyriausiasis įgaliotinis ir pirmininko pavaduotojas, kuris turėtų patikimą tarnybą, kuri padėtų tinkamai jam arba jai vykdyti šią užduotį.

Antrasis konstitucinės konvencijos principas buvo skaidrumas ir trečiasis – demokratija. Tai buvo atspirties taškai, ir konstitucinės konvencijos daugumai, sudarytai iš valstybių narių parlamentų narių, buvo aišku, kad Europos Sąjunga visuomet bus stipresnė tose srityse, kuriose ji veiks vadovaudamasi Bendrijos metodu, ir santykinai silpna tose srityse, kuriose ji veiks, vadovaudamasi tarpvyriausybiniu metodu.

Vykstant šiems pasirengimams, Sutarties įgyvendinimas neturėtų būti labiau sustiprinti tarpvyriausybiniu metodu, dėl kurio susilpnėtų Bendrijos metodas, kuris yra geriau demokratiškai kontroliuojamas, sėkmingiau vykdomas ir skaidresnis.

Todėl aš kartais nesuprantu, kodėl valstybės nars labiau domina organizacinės struktūros, o ne tai, kaip šie principai būtų įgyvendinami praktiškai. Mūsų nuomone, mums nereikalinga nauja biurokratija tarp Tarybos ir Komisijos, kurioje, ilgalaikėje perspektyvoje dirbtų per 6 000–8 000 žmonių, turinti savo atskirą gyvenimą, tarsi nepriklausoma karalystė už mūsų kontrolės ribų.

Tarkime, ši tarnyba turėtų priklausyti Komisijos administracinei sistemai, ir būtų *sui generis* pobūdžio. Ji negali būti įprasta Komisijos tarnyba, nes užsienio ir saugumo politikos srityje įgaliojimai paskirstyti tarp Bendrijos ir Tarybos. Todėl mes turime užtikrinti Tarybos apsaugą taip, kad ji galėtų tinkamai atstovauti savo teises, siekiant išlaikyti lojalų poziciją.

Svarbu pabrėžti, kad nacionalinių ekspertų padėtis Komisijoje turėtų būti kitokia, nei anksčiau; kitaip tariant, jie turi turėti vienodas su kitais teises. Turėtų būti visiškai aišku, kad Parlamento tikrinimo ir biudžeto teisės jokių būdu neturėtų būti apribotos, atvirkščiai – jos turėtų būti išplėtos.

Todėl norėčiau priminti šiose diskusijose Komisijai, kad mes, Parlamente ne tik turime konsultacijų teisę, bet taip pat privertėme Komisiją duoti pritarimą Mes neskirsime Komisijos narių ir vyriausiojo įgaliotinio be klausymų. Privalome pasirūpinti tuo, kad pokyčių, susijusių su pareigūnų tarnybos nuostatais ir finansų reglamentais, atveju Europos Parlamentas turėtų bendro sprendimo teisę, kaip ir pagal biudžeto procedūrą. Todėl norėčiau pakviesti abi institucijas savo deklaracijose nurodyti, kaip tarpusavyje turėtų būti suderinti veiksmingumo, skaidrumo ir demokratijos principai. Tai man neaišku iš ankstesnių COREPER dokumentų, kurie man prieinami.

(Plojimai)

Cecilia Malmström, einanti Tarybos pirmininko pareigas. – (SV) Pone pirmininke, Komisijos nare, Elmar Brok, garbingieji nariai, Europos išorės veiksmų tarnybos sukūrimas yra klausimas, kuris, aš žinau, kelia jums didelį susidomėjimą čia, Parlamente. Aš su dideliu susidomėjimu perskaičiau pranešimą, kurį pateikė Elmar Brok ir kuriam buvo pritarta pirmadienį Konstitucinių reikalų komitete. Akivaizdu, kad pirmininkaujanti valstybė narė visiškai pritaria tam, ką savo pranešime teigia Elmar Brok, kuris Išorės veiksmų tarnybą apibūdina kaip pagrindą bendram darbui, paverčiant Europos užsienio politiką aktyvia ir darnia priemone, leidžiančia geriau atstovauti Europos politiką pasaulyje.

Tuo siekiama užpildyti atotrūkį tarp Komisijos ir Tarybos darbo taip, kad Europos Sąjungos politikos priemonėmis būtų užtikrinta viena kryptis. Tai būtina, siekiant užtikrinti mūsų veiklos veiksmingumą. Todėl itin svarbu, kad mes suteiktume Išorės veiksmų tarnybai kiek galima geresnę veiklos pradžią. Tai yra vienas didžiausių ir svarbiausių Lisabonos sutarties iššūkių. Sprendžiant šią užduotį, būtina išspręsti daug klausimų, todėl šiuo metu Taryboje vyksta platus parengiamasis darbas.

Europos Vadovų Tarybos tikslas – susitarti dėl ataskaitos, kurią vyriausiasis įgaliotinis, kai jis arba ji bus paskirti, galėtų panaudoti kaip atspirties tašką jam arba jai teikiant pasiūlymą dėl Išorės veiksmų tarnybos. Tuo metu, žinoma, turėtų vykti konsultacijos su Europos Parlamentu dėl vyriausiojo įgaliotinio pateikto pasiūlymo. Iki to laiko pirmininkaujanti valstybė narė turėtų užtikrinti įprastai vykstantį dialogą su Europos Parlamentu. Iki šiol mes vykdėme šį dialogą ir toliau ketiname tai daryti. Svarbu, kad šis ryšys tarp Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos būtų nuolat palaikomas ne tik pareigūnų, bet ir politiniu lygmeniu.

Iškart po Airijos referendumo – mums labai malonu, kad jo rezultatas buvo teigiamas – valstybės narės ir Komisija pradėjo labai intensyvų parengiamąjį darbą steigiant Europos išorės veiksmų tarnybą. Jis šiuo metu tęsiamas, ir esu visiškai tikra, kad kitą savaitę Europos Vadovų Tarybai bus pristatyta daug naudingų idėjų dėl būsimosios vyriausiojo įgaliotinio. Kadangi būtent vyriausiasis įgaliotinis turėtų pateikti galutinį pasiūlymą, jis arba ji, žinoma, dalyvaus darbe, kai tik bus paskirtas (paskirta). Tai yra labai svarbu didinant jo arba jos įnašą rengiant pasiūlymą.

Pirmininkaujanti valstybė narė pateiks susitarimą dėl principų penkiose pagrindinėse srityse, tai yra: Išorės veiksmų tarnybos veiklos apimtis, jos teisinė padėtis, darbuotojai ir finansavimas bei ES delegacijos. Mes to dar neužbaigėme, ir diskusijos tebevyksta, tačiau galiu jus informuoti apie tai, ko pasiektą iki šiol, ir šiuo požiūriu Taryba ir Komisija daugeliu klausimu sutaria, taigi tikiuosi, kad tam pritarą ir Europos Parlamentas.

Dėl Europos išorės veiksmų tarnybos veiklos apimties aišku, kad turėtume nustatyti geografines ir temines „atstovybių funkcijas“, nustatydami kolektyvinę atsakomybę už užduotis, kurios šiuo metu tenka Komisijai ir Tarybos sekretoriatui. Komisijai ir toliau tenka pagrindinė atsakomybė klausimais, susijusiais su prekyba, pagalba ir tolesne plėtra, net jei dar nėra nustatyta griežta skiriamoji linija tarp Komisijos ir Išorės veiksmų tarnybos dėl pagalbos priemonių.

Valstybės narės ir Komisija taip pat sutaria, kad teisinis Išorės veiksmų tarnybos statusas turėtų atitikti unikalų jos pobūdį, *sui generis*, kurį ji turi ES teisinėje sistemoje. Nepaisant to, dėl kokio teisinio sprendimo bus pagaliau susitarta, jis turėtų atitikti gero administravimo ir atskaitomybės principus.

Joje turėtų dirbti darbuotojai iš Komisijos, Tarybos sekretoriato ir valstybių narių. Tai aiškiai nurodyta Lisabonos sutartyje. Visos šios darbuotojų kategorijos turėtų užimti pareigas vienodomis sąlygomis. ES delegacijos turėtų pereiti vyriausiojo įgaliotinio žinion iškart, kai tik įsigalios Lisabonos sutartis.

Vienas svarbesnių klausimų steigiant Europos išorės veiksmų tarnybą yra ryšys su Europos Parlamentu. Paskyrus vyriausiąjį įgaliotinį, jis arba ji turėtų konsultuotis su Europos Parlamentu dėl pagrindinių kryptių ir svarbių sprendimų užsienio ir saugumo politikos ir bendros saugumo ir gynybos politikos srityje. Manau, kad glaudūs ryšiai su Europos Parlamentu turėtų puoselėjami ir pareigūnų lygiu. Todėl Europos išorės veiksmų tarnyba turėtų įsteigti padalinį ryšiams su Europos Parlamentu.

Maždaug taip būtų galima apibendrinti diskusijas, kurios vyko iki šiol. Nenorėčiau kalbėti išsamiau, nes mes dar nebaigėme derybų, tačiau darysime viską, ką galime, informuodami Parlamentą apie pasiektą pažangą. Žinoma, vyriausiasis įgaliotinis dar nėra paskirtas, taigi idėjos lieka idėjomis. Pagaliau patį pasiūlymą turėtų pateikti vyriausiasis įgaliotinis, kaip tai numatyta pagal Sutarties nuostatas.

Norėčiau padėkoti už man suteiktą galimybę kalbėti ir linkiu konstruktyvių diskusijų, per kurias aš, žinoma, stengsiuosi labai atidžiai klausytis Parlamento nuomonių ir, kiek leidžia mano galimybės, atsakyti į jūsų klausimus.

Benita Ferrero-Waldner, Komisijos narė. – Pone pirmininke, tikiuosi, kad pagaliau pasiekėme galutinį Lisabonos sutarties įsigaliojimo proceso etapą, kai pagaliau bus užbaigtos diskusijos ir derybos, kurios trunka jau aštuonerius metus. Po Airijos referendumo pergalės, mūsų manymu, Sutartis turėtų būti netrukus ratifikuota Čekijoje. Jei to pasiektume iki Europos suvienijimo 20-čio, tai būtų svarbi diena Europai ir jos piliečiams – dar ir todėl, kad dabar mes galėsime visą savo dėmesį sutelkti mums tenkantiems iššūkiams ir rūpestį keliančioms politikos užduotims spręsti.

Artėjant prie galutinių etapų, leiskite padėkoti Parlamentui, ir ypač Konstitucinių reikalų komitetui ir pranešėjui Elmarui Brokui, kuris parengė nuomonę dėl pagrindinio Lisabonos sutarties klausimo – Europos išorės veiksmų tarnybos. EIVT suteikia Europos Sąjungai ir jos institucijoms galimybę pasiekti to, ko mes jau seniai norėjome: kalbėti vienu balsu ir stiprinti ES įtaką pasaulyje.

Elmaro Broko pranešime pripažįstamas šis didelis potencialas. Kartu su šiomis svarbiomis diskusijomis ir daugeliu kitų konsultacijų su Parlamento atstovais, jis bus svarbus įnašas į mūsų darbą su pirmininkaujančia Švedija ir dirbant su valstybėmis narėmis bei Tarybos sekretoriatu artimiausiais mėnesiais. Džiaugiuosi, galėdama patvirtinti, kad Komisija iš esmės pritaria Parlamento požiūriui. Sutinku dėl skaidrumo, demokratijos ir darnos principų, kuriuos jūs ką tik minėjote. Akivaizdu, kad svarbu, kad visos institucijos galėtų dirbti drauge, norėdamos padėti naujai paskirtam vyriausiajam įgaliotiniui – Komisijos pirmininko pavaduotojui sprendžiant jam arba jai tenkančią užduotį parengti sprendimą dėl EIVT – sprendimą, kuriam, kaip jūs žinote, būtinas Komisijos pritarimas ir konsultacijos su Parlamentu.

Pirmiausia leiskite apibūdinti EIVT statusą. Iš tikrųjų ji turėtų būti *sui generis*, nes nėra jokio sektino modelio, kuriuo galėtume vadovautis. Mes kuriame kažką visiškai naują. Ji nebus nei tarpvyriausybė, nei visiškai pagrįsta Bendrijos metodu, tačiau būtina užtikrinti, kad naujoji sistema veiktų vadovaujantis tikrai europiniais metodais, ir būtų įkvėpta ir pagrįsta Bendrijos politikos priemonių, kaip jau buvo minėta. Pagrindinis klausimas mums visiems yra tai, ko EIVT įgalintų mus pasiekti. Tai turi būti mūsų tikslas. Dalyvaujant įvairiems suinteresuotiems dalyviams išorės santykių srityje, mes turime užtikrinti, kad mūsų santykiai su išore būtų aiškūs, nuoseklūs ir atitinkantys vienodus politikos tikslus. Joje turėtų formuojama ES išorės politika, tai turėtų būti vieta, kur būtų kuriamos ir koordinuojamos išorės politikos priemonės. Ji turėtų būti tokia žvelgiant iš Europos Sąjungos išorės ir iš vidaus, ir EIVT veikla bus veiksminga tik tuomet, kai ji galės tinkamai bendradarbiauti su kitomis institucijomis ir siekti tarpinstitucinės pusiausvyros.

Štai kodėl, aš manau, labai svarbu, kad EIVT turėtų būti sukurta taip, kad ji galėtų labai glaudžiai dirbti su Komisija ir Taryba ir įvertintų poreikį būti visiškai atskaitinga Europos Parlamentui. Parlamentas, savo ruožtu, perdavus atsakomybę dėl išorės veiksmų vienai tarnybai, turėtų daug daugiau galimybių Europos Sąjungos politikos tikrinimo požiūriu. Kaip ir pati tarnyba, taip ir tai, kaip Parlamentas yra susijęs su tarnyba ir vyriausiuoju įgaliotiniu – pirmininko pavaduotoju – taip pat tam tikra prasme yra *sui generis*.

EIVT sukūrimas reikalauja daugelio sprendimų, galbūt taip pat pakeisti Finansų reglamentą ir Pareigūnų tarnybos nuostatus, kuriems taip pat reikalingas Komisijos pasiūlymas ir kurie turi būti priimti pagal bendro sprendimo procedūrą.

Pirmininko pavaduotojas – vyriausiasis įgaliotinis turi turėti įgaliojimus vadovauti tarnybai, tačiau tarnyba taip pat turėtų tarnauti visai ES sistemai – pirmiausia Europos Komisijos pirmininkui ir Europos Vadovų Tarybos pirmininkui, taip pat ir kitiems Komisijos nariams, atsakingiems už išorės santykius. Ji taip pat turėtų teikti paramą Briuselyje ir trečiosiose šalyse Europos Parlamentui ir jo oficialioms delegacijoms, kurios vyksta į užsienį.

Valstybių narių dalyvavimas naujosios tarnybos veikloje yra viena pagrindinių naujovių. COREPER ambasadoriai turėtų stebėti, kaip geriausiai užtikrinti, kad į tarnybą jau iš pradžių būtų priimti dirbti aukštos kvalifikacijos diplomatai iš valstybių narių. Komisijoje mes šiuo metu svarstome, kaip tai galima padaryti, kol dar nepakeisti Pareigūnų tarnybos nuostatai, ir priimant dirbti į tarnybą laikantis atrankos procedūrų.

remiantis gabumais ir nuopelnais, atitinkamą dėmesį skiriant geografinei ir lyčių pusiausvyrai. Tai visiškai atitinka poreikį, kurie pareikšti pranešime.

Mes taip pat manome, kad visi EIVT nariai, ar tai būtų ES institucijų pareigūnai, ar valstybių narių pareigūnai, dirbantys pagal laikinas sutartis, turi turėti vienodas teises. Jie turėtų būti lygūs visais požiūriais.

Kalbant apie tarnybos veiklos sritį, turėtų būti numatyta nuosekli Europos Sąjungos santykių su likusiu pasauliu stebėjimo sistema, todėl jai reikalingos geografinės atstovybės ir horizontalios tarnybos, kurios padėtų spręsti BUSP ir BSGP, žmogaus teisių ir santykių su JT institucijomis klausimus. Tikslas – išvengti dubliavimo ir užtikrinti, kad visi, kurie yra atsakingi už ES išorės politiką, galėtų veiksmingai drauge dirbti, o Komisija ir toliau turėtų tarnybas, atsakingas už prekybą, vystymosi politiką, pagalbos įgyvendinimą, humanitarinę pagalbą ir tolesnę plėtrą. Ji taip pat, žinoma, ir toliau turėtų nustatyti Europos Sąjungos vidaus politikos priemonių išorės aspektus, todėl pagrindinis klausimas šioje diskusijoje yra išorės paramos programavimo organizavimas.

Galiu užtikrinti Parlamentą, kad ES vystymosi politika, taip pat ir dėl skurdo mažinimo, bus svarbiausia Komisijos išorės veiksmų dalis. Vyriausiasis įgaliotinis – Pirmininko pavaduotojas ir Komisijos narys, atsakingas už vystymąsi, turėtų itin glaudžiai tarpusavyje bendradarbiauti šiuo klausimu. Tai, kad naujasis vyriausiasis įgaliotinis taip pat yra Komisijos pirmininko pavaduotojas, atsakingas už ES išorės veiksmų koordinavimą, yra labai naudingas dalykas. Tarnyba taip pat turėtų būti atsakinga už delegacijų administravimą, nors žmonės delegacijose, kaip dabar, priklausys įvairioms tarnyboms – ne tik EIVT, bet taip pat ir Komisijos tarnyboms ir galbūt iš kitų Europos Sąjungos institucijoms ir tarnyboms.

Įsigaliojus Sutartčiai, Komisijos delegacijos taps ES delegacijomis. Tai numato joms naujus įpareigojimus, tačiau nesumažina jų vaidmens atstovaujant Komisijai vykdamą pačią įvairiausią veiklą. ES delegacijos turėtų būti atsakingos už atstovavimą, koordinavimą ir derybas nuo pat Sutarties įsigaliojimo dienos. Daugelyje sričių ši procedūra turėtų vykti gana sklandžiai. Vis dėlto, esant ypač dideliui krūviui, reikėtų tam tikro naštos pasidalijimo, ne tik taikant rotacinį pirmininkavimą, bet ir tarp įvairių valstybių narių.

Išorės tarnyba turėtų būti visiškai nauja institucija, ir tai yra itin svarbus uždavinys. Tai, kaip teigiama jūsų pranešime, turėtų vykti palaipsniui. Mes mokysimės drauge. Pirmasis mūsų tikslas – tarp Sutarties įsigaliojimo ir EIVT sukūrimo toliau tęsti veiksmingą ES išorės politikos priemonių įgyvendinimą. Mes ir Tarybos sekretoriatas turėtume drauge dirbti su vyriausiuoju įgaliotiniu – pirmininko pavaduotoju, siekdami užtikrinti, kad nebūtų jokio atotrūkio. Tačiau turime žvelgti toliau. Turėtume sukviesti pareigūnus ir diplomatus iš skirtingų institucijų ir visų valstybių narių. Kaip žinome, bendra užsienio politika nėra paprasčiausiai atskirų 27 valstybių narių politikos priemonių suma. EIVT mums reikalingi žmonės, kurie, išlaikydami nacionalinius ryšius, galėtų mąstyti europinėmis kategorijomis. Todėl reikia kurti ES diplomatinę kultūrą ir ES *esprit de corps*. Tam reikalingas mokymas.

Pranešime keliama daug žadanti idėja sukurti Europos diplomatinę akademiją. Kol kas galime pasinaudoti valstybių narių diplomatinėmis akademijomis. Visiškai neseniai man teko dalyvauti minint dešimtąsias labai pasiteisinusios Europos diplomatinės programos metines. Vertėtų paminėti, kad nuo aštuntojo dešimtmečio Komisija surengė mokymo seminarus daugiau negu 5 700 diplomatų. Viena iš EIVT užduočių – sukurti mokymo strategiją, kuri užtikrintų, kad visi nariai, kad ir koks būtų jų pasirengimas, galėtų tinkamai vykdyti savo užduotis. Ypač delegacijų vadovai turėtų ne tik atlikti savo politinį vaidmenį, bet taip pat atstovauti Komisijai, nes ši veikla sudarys reikšmingą delegacijų įgaliojimų dalį.

Elmaro Broko pranešime taip pat keliamas klausimas, ar EIVT turėtų priklausyti konsulinės tarnybos. Komisija atvira šiai idėjai, net jei jai įgyvendinti prireiktų daugiau laiko. Tai ateities klausimai. Dabar mes turime užtikrinti, kad EIVT galėtų tinkamai veikti ir atstovauti mūsų visų – Europos piliečių, valstybių narių ir Europos Sąjungos – interesus. Komisija pritaria tam, kad būtų sukurta EIVT, ir nori, kad ji sėkmingai veiktų, ir prie to prisidės visais įmanomais būdais. Šis pranešimas įrodo, kad Parlamentas elgsis taip pat.

Atsiprašau, kad kalbėjau ilgai, tačiau manau, kad tai labai svarbu. Prašau man atleisti, pone pirmininke.

Pirmininkas. – Komisijos nare, žinoma aš jums atleidžiu, nes visiškai su jumis sutinku. Tai yra labai svarbi tema.

Alojz Peterle, PPE frakcijos vardu. – (SL) Ponia, einanti Tarybos pirmininko pareigas, Komisijos nare, buvusieji kolegos iš Europos konvencijos, ponios ir ponai, norėčiau pasidžiaugti dėl to, kad pranešėjas Elmar Brok aiškiai apibrėžė Europos Parlamento poziciją klausimais, susijusiais su Europos išorės veiksmų tarnybos sukūrimu.

Šios tarnybos sukūrimas – logiška ir būtina sprendimo sujungti į vieną du užsienio politikos vaidmenis, ir yra itin svarbus formuojant Europos Sąjungos užsienio politikos tapatybę. Kompleksinė diplomatija reikštų supaprastinimą, vieningesnius ir veiksmingesnius veiksmus, taip pat didesnę matomumą ir pripažinimą.

Klausimas, kaip sukurti šią jungtinę tarnybą, nėra tik techninis. Jis taip pat turėtų įtaką įgyvendinant politinius siekius, kuriuos Europos Sąjunga norėtų įgyvendinti, sujungdama vyriausiojo įgaliotinio ir Europos Komisijos pirmininko pavaduotojo funkcijas. Naujoji tarnyba turėtų būti kuriama ta pačia dvasia, sujungiant šiuos du užsienio politikos vaidmenis, ir šitaip suvienijant Tarybos ir Komisijos užsienio politikos pastangas.

Svarbu, kad ši tarnyba būtų sukurta tinkamai atsižvelgiant į Komisijos, Tarybos ir Parlamento vaidmenis ir tarpusavio bendradarbiavimą ir kad ji būtų pagrįsta tarpusavio pasitikėjimu ir valia bendradarbiauti.

Nors manau, kad atstovaudama Europos Sąjungos interesams viena tarnyba galės vykdyti operatyvesnę veiklą, pritariu rekomendacijai, kad ji turėtų pradėti veikti palaipsniui, tam, kad galėtų įgyti pačią veiksmingiausią ir tinkamiausią formą. Man atrodo visiškai pagrįsta tai, kad tarnyba turėtų būti Komisijos administracinės struktūros dalis organizaciniu ir biudžeto požiūriu.

Man atrodo, kad itin svarbu, kad būsimoje tarnyboje taip pat dirbtų darbuotojai iš nacionalinių diplomatinių tarnybų, ir tai neabejotinai leistų sukurti geresnę tarnybą, kuri būtų prieinamesnė Europos Sąjungos piliečiams, o ypač toms valstybėms, kurios turi nedaug diplomatinių atstovybių.

Roberto Gualtieri, S&D frakcijos vardu. – (IT) Pone pirmininke, ministre, Komisijos nare, ponios ir ponai, šiomis diskusijomis ir šiuo pranešimu, kurį turėsime priimti rytoj, šis Parlamentas siekia išreikšti norą sukurti Europos išorės veiksmų tarnybą net šiame išankstiniame etape vykdant konstruktyvų dialogą su Taryba ir Komisija. Manome, kad šis tarpinstitucinis dialogas būtų labai naudingas ir protingas sprendimas, atsižvelgiant į tai, kad procedūra, numatyta pagal Sutartį, leidžiama Parlamentui pateikti nuomonę dėl pasiūlymo, kurį turėtų teikti vyriausiasis įgaliotinis, ir kadangi Parlamento prerogatyvos tvirtinant biudžetą jo sutikimą ir bendradarbiavimą daro itin svarbų. Nekalbant jau apie Komisijos sutikimą, kaip nurodyta Elmaro Broko pranešime, kuris dar labiau išplečia Europos Parlamento įgaliojimų sritį.

Vis dėlto, mes taip pat manome, kad mūsų pareiga yra nedelsiant pradėti šį dialogą, nes Europos išorės veiksmų tarnyba yra viena svarbiausių naujovių, kurios numatytos pagal Lisabonos sutartį. Jos ypatybės gali būti nemaža kliūtis pertvarkant Europos valdymą ir, kaip pasekmė, tam, kaip praktiškai turėtų būti nustatyta bendra Europos Sąjungos institucijų pusiausvyra.

Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcija sutinka su pozicija, kuri išdėstyta Elmaro Broko pranešime, kurį rengiant jai teko svarbus vaidmuo. Tai yra pozicija, kuria siekiama nustatyti vaidmenį, kuris tektų tarnybai, nustatant ryšį tarp Europos Sąjungos išorės veiksmų Bendrijos dimensijos ir bendros užsienio ir saugumo politikos tarpvyriausybės dimensijos, kaip tai nurodyta Lisabonos sutarties V antraštinėje dalyje.

Žinoma, mes suvokiame unikalų tarnybos pobūdį, kurį taip pat atspindi vyriausiojo įgaliotinio ir Komisijos pirmininko pavaduotojo vaidmuo, ir tai, kad tarnyba neturėtų apimti visų Komisijos tarnybų, įgyvendinant daugelį jos išorės veiksmų aspektų – neapsiribojant tik BUSP priemonėmis – pradedant bendradarbiavimu vystymosi labui.

Vis dėlto, mes manome, kad itin svarbu, kad tarnyba leistų didinti Europos Sąjungos užsienio ir saugumo politikos veiksmingumą ir didinti išorės veiksmų nuoseklumą. Mes taip pat manome, kad labai svarbu, kad tarnyba būtų demokratiškai kontroliuojama, Parlamento ir manome, kad šiuo požiūriu jos priklausymas Komisijos administracinei sistemai leistų geriau laikytis šių tikslų, ir tai mums iš tikrųjų yra labai svarbu. Dėl šios priežasties mes balsavome už Elmaro Broko pranešimą.

Andrew Duff, ALDE frakcijos vardu. Pone pirmininke, Komisija yra visiškai teisi, teigdama, kad tarnyba turėtų suderinti visas priemones ir galimybes, kurios būtinos tam, kad būtų galima vykdyti aktyvią užsienio politiką visame pasaulyje. Itin svarbu, kad visi partneriai, tarp jų daugiausia gyventojų turinčios ir didžiausios valstybės, dalyvaujantys šiame svarbiame projekte, galėtų pasitikėti vienas kitu ir tarnyba,.

Itin svarbu, kad JK užsienio reikalų ministerija (*Foreign Office*) pasiųstų į tarnybą geriausius, o ne nereikalingus žmones. Visiškai sutinku su tuo, kad siekiant stiprinti parlamentinį tikrinimą ir finansų kontrolę, administracinių ir biudžeto tikslų, tarnyba turėtų priklausyti Komisijos sistemai. Norėčiau pasakyti Tarybai, kad nepriimtina, kad tarnyba pagal Finansinį reglamentą būtų priskirta tai pačiai klasei, kaip Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas arba ombudsmenas. Manau, kad šis Elmaro Broko pranešimas buvo geras parengiamasis etapas praktiškai steigiant Išorės veiksmų tarnybą, tačiau taip pat manau, kad prieš žengiant

toliau ir prieš skiriant vyriausiąjį įgaliotinį ir Pirmininko pavaduotoją dabar reikėtų sustoti, ir išspręsti kai kuriuos svarbius klausimus.

Parlamentui labai svarbu turėti politinį pašnekovą, svarstant Išorės veiksmų tarnybos ir jos programos klausimus, todėl prašome valstybes – siūlykite savo žmones į šiuos postus.

Indrek Tarand, *Verts/ALE frakcijos vardu*. – (ET) Pone pirmininke, ponios ir ponai, man teko didelė garbė ir malonumas dirbti su žmonėmis, kurie kelia man didelį susižavėjimą. Norėčiau pasveikinti Elmarą Broką ir kitus, kurie prisidėjo rengiant šį pranešimą. Dabar aš vis dėlto pacituosiu José Manuelį Barroso, kuris šį rytą sakė: „Net institucijos nėra amžinos; mums reikalinga didžiulė politinė valia.“ Iš tikrųjų, institucinis darbas neišmanomas be politinės valios. Tam, kad būtų išvengta padėties, kai bus sukurta dar viena institucija, mūsų politinė valia turėtų būti pirmosios svarbos klausimas. Mūsų tikslas – sukurti tikrai europietišką ir *sui generis* organizaciją, kuri atstovautų bendriems Europos piliečių interesams. Tam, kad būtų išvengta bet kokio dubliavimo arba netinkamo išteklių naudojimo, kuris neretai pasitaiko, turėtume užtikrinti, kad Europos Parlamentas kontroliuotų biudžeto išlaidų paskirstymą ir šių išteklių panaudojimą.

Pranešime plačiai apibūdinti principai, pateikti Europos aukščiausiam teismui, kuriais vadovaujantis bus paskirtas vyriausiasis įgaliotinis ir priimtas reikalingas veiksmų planas. Priėmus šį planą, mūsų visų padėtis taps geresnė, ir mes turėsime galimybę pareikšti savo politinę valią. Kadangi visiems žinomi žaliųjų partijos tikslai – taikos palaikymas, Pagrindinių teisių chartijos reikalavimų laikymasis ir, žinoma, lyčių lygybė – aš nepradėsiu jų visų vardyti šiandien, nors pažadu prie jų sugrįžti, kai bus galimybė. Lygiai taip pat, mano nuomone, Taryba pasielgtų labai išmintingai, skirdama į vyriausiojo įgaliotinio postą moterį, nes Komisijos pirmininkas nėra moteris. Iš tikrųjų, moteris niekuomet nevadovavo Europai, ir todėl, jei mes kuriame naują Europos instituciją, būtų gera idėja atsižvelgti į šį aspektą.

Kalbant apie pranešimą, atkreipiau dėmesį į tam tikrus neigiamus aspektus. Buvo minėta, kad Europos Parlamentui čia nenumatyta jokio vaidmens ir šiuo pranešimu jis tik mėgina susireikšminti. Mano atsakas į panašų požiūrį yra toks, kad Parlamentui tenka svarbus vaidmuo ir į tai būtina atsižvelgti. Mūsų pranešimas dėl Europos išorės veiksmų tarnybos yra puiki galimybė tai pavišinti. Todėl kreipiuosi į visus, prašydamas pritarti šiam pranešimui, atsižvelgiant į tai, kad į jį nebuvo įtraukti visi patobulinimai ir pageidavimai. Svarbiausia yra tai, kad pranešimas būtų priimtas dabar.

Ashley Fox, *ECR frakcijos vardu*. – Pone pirmininke, norėčiau pareikšti savo nusivylimą, kad dar kartą šiame Parlamente svarstomas pranešimas, kuriuo užbėgama už akių Lisabonos sutarties ratifikavimui. Spėliu, ar turėtume svarstyti šį klausimą šiandien, jei šį klausimą tebesvarsto Vokietijos konstitucinis teismas. Manau, kad ne, todėl klausiu, kodėl su Čekija elgiamasi kitaip. Perfrazuojant George Orwellą, visos valstybės narės yra lygios, tačiau kai kurios iš jų lygesnės.

Norėčiau pasisakyti prieš Europos diplomatinio koledžo kūrimą. Šiuo metu, kai visos valstybės narės patiria didelių sunkumų biudžeto srityje, ES turėtų riboti savo išlaidas. Mes turime kontroliuoti, kaip panaudojamos visuomenės lėšos. Mūsų tikslas – tinkamai panaudoti visuomenės lėšas ir, jei galima, siekti sugrąžinti lėšas valstybėms narėms ir mokesčių mokėtojams, kuriems atstovaujame.

Nenurodyta šio pasiūlymo kaina. Tai dar vienas pavyzdys, kaip kai kurie šių rūmų nariai demonstruoja pernelyg plačius užmojus, švaistydami kitų žmonių pinigus. Europos diplomatijos koledžas yra pinigų švaistymas ir dar viena nereikalinga našta mokesčių mokėtojams.

Norėčiau priminti kolegoms, kad bet kokia bendra pozicija dėl užsienio politikos turėtų būti apibrėžta valstybių narių, atstovaujamų Taryboje, o ne Komisijos, ir, aišku, ne šio Parlamento. Bet kokie papildomi darbuotojai, reikalingi EIVT, turėtų būti deleguojami valstybių narių ir jų nebūtina papildomai mokėti. Jie turėtų atstovauti pasaulyje Ministrų Tarybos poziciją, o ne kai kurių Europos valstybių politiką.

Diplomatinis koledžas ES būtų reikalingas tik ES perėmus užsienio reikalų kontrolę iš valstybių narių. Tikiuosi, kad ši diena niekuomet neateis ir darysiu viską, kad to nenutiktų.

(Kalbėtojas sutiko atsakyti į klausimą pagal Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnio 8 dalį)

Andrew Duff (ALDE). – Pone pirmininke, ar galiu paklausti kalbėtoją, jei jo nusivylimui Lisabonos sutartis įsigalios, ar jis pritars tam, kad Chris Patten būtų paskirtas vyriausiuoju įgaliotiniu?

Ashley Fox (ECR). – Pone pirmininke, man labai malonu, kad jūs manęs to klausiate, tačiau abejoju, ar šis sprendimas nuo manęs kažkaip priklausytų.

Helmut Scholz, GUE/NGL frakcijos vardu. – (DE) Pone pirmininke, Komisijos nare, dėkoju jums už suteiktą galimybę šiandien čia kalbėti. Europos vieningųjų kairiųjų jungtinė frakcija – Šiaurės šalių žalieji kairieji – ne kartą plenariniuose posėdžiuose iš esmės kritikavo Europos Sąjungos užsienio ir saugumo politikos kryptis ir pobūdį ir prieštaravo šiai kryptčiai, kuri taip pat numatyta ir pagal Lisabonos sutartį. Diskusijos dėl pranešimo, kuris yra vienas svarbiausių per visą šią kadenciją, vyksta šios parlamentinės kadencijos pradžioje. Deja, nors iš parlamentinės veiklos perspektyvos suprantu Elmaro Broko motyvus, turime priimti sprendimus iki tam tikros datos, todėl tinkamai ir atsakingai priimti sprendimus visais šiais sudėtingais klausimais, susijusiais su šios naujosios struktūros turiniu, būtų nepaprastai sudėtinga.

Per diskusijas paaiškėjo, kiek daug dalykų vis dar kybo ore ir tebėra politinio žaidimo, į kurį įtraukiami nacionaliniai interesai, vyriausybės ir ES struktūros, objektas. GUE / NGL frakcija tam prieštarauja. Todėl mes manome, kad Europos Parlamentas turėtų pasinaudoti galimybe po derybų dar kartą svarstyti Europos išorės veiksmų tarnybos (EIVT) klausimą, atsižvelgiant į lūkesčius, kurie šį rytą plenarinėje sesijoje buvo išsakyti pirmininkaujančiai Švedijai dėl riboto derybų mandato. Mes, Europos Parlamento nariai, taip pat turėtume užtikrinti, kad Europos piliečiai būtų kiek galima geriau informuoti apie įvairius EIVT aspektus, ypač atsižvelgiant į abejones ir kritiką, susijusią su Lisabonos sutartimi, ir siekiant didesnio skaidrumo ir stiprinant demokratinę bendro sprendimo priėmimo procedūrą.

Diskusijos dėl EIVT sukūrimo mėnesiais vyko už uždary durų. Mano frakcija norėtų dar kartą pakartoti, kad nevykė bandymai įtraukti Europos Parlamentą, suinteresuotas pilietinės visuomenės organizacija arba net nacionalinius parlamentus kelia labai rimtų abejonių. Tai ypač svarbu, nes atviros ir skaidrios diskusijos dėl institucinių struktūrų yra labai svarbios jų patikimumo ateityje ir jų atskaitomybės visuomenei požiūriu. Todėl pritariu Elmarui Brokui, kuris šiuo pranešimu siekia, kad Europos Parlamentas galėtų taikyti bent parlamentinio bendro sprendimų priėmimo procedūrą. Kai kuriuose mūsų prašymuose siekiama to paties.

Mes prieštaraujame visoms pastangoms – ir aš sakau tai labai nedviprasmiškai ir kategoriškai – įtraukti EITV į politines ir karines struktūras, nesvarbu, tai įvyktų dabar ar ateityje, kaip neseniai Taryboje siūlė Prancūzija. Karinio planavimo, slaptų tarnybų struktūrų ir bendrų diplomatinio ir politinių užduočių galimas derinimas, mūsų požiūriu, nėra priimtinas.

Morten Messerschmidt, EFD frakcijos vardu. – (DA) Pone pirmininke, vakar manęs buvo prašyta nurodyti tris priežastis, kodėl žmonės galėtų balsuoti prieš šį pranešimą. Tai gana paprasta: demokratija, demokratija ir dar kartą demokratija.

Pirmiausia, parlamentas norėtų priimti pranešimą, pagrįstą Sutartimi, kurios likimas nėra iki galo aiškus. Niekas nežino, kas laukia Lisabonos sutarties, ir kiekvienas, jaučiantis bent truputėlį pagarbos demokratinėms struktūroms – bent truputėlį pagarbos tokioms valstybėms narėms kaip Čekija – turėtų palaukti, kol pagaliau paaiškės, kas laukia Lisabonos sutarties ateityje.

Antra, šis pranešimas (ir visas sumanymas dėl užsienio reikalų tarnybos) yra ne kas kita, kaip visiškai nepagarba ir nesiskaitymas ir valstybių narių teisės įgyvendinti savo užsienio politikos priemones pažeidimas. Tai yra taip pat priežastis, kodėl šiuo pranešimu visa atsakomybė numatoma perkelti Komisijai. Komisija, žinoma, ypač visuomenės atstovavimo požiūriu, nėra renkama rinkėjų. Kitaip tariant, jei žmonės norėtų kitokios užsienio politikos, nėra visiškai jokių galimybių pakeisti vykdomą politiką, nes žmonės gali pakeisti tik Tarybą, tai yra vyriausybės – bet ne Komisiją.

Trečia, tai yra demokratijos profanacija, kai šis Parlamentas norėtų suteikti dar daugiau teisių Komisijai tam tikrose nepriklausomai valstybei svarbiose srityse. Šis Parlamentas pagrįstas *kratos* – išimtinai galia. Jis niekuomet nebuvo pagrįstas *demos*. Mes turėtume daugiau dėmesio skirti *demos* – žmonėms, o ne valdžiai. Todėl mums reikia daugiau demokratijos. Dėl šios priežasties pranešimas turėtų būti atmestas.

Andrew Henry William Brons (NI). – Pone pirmininke, šiuo pranešimu mus bandoma nuraminti dėl tarnybos, tačiau, mano nuomone, rezultatas yra visiškai priešingas. Jame teigiama, kad, viena vertus, ši tarnyba papildo valstybių narių diplomatinę ir šiuo požiūriu tai nekelia jokių abejonių. Vis dėlto, likusi pranešimo dalis visiškai tam prieštarauja.

4 dalyje teigiama, kad tarnybos – tai yra jos galių – neįmanoma iš anksto visiškai apriboti ar apibrėžti. 8 dalies d punkte teigiama, kad delegacijos, kurios yra tarnybos dalis, galėtų perimti iš valstybių narių konsulinės paslaugas. Aišku, kad šia tarnyba siekiama – ne trumpuoju, o ilguoju laikotarpiu – perimti ir pakeisti valstybių narių diplomatinę atstovavimą, taip pat net Jungtinės Karalystės ir Prancūzijos *veto* balsus JT Saugumo Taryboje.

Kai girdime ES instituciją teigiant, kad ji nedarys to ir to, tai iš tikrųjų parodo, kas jai rūpi. Atsiprašysiu W. Shakespeare, bet „ji per daug dosni pažadų“. Kas ir kaip iš tikrųjų kontroliuos šią instituciją? Nemanau, kad Taryba. Ji priima sprendimus vienbalsiai. Jei ji negali nuspręsti, tarnyba paprasčiausiai toliau tęs savo darbą. Parlamentas? Ne, jo veikla tėra konsultacijos. Ši institucija vykdyt užsienio politiką, esančią virš valstybių narių, kurios negalės veiksmingai kontroliuoti nei valstybės narės, nei Europos Parlamento. Nacionalinių vyriausybių vaidmuo prilyginamas parapijų tarybų vaidmeniui.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, pirmiausia jaučiu pareigą padėkoti pranešėjui, kuris atliko puikų darbą ir, kaip Konstitucinių reikalų komiteto pirmininkas, taip pat turiu padėkoti visiems komiteto nariams ir abiem komitetams – Užsienio reikalų komitetui ir Vystymosi komitetui – kurie pateikė šią nuomonę, už labai greitai atliktą darbą.

Faktiškai parengėme dokumentą, – kuriam, tikiuosi, bus pritarta, – kuris spalio 29 ir 30 d. galėtų būti pateiktas Tarybai. Mes esame įsitikinę, kad šis pranešimas nėra pats geriausias. Juo paprasčiausiai nurodoma keletas veiksmų krypčių, tam tikra veiklos kryptis Tarybai ir vyriausiajam įgaliotiniui, kuris turėtų būti paskirtas.

Vyriausiasis įgaliotinis turėtų parengti organizacinį savo veiklos planą, kurį, savo ruožtu, svarstysime mes. Todėl mūsų Parlamentui bus pateiktos tik gairės. Taip pat žinome, kad operacijos, susijusios su Išorės veiksmų tarnyba, sėkmė labai priklausys nuo vyriausiojo įgaliotinio, kuris turės viską organizuoti ir visiems vadovauti. Per jį sieksime vykdyti nuoseklią ir veiksmingą užsienio politiką. Esame įsitikinę, kad yra įvairių sunkumų, apie kuriuos kalbėta, tačiau sunkumai įveikiami. Svarbu aiškiai nustatyti veiklos apimtį, informaciją, taikymo sritį.

Elmaro Broko pranešime esama kai kurių įdomių pasiūlymų šiuo klausimu, – kalbėsiu trumpai, nes verčia laikas, – tačiau bet kuriuo atveju jais numatoma tarnybos integracija į Komisijos administracinę struktūrą, sprendimas toliau kurti Bendrijos modelį ir pasiūlymas, kuris, be to, nustatytas pagal Lisabonos sutartį, kad EIVT turėtų dirbti Komisijos ir Tarybos sekretoriatų ir Komisijos delegacijų darbuotojai.

Yra dvi naujovės, kurias, manau, verta paminėti: Europos Sąjungos ambasados, kurioms vadovautų Europos išorės veiksmų tarnybos darbuotojai, taip pat apimančios Komisijos atstovybes trečiojoje šalyje ir Tarybos ryšių tarnybas, komandiruojančias ekspertus iš generalinių direktoratų; ir pagrindas sukurti Europos diplomatinį koledžą, kuris yra dėmesio verta mintis.

Man skirtas laikas baigiasi. Galiu tik pareikšti norą, kad šis pranešimas būtų priimtas, ir priimtas didele balsų dauguma.

Zita Gurmai (S&D). – Pone pirmininke, kaip mes visi žinome, Europos išorės veiksmų tarnyba yra viena pagrindinių naujovių pagal Lisabonos sutartį. Todėl mes visi turime būti labai atidūs ir atsakingi, ją kuriant.

Visi sutinkame su tuo, kad ji turėtų pradėti veikti iš karto, kai tik įsigalios Lisabonos sutartis. Komisija ir Taryba šiuo metu rengia rekomendacijas, kurios turėtų būti pristatytos Europos Vadovų Tarybai šio mėnesio pabaigoje. Todėl itin svarbu, kad Europos Parlamentas turėtų įtakos šiam procesui.

Šiandienos diskusija ir po jos priimta rezoliucija yra itin svarbios, nes jos mums reikalingos kaip Tarybos ir Europos Komisijos politinio sutarimo steigiant tarnybą ženklas.

Labai didžiuojuosi savo kolegos darbu, kuris yra įvairių partinių frakcijų šiuose rūmuose svarstymų rezultatas. Mes primygtinai reikalaujame, kad Europos Sąjungos išorės santykiais būtų išsaugotas Bendrijos modelis. Nariai norėtų matyti, kad tarnyba būtų prijungta prie Europos Komisijos ir būtų bendro Bendrijos biudžeto dalis. EIVT turėtų priklausyti Komisijos administracinei sistemai ir biudžetui ir oficialiai priklausyti Komisijai kaip *sui generis* institucija Komisijos struktūroje.

Labai svarbi yra biudžeto komisija. Tai yra svertas, kuriuo naudodamasis EP galėtų vykdyti savo įgaliojimus. Šitaip Parlamentas galėtų ir turėtų įgyvendinti biudžeto kontrolės ir demokratinio jo tikrinimo tikslus. Yra daug klausimų, kuriuos reikėtų svarstyti, pavyzdžiui, aiškus EIVT užduočių pasidalijimas ir atsakingi Europos Komisijos padaliniai – atsižvelgiant į tai, kad mes dar nežinome būsimosios Komisijos struktūros – ir vyriausiojo įgaliotinio santykiai su skirtingais Europos Sąjungos atstovais užsienyje, tačiau ši rezoliucija yra pirmoji Europos Parlamento pozicija, po kurios turėtų sekti ir tolesni žingsniai.

Mes taip pat neturėtume pamiršti žmogiškojo veiksnio. Vyriausiasis įgaliotinis turėtų būti nusipelnęs, kompetentingas ir itin profesionalus asmuo, kurį palaikytų Komisija, Taryba ir nacionalinės diplomatinės tarnybos. Esu įsitikinusi, kad institucinėje EIVT struktūroje turi būti laikomasi lyčių pusiausvyros, kuria būtų siekiama vykdyti Europos Sąjungos įsipareigojimus integruojant lyčių lygybę į jos politikos priemones.

Ir pagaliau man, kaip žmogui, per pastaruosius 15 metų dirbusiam darbą siekiant vienodo moterų atstovavimo politikoje, būtų labai malonu, jei tai būtų moteris.

Annemie Neyts-Uyttebroeck (ALDE). – (NL) Pone pirmininke, kai kurie kolegos nariai savo kalbose mano galį mus mokyti demokratijos. Todėl aš galbūt galėčiau nurodyti, kad ir Konstitucinių reikalų komitete, ir Užsienio reikalų komitete, kurio nuomonę aš parengiau, mes pasirūpinome, kad diskusijos ir balsavimas dėl mūsų tekstų neįvyktų tol, kol nebus žinomas Airijos referendumo rezultatas. Taip pasielgėme iš pagarbos tam verdiktui, kurio laukėme iš Airijos gyventojų. Jie, laimei, pasakė „taip“, tačiau galėjo tarti ir „ne“. Mes siekėme į tai atsižvelgti, kaip ir į kitos savaitės Tarybos posėdį. Todėl turime užbaigti mūsų diskusiją ir tekstus per labai trumpą laiką. Tie kolegos nariai, kurie norėtų mus pamokyti demokratijos, žinoma, taip pat dėl to skundėsi. Aš nukrypau nuo temos.

Šiandien mes gyvename labai svarbiu metu. Tekstai, kuriuose pateikta mūsų nuomonė, kaip turėtų atrodyti būsimoji Europos išorės veiksmų tarnyba, yra naujos Europos Sąjungos eros pranašas. Tiems iš mūsų, kurie stebėjo Europos Sąjungos raidą ir prisimena pirmuosius kuklius užsienio politikos, jau nekalbant apie saugumo ir gynybos politiką, žingsnius, Sutartis – pirmiausia, Maastrichto, po to Amsterdamo – galbūt atrodė, kaip ir man tuo metu, kad ši diena niekuomet neateis, kad mes niekuomet negalėsime parengti bendros Europos Sąjungos diplomatijos pagrindų.

Tie iš mūsų, kurie galėjo atidžiai stebėti, kaip šioje srityje klostėsi įvykiai, taip pat turėtų prisiminti, kad vos prieš keletą mėnesių kai kurios mūsų diplomatinės tarnybos visiškai nenorėjo pripažinti šių didžiulių pokyčių, kai visos delegacijos nuo pirmos dienos turės vadovautis būsimojo vyriausiojo įgaliotinio nurodymais.

Mano pačios politiniai ir vyriausybinių įpareigojimų ankstesnėje politinėje veikloje mane išmokė, kad niekas nėra paprasta. Mes vis dar išgyvename svarbius pokyčius ir, tikiuosi, šiam pranešimui bus pritarta didele balsų dauguma.

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). – (DE) Pone pirmininke, mūsų frakcija pritaria pagrindinei struktūrai, kurią siūlo Elmar Brok savo pranešime ir ypač Europos Parlamento kontrolės ir Bendrijos užduočių išsaugojimui. Vis dėlto, siekiant užtikrinti kad bendra Išorės veiksmų tarnyba galėtų sėkmingai veikti ir nebūtų tik Komisijos arba Tarybos priedėlis, turėtume dabar išsamiau aptarti jos turinį ir funkcijas.

ES reikalinga nauja, integruota užsienio politika, kuri leistų jai veiksmingai spręsti pasaulines problemas. Išorės veiksmų tarnyba turėtų paskatinti ES įgyvendinti ir vykdyti nuoseklias, kompleksines politines strategijas ir kampanijas. Mums ši tarnyba, pavyzdžiui, yra reikalinga dabar, diskusijose dėl klimato kaitos Kopenhagoje. Mes turime atsisakyti tradicinės diplomatijos, kitaip ši tarnyba duos mums mažai naudos.

Todėl norėčiau išskirti keturias sritis, kuriose, mano nuomone, tarnyba galėtų kurti naują užsienio politiką. Pirmiausia, mums reikia, kad naujojoje tarnyboje būtų direktoratas taikai stiprinti ir krizėms valdyti. Nors tam yra atitinkamų finansinių priemonių ir misijų, iki šiol turėjome tik mažus ir suskaidytus organizacinius vienetus. Antra, mes norime, kad būtų užtikrintas darbuotojų rengimas ir mokymas. Paprasčiausiai užbaigti diplomatinį koledžą nepakanka. Be to, norime užtikrinti, kad tie personalo darbuotojai, kurie dėvi uniformas, nebūtų tik paprasčiausiai baigę gynybos koledžą. Visi jie bent dalį savo išsilavinimo turėtų įgyti bendrai ir todėl mes raginame sukurti Europos išorės veiksmų akademiją. Trečia, Tarybos sekretoriatai mums nereikalinga dviguba Tarybos pirmininko struktūra. Todėl ši organizacija turėtų taip pat palaikyti Išorės veiksmų tarnybą. Mano kolega Indrek Tarand minėjo, kad mes esama tvirtai įsitikinę, kad šį kartą reikėtų skirti moterį.

Charles Tannock (ECR). – Pone pirmininke, atsižvelgiant į tai, kad Europos Sąjunga norėtų turėti didesnius įgaliojimus sprendžiant tarptautinius klausimus, jai, be abejonės, reikalingos priemonės, kurios padėtų atstovauti mūsų bendroms vertybėms visame pasaulyje, esant, žinoma, visų 27 valstybių narių vienbalsiškumui.

Tačiau kaip užtikrinti šį vaidmenį? Kur turėtų būti ribos? Mes ECR frakcijoje, kuri nusiteikusi prieš federalizmą, manome, kad užsienio politika turėtų būti atskirų valstybių narių prerogatyva. Todėl mums kelia nerimą, kad Lisabonos sutartis, jeigu ji bus priimta, galėtų turėti įtakos tolesniems įvykiams, kurie galiausiai visiškai panaikintų šią prerogatyvą.

Europos išorės veiksmų tarnyba siūloma papildyti ir nekonkuruoti arba kenkti valstybių narių dvišaliams diplomatiniais veiksmais ir numatyti galias, kylančias pirmiausia iš Tarybos, o ne iš Komisijos. Parlamentas turėtų vykdyti savo teises tikrinti EIVT ir formuoti jos biudžetą. Atsižvelgiant į tai, kad Elmaro Broko pranešime daug kalbama apie ES ambasadas, norėčiau, kad Komisija dar kartą pakartotų tai, ką ji man sakė prieš metus

– tai yra kad EIVT atstovybės arba delegacijos nebus vadinamos ambasadomis. Pavadinus šias atstovybes ambasadomis tai dar labiau padidintų baimę, kad ES siekia tapti savarankiška valstybe.

PIRMININKAVO: Stavros LAMBRINIDIS

Pirmininko pavaduotojas

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Pone pirmininke, Europos vieningųjų kairiųjų – Šiaurės šalių dešiniųjų kairiųjų – frakcija balsuos prieš šį pranešimą, pirmiausia todėl, kad mes nepritariame Lisabonos sutarčiai.

Mes manome, kad Lisabonos sutartis neatspindi Europos projekto, sumanyto žmonių ir žmonėms, dvasios. Iš tikrųjų, yra visiškai priešingai. Ja numatomas krizės modelis, modelis, kuris neleidžia visuomenei kištis į ekonomiką.

Jaučiamas noras judėti į priekį dviem skirtingais greičiais: mes skubame užtikrinti, kad Europa kalbėtų vienu balsu užsienyje, tačiau Europos Sąjunga neturi galių įkvėpti gyvybę ekonomikai savo pačios priemonėmis, nes neturi nei išdo, nei kitokių aktyvių politikos priemonių pramonei skatinti. Ji taip pat neturi pajėgumų formuoti valiutų kursą arba kontroliuoti Europos centrinį banką. Todėl mes nepritariame panašiai filosofijai.

Jei Lisabonos sutartis bus priimta, pritarus Komisijai ir po konsultacijų su Parlamentu, Europos išorės veiksmų tarnyboje turėtų dirbti penki tūkstančiai darbuotojų, po to, kai bus priimtas Tarybos sprendimas pateikus būsimą pirmininko pavaduotojo pasiūlymą.

Mes nepritariame šiai struktūrai, nes jai taip pat suteikti įgaliojimai spręsti pačius įvairiausius klausimus, susijusius su karinėmis krizėmis. Mes manome, kad kontrolė yra taip pat nepakankama. Mūsų nuomone, ši kontrolė turėtų atitikti griežčiausius demokratinis reikalavimus, kaip tai yra kiekvienoje valstybėje narėje.

Todėl, mes manome, kad ši filosofija neatitinka Europos dvasios, kurią išpažįsta mano frakcija, tai yra Europos, kuri faktiškai dalyvautų sprendžiant klausimus, turinčius įtakos mums visiems, pavyzdžiui, esant dabartinei recesijai ir nedarbiui, kurio lygis šiuo metu yra didžiausias nuo dvidešimto amžiaus ketvirtąjo dešimtmečio.

Štai kodėl, ponios ir ponai, mes ketiname balsuoti prieš šį pranešimą.

David Campbell Bannerman (EFD). – Pone pirmininke, šis Elmaro Broko pranešimas yra įrodymas, kad siekiama formuoti vieningą Europos Sąjungos supervalstybę. Vadovaujantis pavojaus Lisabonos konstitucija, mums visiems bandoma primesti nerenkamą prezidentą ir užsienio reikalų ministrą. Dabar šiame pranešime taip pat kalbama apie naują Europos diplomatinę tarnybą, vadinamąją Europos išorės veiksmų tarnybą, o juk ambasados atstovauja nacionaliniams interesams.

Taigi, kokiems nacionaliniams interesams atstovaus šie naujieji ES diplomatai ir ambasados? Jie atstovaus interesams, kurie nėra susiję su mūsų valstybių, prekybos ir mūsų verslo interesais. Jie atstovaus Europos Komisijos interesams. Visos kitos nacionalinės ambasados taps nereikalingos. Jau dabar JK ambasados visame pasaulyje parduoda savo nekilnojamąjį turtą.

Šis ES supervalstybės projektas kuriamas pasitelkiant apgaule, nesąžiningumą ir neigimą, tačiau federalistai nesiekia sukurti naujų Jungtinių Amerikos Valstijų. Jie kuria naująją Jugoslaviją. Sujungdami labai skirtingas tautas, kultūras ir ūkį į vieną bendrą Tarybų Sąjungos pobūdžio biurokratinę sistemą, mes įžengiame į tikrai pavojingą sritį.

Man teko dirbti Didžiosios Britanijos Vyriausybėje, kai vyko Šiaurės Airijos taikos procesas. Mačiau, kas atsitinka, kai nesilaikoma demokratijos principų. Tai nėra geras vaizdas. Dabar man tenka stebėti, kaip demokratija paminama čia, Europoje. Jūs norėtumėte išpažinti meilę ir taiką, tačiau neleistiniais būdais siekiate priimti Lisabonos sutartį ir užgrobti mūsų ambasadas, ir statote Europą į karo pavojų.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Pone pirmininke, Tarybos vykdomi veiksmai nėra skaidrūs. Sprendimai priimami *de facto* daugelyje dažnai neskaidrių darbo grupių ir COREPER taryboje. 2008 m. tik 1 proc. darbotvarkės klausimų Užsienio Ministrų Taryboje buvo svarstyti viešai.

Panašiomis aplinkybėmis praeito amžiaus paskutiniame dešimtmetyje be jokių konsultacijų ir demokratinės kontrolės pradėta formuoti Europos saugumo ir gynybos politika (ESGP). Būtent šiomis aplinkybėmis bus taip pat sukurta ir Europos išorės veiksmų tarnyba. Mano atsakas yra aiškus – „Ne“. To neturėtų būti! Mums reikalinga iš tikrųjų demokratiška parlamentinė kontrolė ir taip pat nesuvaidintas skaidrumas.

Esu taip pat gana nustebęs, kad ypač jūs, Elmarai Brokai, staiga tapote parlamentinės kontrolės šalininku. Ar ne Lisabonos sutartimi numatyta ESGP srityje atsakyti šios kontrolės? Vis dėlto, jūs pritariate šiai Sutarčiai. Iš biudžeto įvykdymo patvirtinimo procedūros visiškai aišku, kaip veikia jūsų frakcija biudžeto kontrolės klausimais. Ar nebus taip, kad per artimiausias keletą savaikių jūsų frakcija balsuos už Tarybos biudžeto įvykdymo patvirtinimą Biudžeto kontrolės komitete, nors Taryba tinkamai neatsakė į pateiktus klausimus?

Deja, nors jūsų projekte yra kai kurių gerų užuomazgų, šį projektą faktiškai galima pavadinti veidmainišku, nepatikimu ir atveriančiu kelią Lisabonos sutarties silpnybėms.

Rafał Kazimierz Trzaskowski (PPE). – Labai jums dėkoju pone pirmininke, Komisijos nare, ministre, pradėsiu nuo konteksto. Nors aš iš tikrųjų žaviuosi retorine mūsų draugų iš UKIP iškalba, man, kilusiam iš Vidurio Europos, įdomu, kad jūs norite pasidalyti gyvenimo komunistinio J. B. Tito režimo Jugoslavijoje arba Tarybų Sąjungoje, patirtimi. Labai įdomu.

Pirmiausia, leiskite pasveikinti Elmarą Broką už tai, kad jis parengė pranešimą, kuriame puikiai atstovaujama pagrindinei Europos Sąjungos politikos kryptiai, ir leiskite pakartoti – pagrindinei kryptiai šiame Parlamente.

Įsigaliojus Lisabonos sutarčiai ir pradėjus veikti naujai tarnybai mes padidinsime savo galimybes kalbėti vienu balsu. Mes sutinkame, kad naujoji tarnyba turėtų būti kiek galima arčiau Komisijos, nes tik Bendrijos metodas leistų užtikrinti mūsų veiksmų nuoseklumą ir, svarbiausia, požiūrį, kurio mes visi tam tikru laipsniu turėtume laikytis.

Kad naujoji tarnyba galėtų patikimai veikti, būtina užtikrinti kiek galima didesnę demokratinę jos patikimumą. Todėl sveikintinos pastangos didinti šio Parlamento tikrinimo galias.

Svarbiausia, kad būtų daroma viskas, kas įmanoma, kad būtų užtikrinta, kad naujoji tarnyba būtų kuo geriausios kokybės ir ja būtų pasitikima. Mes turime daryti viską, kas nuo mūsų priklauso, kad Komisija, Taryba ir 27 valstybės narės pasiųstų į EIVT dirbti pačius geriausius žmones. Štai kodėl jie visi turi turėti vienodą statusą. Darbas tarnyboje turėtų būti laikomas sudedamąja jų darbuotojų karjeros namuose dalimi. Dirbti tarnyboje žmonės turi būti pasirenkami atsižvelgiant į jų gebėjimus, tačiau taip pat išlaikant geografinę pusiausvyrą, kad būtų paneigti nepagrįsti nuogastavimai, kad valdžią tarnyboje galėtų kažkas užurpuoti.

Lisabonos sutartis yra svarbi ir skiriasi nuo kitų sutarčių tuo, kad labai daug kas priklauso nuo jos įgyvendinimo. Tikiuosi, kad šio Parlamento įžvalgos leis Tarybai ir Komisijai faktiškai įgyvendinti šią Sutartį taip, kad mes padidintume savo gebėjimus kalbėti vienu balsu.

Proinsias De Rossa (S&D). – Pone pirmininke, norėčiau pasidžiaugti Elmaro Broko pranešimu ir paraginti siekti skubios pažangos kuriant demokratiškai atskaitingą EIVT. Norėčiau tikėti, kad ši tarnyba leis užtikrinti didesnę glaudesnę ryšį tarp mūsų politikos tikslų ir sprendimų tvaraus vystymosi, žmogaus teisių ir skurdo mažinimo srityse.

Iki šiol mums nepavyko užtikrinti mūsų politikos priemonių nuoseklumo. Dažnai mūsų prekybos politikos priemonės tiesiogiai prieštarauja mūsų vystomojo bendradarbiavimo politikos priemonėms. Taip pat norėčiau išpėti dėl to, kad neturėtų būti jokių minčių dėl vystomosios politikos priskyrimo užsienio politikai. Mums reikalinga autonomiška vystymosi tarnyba, kuri būtų atskaitinga autonomiškai veikiančiam Komisijos nariui, atsakingam už vystymąsi ir humanitarinę pagalbą. Siekiant užtikrinti nuoseklumą, mums reikalinga siūlomų sprendimų palyginamoji analizė, atranka ir poveikio vystymosi politikos tikslams vertinimas.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, sveikinu Elmarą Broką ir dėkoju jam už puikų mums pateiktą pranešimą – pavadinčiau jį ypatingu pranešimu.

Šios naujos išorės tarnybos sukūrimas yra galimybė, kuria privalome pasinaudoti. Parlamentas turi turėti žodį ne tik biudžeto, bet ir visos tarnybos struktūros klausimais. Kaip minėta, ši tarnyba turi turėti jai reikalingas vidaus darbo taisykles. Mums būtinai reikalingos veiklos taisyklės, kuriomis būtų siekiama laikytis Sutarties dvasios. Veikti priešingai reikštų sukelti tam tikrų valstybių narių nepasitikėjimą. Aš konkrečiai turiu omenyje mažąsias ir naująsias valstybes nares.

Taip pat turėtume daugiau dėmesio skirti išorės tarnybos įgaliojimams nustatant strategiją ir politinius prioritetus ir didinant išorės veiklos nuoseklumą. Itin svarbu vengti išorės tarnybos ir Komisijos delegacijų veiklos dubliavimo ir siekti sukurti tarnybą, kuri leistų užtikrinti bendrą išorės veiksmų pridėtinę vertę. Išorės tarnyba turėtų reikšti Komisijos požiūrį. Ji turėtų ne tik vykdyti, bet ir įkvėpti tarpvyriausybinius veiksmus. Taip pat norėčiau pridurti, kad itin svarbi vyriausiojo įgaliojimo (pirmininko pavaduotojo) asmenybė, kuri taip pat kuria pridėtinę vertę.

Pagaliau, pone pirmininke, nors mes abu sutinkame dėl to, kad vystymosi srityje siekiama visiškai kitokių tikslų, kartu tai yra viena išorės politikos priemonių. Tai neigti būtų naivu. Vienas iš sprendimų galėtų būti programavimą palikti Komisijos nariui, atsakingam už vystymąsi, susitarus su vyriausioju įgaliotiniu.

Paskutinis klausimas – ši diskusija negali vykti atskirai nuo diskusijos dėl Europos vystomojo fondo biudžeto.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Pone pirmininke, dabar, kai Airijos referendumas jau praityje, Europos Parlamentas dar kartą ketina parodyti, kokias vertybes jis remia, ir tai daryti su didele energija ir entuziazmu. Šiuo pranešimu siekiama pavaizduoti utopinį išorės tarnybos, kuri dar nepradėjo veikti, vaizdą įgyvendinant bendrą užsienio ir saugumo politiką (BUSP),.

Viena iš ypatingų šio pranešimo savybių yra jo herojinis bandymas paraginti Komisiją suderinti visą jos institucinę sandarą. Kas lemia tokią poziciją? Manau, kad daug kolegų narių norėtų panaudoti išorės tarnybą kaip Trojos arklių perimant per Komisiją BUSP kontrolę.

Apgailėtina, kad Europos Parlamentas ir kitos institucijos vis dar neturi jokio supratimo, kaip turėtų veikti ši tarnyba. Laipsniškas procesas, nurodytas 4 dalyje, yra rizikingas institucinis veiksmas, ir iš tikrųjų baigsis institucijų ašaromis, atleiskite už šį kalambūrą.

György Schöpflin (PPE). – Pone pirmininke, aš taip pat norėčiau prisidėti prie tų, kurie remia Elmaro Broko pranešimą ir taip pat pareikšti nuostabą dėl paranojos, kurią parodė kita šios salės pusė.

Išorės veiksmų tarnyba, be abejonės, galėtų būti svarbiausia nuosekli ES santykių su pasauliu skatinimo priemonė. Šie santykiai labai įvairūs, sudėtingi ir turi didelį poveikį pasauliui už Europos ribų. Todėl itin svarbu, kad šie veiksmai būtų kruopščiai koordinuojami siekiant užtikrinti, kad ES politikos priemonės turėtų tą poveikį, koks jis yra joms numatytas. Iš tikrųjų, kai Išorės veiksmų tarnyba bus įsteigta ir pradės veikti, ji turės įtakos ES pozicijai, pavyzdžiui, bendros užsienio ir saugumo politikos srityje, kaip minėta, skatinant demokratinę darbotvarkę, žmogaus teises, nukreipiant pagalbą ir sprendžiant pačius įvairiausius vystymosi klausimus.

Šiomis sąlygomis svarbiausia – išlaikyti veiksmų nuoseklumą. Jei įvairiose Europos Sąjungos vietose įvairiems politikos klausimams bus skirtas skirtingas dėmesys, šis poveikis bus daug silpnesnis ir gali turėti nenumatytų pasekmių. Šiuo požiūriu nuoseklumas yra pagrindinis klausimas. Atsižvelgiant į tai, Išorės veiksmų tarnybai tenka labai didelė atsakomybė dirbant drauge su kitomis Europos Sąjungos institucijomis, kurios sprendžia išorės klausimus. Aišku, kad tarnybos veiklos efektyvumas formuotų vyriausiojo įgaliotinio darbą, tačiau vidutinės trukmės perspektyvoje jos darbas turėtų turėti poveikio visoms Europos Sąjungos institucijoms. Tai yra abipusis procesas.

Žvelgiant į šiuos klausimus iš perspektyvos, itin svarbu, kad tarnyba būtų atskaitinga vyriausiajam įgaliotiniui, tačiau žvelgiant dar plačiau – ir pačiam Parlamentui. Tarnyba galiausiai atstovauja Europos Sąjungai su visais jos aspektais, todėl būtina pabrėžti jos atskaitomybę, skaidrumą ir nuoseklumą.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (S&D). – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, viena Europa, vienas balsas! Žengėme dar vieną svarbų žingsnį bendros valstybių narių užsienio politikos link. Lemiamas veiksnys turėtų būti stiprus, nepriklausomas, kompetentingas asmuo, einantis vyriausiojo įgaliotinio pareigas, ir jam arba jai numatyta atitinkama veiklos sritis ir laisvė kurti ir organizuoti tarnybą, vadovaujantis reikalavimais ir, žinoma, Europos Sąjungos principais, kurie apima pagrindines žmogaus teises. Tai – *sui generis*.

Itin svarbu, kad tai vyktų skaidriai, kad Parlamentas atliktų atitinkamą vaidmenį ir biudžeto institucija turėtų biudžeto teises ir vykdytų biudžeto kontrolę. Vis dėlto, taip pat labai svarbu, kad nacionalinės vyriausybės kartą ir visiems laikams dėl savo pačių interesų teiktų didesnę prioritetą ir užtikrintų visišką paramą šiai tarnybai ir tarnybos užduotims ir nekaišiotų pagalių bet kur ir bet kada ten, kur jiems norėtųsi, prie ko, deja, mes esame įpratę.

Taip pat būtina aiškiai nurodyti, ir tai mums labai svarbu, kad vystomoji politika turėtų likti nepriklausoma, nes šie dalykai negali būti vienašališkai sujungti. Tegul nauja tarnyba ir naujas portfelis, dėl kurio mes tiek metų kovėmės, bus nauja galimybė ateityje ir nesumenkinkime jos ir neplėšykime į gabalus jau iš pradžių. Viena Europa, vienas balsas! Tai yra mūsų užduotis ir tai, kam mes turime skirti daugiausia dėmesio: nei daugiau, nei mažiau.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Pone pirmininke, ką norime pasiekti Europos diplomatine tarnyba? Norime nustatyti politinius XXI amžiaus Europos prioritetus. Daug šalių ir daug žmonių už Europos ribų mano, kad Europa turėtų atlikti svarbų vaidmenį taikos palaikymo ir konfliktų prevencijos srityje ir

tokiose srityse, kur tai nepasiteisino, taikos ir šalies atkūrimo darbuose. Dėl šios priežasties reikėtų įsteigti taikos palaikymo padalinį.

Vis dėlto, derybose kai kurie valstybių narių atstovai Taryboje labai kritiškai įvertino šį klausimą, tarp jų valstybių narių, kurios pritaria Europos stiprinimui, atstovai. Geriausiu atveju viena koja jie spaudžia akceleratorių, o kita – stabdžius. Tai reikalauja daug energijos, tačiau judėjimo nėra. Todėl mes norime tikėti, kad derybos dėl iš tikrųjų stiprios Europos išorės veiksmų tarnybos (EIVT), kontroliuojamos Europos Parlamento, bus sėkmingos. Europos piliečiai nori, kad Europa galėtų kalbėti vienu balsu. Žmonės už Europos ribų taip pat to norėtų. EIVT pati savaime negalės to pasiekti. Vis dėlto, tai yra žingsnis tinkama kryptimi. Pasirūpinkime tuo, kad ji galėtų tinkamai veikti.

Lorenzo Fontana (EFD). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, tikiu, kad, atsižvelgiant į svarstomo klausimo reikšmę, Parlamentui turėjo būti skirta daugiau laiko paaiškinti savo poziciją Tarybai. Tačiau procesas komitete truko tik keletą dienų ir praėjus dviem dienoms po nuostatų priėmimo Konstitucinių reikalų komitete dabar vyksta diskusijos Parlamente.

Pasiūlymas sukurti Europos diplomatinę tarnybą yra proveržis į priekį, palyginti su tuo, kas griežtai nustatyta pagal sutartis. Be to, Europos išorės veiksmų tarnyba, kaip apibūdinama šiame pranešime, sunkiai suderinama su valstybių narių užsienio reikalų ministerijomis. Kas atsitiktų šioms ministerijoms? Ar jos turėtų būti išformuotos? Taip neatrodo.

Be to, kaip šių ambasadų galios, pavyzdžiui, kalbant apie vizas, būtų suderinamos su tuo darbu, kurį jau vykdo valstybių narių ambasados? Kas skirs šiuos vadinamuosius Europos Sąjungos ambasadorius? Komisija – kaip atrodo – ar valstybės narės skirs savo atstovus? Be to, mintis vadinti būsimuosius atstovus „ambasadoriais“ yra provokuojanti, atsižvelgiant į tai, kad Europos konstitucija, kurioje numatyta turėti Europos užsienio reikalų ministrą, nebuvo priimta. Mes negalime apsimesti, kad Europos konstitucija nebuvo atmeta Prancūzijoje ir Olandijoje.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Pone pirmininke, mūsų Europos Sąjungos projektas, žinoma, yra vienintelis, ir tai buvo ne kartą pabrėžiama. Lisabonos sutarties ratifikavimas, kuris, aš tikiuosi, bus veiksmingai užbaigtas, taip pat leistų sukurti naujas institucijas. Vienas šių pokyčių rezultatų yra Europos išorės veiksmų tarnyba, kuria pirmiausia siekiama užtikrinti, kad išorės santykiai būtų nuoseklūs ir veiksmingi.

Kaip minėjo Komisijos narė Benita Ferrero-Waldner, ši tarnyba yra *sui generis* pobūdžio, tačiau kartu verta priminti Elmaro Broko pareiškimą, kad, be efektyvumo, pagrindiniai principai, kuriais bus vadovaujamasi kuriant šią tarnybą, yra skaidrumas ir demokratiniai įgaliojimai. Efektyvumas turėtų būti užtikrintas bendru sutarimu kuriant Europos išorės veiksmų tarnybą tarp institucijų ir taip pat čia. Aš džiaugiuosi Tarybos ir Komisijos deklaracijomis, taip pat tuo, kad buvo įtraukti klausimai, susiję su vystomąja ir humanitarine pagalba, plėtra ir tarptautine prekyba. ES taip pat reikalingas stiprus balsas, pavyzdžiui, klausimais, susijusiais su energetikos politika ir solidarumu.

Kalbant apie skaidrumą, tikiuosi, kad kuriant Europos išorės veiksmų tarnybą bus pasiekta pusiausvyros. Turiu omenyje ne tik pusiausvyrą tarp institucijų, bet ir geografinę pusiausvyrą skiriant Europos išorės veiksmų tarnybos pareigūnus. Tai labai svarbu, nes to niekada nėra per daug. Dabartinis atstovavimas neatitinka šio reikalavimo, jei mes žvelgtume į Generalinį direktoratą RELEX arba Komisijos delegacijas už ES ribų. Tarnyba turėtų būti sukurta laikantis demokratinio standartų, ir aš tikiuosi, kad Parlamentas turėtų atlikti svarbų vaidmenį steigimo procese ir vėliau svarstant kandidatūras į delegacijų vadovus kartu su Užsienio reikalų komitetu.

Kalbant apie darbuotojų mokymą, siūloma įsteigti Europos diplomatinį koledžą. Tai yra svarbus darbas, tačiau kartu norėčiau pasinaudoti šia galimybe ir pabrėžti, kad faktiškai esama nacionalinių centrų ir taip pat įvairių Europos koledžų, turinčių patirtį rengiant darbuotojus. Mes galime pasinaudoti šia patirtimi. Turiu omenyje Briugę, Natoliną, Florenciją ir Maastrichtą.

Cristian Dan Preda (PPE). – (FR) Pone pirmininke, aš taip pat norėčiau pritarti Europos išorės veiksmų tarnybos sukūrimui, nes tai yra žingsnis teigiama kryptimi, kuris reiškia pažangą didinant Europos veiksmų nuoseklumą ir veiksmingumą tarptautinėje arenoje.

Aš taip pat tikiu, kad sukūrus šią tarnybą būtų reikšmingai prisidedama stiprinant Europos politinę dimensiją ir stiprinant jos politinį autoritetą.

Taip pat norėčiau pabrėžti veiksmų, kuriuos vykdo tarnyba, nuoseklumo poreikį administravimo ir biudžeto atsakomybės požiūriu ir, žinoma, santykiai, viena vertus, su Komisija ir, kita vertus, su Europos Parlamentu, šiuo požiūriu yra itin svarbūs.

Kalbant apie Parlamentą, taip pat manau, kad ši tarnyba turi tiesiogiai ir labai glaudžiai bendradarbiauti su Parlamentu, kad EP nariai būtų nuolat informuojami apie jos veiklą ir darbuotojų skyrimą į pagrindinius postus. Vyriausiasis įgaliotinis čia neabejotinai yra gerai atpažįstama figūra, tačiau, manau, kad ir kiti tarnybos nariai taip pat turi kelti pasitikėjimą.

Norėčiau itin pabrėžti personalo klausimą. Kaip minėjo kai kurie mano kolegos nariai, aš manau, kad geografinis atstovavimas yra svarbus, ir būtina rasti pusiausvyrą mažųjų valstybių ir naujųjų valstybių narių požiūriu.

Pagaliau, norėčiau trumpai paminėti šios bendros Europos kultūros, kurią, žinoma, sukūrė įvairios mokyklos ir įvairios institucijos, reikšmę, tačiau manau, kad nuosekli iniciatyva šiuo klausimu, siekiant sukurti Europos lygmens struktūrą, taip pat verta dėmesio.

Mário David (PPE). – (PT) Pone pirmininke, itin svarbu, kad kuriant Europos išorės veiksmų tarnybą būtų sujungtos Europos institucijų pastangos, siekiant sukurti veiksmingą tarnybą, kuri leistų apibrėžti, suformuluoti ir įgyvendinti veiksmingą Europos politiką, leidžiančią veiksmingai veikti šiandienos tarptautinių iššūkių akivaizdoje.

Ši veikla turėtų būti daugiau nei atskirų veiksmų suma; ji turėtų užtikrinti valstybių narių ir Europos Sąjungos pastangų pridėtinę vertę. Šiomis sąlygomis, manau, itin svarbu atsižvelgti į tai, kas iš tikrųjų išskiria ir kas yra būdinga tik ES – kitaip tariant į Bendrijos metodą – kurio šiomis naujomis sąlygomis turėtų būti laikomasi. Štai kodėl aš visiškai pritariu Elmaro Broko pranešimui, kuriuo skatinama ir pritariama glaudžiam Komisijos ir būsimosios tarnybos bendradarbiavimui.

Šitaip nusitekęs, norėčiau nurodyti porą dalykų. Pirmiausia, esama veiklos tarp Komisijos pirmininko ir vyriausiojo įgaliotinio, kuris taip pat bus Komisijos pirmininko pavaduotojas, koordinavimo poreikio, siekiant užtikrinti, kad ši veikla būtų veiksminga ir sklandi. Antra, esama Parlamento ir Komisijos bendradarbiavimo, kuriuo būtų siekiama įveikti tarpvyriausybės atsakomybės trūkumą, kuris galėtų pakenkti veiksmingam tarnybos darbui, poreikio.

Todėl Parlamentas turėtų būti atidus ir pasirūpinti, kad Europos išorės veiksmų tarnybos veikla būtų geros kokybės ir atitiktų griežčiausius reikalavimus užsienio politikos srityje.

(Pirmininkas suteikė žodį William Dartmouth tam, kad jis galėtų paklausti Cristian Dan Preda klausimą pagal „mėlynosios kortelės“ procedūrą)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Cristian Dan Preda, savo kalboje jus minėjote „bendrą Europos kultūrą“. Kaip jūs manote, ar Turkijos stojimas į Europos Sąjungą nėra nesuderinamas su bendra Europos kultūra, apie kurią jūs kalbėjote?

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Savo kalboje aš užsiminiau apie bendrąją kultūrą žvelgiant iš diplomatinės perspektyvos, kuri yra bendros politinės kultūros dalis. Aš pats manau, kad šiuo požiūriu Turkija taip pat yra Europos politinės kultūros dalis, turinti labai gerbtiną nacionalinės diplomatijos patirtį. Dėkoju už klausimą. Apie tai man reikėjo kalbėti pirmiausia.

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Pone pirmininke, man, kaip Biudžeto kontrolės komiteto narei, rūpestį kelia tai, kaip Komisija ir Taryba stengiasi atsiriboti nuo Parlamento, kai kalbama apie Išorės veiksmų tarnybą. Mes neturime dokumentų ir esame vieninteliai, kurie jų neturi, kurie nedalyvavo svarstyme ir turi pritarti tam, kas buvo pasiekta derybose. Tai visiškai nepriimtina!

Tai, kas matyti iš diskusijų ir išklausius dviejų atstovų pareiškimų, yra tai, kad norima visiškai atsisakyti Bendrijos priemonių. Atrodo, kad mes taip pat atsisakysime priemonių, susijusių su parlamentinėmis teisėmis, pavyzdžiui, dėl biudžeto reglamento. Į tai mes privalome Europos Parlamente atkreipti dėmesį. Klausydamasi šių diskusijų aš negavau atsakymo į klausimą „Kas už ką atsakingas?“. Manau, kad šis klausimas lieka atviras. Taip pat manau, kad jei nebus atsižvelgta į mūsų biudžeto ir kontrolės teises ir bendrą sprendimų priėmimą, artimiausiu metu mums bus labai sunku dirbti su Taryba ir Komisija.

Richard Howitt (S&D). – Pone pirmininke, norėčiau pritarti stipriai Išorės veiksmų tarnybai su geografinėmis atstovybėmis visame pasaulyje, atsakomybe už Europos saugumo ir gynybos politiką, kuri sujungtų Tarybos ir Komisijos planavimo, konfliktų prevencijos ir krizių valdymo funkcijas.

Tačiau aš nesutinku su Cecilia Malmström, kad tam neprieštarauja Komisijos atsakomybės išsaugojimas prekybos vystymosi ir tolesnės plėtros srityje, ir todėl mes drauge su kolega Roberto Gualtieri parengėme 6 dalies c punkto pakeitimą, kuriuo pritariama ES vystomosios politikos programavimo ir įgyvendinimui sujungimui.

Kritikai turėtų suprasti, kad esama sistema turi trūkumų: vyriausiasis įgaliojimas be tiesioginės atsakomybės Parlamentui, Tarybos ir Komisijos funkcijų dubliavimas, atotrūkis tarp ES vyriausiojo įgaliojimo ir Komisijos delegacijų vadovų, žmogaus teisės, kartais ignoruojamos dėl prekybos ir geopolitinių interesų ir kt.

Šia Lisabonos sutarties reforma buvo siekiama veiksmingų pokyčių ir jų neabejotinai bus pasiekta.

Pagaliau, kreipiuosi į Benitą Ferrero-Waldnerį – žinau, kad ji stengsis valdyti po JK nepriklausomybės partijos pasisakymo ir supranta, kad britų ambasados nebus taip lengvai parduotos.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Pone pirmininke, šiandien čia mes norime suteikti žalią šviesą Europos Sąjungai, kad ji galėtų įtvirtinti vieną pagrindinių savo pastangų atlikti didesnę ir svarbesnę vaidmenį pasaulio užsienio politikoje. Norėčiau pasveikinti Elmarą Broką parengus išsamų ir labai svarbų pranešimą. Manau, kad itin svarbu, kad naujoji tarnyba papildytų esamas Europos Sąjungos ir jos valstybių narių tarnybas. Taip pat svarbu, kad Europos Sąjungos atstovybių veikla pasaulyje nebūtų dubliuojama ir kartojama. Man atrodo, kad esama realių su tuo susijusių pavojų.

Pagaliau, norėčiau pridurti, kad turėtume pabrėžti šių naujųjų atstovybių konsulinių tarnybų vaidmenį. Mažosios valstybės neturi pakankamai lėšų ir nekuria atstovybių visoje Europoje, todėl jos sieja savo viltis su šia tarnyba. Mes Slovėnijoje turime gerą darbo su Austrijos diplomatais patirtį. Komisijos nare, mes norėtume, kad šis bendradarbiavimas būtų laikomas tam tikru standartu mūsų veikloje.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Pone pirmininke, Komisijos nare Benita Ferrero-Waldner, norėčiau atkreipti jūsų dėmesį į tai, kad Europos Sąjunga bet kuriuo atveju yra įsipareigojusi savo veikloje vadovautis žmogaus teisėmis ir akivaizdu, kad tai taip pat apima moterų teises, kaip minėta. Aš pati manau, kad bendroji Europos išorės veiksmų tarnyba neabejotinai pagerintų mūsų galimybes savo darbe atsižvelgti į žmogaus teises, nors iš tikrųjų tai neatsitiks savaime.

Norėčiau išgirsti, kaip jūs galėtumėte apibūdinti, kaip jūs siekiate užtikrinti, kad žmogaus teisės ir ketinimai užtikrinti lygybę turėtų būti integruoti į šią būsimą Išorės veiksmų tarnybą. Pateiksiu pavyzdį: ne visos ES delegacijos šiuo metu atitinka septynias žmogaus teisių rekomendacijas, dėl kurių visi susitarėme. Dabar turime galimybę per mokymo programas, pavyzdžiui, didinti šių svarbių klausimų reikšmę. Elmaro Broko pranešimas taip pat apima mokymą. Todėl norėčiau išgirsti jūsų nuomonę šiais klausimais.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Pone pirmininke, iš tikrųjų klausimas, kuris čia šiuo metu keliamas ir apie kurį kalbame, yra toks: ar mes, toliau žengdami keliu, kuris numatytas pagal Lisabonos sutartį, sukursime supervalstybę, ar 27 valstybės narės ateityje plėtos glaudų institucinį bendradarbiavimą. Konstituciniai teismai šiuo metu taip pat svarsto šį klausimą ir turėtų priimti sprendimą. Strasbūre prieš pirmąjį posėdį buvo iškelta ES vėliava ir skambėjo ES himnas, taip pat įvyko karinis paradas. Valstybė turi vėliavą ir himną, bendradarbiavimas jo neturi. Mes čia girdėjome, kad bus pasiųstas ambasadorius atstovauti mums pasaulyje. Taip pat nuolat girdime, kad Europa turi kalbėti vienu balsu. Mes su tuo nesutinkame. Įsivaizduojame kitokią Europą. Tai nepaverčia mūsų paranojikais, kaip norėtų tie, kurie mus moko tolerancijos. Mums reikalinga Europa, tačiau ji turėtų būti kitokia, negu daug kas norėtų.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – Pone pirmininke, kadangi kalbėtojas buvo toks malonus ir sutiko atsakyti į klausimą, norėčiau jį paklausti. Ar Ispanijos futbolo klubas „Real Madrid“ turi vėliavą ir himną? Ar jūs manote, kad tai yra valstybė?

(Juokas ir plojimai)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Vėliavos, priklausančios kitoms valstybėms paprastai nekeliamos vykstant kariniam paradiui ir skambant himnui, kaip šiuo atveju. Jei jūs manote, kad Europos veikla gali būti prilyginta futbolo komandai, tai reiškia, kad jūs turite savo požiūrį į tai. Europa nėra sirgalių klubas, susitelkęs po viena vėliava. Tai yra žmonės, turintys skirtingus įsitikinimus ir skirtingą perspektyvą.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Pone pirmininke, diskusija dėl Europos išorės veiksmų tarnybos vyksta tuo metu, kai būtina skubiai keisti ilgalaikę ES darbo su kitomis pasaulio šalimis strategiją. Mums reikalingos drąsios strategijos, vizijos ir veiksmai, nes pasaulio jėgos modernizuojasi greičiau, negu Europa ir vis drąsiau ir ryžtingiau leidžia apie save žinoti.

Mūsų geopolitinis strateginis mąstymas užsienio politikos srityje negali apsiriboti klimato kaita ir energetiniu saugumu. Viena iš trijų institucijų, kurios faktiškai aktyviai veikia užsienio politikoje – Tarybos pirmininkas, Komisijos pirmininkas ir vyriausiasis įgaliotinis – turi turėti jiems numatytus geopolitinius strateginius įpareigojimus, o ne spręsti trumpalaikes problemas, nes tai reiškia mažiausio bendro vardiklio politiką. Mano nuomone, tikėtinas kandidatas šiai strateginei kompetencijai yra vyriausiasis įgaliotinis, kurio įgaliojimai remiasi Europos išorės veiksmų tarnybos kompetencija ir autoritetu.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Europos išorės veiksmų tarnybos sukūrimas ir sėkminga jos veiklos pradžia reikštų didelę Europos Sąjungos sėkmę siekiant įgyvendinti tikslą nustatyti tinkamą Europos bendrąją užsienio ir saugumo politiką. Tai turėtų leisti Europai kalbėti vienu balsu. Šitaip būtų galima pagaliau atsakyti į garsų klausimą, kurį uždavė Henry Kissinger: „Kam turiu skambinti, jei noriu paskambinti Europai?“, nes tai bus Europos Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai telefono numeris. Šiuo metu norint sužinoti, kokia yra Europos pozicija, mes turime skambinti 27 skirtingais valstybių narių numeriais.

Nebūtina priminti, kad tam, kad ši tarnyba galėtų pradėti veikti, būsimasis vyriausiasis įgaliotinis turi pateikti mūsų Parlamentui savo pasiūlymą sukurti tarnybą. Taip pat manau, kad šis asmuo turėtų atsižvelgti į Elmaro Broko pranešimą siekiant vienodai ir sąžiningai atstovauti visoms valstybėms narėms, ypač naujosioms valstybėms narėms.

Krisztina Morvai (NI). – Pone pirmininke, iš tikrųjų įdomu girdėti, kaip kai kuriems nariams kelia susierzinimą, kai išsakomos abejonės dėl šio vieno balso ir esamo *status quo*. Aš kreipiuosi, kviesdama Europos piliečius, kurie mus visus, esančius čia, išrinko, klausytis šios kalbos internetu ir pateikti savo nuomones svarstomais klausimais.

Tačiau aš norėčiau iškelti kitą klausimą, kurį prisiminiau per diskusiją, kai Benita Ferrero-Waldner susitiko su Izraelio Vyriausybe Gazos karo metu. Niekumet nepamiršiu, Komisijos nare, kaip jūs glėbesčiaivotės ir bučiavotės su Izraelio Vyriausybės nariais.

Kaip aš galiu būti tikra, kad priėmus šią rezoliuciją vėliau mano vardu kažkas nesiglėbesčiuos ir nesibučiuos su karo nusikaltėliais?

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Pirmiausia norėčiau pasveikinti Elmarą Broką parengus puikų pranešimo projektą. Kaip buvo minėta kalbėjusio prieš mane, prieš tris dešimtmečius JAV valstybės sekretorius Henry Kissingeris paklausė: „Kam turiu skambinti, jei noriu paskambinti Europai?“. Europos Sąjungos Vyriausiojo įgaliotinio postas ir išorės tarnyba leistų atsakyti į šį klausimą.

Numačius šias funkcijas, manau, Europos diplomatija galėtų atlikti aktyvesnį ir reikšmingesnį vaidmenį atstovaujant ES interesams, kurie taip pat susiję ir su energetiniu aprūpinimu.

Pritariu, kad vyriausiasis įgaliotinis ir diplomatinį misijų vadovai turėtų vykdyti nuolatinį dialogą su Europos Parlamentu.

Kalbant apie darbuotojų pasirinkimą į išorės tarnybą, manau, kad, išskyrus tai, kad atitinkami darbuotojai turi turėti gerų žinių ir įgūdžių, taip pat turėtų būti tinkamai atsižvelgta į tai, kad būtų užtikrintas tinkamas proporcingas atstovavimas valstybėms narėms.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Pone pirmininke, aš taip pat norėčiau nuoširdžiai padėkoti už šį puikų faktinį pranešimą. Sukūrus Europos išorės veiksmų tarnybą, Europos Sąjunga galės aktyviai dalyvauti tarptautinėje arenoje, kurdama tarptautinę politiką. Tai labai svarbu. Žinoma, mes visi sutinkame, kad paslaugų kokybės klausimas iš principo yra Komisijos ir valstybių narių atsakomybė ir kad šiuo klausimu būtinas Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos bendradarbiavimas.

Vis dėlto, norėčiau paklausti Komisijos narę, ar remiantis jos ryšiais su Europos Parlamentu, ji numato praktinę galimybę panaudoti mūsų darbą aktyviai bendradarbiaujant, pavyzdžiui, tarpparlamentinėms delegacijoms? Manau, kad yra daug forumų, kur vyriausiasis įgaliotinis ir Europos išorės veiksmų tarnyba galėtų aktyviai bendradarbiauti su Parlamentu, taip pat ir delegacijų priemonėmis. Ar šiuo požiūriu buvo atitinkamai pasirengta?

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Pone pirmininke, Komisijos nare, pirmiausia aš taip pat norėčiau padėkoti pranešėjui už puikų pranešimą. Vis dėlto, norėčiau pabrėžti – kad Europos išorės veiksmų tarnyba galėtų dirbti, turėtume daugiau dėmesio skirti mažosioms valstybėms narėms ir kiekvienos valstybės interesams užsienio ir saugumo politikos srityje. Tik šitaip ir diskusijomis, panašiomis į šią, galėsime paversti EIVT gyvybinga institucija.

Svarbu, kad pranešimu taip pat nurodoma skaidrumo ir demokratijos reikšmė. Be to, mano nuomone, kalbant apie EIVT mes turėtume ypač pabrėžti švelnaus saugumo priemones. Europos Sąjunga buvo kuriama taikos ir stabilumo pagrindu, ir mes galime tai skatinti pasauliniu mastu, konkrečiai humanitarinės pagalbos, vystomojo bendradarbiavimo, krizių valdymo ir tarptautinės prekybos priemonėmis.

Cecilia Malmström, *einanti Tarybos pirmininko pareigas.* – Pone pirmininke, man atrodo įdomu, kad kai kuriems garbingiesiems nariams, kurie taip nuoširdžiai kalba apie demokratiją, sunku pritarti tam, kad Lisabonos sutarčiai buvo demokratiškai pritarta 26 valstybių narių parlamentuose ir referendume.

(Plojimai)

Dar reikia vieno asmens parašo, sutinku, tačiau tebesu įsitikinusi, kad Sutartis įsigalios labai greitai, ir mes taip pat turėsime ir Išorės veiksmų tarnybą. Tai yra gerai. Jai pritarė valstybių narių nacionaliniai parlamentai ir, garbingieji nariai, – jei jūs, pavyzdžiui, pažvelgsite į Eurostato apklausas, – ir visos Europos Sąjungos piliečiai. Taip yra todėl, kad jie – kaip ir mes, kaip ir aš, kaip ir dauguma čia esančių – mano, kad Europos Sąjunga turėtų veikti nuosekliau ir ryžtingiau, jei norime skatinti mūsų vertybes ir dirbti siekiant taikos ir demokratijos visame pasaulyje.

Mes taip pat, žinoma, turėtume vengti biurokratizmo ir dubliavimo, tačiau, kaip teigia Benita Ferrero-Waldner, mes kuriame naują instituciją. Ši institucija yra *sui generis* pobūdžio, todėl turime ieškoti naujų būdų, kaip ji turėtų būti kuriama. Tai, ką svarsto COREPER bendradarbiaudama su Taryba, Komisija ir Europos Parlamento nariais, Elmaru Broku ir kitais, – ir aš asmeniškai dalyvavau keletoje diskusijų su Jerzy Buzeku informuojant Parlamentą, – yra Išorės veiksmų tarnybos bendroji sistema ir jos užduotys. Tai dabar turėtų būti svarstoma politiniu lygmeniu, ir vyriausiasis įgaliotinis vėliau turėtų patikslinti tai išsamiau. Tai bus daroma glaudžiai bendradarbiaujant ir palaikant dialogą su Europos Parlamentu. Esu tuo visiškai tikra.

Žinoma, vis dar yra klausimų, kurie tebėra neišspręsti. Vis dėlto, svarbu, kad vyriausiasis įgaliotinis turėtų reikalingų priemonių, kurios leistų jam arba jai veiksmingai spręsti savo užduotis. Tai reiškia, kad jis arba ji turi būti ne tik atsakingi nustatant EVT administravimo biudžetą, bet ir skiriant jos vadovus. Kad ir kokią teisinę sprendimą pasirinktume, – dėl to dar bus diskutuojama, – turime atsižvelgti į visas biudžeto taisykles, užtikrinant atitinkamą atskaitomybę.

Taryba nebūtinai turi sutikti su viskuo, kas yra Elmaro Broko pranešime, tačiau manau, kad tai labai svarus įnašas į šią diskusiją. Manau, kad jis sulauks plataus šio Parlamento pritarimo. Norėčiau padėkoti Elmarui Brokui už darbą, kurį jis atliko, ir už diskusijas čia, Parlamente.

Benita Ferrero-Waldner, *Komisijos narė.* – Pone pirmininke, dar kartą norėčiau priminti, kad mes čia nesprendžiame, ar turėsime, ar ne Išorės veiksmų tarnybą: ji jau yra numatyta Lisabonos sutartyje. Kaip ką tik minėjo mano kolega, ir aš pati esu įsitikinusi, kad Lisabonos sutartis turėtų visiškai netrukus įsigalioti.

Dabar norėčiau pateikti keletą pastabų, susijusių su šia diskusija, ir manau, kad būtų naudinga į jas atsižvelgti. Pirmiausia, mes, kaip Komisija, esame įsipareigoję, kad EIVT galėtų sėkmingai veikti. Tai turi būti bendra institucija jau iš pradžių aktyviai įsitraukiant ES institucijoms ir valstybėms narėms. Remdamasi savo, kaip Komisijos narės, atsakingos už išorės santykius, patirtimi, manau, kad daugelį dalykų ateityje reikėtų organizuoti visiškai kitaip. Matau poreikį vyriausiajam įgaliotiniui (Komisijos pirmininko pavaduotojui) suteikti atitinkamą valdymo ir biudžeto autonomiją.

Taip pat aišku, kad EIVT reikalingi labai glaudūs ryšiai su daugeliu Komisijos tarnybų, todėl svarbu, kad galėtume dirbti drauge. Pritariu Parlamentui tikslams užtikrinti EIVT skaidrias ir atskaitingas biudžeto sąlygas. Tai taip pat aišku, todėl manau, kad turėtume drauge dirbti, kad pasiektume tam būtinas formules.

Antra, pagal Sutartį politinė atskaitomybė Europos Parlamentui pirmiausia numatyta per Komisijos pirmininką ir vyriausiąjį įgaliotinį – Komisijos pirmininko pavaduotoją ir kitus Komisijos narius. Džiaugiamės, kad iš Elmaro Broko pranešimo aišku, kad vyriausiasis įgaliotinis – Komisijos pirmininko pavaduotojas – turėtų skirti darbuotojus į EIVT ir vyriausius delegacijų pareigūnus.

Pagal naująją sistemą delegacijų vadovai ir kiti vyriausieji EIVT pareigūnai yra ES pareigūnai, skiriami laikantis pareigūnų tarnybos nuostatų, nustatytų skyrimo procedūrų ir įpareigojimų būti nepriklausomiems. Mes turėtume klausimų dėl pasekmių, kurių galėtų turėti vienos grupės išskyrimas, surengiant klausymus EP. Net jei būtų rengiami klausymai labiau politiniams postams užimti, turėtų būti vadovaujama tais pačiais reikalavimais. Manau, kad tai akivaizdžiai prieštarauja tvarkai, esančiai valstybėse narėse.

Dar kartą pakartosiu, kad mes suprantame, jog Parlamentas suinteresuotas, kad būtų išsamiai keičiamasi nuomonėmis – oficialiai ar neoficialiai – su pagrindiniais vyriausiais EIVT ir delegacijų atstovais. Manau, kad tai galima padaryti ir paskyrus asmenį; tuomet galima kreiptis į Parlamentą ir aptarti klausimą su Parlamentu.

Taip pat su dideliu susidomėjimu atkreipiau dėmesį į tai, kad buvo kalbėta apie žmogaus teises ir moterų teises. Turiu jus informuoti, kad visos ES institucijos aktyviai dalyvauja integruojant lyčių lygybės klausimus į ES politikos priemones. Tai tinka ir EIVT, tačiau bet koks skyrimas turi būti pagrįstas asmens nuopelnais, todėl šis klausimas turėtų būti neatsiejamas nuo pačios asmenybės.

Norėčiau pateikti trumpą pastabą dėl Izraelio Vyriausybės ir mano kelionės į Artimuosius Rytus. Po Gazos konflikto buvo labai svarbu pasiekti ugnies nutraukimo. Mėginau prisidėti prie ugnies nutraukimo pirmąjį kartą ir manau, kad mano įnašas leido pasiekti, kad būtų atverti humanitariniai koridoriai ir nustatytas laikas, kada bus pradėtas aprūpinimas humanitarine pagalba tuo sudėtingu ir lemiamu laikotarpiu.

Pagaliau dėl delegacijų, kaip minėjau: jos yra atviros. Europos parlamentinės delegacijos, kurias jūs minėjote, yra atviros Komisijos nariams arba Tarybos nariams ten vykti, tačiau tai taip pat priklauso ir nuo tvarkaraščio. Padėtis bus tokia pati ir ateityje.

Elmar Brok, pranešėjas. – (DE) Pone pirmininke, Cecilia Malmström, Komisijos nare, ponios ir ponai, puolimas, kurį čia girdėjome prieš bendrą Europos užsienio ir saugumo politiką, jau praeityje. Pagal nuomonių apklausas 70 proc. Europos piliečių pageidautų geresnės bendros užsienio politikos, nes mano, kad tai vienintelis būdas palaikyti taiką Europoje ir atstovauti Europos interesams visame pasaulyje. Jūsų pareiškimai jau praeitis. Tai yra pareiškimai, kurie sukėlė Europoje karą, ir mes norėtume, kad jų daugiau niekada nebūtų.

Mes taip pat norėtume nurodyti, kad mums ši užsienio politika yra būtina norint stiprinti Europos veiklos galimybes. Aš taip pat norėčiau nurodyti, kad užsienio politika nėra Parlamento darbas. Užsienio politikos veiksmai turėtų būti vykdomosios valdžios atsakomybė. Tai tinka visoms valstybėms narėms. Vis dėlto, tai reiškia, kad parlamentams – ir šiuo atveju Europos Parlamentui – turi būti suteikta visiška kontrolės teisė. Būtina aiškiai pasakyti, kaip tai turėtų būti taikoma biudžetui, srityse, kuriose taikoma informacijos teisė ir kur yra tikra atskaitomybė.

Norėčiau pakviesti Tarybą ir Komisiją į savo dokumentus įtraukti ne informaciją apie organizacijų struktūrą ir nacionalinių delegacijų narius, kurie bus paskirti į atitinkamus postus. Vietoje to COREPER dokumentuose turėtų būti geriau apibūdinamos Parlamento teisės, o ne paprasčiausiai teigiama, kad jos turėtų būti išsaugotos. Manau, kad čia įmanoma imtis tam tikrų veiksmų. Be to, manau, kad vyriausiasis įgaliotinis, arba pirmininko pavaduotojas, kuris dar nėra paskirtas, turėtų dalyvauti ne *fait accompli*, o praktiškai rengiant pasiūlymą. Į tai taip pat būtina atsižvelgti. Cecilia Malmström, labai padidintų pasitikėjimą vyriausiuoju įgaliotiniu ateityje vadinant jį vyriausiuoju įgaliotiniu arba Komisijos pirmininko pavaduotoju. Tuomet mes galėsime būti tikri, kad kalbame ta pačia tema, ir šis apibrėžimas padės mums nustatyti, kad mes tikrai kalbame tuo pačiu klausimu.

(Plojimai)

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas įvyks ketvirtadienį, 2009 m. spalio 22 d.

Rašytiniai pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Gabriele Albertini (PPE), raštu. – (IT) Tekstas, dėl kurio turėsime balsuoti rytoj, yra puikus pagrindas būsimums deryboms.

Esu labai dėkinga Elmarui Brokui ir Annemie Neyts-Uyttebroeck už darbą, kurį jie atliko, beje, turėdami labai mažai laiko. Šio darbo pagrindu komitetas, kuriam turiu garbės vadovauti, galės vykdyti konstruktyvų ir ryžtingą dialogą su būsimoju vyriausiuoju įgaliotiniu ir palaikyti į Bendriją orientuotą naujosios Išorės veiksmų tarnybos pobūdį. Komisija ir Taryba turėtų suprasti: mums reikalinga tarnyba, kuri turėtų plačius įgaliojimus ir leistų Europos Sąjungai tapti reikšmingu visuotiniu politiniu dalyviu, ir mes norime, kad tai

vyktų bendro sutarimo pagrindu, tai yra dalyvaujant ir pritariant visoms trimis institucijoms – Parlamentui, Komisijai ir Tarybai.

Todėl raginu Komisiją būti drąsia derybose ir atstovauti Bendrijos modeliui, todėl dar kartą kviečiu Tarybą įtraukti šį Parlamentą, ir ypač komitetą, kurio pirmininkas esu, į derybas nuo pat pradžių, siekiant užbaigti šį ypač svarbų Europos užsienio politikos kūrimo etapą.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), raštu. – (RO) Europos išorės veiksmų tarnybos sukūrimas yra būtinas tobulinant ES išorės veiksmų veiksmingumą. Tuo siekiama skatinti nuoseklesnę užsienio politiką ir kelti ES prestižą tarptautiniuose lygmeniuose. Vis dėlto, tai, kaip pavyks pasiekti šių tikslų, priklauso nuo to, kaip mes organizuosime šią tarnybą.

Šiame pranešime yra daug ypač svarbių pasiūlymų. Mums reikalinga organizacija, kuri būtų kiek galima geriau integruota į sistemą ir kuri išvengtų dubliavimo. Štai kodėl pritariu Komisijos delegacijų trečiosiose šalyse, Tarybos ryšių tarnybų ir ES specialiųjų atstovų sujungimui ir „ES ambasadų“ kūrimui. Veiksmingumo atžvilgiu taip pat manau, kad įdomus pasiūlymas yra tai, kad šios delegacijos galėtų vykdyti kai kurias konsulinės funkcijas, pavyzdžiui, išduodant Šengeno vizas.

Norėčiau pabrėžti atitinkamo darbuotojų mokymo reikšmę, nes darbuotojų parengimas iš tikrųjų lems, ar turėsime profesionalią tarnybą, atitinkančią ES poreikius. Europos diplomatinio koledžo sukūrimas, man atrodo, yra ideali galimybė suteikti diplomatiniams darbuotojams mokymą, laikantis bendrų standartų, užtikrinant EIVT veiklos nuoseklumą. Iš tikrųjų, ateityje Europos diplomatinė karjera turėtų būti tiek pat patraukli, kiek ir diplomatinė karjera valstybėje narėje.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Tai dar vienas Europos Parlamento dokumentas, kuriuo siekiama daryti neigiamą įtaką Europos Sąjungos veiklos pobūdžiui, panaudojant juridinį asmenį, kuris numatytas pagal Lisabonos sutartį, nors pastaroji dar neįsigaliojo ir mes vis dar laukiame, kol Čekija ratifikuos Sutartį.

Šis pranešimas parodo karinę Europos Sąjungos prigimtį. Pranešimu siekiama užtikrinti, kad užsienio politika atitiktų pagrindinių Europos Sąjungos valstybių narių karinės plėtros interesus, pasinaudojant tuo, kas įrašyta Lisabonos sutartyje, kad jos sustiprintų savo sprendimus priimančias galias, net jei yra valstybių narių, kurios turi kitokią nuomonę.

Vienas iš pavyzdžių gali būti šis pranešimo teiginys:

„Europos išorės veiksmų tarnyba turi pasirūpinti, kad Europos Sąjungos delegacijose dirbtų kontaktiniai Europos Parlamento asmenys, kurie užtikrintų bendradarbiavimą su Europos Parlamentu (pvz., jie būtų atsakingi už Parlamento kontaktus trečiosiose šalyse).“

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), raštu. – (FI) Pone pirmininke, ponios ir ponai, praėjusį pavasarį Europos Parlamentas priėmė pranešimą, kurį parengė Jean-Luc Dehaene dėl Lisabonos sutarties poveikio ES institucijų tarpusavio pusiausvyrai. Jame Parlamente buvo prašoma skiriant asmenis į aukščiausius ES postus ateityje laikytis lyčių lygiateisiškumo principo. Dabar, praėjus vos porai mėnesių, Europos Parlamentas laikosi dar griežtesnės pozicijos dėl lygiateisiškumo. Parlamento pozicija dėl lygiateisiškumo yra visiškai aiški. Europos Komisijos pirmininko pavaduotoja Margot Wallström laikėsi aktyvios pozicijos lygiateisiškumo klausimu. Naujasis Komisijos pirmininkas José Manuel Barroso taip pat pažadėjo atsižvelgti į lygiateisiškumo klausimus formuojant naująją Komisiją. Vis dėlto, itin svarbią padėtį čia užima valstybės narės. Esu įsitikinusi, kad rasime tinkamų kandidatų į Komisiją Europos Sąjungos valstybėse narėse ir tarp vyrų, ir tarp moterų. Labai ačiū.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Lisabonos sutartis žada pačių įvairiausių pokyčių pačiose įvairiausiose srityse. ES turėtų tapti greičiau reaguojančia ir demokratiškesne jėga, Europos Parlamentas turėtų daugiau bendro sprendimo galių ir piliečiams pažadėtas ES referendumas. Vis dėlto, faktiškai valstybės narės patiria spaudimą, joms grasinama, kad iš jų bus atimta narystė Komisijoje. Dabar atėjo laikas ES parodyti gerą valią ir pagaliau paklausti žmonių, ką jie galvoja apie Turkijos stojimą. Vis dėlto, referendumas, atrodo, turi įvykti tik tam, kad jo rezultatai būtų ignoruojami. Taip pat sunku suprasti, kaip ES gali geriau reaguoti, jei atsakomybė pagal naujai sukurtas pareigas tik prabėgomis apibūdinama Sutartyje. Konfliktai šioje srityje yra tiek pat neišvengiami, kiek ir naujojoje Išorės veiksmų tarnyboje, kurios prieigos teisės kol kas nėra tinkamai paaiškintos. Mūsų įspūdingas biudžetas tampa vis didesnis ir turėtų apimti itin tankų ES agentūrų tinklą, kuris neišvengiamai reiškia dubliavimą ir įgaliojimų pasikartojimą. Todėl svarbu išsaugoti pusiausvyrą taip, kad naujoji sistema, viena vertus, nesukeltų tolesnio dubliavimo ir leistų panaudoti sąveiką ir, kita vertus, neleistų apeiti parlamentinės kontrolės, blokuoti valstybių narių ir nepakeistų nacionalinių valdžios institucijų.

Taip pat naujoji institucija turi turėti būtinus įgaliojimus vykdyti savo užduotis ir veiksmingai bendradarbiauti su Europos strateginiais partneriais.

Czesław Adam Siekierski (PPE), raštu. – (PL) Ponios ir ponai, Europos išorės veiksmų tarnybos sukūrimas yra išskirtinis ir itin vertas paramos projektas. Juo siekiama padėti ES vyriausiajam įgaliotiniui, tačiau kartu turime nepamiršti užtikrinti tinkamą darbuotojų kvalifikacijos lygį ir institucinį bei nacionalinį atstovavimo pobūdį. Priimant pareigūnus į tarnybą reikėtų ypač atkreipti dėmesį į skaidrumo ir lygiateisiškumo principus. Taip pat reikia pabrėžti, kad Europos išorės veiksmų tarnyba leistų išplėsti galimybes gauti diplomatinę paramą, nes kiekvienas ES pilietis turės teisę jos prašyti. Taip *de facto* išplečiama dabartinė galimybė kreipiantis paramos į kitos valstybės narės užsienio tarnybą, jei kilmės valstybė narė neturi diplomatinės arba konsulinės atstovybės vienoje ar kitoje valstybėje narėje. Europos išorės veiksmų tarnyba taip pat reiškia pridėtinę vertę, kurią užtikrina trijų jos pagrindinių sudedamųjų dalių – tarnybų, kurios priklauso dabartinei Europos Komisijai, Tarybos ir valstybių narių – veiklos sąveika. Mano nuomone, į EIVT turėtų būti komandiruojami kandidatai iš jų visų trijų. Tai leistų išlaikyti jos profesionalumą, veiksmingumą ir unikalų pobūdį. Veiksmingumo bus siekiama per daugelį Europos Sąjungos atstovybių, kurios atsiras transformavus šiandienos Komisijos atstovybes. Dėl Andrzejaus Grzybo kalbos – sutinku su juo, kad Europos diplomatijos koledžo kurti nebūtina, užtektų panaudoti esamus nacionalinius ir regioninius centrus, kurie šiuo metu jau yra gerai žinomi Europoje dėl jų profesinio parengimo, kurį jie suteikia būsiesiems diplomatams.

9. Pasirengimas TET susitikimui ir ES bei JAV aukščiausiojo lygio susitikimui (2009 m. lapkričio 2 ir 3 d.) – Transatlantinis teismų ir policijos bendradarbiavimas (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas yra bendros diskusijos dėl Tarybos ir Komisijos pareiškimų dėl:

1. Pasirengimo TET susitikimui ir ES bei JAV aukščiausiojo lygio susitikimui (2009 m. lapkričio 2 ir 3 d.) ir
2. Transatlantinis teismų ir policijos bendradarbiavimas.

Cecilia Malmström, einanti Tarybos pirmininko pareigas. – (SV) Pone pirmininke, garbingieji nariai, jūs žinote, kokie svarbūs mūsų santykiai su JAV ir transatlantinis JAV ir ES bendradarbiavimas. Tai yra ES užsienio politikos kertinis akmuo, pagrįstas laisvės, demokratijos vertybėmis ir pagarba žmogaus teisėms ir tarptautinei teisei, kuri mus vienija. Naujoji Jungtinių Valstijų administracija parodė didelį susidomėjimą stiprinant ir plečiant ryšius su mumis Europoje. Spalio 26–27 d. turėtų įvykti pirmoji transatlantinė ekonomikos taryba su prezidento Baracko Obamos administracija. Netrukus po to, lapkričio 3 d., turėtų įvykti aukščiausiojo lygio ES ir JAV susitikimas. Tai yra dvi puikios galimybės sustiprinti mūsų santykius. Todėl šios dienos diskusijos yra labai svarbios.

Norėčiau apibrėžti sritis, kuriose mes bendradarbiaujame ir kuriose norėtume pasiekti geresnių rezultatų bei glaudesnių santykių aukščiausiojo lygio susitikime.

Klimato klausimu mes džiaugiamės drąsesniais JAV išpareigojimais. Turime dirbti drauge su Amerikos administracija, kad Kopenhagoje galėtume pasiekti nuoseklaus visuotinio teisinio susitarimo. Raginame JAV nustatyti tikslus, kurie būtų palyginami su ES tikslais. Jungtinės Valstijos ir ES turėtų būti pasirėngusios pritarti tokioms klimato priemonėms, kaip antai išmetamųjų teršalų kiekio mažinimas, prisitaikymo priemonės, finansavimas ir kitokia parama besivystančioms šalims.

Kitas svarbus klausimas, žinoma, yra finansų ir ekonomikos krizė. Reikalingas labai glaudus bendradarbiavimas, kad būtų įgyvendinti susitarimai, kurių pasiekta G20 aukščiausiojo lygio susitikime, ir atkurtas pasitikėjimas finansų rinkomis. Turėtume dirbti drauge, kad sėkmingai užbaigtume Dohos derybų raundą ir pasiektume teigiamų rezultatų 2010 m., nes tai labai svarbu didinant ekonomikos gaivinimo pastangas ir kovojant su protekcionizmu.

Žinoma, taip pat svarstysime daugelį regioninių klausimų, pavyzdžiui, dėl padėties Afganistane, Pakistane, Irane, Vidurio Rytuose, Rusijoje ir Vakarų Balkanuose. Palaikome įprastą ir net glaudesnį bendradarbiavimą krizių valdymo srityje, kas buvo aiškiai matyti, pavyzdžiui, iš JAV dalyvavimo vykdant civilinę BSGP užduotį, misiją Eulex Kosove.

Mes taip pat bendradarbiaujame energetikos klausimais, kas turėtų būti stiprinama dabar, ir tikimės, kad galėsime sukurti specialią ES ir JAV energetikos tarybą ministerijų lygmeniu.

Jaučiamas abiejų pusių susidomėjimas stiprinti bendradarbiavimą vidaus ir teisės klausimais. Prie to dar grįšiu, nes suprantu, kad tai yra bendros diskusijos.

ES ir Amerikos administracijos bendradarbiavimas įgyja naują pagreitį neplatinimo ir nusiginklavimo srityje, ir Barackas Obama teikia prioritetą šiam klausimui. Manome, kad šiam klausimui turėtų būti skirta vietos bendroje deklaracijoje dėl neplatinimo ir nusiginklavimo artėjant aukščiausiojo lygio susitikimui lapkričio mėn.

Abi pusės abipus Atlanto suinteresuotos, kad būtų stiprinamas bendradarbiavimas vystymosi srityje. ES ir JAV, žinoma, yra atsakingos už didžiąją pasaulinės pagalbos dalį, skirtą bendradarbiavimui vystymosi labui. Todėl būsimasis susitikimas yra puiki galimybė aptarti šiuos ir kitus svarbius klausimus aukščiausiojo lygio. Pirmininkaujanti Švedija labai džiaugiasi, galėdama atstovauti ES.

Norėčiau pasakyti keletą žodžių apie ekonominę partnerystę ir Transatlantinę ekonomikos tarybą, TET. Ji numato mechanizmą paspartinti dabartines derybas aukščiausiojo lygio ir nustatyti naujas reglamentuojamo bendradarbiavimo sritis. Mes turime parengti TET darbo programą, kuri galėtų būti vykdoma kitais metais. Tai būtų bendradarbiavimo forumas, kuriame galėtume spręsti klausimus, susijusius su globalizacija ir skubiais techniniais pokyčiais. Iki šiol tai buvo svarbus forumas, tačiau, žinoma, jį galima tobulinti, ypač kai kalbama apie platesnius strateginius klausimus, susijusius su transatlantine ekonomika ir bendrais iššūkiais ekonomikos srityje. Transatlantinė ekonomikos taryba šiandien dar svarbesnė finansų krizės akivaizdoje.

Leiskite tarti keletą žodžių dėl teisinio ir policijos bendradarbiavimo. Jau kurį laiką bendradarbiaujame su Jungtinėmis Valstijomis šioje srityje, ir tai gerai matyti iš daugelio susitarimų dėl ekstradicijos ir abipusės teisinės paramos, kurie turėtų įsigalioti po kelių mėnesių. Mes dažnai tai svarstome su Europos Parlamentu, kuris, kiek žinau, yra aktyvus ir atsakingas partneris šiais klausimais – dažnai taip pat kritiškas partneris, ir tai yra gerai. Šiuo požiūriu tik norėčiau jums priminti diskusijas, pavyzdžiui, dėl keleivių vardų įrašų. Įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, Europos Parlamento įtaka ir dalyvavimas šiais klausimais turėtų tik didėti.

Šiuo metu rengiame vadinamąjį Vašingtono pareiškimą, kuris leistų apibūdinti padėtį teisiniais ir vidaus politikos klausimais ir ES ir JAV bendradarbiavimą šioje srityje. Šis pareiškimas turėtų būti prasmingas ir po jo turi būti imtasi konkrečių priemonių. Mums reikia ne daugiau elegantiškų žodžių, bet labiau apčiuopiamo ir aktyvaus bendradarbiavimo.

Aišku, privalome remtis bendromis vertybėmis, konkrečiai demokratijos ir teisinės valstybės principais, taip pat pagarba žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms. Žinoma, esame suinteresuoti bendradarbiauti visose srityse, kuriose siekiama apginti šias bendras vertybes.

Norėtume jau ankstyvajame etape konsultuotis tarpusavyje, įvykus politiniams incidentams, kurie gali turėti reikšmės kitai šaliai. Pabrėžiame mūsų bendras galimybes aktyviai veikti tarptautiniuose forumuose, kad iki galo įvykdytume daugiašalius įsipareigojimus.

Bendradarbiaujame didinant kelionės dokumentų saugumą ir įvedant biometrinius pasus, kaip tarptautinį standartą. Reikšmingas pavyzdys yra susitarimas dėl oro linijų keleivių pasų duomenų. Drauge mes turėtume užtikrinti, kad susitarimas galėtų veikti, tačiau kartu būtina apsaugoti asmenų privatumą ir tinkamai atsižvelgti į skirtingų šalių sistemas.

Bendradarbiavimo sričių sąrašas ilgas. Leiskite nurodyti tik keletą: prekyba žmonėmis, seksualinis vaikų išnaudojimas, narkotikų prekyba, ekonominis nusikalstamumas, IT nusikaltimai, korupcija, nusikalstamumo priemonių ir pelno iš nusikaltimų konfiskavimas ir kova su terorizmu. Visa tai reikalauja jungtinių ir tam tikra prasme koordinuotų kovos pastangų.

Drauge dirbame, siekdami tobulinti teisinį bendradarbiavimą nustatant, sulaikant ir baudžiant tarptautinius nusikaltėlius ir teroristus. Norėtume, kad būtų priimtas ES ir JAV susitarimas dėl ekstradicijos ir abipusės teisinės paramos, kuris turėtų įsigalioti kitų metų pradžioje.

Šiuo metu susitarimas perkeltas į nacionalinę teisę visose 27 ES valstybėse narėse ir sukurta bendra ES ir JAV darbo grupė, užtikrinanti, kad būtų įgyvendintas šis susitarimas. Planuojami seminarai siekiant įtraukti daugiau dalyvių ir padėti jiems geriau stebėti įgyvendinimą.

Pagaliau, norėčiau nurodyti dar keletą klausimų. Pirmasis susijęs su žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsauga. Tai itin svarbu. Kova su tarpvalstybiniu nusikalstamumu ir terorizmu dažnai reikalauja keistis asmens duomenimis, kurie tam tikra prasme verčia mus daryti kai kurias nuolaidas pagrindinių žmogaus

teisių ir laisvių požiūriu. Tai turėtų būti daroma siekiant dar geriau ir griežčiau taikyti asmens duomenų apsaugą. Būtina stiprinti bendradarbiavimą ir dialogą šioje srityje.

Kitas klausimas, kurį norėčiau aptarti, susijęs su kritine infrastruktūra. Privalome tarpusavyje bendradarbiauti kalbant apie galimą žalą kritinei infrastruktūrai gamtinės nelaimės arba teroristų išpuolių prieš mūsų informacinės sistemas atvejais. Tai gali turėti itin sunkių padarinių. Šioje srityje turime didelių bendradarbiavimo galimybių.

Trečia, ES ir JAV darbas vyksta vadovaujantis laisvės, demokratijos ir teisingumo principais. Esame pasiryžę skatinti šių principų įgyvendinimą visame pasaulyje. Darome tai dirbdami drauge ir bendradarbiaudami tarptautiniuose forumuose, pavyzdžiui, Jungtinėse Tautose.

Nuolat vyko veiksmingas ryšių tarnybų pareigūnų ir delegacijų bendradarbiavimas, pavyzdžiui, Vakarų Balkanuose, Afganistane ir Pakistane. Šis bendradarbiavimas turėtų būti tobulinamas. Įvairios bendradarbiavimo priemonės galėtų viena kitą papildyti. Taip pat turime geriau koordinuoti mūsų techninę pagalbą. Tęsime mūsų donorų bendradarbiavimą, bendradarbiavimą dėl pagalbos ir veiklos Lotynų Amerikai ir Vakarų Afrikai padedant kovoti su narkotikų prekyba ir sprendžiant kitus iššūkius, su kuriais susiduriame.

Man labai malonu, kad Amerikos administracija rodo susidomėjimą ir norą su mumis bendradarbiauti. Turėtume priimti šį pasiūlymą dirbti drauge siekiant apsaugoti mūsų vertybes ir interesus ir vykdyti konstruktyvų dialogą, ir bendradarbiauti, siekiant apčiuopiamų rezultatų ateityje.

Benita Ferrero-Waldner, *Komisijos narė*. – Pone pirmininke, savo pastabose minėjau būsimąją ES ir JAV aukščiausiojo lygio susitikimą, kuris turėtų būti reikšmingas mūsų transatlantinės partnerystės etapas ir tam tikrus ES ir JAV tarpusavio santykius aspektus, ypač dėl vykstančių klimato kaitos derybų ir kai kuriais kritiniais Teisingumo, laisvės ir saugumo klausimais.

Pokyčiai JAV administracijoje sausio mėn. turėjo labai didelę įtaką ES ir JAV santykiams, ir mūsų partnerystei tai turėtų duoti teigiamą postūmį. Norėčiau pasakyti, kad suteikėme naują energiją mūsų santykiams ir esų įsitikinę, kad kai tik įsigalios Lisabonos sutartis, ji taip pat prisidės prie tolesnio šių svarbių santykių stiprinimo suteikiant Europos Sąjungai dar tvirtesnę užsienio politikos tapatybę. Visa tai yra tai, ko iš mūsų tikisi draugai Vašingtone.

Tačiau kalbėkime aiškiai. Mūsų siekiai užtikrinti lygių partnerių partnerystę su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis taip pat reiškia, kad europiečiai turėtų pateisinti lūkesčius. Manau, kad tai yra dviguba varomoji jėga, – vidaus ir išorės, – kuri turėtų suteikti svarbią reikšmę Vašingtono susitikimui.

Pirmasis oficialus aukščiausiojo lygio susitikimas dalyvaujant prezidentui Barackui Obamai įvyko po mūsų neoficialaus susitikimo Prahoje šį pavasarį. Dabar įpusėjo pasirengimas naujam aukščiausiojo lygio susitikimui. Dirbame drauge su JAV atstovais siekdami apčiuopiamų rezultatų prioritetinėse srityse. Pasaulio ekonomika ir klimato kaita turėtų būti dvi pagrindinės sritys, kurioms turėtų būti skirta daugiausia dėmesio aukščiausiojo lygio susitikimo diskusijose drauge su daugeliu svarbiausių užsienio politikos iššūkių.

Kalbant apie ekonomiką, daugiausia dėmesio Vašingtone bus skirta bendroms pastangoms kovoti su ekonomikos ir finansų krize ir užtikrinti tvarų pasaulio ekonomikos atsigavimą užtikrinant naujų darbo vietų kūrimą ir ekonomikos augimą. Taip pat spręsimė pasaulio ekonomikos valdymo klausimus, ypač susijusius su finansų reguliavimu, ir aptarsime G20 aukščiausiojo lygio susitikimo Pitsburge rezultatus. Komisija taip pat pabrėš mūsų bendrą dėmesį kovai su protekcionistinėmis tendencijomis ir mūsų raginimą JAV atnaujinti pastangas siekiant sėkmingos Dohos derybų raundo baigties.

Antra, dėl klimato kaitos mes, kaip Europos Sąjunga, skatinsime JAV atvykti į Kopenhagos konferenciją siekiant drąsaus tikslo – pasiekti visuotinio susitarimo, ir taip pat drauge su JAV dalyvausime, siekdami pažangos, norėdami sukurti prekybos taršos leidimais sistemą ir už Atlanto.

Trečia, dėl užsienio politikos, mes taip pat, žinoma, svarstysime su JAV, kaip reikėtų spręsti iššūkius užsienio politikos srityje. Čia daugiau dėmesio skirsime tam, kaip turėtume toliau ir glaudžiau bendradarbiauti dėl Artimųjų Rytų taikos proceso, iššūkių, su kuriais susiduriame dėl branduolinių Irano ambicijų, ir to, kaip turėtume atnaujinti susitarimą Afganistane, kuris būtų mūsų bendrų veiksmų pagrindas. Įvyks atskiras susitikimas užsienio politikos klausimais su valstybės sekretore Hillary Clinton ir užsienio reikalų ministru Carlu Bildtu, kuriame turėtume išsamiau aptarti šiuos klausimus.

Be to, tikiuosi, aukščiausiojo lygio susitikime bus priimta deklaracija dėl neplatinimo ir nusiginklavimo ir suteiks postūmį ES ir JAV bendradarbiavimui daugelyje sričių, apie kurias kalbėjo prezidentas Barackas

Obama Prahoje ir Niujorke. Ši iniciatyva, kuri yra savaime strategiškai svarbi, tiesiogiai nurodo atnaujintą ES išipareigojimą užtikrinant veiksmingą daugiašališkumą, kurio rėmimu ir konsolidavimu turėtų būti suinteresuota Europos Sąjunga.

Ir pagaliau pagrindinis aukščiausiojo lygio susitikimo rezultatas turėtų būti naujos ES ir JAV energetikos tarybos, kuri turėtų susirinkti lapkričio 4 d., sukūrimas. ES atstovė Taryboje būsiu aš, mano kolegos Komisijos nariai Andris Piebalgs ir Janez Potočnik ir pirmininkaujanti valstybė narė, o JAV atstovai – valstybės sekretorė Hillary Clinton ir sekretorius Steven Chu. Taryba svarstys visuotinio energetinio saugumo, energetikos rinkų ir gamybos reguliavimo klausimus, naujas technologijas ir mokslinius tyrimus. Trumpai tariant, ji numato pridėtinę vertę politikos srityje, kurios reikšmė yra neabejotina.

Taip pat turime naująją Transatlantinę ekonomikos tarybą (TET). Ji turėtų papildyti Energetikos tarybą, kurią taip pat turėtume prikelti naujam gyvenimui. TET susitinka Vašingtone kitą antradienį – taigi, prieš Energetikos tarybą – ir jos rezultatai neabejotinai taip pat bus įtraukti į aukščiausiojo lygio susitikimo derybų rezultatus.

Daug žadanti mūsų transatlantinio bendradarbiavimo sritis yra tai, ką mes vadiname parengiamuoju bendradarbiavimu. Iš anksto svarstysime politikos priemones, kad galėtume išvengti pozicijų išsiskyrimo. Nebūtina sakyti, kad mums šis bendradarbiavimas reikalingas labiau negu bet kada anksčiau. Reikalingas nuoseklus atsakas į finansų krizę yra geriausias to patvirtinimas. Taip pat svarstysime, ar galime sustiprinti bendradarbiavimo informacijos apie nanomedžiagų naudojimą sveikatos apsaugos srityje forumą.

Esant JAV iniciatyvai, mes taip pat ketiname pradėti glaudesnę bendradarbiavimą inovacijų srityje. Abi šalys pripažįsta, kad mūsų pramonės sričių ir darbuotojų inovacinio potencialo stiprinimas yra itin svarbus kuriant naujas darbo vietas ir ekonomikos augimui, taigi ir sėkmingam išėjimui iš krizės. Ir Komisija, žinoma, taip pat pakartos tokius Europai rūpestį keliančius klausimus kaip prekybos užtikrinimas, potencialus konkurencijos iškreipimas teikiant valstybės pagalbą ir viešųjų pirkimų politika JAV.

Pagaliau, mes, kaip Komisija, taip pat nuo pat pradžių labai rėmėmės Europos Parlamento parama TET procesui, ir esame už tai dėkingi. Todėl norėčiau jus užtikrinti, kad labai pritariame Europos Parlamento delegacijų iniciatyvoms dėl JAV stiprinant parlamentinį dalyvavimą TET klausimais abiejose Atlanto pusėse.

Norėtume konsoliduoti TET, kaip dvišalio forumo, vaidmenį sprendžiant einamuosius ir strateginius klausimus, susijusius su transatlantine prekyba ir investicijomis. Ir svarbiausia, TET turės pakviesti vykdyti transatlantinių teisėkūros institucijų ir pilietinės visuomenės dalyvių dialogą, todėl mums reikalinga teisės aktų leidėjų kompetencija ir politinė galia siekiant panaudoti visą transatlantinės rinkos galimybių potencialą.

Mano kolega minėjo, kad labai svarbi yra teisingumo, laisvės ir saugumo erdvė. Spalio 27 ir 28 d. Vašingtone įvyks teisingumo, laisvės ir saugumo ministrų trišalis susitikimas mūsų bendradarbiavimo teisingumo, laisvės ir saugumo klausimais. Pirmininko pavaduotojas Jacques Barrot atstovaus Komisijai. Esame pasiekę baigiamuosius etapus rengiant pareiškimą, kuriuo siekiama atnaujinti transatlantinę partnerystę šiose srityse. Vašingtono susitikime turėsime galimybę oficialiai pasirašyti ekstradicijos ir abipusės teisinės paramos susitarimus, kad jie įsigaliotų jau 2010 m. pradžioje. Šie susitarimai sustiprins mūsų pastangas kovoje su nusikalstamumu šiandienos globalizuotame pasaulyje.

Turėtume siekti tolesnės pažangos, kaip minėta, kitu kritiniu klausimu, kuris svarbus piliečiams. Dar kartą pakartosime raginimą taikyti bevizį kelionių režimą visiems ES piliečiams; taip pat išsakysime savo rūpestį dėl mokamo naudojimosi elektronine kelionės leidimų sistema kaip *de facto* nauju turizmo mokesčiu; ir dar kartą priminsime, kad JAV turėtų atšaukti asmenų, sergančių ŽIV (AIDS), kelionių apribojimus pagal JAV vizų atsisakymo programą, kaip jūs minėjote.

Pagaliau, į Vašingtoną maždaug tuo metu, kai įvyks ministrų posėdis, išvyks Piliečių teisių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto delegacija, todėl manome, kad ji taip pat galės perduoti tą patį. Pirmininko pavaduotojas Jacques Barrot, viešėdamas Vašingtone, taip pat yra pasirengęs susitikti su Piliečių laisvių komiteto delegacija.

PIRMININKAVO: D. WALLIS

Pirmininko pavaduotoja

Elmar Brok, PPE frakcijos vardu. – (DE) Ponia pirmininke, ponia Komisijos narė, ponia C. Malmström, tik ką pastebėjau, kad lyčių aspektas tapo šių rūmų bruožu. Privalome suprasti, kad Transatlantinės ekonomikos tarybos (TET) klausimas yra labai svarbus ir kad prieš keletą metų įsteigtai įstaigai reikalinga nauja varomoji jėga, nes dabar išgyvename pareinamąjį laikotarpį, susijusį su naująja JAV administracija ir naujos sudėties

Komisija. Tikiuosi, kad posėdyje, kuris vyks kitą antradienį, užtikrinsime, kad TET testų veiklą ir laikytųsi tinkamos krypties.

Užtikrinus transatlantinę rinką be prekybos kliūčių padidintume ekonomikos augimą JAV ir Europoje 3,5 proc. ir 1,5 proc. visame pasaulyje. Šios ekonomikos krizės aplinkybėmis šis klausimas yra glaudžiai susijęs su darbo vietomis. Dėl to turėtume geriausiai išnaudoti šią galimybę ir viešuose pareiškimuose paaiškinti, kad mes rimtai imamės šios iniciatyvos. Ponia B. Ferrero-Waldner, mes taip pat turėtume užtikrinti, kad saugumo politiką energetikos srityje vykdytų nauja energetinio saugumo taryba ir kad reguliavimo klausimus spręstų TET. Svarbu nesumaišyti šių dviejų sričių siekiant išvengti dvigubo reguliavimo ir užtikrinti, kad dienai baigiantis priimtume sprendimą.

Tai ypač susiję su teisės aktų leidėjų klausimu. Bus neįmanoma panaikinti prekybos kliūčių nedalyvaujant Europos Parlamentui ir JAV Kongresui, nes 80 proc. taisyklių nustatyta teisės aktuose. Dėl to JAV administracija viena pati negali pasiekti šio tikslo.

Norėčiau pateikti dar vieną galutinę pastabą dėl aukščiausiojo lygio susitikimo. Klimato kaita, Afganistanas, branduolinių ginklų neplatinimas, masinio naikinimo ginklai ir nusiginklavimas – visi šie klausimai yra svarbūs ir jie suteikia naujų galimybių naujai JAV administracijai pradėti darbą. Norėčiau palinkėti jums sėkmės užtikrinant, kad visa tai būtų įtraukta į darbotvarkę, ir, tikiuosi, kad naujasis Nobelio premijos laureatas bendradarbiaudamas su Europos Sąjunga pasieks svarbių mums visiems naudingų rezultatų šiose srityse.

Hannes Swoboda, *S&D frakcijos vardu*. – (DE) Ponia pirmininke, ponia C. Malmström, gerbiama Komisijos nare, faktas, kad B. Obama ir naujoji Kongreso dauguma suteikia mums realią galimybę stiprinti bendradarbiavimą ypač bendros transatlantinės rinkos srityje, jau buvo paminėtas. Tačiau tai turėtų būti ne ta bendroji rinka, kurioje būtų panaikintas reguliavimas, bet bendroji rinka, grindžiama socialinės rinkos ekonomikos pagrindais arba principais, kurioje būtų nustatytos protingos ir tinkamos taisyklės tose srityse, kuriose jos reikalingos.

E. Brok yra visiškai teisingas sakydamas, kad tam, žinoma, privalo būti teisinis pagrindas, nepaisant to, ar mes diskutuojame apie finansų rinkų reguliavimą, ar apie aplinkos apsaugos ir energetikos politikos taisykles. Bendras požiūris šioje srityje būtų svarbus indėlis formuojant pasaulinę partnerystę.

Viena sritis, kuri jau buvo paliesta ir kurią mes galėtume aptarti šį rytą – tai pagrindinis klimato politikos klausimas. Per kelias artimiausias dienas dauguma mūsų lankysis Vašingtone, kur turėsime galimybę diskutuoti su kolegomis iš Kongreso. Nors klimato politikos teisės aktai dar nepriimti, JAV vyriausybės atstovai yra bent jau iš dalies įgalioti priimti privalomo pobūdžio įsipareigojimus, net jeigu dėl konkretesnių sąlygų negalima galutinai susitarti iki tol, kol JAV teisėkūros procesas neužbaigtas.

Svarbu, kad Kopenhagos konferencija būtų sėkminga. Tai nėra proceso pabaiga, tačiau tai svarbus žingsnis siekiant bendros klimato politikos. Mes visi privalome užtikrinti, kad Kopenhagos konferencija būtų sėkminga. Ji gali būti sėkminga tik tuo atveju, jeigu nustatysime privalomo pobūdžio klimato politikos tikslus.

Galiausiai – ir tai jau buvo paminėta – nepaisant mūsų draugystės ir tarpusavio prisirišimo bei gerų santykių, esama tam tikrų dalykų, kurių negalime priimti. Šie dalykai apima dažnas protekcionistines priemones, pvz., gynybos įrangos rinkoje, diskriminacinę vizų politiką, nukreiptą į kai kurias valstybes nares, ir jau minėtus vizų mokesčius, kurių reikalauja JAV. Svarbu, kad mes derėtumėmės su JAV kaip lygiaverčiai partneriai. Svarbu sukurti partnerystę, tačiau taip pat paaiškinti, kas mums nepriimtina, o tai šiuo atveju yra europiečius diskriminuojanti politika.

Sarah Ludford, *ALDE frakcijos vardu*. – Ponia pirmininke, ALDE frakcijos vardu iš esmės pritariu tam, kad šioje rezoliucijoje raginama stiprinti strateginę ES ir JAV partnerystę, kaip pagrindinę ES išorės politikos kryptį. Joje taip pat teisingai atkartojamas integruotos transatlantinės rinkos, kuri turi būti sukurta iki 2015 m., vaidmuo. Turime neleisti, kad nesuskaitoma daugybė nesutarimų dėl konkrečių klausimų užgožtų dominuojančio intereso, susijusio su bendromis vertybėmis ir tikslais, demokratijos ir žmogaus teisių skatinimo veiksmais, konfliktų sprendimu ir, be kita ko, apsauga nuo grėsmių saugumui, svarbą.

Ekonominiu požiūriu ALDE frakcija pabrėžė poreikį vengti reguliuojamojo arbitražo finansų sektoriuje ir atkreipti dėmesį į tokius klausimus, kaip institucijos, „per didelės, kad žlugtų“. Mes pateikėme 39 dalies pakeitimą, nes, kiek matau, čia paprasčiausiai nebuvo G2 lyderių susitarimo nagrinėti finansinių sandorių arba Tobino mokesčio klausimus, dėl to absurdiška pritarti tokiam susitarimui, net jeigu suklydę taip jau padarėme G20 rezoliucijoje.

ALDE frakcija taip pat ragina išbraukti 38 dalį, kuria, pasirodo, siekiama panaikinti intelektinės nuosavybės teises. Tačiau, kaip paaikšino C. Malmström, didelė dalis transatlantinių santykių yra susiję su teisingumo ir saugumo klausimais. ALDE frakcija visiškai remia glaudų bendradarbiavimą šioje srityje, tačiau bendradarbiavimas turi būti grindžiamas pagarba pagrindinėms teisėms, įskaitant teisę į privatų gyvenimą, ir plėtojamas demokratiškumo ir skaidrumo pagrindais. Šiuo atžvilgiu gaila, kad su Europos Parlamento nariais nebuvo tariamasi dėl bendro pareiškimo, dėl kurio turi būti susitarta kitą savaitę – ypač dėl to, kad kaip ir Lisabonos sutarties atveju beveik visi šie klausimai priimami pagal bendro sprendimo procedūrą.

Sunku suprasti, kodėl Komisija ir Taryba remia naują susitarimą dėl prieigos prie SWIFT finansinių duomenų ES piliečiams, kai susitarimas dėl savitarpio teisinės pagalbos suteikia galimybę pateikti konkrečius prašymus. Norėčiau gauti atsakymą į šį klausimą.

Baigdamą noriu pasakyti, kad gaila, jog nauja bendradarbiavimo forma teisingumo ir ekstradicijos srityse vis dėlto leidžia visiškai nepagrįstai iš Jungtinės Karalystės išduoti programišių Gary McKinnoną, kuris serga autizmu, užuot vykdžius jo baudžiamąjį persekiojimą Jungtinėje Karalystėje.

Galiausiai visiškai pritariu Komisijos narės B. Ferrero-Waldner išsakytai minčiai apie bevizį visų ES piliečių režimą ir mes ypač kritikuojame *visa lite* mokestį, taikomą elektroninei kelionės leidimo sistemai (angl. ESTA).

Pascal Canfin, *Verts/ALE frakcijos vardu*. – (FR) Ponia pirmininke, savo kalboje C. Malmström minėjo, kad reikėjo ne tik gražių žodžių, bet ir veiksmų. Galiu jums pasakyti, kad Žaliųjų frakcija / Europos laisvasis aljansas labai atidžiai stebės šio Jungtinių Valstijų ir Europos Sąjungos aukščiausiojo lygio susitikimo rezultatus, nes jis vyksta vienu svarbiausių momentų kelyje, kuris veda mus, viena vertus, į Kopenhagą, o kita vertus, į tarptautinės finansų sistemos reformą.

Dėl šio paskutinio klausimo galima teigti, kad lošimo namai vėl atdaryti, bankų pelnas dar kartą siekia istorines aukštumas – JAV bankų pelnas 437 mlrd. USD (JAV dolerių) – ir mes laikomės požiūrio, kad šiuo metu yra mažiau politinės valios, nei jos buvo prieš šešis mėnesius. Dėl to mes labai daug tikimės iš šio aukščiausiojo lygio susitikimo, kuriame siekiama parodyti, kad JAV ir Europoje vis dar turima politinės valios reguliuoti kapitalizmą ir finansų institucijas.

Norint tai pasiekti norėtume pasiūlyti, kad pažangos būtų siekiama dviejose labai svarbiose srityse. Pirmoji – tai jūsų kalbose nepamirėta kova su mokesčių rojauš šalimis. JAV išdas pripažįsta, kad dėl mokesčių rojauš šalių kasmet prarandama 100 mlrd. USD mokestinių pajamų. Dėl to mes norėjome pabrėžti šį aspektą ir pasakyti jums, kad svarbu, jog Jungtinės Valstijos ir Europa dirbtų kartu spręsdamos šį klausimą aukščiausiojo lygio susitikime.

Antroji sritis, kuri ką tik buvo paminėta, – tai finansinių sandorių mokestis. Kai J. M. Barroso kandidatūra buvo teikiama pakartotinai pirmininkauti Komisijai, jis aiškiai pasakė, kad pritaria tokiam mokesčiui. Prieš dvi savaites Europos Parlamento pirmą kartą balsų dauguma pritarė finansinių sandorių mokesčiui, jeigu šie sandoriai yra tarptautinio pobūdžio. Dėl to Žaliųjų frakcija ragina jus įtraukti šį klausimą į Jungtinių Valstijų ir Europos Sąjungos aukščiausiojo lygio susitikimo, kuris vyks lapkričio pradžioje, darbotvarkę.

Mano paskutinė mintis yra dėl klimato – mes turime išvaduoti B. Obamą iš nemalonios padėties. Prezidentas B. Obama nori veikti, tačiau jam trukdo jo dauguma. Geriausias dalykas, kurį jam galėtų padaryti Europos Sąjunga – tai spalio mėn. pabaigoje prisiimti įsipareigojimą suteikti 30 mlrd. EUR sumą prisitaikymui prie klimato pietų pusrutulio šalims finansuoti ir įsipareigoti 30 proc. sumažinti savo pačios išmetamuosius teršalus. Kai tik tai padarysime, galėsime tikėtis pažangos derybose. Tai yra mūsų pareiga. Mes tai privalome padaryti iki aukščiausiojo lygio susitikimo.

Tomasz Piotr Poręba, *ECR frakcijos vardu*. – (PL) Ponia pirmininke, tvirtėjantys Jungtinių Valstijų ir Europos Sąjungos santykiai turėtų būti ES išorės politikos pagrindas. Nepaisant visko, Jungtinės Valstijos buvo mūsų artimiausia sąjungininkė daugelį metų. Šiuo metu mūsų laukia daugybė iššūkių, kuriems privalome pasiruošti kartu, petys į petį su Vašingtonu. Saugumo srityje mums problemų kelia Irano požiūris ir prastėjanti padėtis Afganistane. Šiek tiek arčiau mūsų sienų esanti Rusija tampa vis labiau nenusipėjama ir autoritarine kaimyne, o Kremlius stengiasi daryti neoimperialistinį spaudimą kaimyninėms šalims.

Siekdami apginti bendras Amerikos ir Europos vertybes ir likti joms ištikimi, visada privalome būti vieningi, kai sprendžiame klausimus, susijusius su žmogaus teisių pažeidimais ir grėsmėmis piliečių pagrindinėms laisvėms. Gindami savo saugumą turime būti vieningi. Turime nepamiršti, kad Šiaurės Atlanto Sutarties Organizacija yra mūsų transatlantinių santykių pagrindas. Štai dėl ko saugumo, laisvės ir demokratijos sritis

turi būti praplėsta ir tų Europos šalių, kurios padidina euroatlantinį saugumą, atžvilgiu. Svarbu, kad aktyvus ryšių su Jungtinėmis Valstijomis stiprinimas būtų Europos Sąjungos prioritetas.

Jean-Luc Mélenchon, *GUE/NGL frakcijos vardu*. – (FR) Ponia pirmininke, gerb. Komisijos nare, ponai C. Malmström, dabartinė ekonomikos krizės sąlygomis naujai išrinktas Europos Parlamentas turi teisę gauti naujausią kuo tikslesnę informaciją, susijusią su didelės transatlantinės rinkos planu ir reguliavimo panaikinimo tikslais, kurie įtraukiami į ekonomikos ir finansų sritis, priešingai nei kai kurių kolegų narių išsakyta svajonė.

Ar ši didelė rinka, kurioje panaikintas reguliavimas, bus įgyvendinta iki 2010 m. arba 2015 m.? Ar ji patvirtinta? Asmeniškai aš manau, kad ji būtų labai žalinga Europai, atsižvelgiant į apgailėtiną pagrindinių JAV ekonominių rodiklių būklę ir JAV atsakymą sutvarkyti savo finansų institucijas, įskaitant esmines priežastis, dėl kurių aš prieštarauju idėjai, kad ši partnerystė turėtų būti, kaip dauguma jūsų minėjo, pagrindinė Europos Sąjungos politikos kryptis.

Šie svarstymai taip pat verčia mane klausti, kokių priemonių bus imtasi kovojant su dolerio kurso nuosmikiu ir pavojumi, kurį šis nuosmukis kelia Europai ir likusiam pasauliui? Kodėl pasiūlymas dėl bendros pasaulinės valiutos, kurį pateikė Kinija, siekdama pasaulio ekonomikos stabilumo, buvo atmestas jo atidžiai neišnagrinėjus?

Noriu išpėti dėl pasenusio atlantinio bendradarbiavimo entuziazmo, kuris galiausiai, pasirodo, yra labai archajiškas konformizmas šiame pasaulio istorijos etape, kai labiau nei bet kada mums būtina patvirtinti savo egzistavimą, kuris nepriklauso nuo Jungtinių Amerikos Valstijų norų.

Krisztina Morvai (NI). – Ponia pirmininke, atsižvelgiant į bendrą kovą su terorizmu, leiskite man, kaip baudžiamosios teisės ir žmogaus teisių teisininkei, pateikti pasiūlymą. Manau, kad būtų labai svarbu ir naudinga sudaryti bendrą ekspertų, mokslininkų, praktikuojančių teisininkų ir kt. darbo grupę, kuri parengtų išvadas dėl dažnai labai skausmingos laikotarpio po Rugsėjo 11-osios patirties, kai kovojant su terorizmu buvo laikinai sustabdyta žmogaus teisių apsauga.

Aš kilusi iš šalies, kurioje per pastaruosius trejus metus vyriausybė laikinai sustabdydavo žmogaus teisių apsaugą ir siūsdavo žmones į kalėjimą visiškai be jokio pagrindo. Šiandien ir šiame amžiuje jie tai daro kovos su terorizmu vardu. Kalėjime uždaryta šešiolika tikėtinų politinių kalinių, kurie kaltinami terorizmu nesant jokių įrodymų. Sustabdyta žmogaus teisių apsauga, *habeas corpus*, teisė į gynybą, kalinių teisės: aš žinau, apie ką kalbu. Kalbėdami apie terorizmą turime būti labai atsargūs ir turime tai daryti labai profesionaliai ir atsargiai.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Ponia pirmininke, santykiai su Jungtinėmis Valstijomis, strategiškai kalbant, yra svarbiausi Europos Sąjungos santykiai.

Jungtinės Valstijos atlieka svarbų vaidmenį pasaulyje, o Europos Sąjungos svarba pasaulyje nuolat didėja. Mes galime ir turėtume imtis daugybės veiksmų kartu. Visų pirma mes turėtume imtis lyderio vaidmens kuriant naują globalų pasaulį, kuriam būdingi nauji iššūkiai ir naujų dalyvių atsiradimas.

Toliau turime stiprinti mūsų santykius ir kurti naujus institucinius mechanizmus. Dabar tinkamas laikas imtis tokių veiksmų. Vašingtone yra vyriausybė, kuri remia daugiašalį bendradarbiavimą, Lisabonos sutartimi sustiprintą Europos Sąjungą ir mes esame naujo pasaulio, kuris nori kurti kartu, liudininkai.

Rezoliucijoje, kurią patvirtinsime rytoj, konkrečiai remiamas institucinių mechanizmų stiprinimas, būtent to Europos Parlamentas prašė savo kovo 26 d. rezoliucijoje.

Prieš dvejus metus priimtas sprendimas sukurti Transatlantinę ekonomikos tarybą buvo teisingas. Tačiau šių dienų pasaulyje mes taip pat turime plėtoti aukščiausio lygmens politikos sričių ir saugumo koordinavimą. Turime organizuoti nuolatinį pareigūnų, atsakingų už užsienio politiką ir saugumą, susitikimus. Štai dėl ko šie rūmai, šis Parlamentas, pritarė Transatlantinės politinės tarybos, kurioje ateityje privalo būti energetikos taryba, kurią jūs norite įsteigti per kitą aukščiausiojo lygio susitikimą, sukūrimui.

Parlamentas taip pat nori, kad kiekvienais metais vyktų du aukščiausiojo lygio susitikimai. Jeigu organizuojame du aukščiausiojo lygio susitikimus su Rusija, kodėl jų nesusuorganizavus su Jungtinėmis Valstijomis? Ponios ir ponai, vis dažniau kalbama apie G2, kurį sudaro Jungtinės Valstijos ir Kinija, kitaip tariant, privileijuoti pagrindinių pasaulinio lygmens žaidėjų santykiai. Man nerimą kelia tai, kad mes – europiečiai – galime susilpninti savo partnerių vaidmenį ir pažeisti savo privileijuotus santykius su Jungtinėmis Valstijomis. Privalome paaiškinti Jungtinėms Valstijoms, kad užsienio politikos srityje Europos Sąjungos pozicijas sustiprins Lisabonos sutartis.

Europos Sąjunga, arba šių dienų Europa, nebėra problema, kuria ji buvo prieš dešimtmečius. Šiandien šiame sudėtingame pasaulyje Europa turėtų būti sudėtinė sprendimo dalis ir, tikiuosi, kad būtent taip šią padėtį mato Jungtinės Valstijos. Norint, kad būtų taip, kaip nurodė Komisijos narė, europiečiai taip pat turi atlikti pasaulinį vaidmenį, kurio mes norime, ir privilegijuotų santykių atveju pasiekti lygmenį, kurį trokštame užtikrinti su Jungtinėmis Valstijomis.

Apibendrinamas noriu pasakyti, kad pagrindinis būsimo aukščiausiojo lygio susitikimo klausimas, mano nuomone, turėtų būti transatlantinių santykių, įskaitant institucinį lygmenį, stiprinimas.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Ponia pirmininke, transatlantiniai santykiai, kurie yra labai svarbūs ES ir JAV, buvo rimtai išbandyti pastaraisiais metais. Dabar kartu su naująja Baltųjų Rūmų administracija, kuri iš naujo nustato JAV prioritetus, ir į NATO karinę struktūrą sugrįžus Prancūzijai nusimato geresnė perspektyva. Asmeniškai aš manau, kad dabar pribrendo laikas iš esmės įvertinti transatlantinius santykius, kad suteiktume jiems tą tvirtą pagrindą, kurio jie nusipelno siekiant atsilaikyti prieš dabartinius bendrus iššūkius, kuriuos sukelia tarptautinė aplinka – energetika, klimato kaita, naujų jėgų atsiradimas, finansų ir ekonomikos krizė bei terorizmas.

Šiuo metu turime išvengti paviršutiniškų politikos skirtumų ir įvertinti mūsų giluminius bendrus interesus, kurie iki dabar paprasčiausiai buvo laikomi savaime suprantamu dalyku. Tiesa ta, kad nesant tokio bendro giluminio vertinimo mes vakaruose galėtume prarasti iniciatyvą ir ją perimtų kiti galių centrai, kurie nedelsdami formuotų pasaulį vadovaudamiesi savo, o ne mūsų interesais.

Pvz., saugumas Europoje yra vienas iš tokių bendrų interesų ir dėl to jis yra vienas svarbiausių transatlantinių santykių aspektų. Net jeigu dabar karas žemyne nėra rimta problema, kai kurių dabartinių neigiamų tendencijų kulminacija galėtų sugrąžinti šią galimybę, jeigu nesugebėsime tinkamai reaguoti. Pažanga nėra negrįžtama, kaip mes gerai tai žinome vidurio Europoje. Dėl to prieš svarstydami pasiūlymą iš naujo įvertinti dabartinę žemyno saugumo struktūrą, turėtume pabandyti surasti aiškius atsakymus dėl tolesnio JAV dalyvavimo, NATO ateities ir vaidmens, kurį įgis ES įsigaliojus Lisabonos sutarčiai.

Jeigu Europa nori realizuoti savo siekį tapti tikra pasaulinės politikos veikėja, ji turėtų panaikinti tokius savo narių skirtumus, taip bandydama jas vienodai skatinti atsižvelgiant į bendrus ekonominius interesus.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Ponia pirmininke, Ministre, Komisijos narė, ketvirtasis Transatlantinės ekonomikos tarybos susitikimas suteikia idealią galimybę šiam forumui atversti naują puslapį. TET privalo būti ambicingesnė. Abi transatlantinio dialogo šalys sutinka, kad ekonomikos krizės įveikimas ir kova su klimato kaita yra svarbiausi prioritetai. Dabar tai yra susitarimo dėl konkrečios TET darbotvarkės, kuri atspindi šiuos prioritetus, klausimas.

Bendradarbiavimas inovacijų srityje, vystant mažai anglies į aplinką išskiriančių šalių ekonomikas ir energiją tausančių šalių visuomenes, yra ypač svarbus. Be to, taip pat svarbu labiau įtraukti įvairias suinteresuotąsias šalis, pvz., Transatlantinis vartotojų dialogas – forumas, kurį sudaro aštuoniasdešimt vartotojų organizacijų. Šios organizacijos galėtų padėti padaryti vartotojų apsaugą pagrindine tema diskutuojant apie finansų rinkų reguliavimą. Tikslas sukurti bendrą transatlantinę rinką iki 2015 m. gali būti per plataus užmojo, tačiau jis privalo būti vertinamas remiantis faktu, kad tokia rinka pagerins žmonių gyvenimą abiejose Atlanto vandenyno pusėse. Dėl to Žaliųjų frakcija pritaria naujam transatlantiniam susitarimui.

James Elles (ECR). – Ponia pirmininke, sutinku su tais pranešėjais, kurie teigė, kad su naująja JAV administracija mums atsiveria realios galimybės.

Trys trumpos pastabos. Pirmiausia, atrodo, kad atsidūrėme padėtyje, kurioje turime daug klausimų, kuriuos aptaria ES ir JAV, tačiau tai nėra strateginis dialogas ir Vašingtono atstovai teigia, kad JAV su Kinija mezga gerokai konstruktyvesnį strateginį dialogą nei su mumis. Ar ne laikas šiame aukščiausiojo lygio susitikime pasakyti, kad mes norime strateginio dialogo siekdami strateginės partnerystės?

Antra, atsižvelgiant į TET protekcionizmo klausimą, pakankamai aišku, kad didžiausias pavojus per ateinančius dvyliką mėnesių yra rinkų uždarymas, užuot atidarius naujas, ir mes dar turime transatlantinę rinką, kuri, kaip minėjo E. Brok, yra didžiausia galimybė, kuri mums priklauso siekiant augimo abiejose Atlanto vandenyno pusėse.

Ar ne laikas padaryti transatlantinę rinką pagrindine prekybos plėtros dalimi, užuot vertinus ją vienpusiškai kaip reguliavimo klausimą? Iš tikrųjų tai pagrindinė priemonė rinkoms atverti.

Galiausiai nuvilia tai, kad mes neturime jokio tyrimo ir jokio veiksmų plano, kuriuos žadėjo G. Verheugen. Už tyrimą sumokėjo Parlamentas. Jeigu norite, kad Parlamentas bendradarbiautų sakydamas, kaip mums dabar reikalinga matyti, kaip atverti rinkas, prašom paskelbti šį pranešimą, kaip nurodyta rezoliucijoje, iki lapkričio 15 d.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, jeigu manote, kad Europos Sąjungai reikalingi partneriai, kaip minėjo visi prieš tai kalbėjusieji, tuomet tai tampa ypač akivaizdu ekonomikos srityje. Transatlantinės rinkos prekybos vertė yra apie 2 mlrd. EUR per dieną. Tai paaiškina, kodėl tokia svarbi Pasaulio prekybos organizacija (PPO). Taip pat tampa aišku, kad laisvosios prekybos susitarimai yra svarbūs, o svarbiausia, kad mes privalome didesnę dėmesį atkreipti į transatlantinę partnerystę.

Stebėdamas naująjį prezidentą kartais susirūpinu dėl to, kas vyksta kitoje Atlanto vandenyno pusėje. Jis ras laiko atsiimti Nobelio premiją Osle, tačiau daugumai Europos valstybių arba vyriausybių vadovų buvo sudėtinga susitarti dėl susitikimo su juo G20 susitikimo užkulisiuose. Jis turėjo laiko Kopenhagoje paremti savo gimtojo miesto dalyvavimą renkant Olimpijų žaidynių miestą, tačiau, deja, jis neturėjo laiko prisijungti prie mūsų svarbiame Europos minėjime, t. y. minint 20-ąsias Berlyno sienos ir geležinės uždangos griūties metines. Būčiau patenkintas, jeigu mums pasisektų jį įtikinti, kad jis neturėtų laukti, kol liks keletas dienų nuspręsti, ar TET susitikimas turėtų įvykti, tačiau vietoje to įtikinti, kad artimiausiais metais jis neabejodamas turėtų remti TET.

Turime palengvinti ES ir JAV prekybą. Turime siekti patobulinti bendrų standartų nustatymo sritį. Turime pašalinti muitus ir netarifines prekybos kliūtis. Privalome griežčiau užkirsti kelią protekcionistinėms priemonėms, kurių gali imtis abi šalys. Privalome užtikrinti saugius produktus mūsų vartotojams. Turime užtikrinti, kad kovos su terorizmu priemonės nekludytų visoms šioms dabar aptariamoms veiklos sritims. Dėl to būčiau laimingas, jeigu galėtume pasiekti realią pažangą bendradarbiaudami. Dauguma su mumis susijusių klausimų kitose pasaulio srityse, pvz., atlyginimas, socialinis ir aplinkosaugos dempingas nėra transatlantinių santykių problemos.

Manau, kad turėtume pasinaudoti galimybe, viena vertus, dirbti kartu su amerikiečiais, siekdami išspręsti mūsų bendras problemas, o, kita vertus, bandyti atlikti bendrą vaidmenį visame pasaulyje, darant pažangą PPO arba kitose tarptautinėse organizacijose, pvz., Tarptautinėje darbo organizacijoje. Tikiuosi, gerų rezultatų šiuo atžvilgiu kitą savaitę.

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Ponia pirmininke, prezidento B. Obamos išrinkimas buvo teisingai pripažintas JAV demokratijos pergale. Tačiau pastarojo meto Nobelio taikos premija, kuri buvo neseniai įteikta, daro jam spaudimą. Taika Artimuosiuose Rytuose? To mes tikimės, tačiau jis iš tikrųjų nėra vizitinė kortelė. Taika Afganistane? Šioje srityje JAV turi laviravimo laisvę, tačiau jeigu prezidentas B. Obama klausysis savo kurstytojų, jis rizikuoja dar vienu Vietnamo karu. Iškalbingas ženklas yra tai, kad Gordono Goldsteino knyga, kurioje aprašoma dramatiška spiralė, sukėlusį karo Vietname žlugimą, šluojama nuo lentynų Vašingtone, ir parduotuvėse šių knygų jau neliko.

Prezidentas dabar turi pasirinkti vieną iš dviejų strategijų: viena yra susijusi su stabilizavimu, skurdo išnaikinimu ir Afganistano ekonomikos plėtra, dislokuojant karių ir civilių visoje šalyje. Antrosios strategijos tikslas – visą dėmesį sutelkti į kelias miesto teritorijas ir iš jų vykdyti plataus masto operacijas prieš *Al-Qaida*. Abi pasirinkimo galimybės reikalauja karių išsiuntimo, tačiau pirmoji yra orientuota į žmones, o antroji – į karą, rizikuojant, apskritai kalbant, kad tai perraugų į katastrofą.

Ar neturėtų Europa išgelbėti Baracko Obamos nuo senųjų demonų, persekiojančių Jungtines Valstijas, ir padėti jam pasirinkti pirmąją iš šių strategijų, nukreiptą į žmones? Tai galiausiai yra mano frakcijos požiūris.

Charles Tannock (ECR). – Ponia pirmininke, ECR frakcija yra tvirta atlanticizmo šalininkė ir siekia glaudesnių ekonominių, prekybos ir politinių ryšių su Amerika, kuri, mūsų manymu, yra svarbiausia sąjungininkė, o ne konkurentė. Mes taip pat liekame skolingi JAV už jų indėlį į NATO, kuri pagrįsta mūsų bendromis demokratinėmis vertybėmis, ir mes pritariame pavėluotam Amerikos įsipareigojimui kovoti su klimato kaita.

Tačiau neturėtume apsimesti, kad sutariame visais klausimais. Aš, pvz., susirūpinęs dėl prieštarų pranešimų, ateinančių iš JAV administracijos dėl Rusijos. Vašingtono noras atkurti JAV ir Rusijos santykius, pasirodo, pateisina akivaizdų Kremliaus kišimąsi į kaimyninių valstybių reikalus, ypač Gruzijos ir Ukrainos.

Atsisakymas JAV priešraketinės gynybos skydo, kuris turi būti įrengtas Lenkijoje ir Čekijoje, taip pat buvo ginčytinas.

Neseniai surastas slaptas branduolinis objektas Irane galėtų tinkamai patvirtinti šią nuostatą, tačiau dabar mes visi privalome padvigubinti savo pastangas siekiant pažaboti Irano branduolines ambicijas ir, kaip JAV sąjungininkai, tvirtai remiame jų karinę kovą su džihadu teroristais Irake ir Afganistane, ir jų tvirtas pastangas įtvirtinti ilgalaikę taiką Artimuosiuose Rytuose.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Ponia pirmininke, norėčiau pradėti savo kalbą nurodymas Jungtinių Valstijų ir Europos Sąjungos santykių svarbą, ypač ekonomikos krizės metu. Didėja poreikis imtis bendrų veiksmų kovojant su krize, energetikos rinkoje ir kovoje su terorizmu, tačiau mums taip pat reikia konkretesnių veiksmų, kurie neišsigimtų į didesnę apmokestinimą arba absurdiškas atakas, kurios šiuo metu nukreiptos į rinkai būtiną finansų sistemą.

Atsižvelgdamas į finansinį klausimą, norėčiau nušviesti pastangas, kurias deda JAV ir Europos Sąjunga dėl geresnės teisės aktų rengimo politikos, pabrėžiant suinteresuotųjų šalių dalyvavimą diskutuojant dėl pranešimo. Koordinuoti Jungtinių Valstijų ir Europos Sąjungos veiksmai yra svarbūs, jeigu norime pasiekti brandesnius ekonominius santykius ir, iš tikrųjų, tokius, kurie vestų prie transatlantinės rinkos, kurią, galbūt, sukursime 2015 m.

Šiuo atveju taip pat turime ginti atlanticizmą. Lygiai taip pat svarbu sumažinti administracines kliūtis tarp Jungtinių Valstijų ir Europos Sąjungos, kaip ir sukurti konkurencingą aplinką ir kiekvienam piliečiui ir verslo įmonėms patrauklesnę rinką. Manau, kad transatlantinė rinka gali būti sukurta stabilų derybų pagrindu, kuris skatins ekonomikos augimą ir užkirs kelią naujų ekonomikos ir socialinių krizių, kokią patiriame dabar, grėsmei.

Apibendrinamas, ponias pirmininke, linkiu aiškaus supratimo, kad šios sąlygos yra unikalios ir kad labiau atlanticistinis požiūris gali pagerinti padėtį.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Ponia pirmininke, Komisijos narė B. Ferrero-Waldner nurodė, kaip svarbu užtikrinti, kad Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitetas dalyvautų transatlantiniame ES ir JAV aukščiausiojo lygio susitikime, ir aš pritariu tam, kad ji pabrėžė šio klausimo svarbą.

Be to, būdamas Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pirmininkas, norėčiau atkreipti jūsų dėmesį, visų pirma, į sutarčių dėl ekstradicijos ir teismų tarpusavio pagalbos pasirašymo svarbą. Stiprinant ne tik politinį, bet ir teisinį bendradarbiavimą buvo įdėta daug pastangų, taip stiprinant Eurojusto ir analogiškų institucijų Jungtinėse Valstijose ryšius.

Antra, norėčiau pabrėžti indėlį į transatlantinio dialogo stiprinimą ir inicijavimą per ateinančius penkerius metus, ir, trečia, norėčiau apžvelgti šio Parlamento nuveiktus darbus.

Dėl to norėčiau paprašyti, kad kitoje Europos Parlamento mėnesinėje sesijoje lapkričio mėn. būtų pateikta informacija apie šio aukščiausiojo lygio susitikimo išvadas, o ypač apie skyrių dėl teismo bendradarbiavimo ir bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose.

Ketvirta, aišku, kad įsigaliojus Lisabonos sutarčiai bus sukurta didžiulė laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė, kuri bus naujas Europos Sąjungos kompetencijos aspektas, ir nauja Europos politikos sritis, dėl kurios šis Parlamentas taip pat spės.

Taip pat dėl to svarbiose srityse, pvz., duomenų apsaugos ir pagrindinių asmenų teisių, siekiant užtikrinti asmens duomenų apsaugą susitarimai dėl keleiviu duomenų įrašo ir SWIFT duomenys turėtų visada atitikti šio Parlamento patvirtintas rezoliucijas, o ypač rugsėjo 17 d. patvirtintą Parlamento rezoliuciją.

Galiausiai vizų klausimu privalome prisiminti abipusiškumo principo svarbą, nes šiuo metu yra daug galimybių šios srities patobulinimams. Bendradarbiauti su Jungtinėmis Valstijomis vizų klausimu yra gerai, tačiau tai puiki galimybė mums sustiprinti abipusiškumo principo svarbą, siekiant užtikrinti, kad pasirašydami susitarimus su Jungtinėmis Valstijomis būtume vienodoje padėtyje.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Ponia pirmininke, ponias C. Malmström, gerb. Komisijos narė, ponios ir ponai, Europos ir Jungtinių Valstijų bendradarbiavimas yra labai svarbus sprendžiant daugumą didžiųjų krizių pasaulyje, o naujoji JAV administracija iš tikrųjų suteikia tokią galimybę. Ji jau ėmėsi kai kurių iniciatyvų, kurios žymi atsiskyrimą nuo praeities: Irake, dėl Gvantanamo, dėl priešraketinės gynybos skydo. Tačiau būtų naivu manyti, kad to užteks, kad JAV ir Europos nuomonės taptų vienodos visais klausimais, ir kad transatlantiniai ryšiai dabar bus labai paprasti.

Ruošdamasi Kopenhagos konferencijai ar teikdama pagalbą besivystančioms šalims, dėl Dohos ir protekcionizmo, dėl finansinio reguliavimo ir kovos su mokesčių rojaus šalimis, dėl pakartotino taikos proceso pradėjimo Artimuosiuose Rytuose ar griežtos politikos branduolinio ginklo klausimu Irane, JAV labai nenoriai imasi veiksmų. Tai apima klausimą, ar administracijos ketinimai yra geri, ir dažnai yra susiję su lobistų grupių įtaka Kongrese arba paprasčiausiai su galingos valstybės, kurią sukrėtė nauja pasaulinė tvarka, atliekama jos interesų gynyba.

Visose šiose srityse bus pasiekama pažanga, jeigu Europa atliks savo tinkamą politinį vaidmenį kaip atskira pasaulinė dalyvė, vadovaudamasi lygiaverte partnerystėje – kaip sako Komisijos narė – ir visiškai prisiimdama savo įsipareigojimus.

Šiuo požiūriu privalau pasakyti, kad Europos požiūrio atžvilgiu esama tam tikros painiavos ir kartais net tam tikro naivumo, ir tai taip pat taikoma Parlamentui. Požiūris, kurio laikomasi dėl didelės transatlantinės rinkos idėjos, kuri buvo neapgalvota sero Leono Britano schema, kai jis buvo Komisijos narys, kelia tam tikrą riziką.

Ši prekybos kliūčių problema sprendžiama taip, tarsi tai būtų tik techninio pobūdžio problemos. Savaimė suprantama, ekonominė ir komercinė prekyba tarp Jungtinių Valstijų ir Europos yra svarbi darbo vietoms išsaugoti ir verslo įmonėms. Ji privalo būti plėtojama. Tačiau, visų pirma, prekybai iš tikrųjų negresia pavojus. Antra, esant prieštaravimams, ar tai būtų susiję su mūsų ekonomikos interesų gynimu – pvz., didelių keleivinių lėktuvų atveju – arba grėsme mūsų sveikatos ir aplinkosaugos taisyklėms – pvz., jautienos, kurioje yra hormonų, arba chloro tirpalu plaunamos vištienos atveju, – mes dėl to neturėtume laikyti ekonominių santykių gerinimo prioriteto svarbesniu už mūsų vidaus modelį, mūsų socialinį modelį, aplinkos apsaugos modelį arba plėtojimo modelį, tartum ekonominiai santykiai būtų galutinis tikslas. Privalome būti pajėgūs sujungti šiuos du dalykus ir neturėtume atsisakyti savo politinės autonomijos ieškodami partnerystės, kuri pati savaime yra pagirtinas tikslas.

Peter Skinner (S&D). – Ponia pirmininke, turiu keletą pastabų. Sunku suprasti, kaip mes galime visą rezoliuciją, kurią nustatėme dėl TET, pritaikyti TET. Kaip žinome, tai labai nedidelė operacija. Ponia Komisijos narė, aš čia būsiu kitą antradienį. Nekantriai lauksiu susitikimo su jumis, taip pat E. Broku ir kitais Parlamento nariais, dėl klausimo, prie kurio grįšiu pabaigoje.

Tačiau mes turime esminių klausimų, kuriuos galime iškelti TET ir juos spręsti, nes, jūsų, gerb. Komisijos narė, žodžiais tariant, jie yra pakankamai aktualūs. Pvz., finansinių paslaugų klausimas, kurį tikslinga spręsti, nes pasekmės yra išsamiai aptariamoms ir netrukus šiuo klausimu bus susitarta – ne tik G20, bet ir vykstančiose diskusijose Europos Parlamente, taip pat su Komisija ir amerikiečiais.

Apskaita, visų pirma, lieka vienas iš šių aspektų, kurių siekia politikos kūrėjai ir teisės aktų leidėjai. Aukštos kokybės tarptautinių apskaitos standartų patvirtinimas iki 2011 m. yra tai, ką turime greitai pasiekti JAV vardu. Taip pat dėl draudimo direktyva Mokumas II padėjo nustatyti tarptautinį reguliavimą, – dėl kurio, tiesą sakant, turime gauti atsakymą iš JAV, – ir aš dėkoju JAV Kongreso pirmininkui P. E. Kanjorski už jo atliktą darbą Federalinėje informacijos tarnyboje.

Galiausiai leiskite tik pasakyti dėl transatlantinio teisės aktų leidėjų dialogo, kad Kongresas ir Parlamentas turi pradėti veikti šioje srityje. Mes nenorime sekti JAV administracija ir Komisija, nors dauguma žmonių šiuose rūmuose su tuo sutiktų. Mes norime būti permainų lyderių gretose. Turime būti šių permainų varomoji jėga. TET reikalinga mūsų parama, tačiau transatlantinis teisės aktų leidėjų dialogas (angl. TLD) turi būti diskusijų centre – ne tik papildomas ir patarėjų lygmens, tačiau pagrindinis visų šių transatlantinių santykių aspektas.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Ponia pirmininke, norėčiau jums padėkoti už suteiktą žodį. Manau, kad labai svarbu diskutuoti dėl transatlantinių santykių, nes atsidūrėme iš dalies paradoksaliaje padėtyje. Jungtinėse Valstijose įvykę pokyčiai daugiausia palankiai sutikti Europoje. Tačiau, kita vertus, Jungtinės Valstijos rodo didesnę susidomėjimą kitomis svarbiomis šalimis ir žemynais, nei tai darė praityje. Visų pirma pastebėtinas Jungtinių Valstijų ir Kinijos ryšių atgaivinimas, taip pat pastangos pagerinti santykius su Rusija.

Mano nuomone, mūsų problema yra ta, kad norime aptarti per daug klausimų. Manau, kad turėtume daugiausia dėmesio skirti dviem sritims. Pirmoji yra susijusi su finansiniais ir ekonominiais klausimais. Antroji sritis – saugumas. Jungtinės Valstijos ir Europa šiose srityse kartu galėtų kur kas daugiau nuveikti.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, mes parengėme svarbią rezoliuciją, kurioje aptariama daug klausimų. Tačiau vienas svarbus klausimas – prekyba – aptariamas labai trumpai. Manau, kad tarptautinė prekyba yra lemiamas veiksnys. Pasaulio prekybos nuosmukis yra viena iš ekonomikos ir finansų krizės priežasčių ir norėčiau, kad daugiau dėmesio būtų skirta pasaulinei prekybai, net ir dabar Transatlantinės ekonomikos taryboje (TET).

Tai nėra tas atvejis, kai JAV ir Europos Sąjunga sutaria kiekvieną klausimą. Priešingai, mes esame sudarę tik keletą prekybos susitarimų, esama dvišališkumo rizikos, ir yra galimybė, kad Dohos plėtros rato JAV nebetęs. Dėl to mes turėtume atkreipti dėmesį į esminius klausimus ir, tikiuosi, kad TET nustatys kai kurias stimuliacijos priemones tarptautinei prekybai atgaivinti.

Jan Philipp Albrecht (Verts/ALE). – (DE) Ponia pirmininke, norėčiau dar kartą panagrinėti vieną transatlantinio bendradarbiavimo teisėtvarkos palaikymo ir teisingumo, susijusio su SWIFT, srityje aspektą, kuris jau buvo paminėtas, t. y. SWIFT banko duomenų perdavimas JAV.

Manau, kad aptardami šį klausimą turėtume prisiminti, kad Taryba suteikė sau įgaliojimą derėtis su JAV dėl duomenų perdavimo. Turėtume priminti Tarybai, kad ji laikytųsi šio įgaliojimo derėdamasi su JAV. Aš labai susirūpinęs, kad Europos Vadovų Tarybai bus daromas spaudimas sutikti su JAV reikalavimais ir apeiti Europos duomenų apsaugos standartus.

Manau, kad taip būtų nusiųsta klaidinga žinia, ypač dėl to, kad bus daug sričių, kuriose duomenų apsaugos lygmuo bus suderintas dėl Lisabonos sutarties per ateinančius metus tokiose įstaigose kaip Europolas, Eurojustas ir t. t. Manau, kad galėtume nusiųsti tinkamą žinią, jeigu Taryba ir Komisija laikytųsi duomenų apsaugos standartų ir pateiktų juos JAV arba primygtinai reikalautų atidėjimo.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Europos Sąjungos 1996 m. baltojoje knygoje skaitau štai ką: per ateinančius dešimtmečius tikimasi nuožmios pasaulinės kovos tarp Europos, Jungtinių Valstijų, Japonijos ir besiformuojančios ekonomikos šalių Azijoje. Laimei, šis mūšis vyksta ne su ginklais, tačiau iš esmės ekonomikos sektoriuje. Europa privalo laikytis savo pozicijos šiuo klausimu. Prezidentas Giscard d'Estaing, kuris buvo Konvento pirmininkas, vyriausybės, kuri rengė nepavykusią konstituciją, lyderis, pasakė, kad Europa privalo būti ne Jungtinių Valstijų varžovė, bet patikima partnerė. Tai yra ES ir JAV sėkmingo aukščiausio lygio susitikimo klausimas. Privalome stengtis dėl partnerystės, tačiau jeigu mūsų vienintelis tikslas, kad Jungtinės Valstijos laikytų mus savo partneriais, ir mes nedalyvausime konfliktuose Europos gyventojų sąskaita, negalime pasiekti rezultatų svarbiais klausimais.

Cecilia Malmström, einanti Tarybos Pirmininko pareigas. – (SV) Ponia pirmininke, norėčiau padėkoti visiems garbingiems nariams už jų indėlį šiose diskusijose. Iš esmės sutariama dėl mūsų bendradarbiavimo su Amerikos administracija didinimo ir aukščiausio lygio susitikimo, kurį rengiamės organizuoti. Man labai malonu, kad Amerikos administracija rodo norą didinti ir plėtoti mūsų santykius. Manau, kad atlikome savo namų darbus ir esame labai gerai pasirengę imtis kai kurių svarbių veiksmų. Turime daugybę bendrų problemų su savo partnere JAV ir dėl to svarbu rasti bendrus sprendimus.

Manau, kad sugebėsime daryti pažangą klimato, ekonomikos krizės ir Dohos derybų rato srityse – ir dar kartą patvirtinu, kaip svarbu tai pasiekti – ir kad sugebėsime atnaujinti ypač svarbius procesus teisės srityje. Ekonominė partnerystė mums yra ypač svarbus forumas. Mes taip pat suprantame diskusijų svarbiais regioniniais klausimais svarbą – pvz., Afganistanas, Pakistanas ir Artimieji Rytai.

Man iškilo keletas konkrečių klausimų. Atsižvelgiant į vizų klausimą, kurį iškėlė S. Ludford, Taryba ir Komisija daro viską, ką gali, užtikrindamos, kad bevizis režimas būtų taikomas visoms ES valstybėms narėms. Tenka apgailestauti, kad mes dar to nepasiekėme, tačiau toliau sunkiai dirbame, kad taip atsitiktų.

Dėl vadinamojo Tobino mokesčio žinau, kad yra šių rūmų narių, kurie jam tvirtai pritaria. Pasakysiu, Tobino mokestis gali būti veiksmingas, jeigu jis bus pasaulinis ir jam bus nustatytos pasaulinės kontrolės priemonės – priešingu atveju jis tiesiog bus dar viena protekcionistinė priemonė. Šiuo metu nėra jokio pagrindo tarptautiniam, pasauliniam susitarimui dėl Tobino mokesčio ir dėl to Tarybai pirmininkaujanti valstybė nedarys spaudimo šiuo klausimu. Noriu tai aiškiai pasakyti.

Atsižvelgiant į SWIFT esame susitarę su JAV dėl galimybės keistis informacija apie lėšų pervedimą svarbos. Tai yra vertinga kovojant su tarptautiniais nusikaltimais ir terorizmu. Dabar mums reikia naujo susitarimo, nes Belgijos įmonė SWIFT persikelia į Europą, tačiau mes esame linkę išlaikyti programą siekdami užkirsti kelią terorizmo finansavimui.

Pereinamuoju laikotarpiu mums reikia pasiekti susitarimą, kurį galima taikyti trumpą laikotarpį, iki patvirtinsime naująją Lisabonos sutartį. Ekspertai, taip pat ir prancūzų teisėjas Jean-Louis Bruguyère, kurio ES paprašė ištirti Terorizmo finansavimo sekimo programą (TFSP), tai išnagrinėjo. J.-L. Bruguyère nustatė, kad teisinio tikrumo reikalavimai ir asmens duomenų apsauga dabartiniame susitarime yra tinkami. Priėmus nuolatinį susitarimą ir kai tik įsigalios Lisabonos sutartis, ilgainiui atsiras galimybės Europos Parlamentui imtis aktyvesnio vaidmens tai formuojant.

Susitikimas, kuris vyks kitą savaitę, yra labai svarbus, tačiau, nepaisant to, tai tik susitikimas. Tikiu, kad galime daryti pažangą, išspręsti kai kuriuos klausimus ir atnaujinti kai kuriuos svarbius procesus, susijusius su tais klausimais, kurie mums yra bendri ir turi būti sprendžiami glaudžiai ir strategiškai bendradarbiaujant su JAV administracija. Man labai malonu dėl tvirtos Europos Parlamento paramos Tarybos ir Komisijos pastangoms. Aš, žinoma, pranešiu jums rezultatus kitą kartą, kai susitiksime plenariniame posėdyje Briuselyje.

Benita Ferrero-Waldner, *Komisijos narė*. – Ponia pirmininke, visų pirma norėčiau sutikti su Jamesu Ellesu dėl rimtesnio strateginio dialogo su svarbiu strateginiu partneriu. Tai mūsų tikslas.

Kaip jau minėjau – tai bendradarbiavimas siekiant pasaulinio atsigavimo, taigi finansiniai ir ekonominiai klausimai bus labai svarbūs mūsų darbotvarkėje. Mes buvome viena iš varomųjų jėgų, suaktyvinusių G20 aukščiausiojo lygio susitikimo procesą, kuris buvo organizuojamas lapkričio mėn. lyderių lygmeniu, pirmininko J. M. Barroso ir prezidento N. Sarkozy iniciatyva, tačiau mes nesame vieninteliai, kuriems to reikia.

Pitsburgo G20 aukščiausiojo lygio susitikimas taip pat buvo sėkmingas sukuriant platformą lanksčiam makroekonomikos koordinavimui, nes mes taip pat siekiame išėjimo strategijų laipsniškai siaurinant atitinkamas greito reagavimo į krizę politikos sritis.

Tarptautinis valiutos fondas ir Pasaulio bankas sutinka, kad tai pareikalaus skirtingo kiekvienos šalies požiūrio ir priklausys nuo konkrečios ekonomikos padėties. Atsižvelgiant į dabartinę pasaulinę ekonomikos padėtį, lyderiai, savaime suprantama, taip pat aptars galimus krizės įveikimo būdus, augimo skatinimą ir darbo vietų kūrimą, o finansų rinkų reguliavimo klausimas bus ypač svarbus.

Manome, kad reikalinga užtikrinti greitą pasauliniu mastu koordinuojamos makrolygio rizikos ribojimo priežiūros sistemos, grindžiamos glaudžiu Tarptautinio valiutos fondo ir Finansinio stabilumo tarybos bendradarbiavimu, sukūrimą.

Dėl bankų veiklos – siekdami geresnio ir didesnio kapitalo ir griežtesnių riziką ribojančių taisyklių, nuosekliai taikomų finansų centruose, turime taikyti Londono ir Pitsburgo įsipareigojimus. Turime aktyviau dirbti siekdami veiksmingos pasaulinės konvergencijos politikos nuostatų dėl krizių valdymo ir sistemiškai svarbių finansų institucijų.

Taip pat turėtume turėti bendrą aukštos kokybės pasaulinį apskaitos standartų dėl finansinių priemonių rinkinių iki 2010 m. pabaigos ir, jei pasiseks, užbaigti konvergenciją iki 2011 m. birželio mėn.

Dėl klimato kaitos – pirmą kartą dėl klimato kaitos su prezidentu Baracku Obama nuomonėmis apsikaitėme Prahoje. Aš dalyvavau asmeniškai ir mes darėme spaudimą Jungtinėms Valstijoms imtis konkrečių veiksmų dėl klimato kaitos, tačiau mes taip pat žinome, kad prezidentas Barack Obama sprendžia labai svarbų sveikatos apsaugos klausimą Kongrese ir Senate. Dėl to, manau, turėsime daryti jam dar didesnę spaudimą, kad padvigubintume pastangas priimti įpareigojančias ir privalomo pobūdžio taisykles Kopenhagoje, atsižvelgiant į jo nuolatinį susirūpinimą vidaus darbotvarkėje.

Atsižvelgiant į TET – tai labai svarbus naujas mechanizmas, arba mechanizmas, kuris buvo iš naujo prikeltas tam, kad išspręstų visus klausimus, susijusius su laisvąja rinka ir rinkos kliūtimis. Mes norime panaikinti šias kliūtis ir tai yra pagrindinis TET tikslas. Tai buvo aiškiai pareikšta TET pagrindų susitarime 2007 m. balandžio 30 d. Žinoma, aš turiu informacijos apie skirtingas idėjas, kurios neseniai buvo išsakytos – pvz., vieningos transatlantinės rinkos sukūrimas iki 2015 m. panaikinant esamas kliūtis ekonomikos integracijai: vadinamasis Milláno Mono pranešimas. Be jokios abejonės, mums reikia dirbti teisingai balansuojant tarp siekių ir realybės, būtent dėl to mes dirbame su vidutinės trukmės prioritetiniais uždaviniais, skirtais TET.

Dėl kliūčių klausimo – mes jau žinome, kad jūs, t. y. Parlamentas, nori atlikti tyrimą, ir mes pritariame jūsų paramai atlikti šį tyrimą. Jis bus svarbus nustatant TET darbą ateityje. Tyrimas dar nėra baigtas, tačiau jis atliekamas, ir vis dar yra daugybė techninių klausimų, kurie turi būti išspręsti prieš paskelbiant galutinį tyrimo variantą. Komisijos narė C Ashton imsis šio reikalo ir aš iš tikrųjų informuosiu apie Parlamento susidomėjimą.

Leiskite taip pat pasakyti, kadangi buvo paminėta, kad Energetikos tarybos veikla nesutaps su TET veikla. Darbotvarkės papildys viena kitą. Akivaizdu, kad saugumo klausimai priklausys Energetikos tarybai, o reguliavimo klausimai priklausys TET. Energetikos taryba dėmesį sutels į naujas technologijas ir energetikos saugumą.

Keletas žodžių dėl SWIFT ir kai kurių GLS klausimų, kurie buvo paminėti. SWIFT susitarimas reikalingas, nes jame nustatytos konkrečios saugumo priemonės dėl duomenų. Tai yra aišku ir dvišalis teisinės pagalbos susitarimas taip pat čia turi būti įtrauktas.

Taip pat turėtume žinoti, kad šis dvišalis teisinės pagalbos susitarimas yra SWIFT susitarimo pagrindas ir bet kokiam JAV prašymui taikomas ES teisminės institucijos leidimas pagal tą susitarimą, taigi mes turime dirbti to siekdami.

Dėl ESTA – mes paskelbėme išankstinį vertinimą, kuriame prieita prie išvados, kad remiantis preliminaromis galutinėmis nuostatomis ESTA neprilygsta Šengeno prašymų išduoti vizą procesui, kaip apibrėžta Europos Komisijos bendrosiose konsulinėse instrukcijose. Tačiau mes parengsime galutinį vertinimą, kai galutinės nuostatos dėl ESTA bus paskelbtos, ir šiame vertinime taip pat bus atkreiptas dėmesys į ESTA mokesčio klausimą, jeigu mokestis iš tikrųjų bus nustatytas. Jūs suprantate, kad mes to nenorime.

Paskutinis atsakymas dėl terorizmo. Rengdamiesi aukščiausiojo lygio susitikimui, diskutuojame su JAV, kaip siekti glaudesnio bendradarbiavimo kovoje su terorizmu, ypač atsižvelgiant į planus uždaryti Gvantanamo kalėjimą.

Poreikis užtikrinti pagarbą pagrindinėms teisėms yra esminės svarbos. Dvišalių teisinės pagalbos sutarčių sudarymas taip pat mums padės šiuo atveju. Dėl to mes taip pat bendradarbiausime ieškodami būdų, kaip užkirsti kelią radikalizmui, įskaitant piktnaudžiavimą internetu.

Galite pastebėti, kad esama daugybės įvairių klausimų. Prieš tai mes kalbėjome apie visus politinius klausimus, tačiau sutinku su Tarybos pirmininke, kad nors tai bus svarbus aukščiausiojo lygio susitikimas, tai bus tik poros valandų susitikimas, tačiau tai bus labai geras pakartotinis startas arba nauja pradžia.

Pirmininkė. – Gavau šešis pasiūlymus dėl rezoliucijų⁽¹⁾, kurie pateikti pagal Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalį.

Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks 2009 m. spalio 22 d., ketvirtadienį.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Elena Băsescu (PPE), raštu. – (RO) ES ir JAV aukščiausiojo lygio susitikimas lapkričio mėn. sustiprins transatlantinę partnerystę ir skatins dviejų didžiųjų jėgų dialogą. Jų tarpusavio santykiai privalo būti pagrįsti bendromis vertybėmis ir tikslais, ir glaudesnis nei bet kada bendradarbiavimas yra svarbus ir naudingas.

Europos Sąjunga ir Jungtinės Valstijos privalo priimti aktyvų vaidmenį kovojant su klimato kaita. Šiuo požiūriu daugybė bendrų įsipareigojimų buvo priimta kovojant su neigiamomis visuotinio atšilimo pasekmėmis. Europos atveju vienas iš įgyvendinamų praktinių sprendimo būdų siekiant apsaugoti aplinką – iškasti Reino, Maino ir Dunojaus upių navigacinį kanalą, kuris atvertų tiesioginį susisiekimą tarp Roterdamo ir Konstancos uostų.

Vidaus vandenų navigacijos, kaip vienos iš galimybių, naudojimas bus labai naudingas ekonomine prasme ir taip pat padės sumažinti didelę taršą ir šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį. Dėl šio kanalo naudojimo ir jo žinomumo didinimo sumažės prekių pervežimo kaina, padidės saugumas ir pervežimas bus veiksmingesnis energetinių išteklių naudojimo prasme.

Aplinkos apsaugos politikos nuostatos taip pat gali būti papildytos priemonėmis, kuriomis remiamas tarpžemyninis judumas ir tarptautiniai ryšiai, taip pat kuriomis užtikrinamas Europos prekių ir piliečių saugumas.

Tunne Kelam (PPE), raštu. – Kadangi Lisabonos sutartis netrukus įsigalios, sparti dviejų didžiausių demokratijos ir ekonomikos subjektų tarpusavio pažanga transatlantiniuose santykiuose turės didėjančią

⁽¹⁾ Žr. protokolą.

reikšmę. Tiek ES, tiek JAV ir toliau išlieka pagrindiniai tarptautinės prekybos dalyviai ir stabilumo garantai. Europos Parlamentas atliko vadovaujamą vaidmenį skatindamas transatlantinį bendradarbiavimą, savo rezoliucijose pasiūlydamas sukurti laisvąją transatlantinę rinką, taip pat sukurti naujas institucijas siekiant glaudesnių politinių ir tarpparlamentinių ryšių. Transatlantinė ekonomikos taryba iki šiol dirbo gerai. Tikiuosi, kad artimiausiu metu galėsime rasti sprendimus, padėsiančius įveikti reguliavimo kliūtis tarp ES ir JAV. Teisės aktų leidėjų vaidmuo plėtojant šiuos santykius bus svarbus. Europos Parlamento nariai nori ir yra pasiruošę visapusiškai prisidėti prie TET procesų.

Turėtume skatinti JAV Kongresą įsitraukti į įprastinį transatlantinį teisės aktų leidėjų dialogą ir taip pat aktyvų dalyvavimą TET. Norėčiau paklausti Komisijos ir Tarybos, kaip buvo laikomasi Europos Parlamento rezoliucijų, ir taip pat paraginti abi institucijas aktyviai dirbti siekiant sukurti transatlantinę laisvos rinkos erdvę.

Alan Kelly (S&D), raštu. – Europos Sąjungos ir JAV santykiai visuomet buvo stiprūs. Būtent Amerikai padedant sugriauta pokario Europa galėjo atsistatyti ir plėstis. Dabar pasaulis vėl susiduria su krize ir dabar svarbiau nei bet kada, kad išlaikytume šį ryšį ir dirbtume kartu sprenddami pasaulio ekonomiką užgriuvusias problemas. Europos Sąjunga ir Jungtinės Valstijos turi atlikti strateginį vaidmenį ekonomikos atgaivinimo procese. Kartu sudėjus mūsų bendrasis vidaus produktas sudaro daugiau nei pusę pasaulio BVP ir mes turime didžiausią pasaulyje dvišalę prekybos partnerystę, kurios pasaulinės prekybos mastas sudaro maždaug 40 proc. Tačiau privalome įgyvendinti tolesnius patobulinimus, jeigu norime veiksmingai kovoti su ekonomikos krize. Transatlantinė ekonomikos taryba išsikėlė tikslą sukurti integruotą transatlantinę rinką iki 2015 m. Tai bus daroma mažinant prekybos kliūtis. Jeigu šis tikslas bus pasiektas, ekonomikos augimas ir atgaivinimo procesas gali vėl prasidėti. Kreditų krizės rizika ateityje nėra panaikinta. Siekiant išvengti ekonomikos griūties ir nedarbo ateityje, EB privalo koordinuoti ekonominę politiką abiejose srityse.

Franz Obermayr (NI), raštu. – (DE) Nėra abejonių, kad JAV ir ES ekonominiai santykiai privalo būti išsaugoti. Tačiau mes jokiais būdais negalime leisti JAV monopolizuoti Europos ekonomikos. Priešingai, mes privalome išmokyti ekonomikos krizės, kuri kilo neprižiūrimoje JAV finansų rinkoje, pamokas. Europa privalo išsaugoti savo ekonominį nepriklausomumą ir surasti savąjį krizės įveikimo būdą, ypač atsižvelgiant į tai, kad mums kalbant Niujorko akcijų biržoje išmokamos premijos, siekiančios milijardus dolerių. Dėl to raginu sustiprinti Europos poziciją dėl Transatlantinės ekonomikos tarybos. ES ir JAV aukščiausiojo lygio susitikime Prahoje 2009 m. balandžio mėn. prezidentas B. Obama darė spaudimą Europai, kad ji pasiūlytų Turkijai tapti visateise nare artimiausiu metu, teigdamas, kad ES prisidėtų prie geresnio sutarimo su islamo pasauliu. Faktas, kad JAV remia savo strateginį NATO sąjungininką (kad Turkija išlaisvintų kelią A. Rasmussenui tapti NATO generaliniu sekretoriumi), neturėtų lemti spartesnių derybų dėl visateisės narystės. Nepaisant Amerikos paramos, Turkija netaps tinkama narystės ES siekiančia kandidatė, nes nėra ženklų, kad milžiniški kultūriniai, geografiniai, ekonominiai ir politiniai skirtumai būtų mažinami. ES turėtų laikytis aiškos pozicijos JAV atžvilgiu šiuo klausimu.

Richard Seeber (PPE), raštu. – (DE) Atsižvelgiant į ekonomikos krizę ir pasirengimą klimato konferencijai Kopenhagoje, svarbu, kad pasinaudotume Transatlantinės ekonomikos tarybos susitikimo suteikiama galimybe toliau stiprinti ES ir JAV santykius. Aplinkos apsaugos srityje visų pirma privalome aptarti naujas maisto produktų rūšis. Nanotechnologijų suteikiamos galimybės ir perspektyvos taip pat yra svarbus klausimas. Neabejotinai turėtume atvirai diskutuoti genų inžinerijos ir gyvūnų klonavimo klausimais. Europa neturėtų bijoti savo prekybos partneriui išaiškinti kai kurių valstybių narių rūpesčių. Chemikalų ir toksinų medžiagų atveju privalome dirbti siekdami aukštų apsaugos ir geresnio koordinavimo standartų. Tai ne tik palengvins prekybą ir ekonominius ryšius, tačiau taip pat užtikrins, kad Europos vartotojai būtų apsaugoti nuo toksinų medžiagų aplinkoje ir jų naudojamuose produktuose. Konstruktyvios diskusijos padės užtikrinti, kad būtų išsaugoti ypatingi ES ir JAV santykiai.

Joanna Senyszyn (S&D), raštu. – (PL) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, gerai, kad rezoliucijos dėl pasirengimo Transatlantinės ekonomikos tarybos susitikimui ir ES ir JAV aukščiausiojo lygio susitikimui (2009 m. lapkričio 2–3 d.) 17 puslapyje Jungtinės Valstijos raginamos vertinti Europos Sąjungos piliečius vienodai ir įtraukti visas ES valstybes nares į vizų atsisakymo programą.

Pats laikas, kad Parlamento kreipimaisi, Komisijos pastangos ir vizų klausimu diskriminuojamų valstybių narių siekiai duotų rezultatų. Priešingu atveju reikės imtis radikalių veiksmų ir nustatyti vizų reikalavimą Amerikos piliečiams. Galiausiai dabar laikas panaikinti šią vienašališką Jungtinių Valstijų privilegiją. Europos Parlamentas negali toleruoti Amerikos vykdomos Europos piliečių diskriminacijos dėl pilietybės. Parlamento pozicija šiuo klausimu yra juo labiau svarbi, nes visos valstybių narių vyriausybės supranta būtinybę taikyti vizų abipusiškumo principą. Viena iš tokių vyriausybių yra Lenkijos vyriausybė. Piliečių pozicija yra visiškai skirtinga. Daugiau nei 61 proc. lenkų pritaria, kad Jungtinių Valstijų piliečiams būtų nustatytas atvykimo

vizų reikalavimas. Internetu vykdytoje apklausoje net 96 proc. respondentų pareiškė pritariantys tokiai priemonei.

Tikiu, kad vyksiantis ES ir JAV aukščiausiojo lygio susitikimas bus lemiamas veiksnys, bent jau vizų politikos klausimu, ir kad naujaisiais 2010 m. visų ES valstybių narių piliečiai galės normaliai keliauti. Kitais žodžiais tariant, tikiuosi, kad jie naudosis tokia pat laisve kaip ir JAV piliečiai, kurie gali keliauti į pasirinktą ES šalį.

10. Klausimų valanda (klausimai Tarybai)

Pirmininkė. – Kitas klausimas – Klausimų valanda (B7-0212/2009).

Toliau pateikiami Tarybai skirti klausimai.

Klausimas Nr. 1, kurį pateikė **Bernd Posselt** (H-0303/09)

Tema: Žmogaus teisės Kuboje

Kaip Taryba vertina dabartinę žmogaus teisių padėtį Kuboje, ypač kai tai susiję su politiniais kaliniais ir ar ji turi informacijos apie kubiečio gydytojo Darsi Ferrer'o ir kartu sulaikyto Alfredo Domingezo, kurie greičiausiai laikomi ypač sunkiomis aplinkybėmis, kalinimo sąlygas?

Cecilia Malmström, *einanti Tarybos Pirmininko pareigas.* – Aš, žinoma, esu pasirengusi pereiti nuo JAV prie Kubos ir labai rimto B. Posselt klausimo, todėl dėkoju jums už klausimą, pone B. Posseltai.

Taryba išlieka rimtai susirūpinusi dėl žmogaus teisių padėties Kuboje ypač dėl pažangos pilietinių ir politinių teisių srityje nebuvimo. Kubos žmonės negali pasinaudoti žodžio ir susirinkimo laisve. Laisvos spaudos čia nėra. Galimybės gauti informacijos, įskaitant prieigą prie interneto, išlieka ribotos. Piliečių judėjimo laisvės į Kubą ir Kubos teritorijoje ribojimai nepasikeitė. Šiuo metu Kuboje yra 208 politiniai kaliniai. Šis skaičius sumažėjo nuo 2 034 2007 m., tačiau dauguma šių kalinių buvo paleisti dėl pasibaigusio bausmės laiko. Valstybių narių misijos Havanoje atidžiai stebi politinių kalinių sąrašą ir turi specialią žmogaus teisių darbo grupę, kurioje aptariamos svarbios bylos.

Sąlygos kalėjimuose, anot žmogaus teisių gynėjų ir politinių kalinių bei jų šeimų parodymų, yra daug prastesnės nei Jungtinių Tautų nustatytos tipinės būtinojo elgesio su kaliniais taisyklės. Kai kurių kalinių sveikata, pasak jų šeimų, yra labai prasta ir jiems nesuteikiama tinkama sveikatos priežiūra. Pateikta daug pranešimų apie žiaurų ir žeminantį elgesį su kaliniais, įskaitant kalinių mušimą, atsisakymą suteikti tinkamą sveikatos priežiūrą ir psichologinį spaudimą. Tačiau vis dar nėra pranešimų apie kalėjimo prižiūrėtojus arba policininkus, kurie būtų persekiojami už šiurkštų elgesį.

Kubos vyriausybė neigia politinių kalinių egzistavimą ir, deja, toliau atsisako, kad nepriklausomos žmogaus teisių organizacijos atliktų kruopščią žmogaus teisių padėties analizę tarptautiniu mastu. Tarybos požiūris į Kubą buvo nustatytas 1996 m. bendrojoje pozicijoje, kurią nuo tada Taryba kasmet vertino. 2008 m. spalio mėn. ES ir Kuba susitarė dėl išsamaus politinio dialogo atnaujinimo. Šis dialogas ES politikos požiūriu apima ne tik Kubos valdžios institucijas, bet taip pat pilietinę visuomenę ir demokratinę opoziciją. Atlikdama 2009 m. bendrosios pozicijos metinį vertinimą Taryba ypatingą dėmesį skiria demokratijos principams, žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms.

Iš šių metų birželio mėn. išvadų mums tapo aišku, kad šie klausimai išliks vienu iš pagrindinių ES santykių su Kuba prioritetų. Taryba aktyviai ragino Kubos vyriausybę besąlygiškai paleisti visus politinius kalinius, įskaitant tuos, kurie buvo sulaikyti 2003 m., ir mes išreiškėme savo susirūpinimą dėl kalinių ir jų sveikatos būklės.

Be to, Taryba prašė Kubos valdžios institucijų palengvinti skubų tarptautinių humanitarinių organizacijų patekimą į Kubos kalėjimus. Nuo tada, kai praėjusiais metais buvo pradėtas politinis dialogas su Kuba, ES savo ruožtu per kiekvieną susitikimą iškeldavo politinių kalinių klausimą. Kaip nurodyta paskutinėse Tarybos išvadose, žmogaus teisių klausimai visada turėtų būti aptariami šių aukšto lygio vizitų metu ir, kai tinkama, šių vizitų metu bus organizuojami susitikimai su taikia demokratine opozicija.

Taryba nusprendė tęsti dialogą su Kuba, nes jis suteikia galimybę aptarti abiem šalims svarbius atvirus klausimus, įskaitant žmogaus teisių padėtį, tačiau mes liekame rimtai susirūpinę dėl padėties Kuboje ir toliau seksime konkrečius atvejus, ypač sunkios sveikatos būklės kalinius.

Atsižvelgiant į konkrečią vieno iš kalinių, kurį paminėjo gerbiamas narys, padėtį, Europos Sąjunga pareiškė savo solidarumą, kurį inicijavo Tarybai pirmininkaujanti Švedija Havanoje rugpjūčio mėn. Pareiškimu buvo siekiama parodyti sulaukyto gydytojo Darsi Ferrero šeimai, kad Europos Sąjunga yra susirūpinusi tuo, kad Kubos valdžios institucijos nesilaiko nacionalinės baudžiamojo proceso teisės. Tarybai pirmininkaujanti valstybė lygiai taip pat stebi kito kalinio – Alfredo Domínguezo – bylą ir ji aptariama dialoguose su Kuba ir mes susisiekiame su jo šeima.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Ponia pirmininke, norėčiau padėkoti C. Malmström už puikų ir išsamų atsakymą.

H. Brechtmann iš tarptautinės žmogaus teisių komisijos pateikė man išsamią informaciją apie sąlygas kalėjimuose. Norėčiau tik paklausti, ar Taryba gali bandyti ištirti sąlygas, kuriomis laikomi kaliniai, ir kaip ji vertina Kubos plėtrą atsižvelgiant į santykius su Europos Sąjunga?

Cecilia Malmström, *einanti Tarybos Pirmininko pareigas.* – Oficialiai negalime gauti šios informacijos, tačiau iš tarptautinių organizacijų, NVO, pažinčių, politinių partijų ir pan. mes gauname informaciją – kuri yra šiek tiek fragmentiška – apie politinių kalinių padėtį. Žinome, kad kai kuriais atvejais, jų sveikatos būklė yra labai sunki. Mes stengiamės palaikyti ryšį su šeimomis ir tomis NVO siekdami palengvinti padėtį, tačiau, žinoma, viena iš problemų yra ta, kad mes turime mažai konkrečios ir patvirtintos informacijos.

Kita problema – tai, kad dauguma šių kalinių laikomi kalėjime be teismo nagrinėjimo ir nepateikus jokių kaltinimų. Tai prieštarauja Kubos įstatymams. Jie turi teisę žinoti, kodėl yra kalinami ir kuo kaltinami – tai pagrindinė žmogaus teisė visose šalyse, tačiau ji, kaip žinome, negalioja Kuboje.

Kubos dialogas, žinoma, kupinas sunkumų, tačiau mes manome, kad svarbu palaikyti dialogą, vykstantį pagal mūsų sprendimą, nes jis suteikia mums galimybę bandyti ir palaikyti ryšį su valdžios institucijomis, būti griežtiems ir tvirtiems kritikams, tačiau taip pat palaikyti ryšį su pilietine visuomene ir taikiais disidentais. Mes tai bandome daryti ir šiuo metu tai yra požiūris, kuris, mūsų manymu, galėtų būti veiksmingas. Nematau jokių radikalių pokyčių šioje srityje artimiausiu metu.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Ponia pirmininke, Ministre, kadangi manau, kad žmogaus teisių srityje, nes tai yra B. Posselt'o iškelti klausimai, mes galime geriau bendradarbiauti su šalimis, su kuriomis turime politinius ir diplomatinis ryšius, taip pat finansinius sandorius, stebina, kad Europos Sąjunga ir jos valstybės narės išlieka pasyvios neigiamos nuomonės dėl logiško ir nuolatinio Kubos Respublikos prašymo JAV panaikinti jiems embargą atžvilgiu.

Dėl to mano klausimas – ką Tarybai pirmininkaujanti valstybė mano šiuo klausimu ir kaip, jūsų manymu, ši klausimą turėtų spręsti valstybės narės, atsižvelgiant į tai, kad, kaip visi žinome, Kuba pateikė prašymą Jungtinių Tautų Generalinei Asamblėjai spalio 28 d. dėl JAV embargo panaikinimo?

Krisztina Morvai (NI). – Štai aš – taiki disidentė iš vienos iš Europos Sąjungos valstybių narių – Vengrijos. Norėčiau paprašyti jūsų patarimo. Kaip mes galime pasiekti tokią pat žmogaus teisių padėties svarbą Vengrijoje, kokia yra Kubos atveju?

Vengrijoje nuo 2006 m. rudens susidūrėme su masišku policijos žiaurumu, nukreiptu į taikius demonstrantus, ir daugybę politinių kalinių buvo kankinami kalėjimuose.

Norėčiau paprašyti Kubos politikų, kad jie mūsų vardu derėtųsi, remiantis...

(Pirmininkė nutraukė kalbėtoją)

Pirmininkė. – Atleiskite, tačiau jums kalbėti skirtas laikas yra trisdešimt sekundžių, o klausimas yra susijęs su žmogaus teisėmis Kuboje.

Cecilia Malmström, *einanti Tarybos Pirmininko pareigas.* – Visa Europos Sąjunga keletą kartų minėjo, kad mes esame prieš Amerikos embargą ir kad tai, mūsų manymu, nepalengvina būsimų sprendimų dėl Kubos.

Europos Sąjunga taip pat teigė, kad mes norime pradėti glaudžiau bendradarbiauti su Kuba, įskaitant prekybą, atsižvelgiant į tai, kokią pažangą ji padarys žmogaus teisių srityje.

Tačiau šiuo metu, atsižvelgiant į pažangos žmogaus teisių srityje ir pagarbos demokratijai nebuvimą ir į daugybę politinių kalinių, negalime padaryti jokios pažangos šiuo atveju. Tai priklauso nuo Kubos valdžios institucijų – parodyti, ar jos nori, kad šie santykiai su mumis atspindėtų konkrečią pažangą. Deja, iki šiol pažanga buvo labai nedidelė.

Pirmininkė. – Būčiau dėkinga, jeigu nariai laikytųsi Klausimų valandos taisyklių, kuriose nustatytas trisdešimties sekundžių laikas papildomam klausimui užduoti, ir laikytis užduoto klausimo temos.

Klausimas Nr. 2, kurį pateikė **Marian Harkin** (H-0305/09)

Tema: Senyvo amžiaus žmonių orumą žeminantis elgesys

Jau yra nustatyta, kad daugiau nei 10 % senyvo amžiaus žmonių patiria įvairų fizinio, psichologinio, finansinio ar psichinio pobūdžio smurtą tiek namuose, tiek priežiūros įstaigose. Šis skaičius auga, nes mūsų visuomenė sensta. Kokių veiksmų imsis ES pirmininkaujanti Švedija, kad įvykdytų savo išsipareigojimą Europos lygmeniu pagerinti bendradarbiavimą ir paskatinti veiksmus, kuriais būtų siekiama gerinti senyvo amžiaus žmonių priežiūros paslaugų kokybę ir užkirsti kelią senyvo amžiaus žmonių orumą žeminančiam elgesiui?

Cecilia Malmström, einanti Tarybos Pirmininko pareigas. – (SV) M. Harkin kelia klausimą, kuris šiandien yra labai aktualus atsižvelgiant į didėjančią senyvo amžiaus žmonių santykiui tarp gyventojų. Priemonės šioje srityje priklauso visų pirma nacionalinei kompetencijai, o Bendrija gali tik remti ir papildyti valstybių narių atliekamą darbą.

Tačiau Tarybai pirmininkaujanti Švedija norėtų skirti šiam klausimui šiek tiek dėmesio ir mes padarysime viską, ką galime, siekdami padidinti senyvo amžiaus žmonių priežiūrą ir kovoti su problemomis, susijusiomis su senyvo amžiaus žmonių elgesį žeminančiu elgesiu. Šiuo atveju norėčiau jums priminti apie konferenciją, kuri įvyko Stokholme prieš mėnesį, tema – sveikas ir orus senėjimas. Konferencijoje dalyvavo 160 žmonių iš 27 šalių. Dalyvauta gausiai. Konferencijoje dalyvavo Komisija, valstybės narės, pareigūnai iš sveikatos ir socialinės apsaugos ministerijų ir daugybė savanoriškų organizacijų.

Tikslas buvo aiškiai įvardyti problemas, kurias iškėlė gerbiama narė: kaip galime išspręsti padidėjusį bendradarbiavimo sveikatos ir priežiūros sektoriuose poreikį, kad patenkintume mūsų senyvo amžiaus piliečių poreikius? Tai Tarybai pirmininkaujančios valstybės tikslas – kad Taryba šiuo klausimu turėtų priimti išvadas lapkričio 30 d. Užimtumo, socialinės politikos, sveikatos ir vartotojų reikalų tarybos posėdyje. Išvadų projekte siekiame tvirtesnio ir glaudesnio bendradarbiavimo sveiko ir oraus senėjimo srityje, įskaitant valstybių narių keitimąsi informacija. Komisija taip pat raginama parengti veiksmų planą dėl senyvo amžiaus žmonių oraus, sveiko ir kokybiško gyvenimo.

Taip pat norėčiau nurodyti, kad šių metų birželio mėn. Taryba priėmė išvadas pavadinimu „Moterų ir vyrų lygios galimybės: aktyvus ir orus senėjimas“, kurios, būtent, yra skirtos palengvinti kokybiškų priežiūros paslaugų, susijusių su senyvo amžiaus žmonių priežiūra namuose, teikimą, atsižvelgiant į konkrečius senyvo amžiaus vyrų ir moterų poreikius.

Atsižvelgiant į senyvo amžiaus žmonių orumą žeminantį elgesį, Tarybos direktyvoje Nr. 2000/78/EB jau draudžiama diskriminacija darbo vietoje dėl amžiaus. Komisija pasiūlė, kad šioje direktyvoje nustatyta apsauga turėtų būti praplėsta į daugybę kitų sričių, pvz., socialinio draudimo, sveikatos apsaugos, socialinių išmokų, švietimo, prekių bei paslaugų gavimo, apgyvendinimo ir t. t.

Šiame pasiūlyme pateikiama daugybė aspektų, susijusių su senyvo amžiaus žmonių orumą žeminančiu elgesiu. Jame aptariama priežiūra namuose, institucinė priežiūra ir sveikatos apsaugos paslaugos. Pasiūlyme draudžiamas priekabiavimas, kuris yra diskriminacijos forma, apibūdinamas kaip nepageidaujamas elgesys, kuriuo „įžeidžiamas asmens orumas ir sukuriamas arba siekiama sukurti bauginanti, priešiška, žeminanti ar įžeidžianti aplinka“.

Dėl šio pasiūlymo dabar diskutuojama Taryboje, o Europos Parlamentas jau priėmė šiuo klausimu nuomonę. Vieningumas Taryboje būtinas pasiūlymui patvirtinti. Žinoma, mes negalime nulemti diskusijų Taryboje rezultatų, tačiau, nepaisant to, norėčiau pasakyti, kad mes darome viską, ką galime, kad priimtume visiškai Europos Parlamento nuomonę atitinkantį teisės aktą, kuris padės panaikinti visų formų senyvo amžiaus žmonių orumą žeminantį ir blogą elgesį.

Tai, žinoma, yra mūsų tvirta nuomonė, kad niekas neturėtų kentėti nuo priekabiavimo arba žeminančio elgesio, o mažiausiai visi senyvo amžiaus žmonės, kurie taip priklauso nuo priežiūros.

Marian Harkin (ALDE). – Ačiū jums, gerb. Tarybos Pirmininke C. Malmström, už jūsų apgalvotą atsakymą. Pagal Komisijos 2008 m. komunikatą turi būti nustatytos teisingos sąlygos, atsižvelgiant į išteklius, mokymus ir paramą prižiūrėtojams. Aš visiškai sutinku, kad taip ir yra ir kad tai nacionalinės kompetencijos sritis.

Tačiau esama kai kurių sričių, kuriose ES gali padėti. Viena iš jų – visa tarptautinio pobūdžio sritis. Tik norėjau žinoti jūsų nuomonę dėl oficialios keitimosi informacija, susijusia su sveikatos specialistais, šiuo atveju tai priežiūros teikėjai, kurie kerta sienas, struktūros sukūrimo.

Cecilia Malmström, einanti Tarybos Pirmininko pareigas. – Dėkoju narei už šį pasiūlymą. Apie tai išgirdau pirmą kartą. Tai skamba kaip gera iniciatyva, tačiau aš ją turiu perduoti susijusiems ministrams ir pateikti ją diskusijoms. Galbūt mes galėtume grįžti prie jos vėlesniame etape.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Europos Sąjungos gyventojai senėja. Senyvo amžiaus žmonėms reikalingos specialios sąlygos atsižvelgiant į medicinos paslaugas ir tinkamų vietų įrengimą pastatuose arba viešajame transporte. Švedija turi senas socialinės politikos tradicijas. Kokius pasiūlymus jūs aptariate su kitomis valstybėmis narėmis, siekdami pagerinti senyvo amžiaus žmonių gyvenimo sąlygas visoje Europos Sąjungoje?

Seán Kelly (PPE). – Tarybos Pirmininke, M. Harkin uždavė labai svarbų klausimą ir jūs jį labai gerai atsakėte, tačiau, praplečiant klausimo mastą, senėjimo klausimai šiandien paprastai aktualūs kalbant apie 65 metų ir vyresnius asmenis. Ar jūs apsvarstytumėte galimybę rekomenduoti Europos Sąjungos mastu padidinti pensinį amžių arba lankstumą laipsniško išėjimo į pensiją, kas šiandien atsitinka daugumai žmonių, atžvilgiu? Tai stipriai padėtų pagerinti gyvenimo kokybę ir užtikrinti didesnę pagarbą senyvo amžiaus žmonėms.

Pirmininkė. – Sakytiau, atrodo, tai šiek tiek išeina už klausimo ribų, tačiau palieku Ministrės nuožiūrai, ar ji nori tai nagrinėti.

Cecilia Malmström, einanti Tarybos Pirmininko pareigas. – Atsakymas į pirmąjį gerbiamo nario klausimą yra taip, ypač dėl to, kad mes turime aptarti šiuos klausimus.

Tarybai pirmininkavusių Prancūzijos ir Čekijos bei Tarybai pirmininkaujančios Švedijos trejetas sutiko stiprinti dialogą dėl klausimų, susijusių su sveikata ir senyvo amžiaus žmonėmis. Pvz., surengta konferencija dėl Alzheimerio ligos, o prieš mėnesį vykusioje konferencijoje, kurią minėjau, buvo aptariamas orus elgesys su senyvo amžiaus žmonėmis. Taigi tai buvo galimybė aptarti šį klausimą, o išvados bus aptartos Užimtumo, socialinės politikos, sveikatos ir vartotojų reikalų taryboje (angl. EPSCO) lapkričio mėn. pabaigoje, kurioje mes taip pat, žinoma, svarstysime Europos Parlamento pranešimą.

Pensinio amžiaus klausimą kiekviena valstybė narė sprendžia pati, tačiau diskutuodami dėl Lisabonos strategijos, – ne Sutarties, bent kartą, – kaip padidinti augimą, karjeros raidą ir gebėjimą įsidarbinti bei demografijos problemas, su kuriomis susidursime, visa tai, žinoma, yra klausimai, į kuriuos reikia atsižvelgti – taip pat, kaip pasinaudoti senyvo amžiaus žmonių žiniomis ir patirtimi ir surasti būdų, leidžiančių jiems pasilikti darbuotojų gretose. Tikrai ne Taryba turi nustatyti tikslų amžių, kada tai turėtų atsitikti, tačiau reikia skatinti visas valstybes nares visapusiškai pasinaudoti jų darbo jėga.

Pirmininkė. – Klausimas Nr. 3, kurį pateikė **Olle Schmidt** (H-0310/09)

Tema: Eritrėjoje kalinamas švedų žurnalistas Dawit Isaak

Švedų žiniasklaidos duomenimis nuo 2001 m. kalėjime Eritrėjoje sėdintis Švedijos pilietis Dawit Isaak dabar perkeltas į naują kalėjimą. Turimomis žiniomis nė vienas kalinys iš šio kalėjimo neišėjo gyvas. Jau greitai bus 8 metai, kai Dawit Isaak sėdi kalėjime pasibaisėtinomis niekšiško režimo primestomis sąlygomis, nežinodamas, kodėl jį taip brutaliai įmetė į kalėjimo kamerą, atskyrė nuo šeimos ir draugų ir nebeleido dirbti. Iki šiol visos pastangos išlaisvinti Dawit Isaak buvo bevaisės. ES turėtų veikti ryžtingiau. Isaak taip pat yra ES pilietis. Jeigu nebus imamasi jokių veiksmų, kyla pavojus, kad Isaak taip ir mirs Švedijai ar ES nepasiekus, kad Eritrėjos prezidentas sutiktų pradėti rimtas diskusijas dėl Isaak bylos.

Kokių veiksmų planuoja imtis Tarybai pirmininkaujanti Švedija, kad Dawit Isaak klausimas būtų sprendžiamas aukščiausiu ES lygmeniu?

Ar priimtina tai, kad Eritrėja ir toliau gauna ES paramą, nors šalis skandalingai pažeidinėja pagrindines žmogaus teises?

Cecilia Malmström, einanti Tarybos Pirmininko pareigas. – (SV) Prieš aštuonerius metus Švedijos ir Eritrėjos pilietybę turintis žurnalistas Dawit Isaak buvo sulaikytas ir įkalintas Eritrėjoje. Jis laikomas kalėjime be teisminio nagrinėjimo ir nepateikus kaltinimų. Nei jo šeima, nei Švedijos valdžios institucijoms ar tarptautinėms žmogaus teisių organizacijoms neleidžiama jo lankyti.

Deja, nebuvo jokių ženklų, rodančių žmogaus teisių padėties pagerėjimą Eritrėjoje per pastaruosius keletą metų. Visą atsakomybę už šią padėtį turi prisiimti Eritrėjos vyriausybė. Nuolatinis Eritrėjos išpareigojimų, susijusių su žmogaus teisėmis pagal nacionalinę ir tarptautinę teisę, pažeidinėjimas sukelia didelį atgarsį ES.

Mes ypač susirūpinę dėl politinių kalinių klausimo ir saviraiškos laisvės nebuvimo. ES keletą kartų reikalavo besąlygiškai paleisti visus politinius kalinius Eritrėjoje, įskaitant, žinoma, Dawitą Isaaką. 2009 m. spalio 18 d. Tarybai pirmininkaujanti valstybė Europos Sąjungos vardu priėmė labai aiškų pareiškimą, kuriame buvo pakartotas mūsų reikalavimas besąlygiškai paleisti visus politinius kalinius ir nurodyta, kad Eritrėjos veiksmai akivaizdžiai pažeidžia išpareigojimus, nustatytus Jungtinių Tautų tarptautiniame pilietinių ir politinių teisių pakte, kurį Eritrėja ratifikavo.

Deja, Dawito Isaako byla dar nėra išspręsta, tačiau ji ir toliau išlieka svarbiausiu ES, Tarybai pirmininkaujančios Švedijos ir Švedijos vyriausybės prioritetu. Mes nenustosime stengtis, kol jis bus paleistas humanitariniais tikslais ir galės grįžti į savo šeimą. Galiu jus užtikrinti, kad mes jo bylos ir kartu su juo kalinamų asmenų klausimą dar kartą iškelsime aukščiausiu lygiu Asmaroje.

Žmogaus teisės yra pagrindinis ES ir Eritrėjos santykių elementas. Mes pasirengę padėti Eritrėjos vyriausybei pagerinti žmogaus teisių padėtį. Pagalbos klausimai reglamentuojami ir nustatyti Kotonu susitarime. Šiame susitarime reglamentuojamos žmogaus teisės ir politinis dialogas darant spaudimą siekiant pokyčių. Tai nuolatinis procesas, kuris vyksta beviltiškai lėtai, tačiau mes tikimės, kad tai gali būti priemonė, kurią galime naudoti siekdami pažangos.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Nebūtina pateikti kokios nors papildomos informacijos apie baisią Dawito Isaako padėtį. Taip pat žinau, kad C. Malmström yra labai susirūpinusi šiuo klausimu.

Kiek man žinoma, Dawit Isaak yra vienintelis ES pilietis, įkalintas už tai, kad pasinaudojo savo teise į saviraišką. Ar tuomet ES neturėtų priimti specialaus bendro pareiškimą dėl Dawito Isaako? Ar neturėtų specialaus pareiškimą klausimo imtis Taryba? Galbūt C. Malmström arba kas nors kitas taip pat turėtų nuvykti į Eritrėją ir pabandyti susitikti su Dawitu Isaaku ir taip pat prezidentu Isaiasu Afewerki. Tikiuosi, kad taip atsitiks, nes manau, kad visiškai nepateisinama palikti ES pilietį, įkalintą be teismo ne vienus metus, akivaizdu, sunkiai sergantį ir galbūt mirsiantį kalėjime.

Cecilia Malmström, einanti Tarybos Pirmininko pareigas. – (SV) O. Schmidt norėčiau pasakyti, kad aš iš tikrųjų pritariu jūsų dideliame susirūpinime ir nepasitenkinime, kad ši padėtis tęsiasi ne vienus metus ir kad nėra galimybės susisiekti su Eritrėjos valdžios institucijomis. Esu tikra, kad O. Schmidt ir kiti nariai matė reportažus iš Eritrėjos ir girdėjo interviu su jos prezidentu. Su juo nėra lengva tartis ir teisių pažeidinėjimai Eritrėjoje klesti.

Mes tęsiame darbą visais mums žinomais kanalais, tačiau negalime patekti į kalėjimą. Mes negalėjome jo aplankyti ir nežinome, kaip jis laikosi. Mes, žinoma, neatmetame galimybės ten patekti, jeigu manome, kad tai galėtų lemti pažangą šiuo klausimu, tačiau šiuo metu nėra jokios galimybės prižadėti, kad mes galėsime jį aplankyti arba vesti derybas dėl jo, ar susitikti su jo šeima, kuri yra Eritrėjoje. Tai mus labai gniuždo. Mes padarėme aiškų pareiškimą. Kaip minėjo O. Schmidt, Dawit Isaak yra, kiek žinau, vienintelis ES kilmės politinis kalinys, šiuo metu esantis kalėjime, ir mes dirbame įvairiais būdais siekdami padidinti spaudimą Eritrėjos valdžios institucijoms ir paaiškinti, kad jos suprastų, jog Dawit Isaak ir kartu su juo kalinami asmenys privalo būti paleisti, niekaip kitaip, kaip pagal Eritrėjos ratifikuotas konvencijas, tačiau labai sunku su šia šalimi vesti normalų dialogą.

Pirmininkė. – Daugiau nėra papildomų komentarų šiuo klausimu, todėl pereisime prie kito klausimo. Klausimas Nr. 4, kurį pateikė **Anna Hedh** (H-0312/09)

Tema: ES alkoholio strategija

Beveik prieš trejus metus buvo priimta ES alkoholio žalos mažinimo strategija. Buvo planuojama iki 2009 m. vasaros pateikti šios strategijos įvertinimą. Tačiau susidaro įspūdis, kad įvertinimas atidedamas. Švedijai alkoholio politika visada buvo svarbi, ir šiems klausimams teikiamas prioritetas ES valstybių bendradarbiavimo srityje. Atsižvelgdama į tai, noriu paklausti.

Ar pirmininkaujanti Švedija sieks, kad įvertinimas būtų atliekamas nedelsiant? Jei taip, kada?

Cecilia Malmström, einanti Tarybos Pirmininko pareigas. – (SV) Ačiū jums, ponai A. Hedh. Norėčiau pradėti primindama A. Hedh, kad Tarybai pirmininkaujanti Švedija alkoholio ir sveikatos klausimus darbotvarkėje

išsklėdė kaip svarbius aspektus įgyvendinant ES strategiją remti valstybės nares mažinant alkoholio daromą žalą.

Atsižvelgdami į tai, mes jau surengėme tris pagrindinius susitikimus. Pirmasis buvo neoficialus sveikatos ministrų susitikimas Jonkopinge liepos mėn., kuriame alkoholinių gėrimų pardavimas ir rinkodara ir jų daroma įtaka alkoholio vartojimui tarp jaunų žmonių buvo dėmesio centre. Antrasis – Ekspertų konferencija dėl alkoholio ir sveikatos Stokholme rugsėjo 21–22 d., skirta remti tvarią, ilgalaikę ir išsamią ES alkoholio strategiją. Daugiau nei 450 žmonių dalyvavo iš esmės iš visų ES valstybių narių ir dalyviai tvirtai pritarė švedijos nustatytiems prioritetams alkoholio ir sveikatos srityje.

Trečiasis – Pasaulinis ekspertų susitikimas dėl alkoholio, sveikatos ir socialinės raidos, surengtas rugsėjo 23 d. Šį susitikimą organizavo Tarybai pirmininkaujanti Švedija bendradarbiaudama su Sida (Švedijos tarptautinio vystomojo bendradarbiavimo agentūra) ir Norvegijos sveikatos ir priežiūros paslaugų ministerija ir šį susitikimą rėmė Pasaulio sveikatos organizacija. Susitikimo tikslas buvo prisidėti prie pasaulinės strategijos, kai Pasaulio sveikatos asamblėja susitiks kitų metų gegužės mėn. Šiame susitikime buvo pristatytos naujos išvados, susijusios su svarbiu žalingo alkoholio vartojimo, socialinės raidos ir infekcinių ligų, pvz., ŽIV / AIDS ir tuberkuliozės, paplitimo ryšiu, į kurį verta atkreipti dėmesį.

Dėl to į klausimą, „ar pirmininkaujanti Švedija sieks, kad įvertinimas būtų atliekamas nedelsiant?“, atsakymas yra „taip“; ES strategijos priėmimas 2006 m. buvo labai svarbus žingsnis. Ją priėmus Komisija pripažino, kad alkoholis yra vienas iš pagrindinių veiksnių, lemiančių sveikatos padėtį ES, ir taip pat faktą, kad ES yra atsakinga už rizikingo ir žalingo alkoholio vartojimo problemos sprendimą. Tai dar kartą patvirtino visų ES sveikatos ministrų parama 2006 m. lapkričio mėn. priimtoms išvadoms.

Nuo 2007 m. sausio 1 d. Komisija stebėjo alkoholio vartojimo ir su alkoholiu susijusios žalos tendencijas, taip pat ES politikos pokyčius. Nors daugelyje sričių buvo padaryta pažanga, buvo per mažai laiko visapusiškai įvertinti alkoholio politikos ir gėrimo įpročių poveikį sveikatai. Pirmoji Komisijos ataskaita, kuri buvo pateikta ekspertų konferencijoje prieš keletą savaičių, buvo padėties ataskaita apie ES alkoholio strategiją. Tai tarpinė ataskaita prieš galutinę ataskaitą, kuri bus pateikta 2012 m.

Tarybai pirmininkaujanti valstybė, žinoma, išnagrinės šią padėties ataskaitą ir apsvarstys Ekspertų konferencijos dėl alkoholio ir sveikatos rezultatus. Mes stebėsime pažangą. Mes taip pat finansavome daugybę naujų tyrimų siekdami užtikrinti, kad alkoholis išliktų svarbus ES darbotvarkės klausimas. Vienas iš tyrimų, kurį finansuojame, skirtas ištirti poveikį, kurį alkoholio rinkodara turi jauniems žmonėms, kitame bus ištirtas alkoholio poveikis senyvo amžiaus žmonėms dešimtyje skirtingų valstybių narių, o dar kitame tyrime bus nagrinėjamas tarptautinės prekybos poveikis nacionalinei alkoholio politikai.

Mūsų išvadų dėl alkoholio ir sveikatos projekte, kuris šiuo metu aptariamas Tarybos darbo grupėje, siūlome, kad Komisija turėtų būti raginama pradėti analizuoti ir ieškoti prioritetų kitam darbo su alkoholiu ir sveikata etapui, pabrėžti faktą, kad mes turime pažvelgti į laikotarpį po 2012 m., kai bus atliktas įvertinimas ir parengta dabartinė alkoholio strategija. Remiantis šiomis diskusijomis, Tarybai pirmininkaujanti valstybė siekia patvirtinti Tarybos išvadas, kad paremtą alkoholio strategiją 2009 m. gruodžio mėn.

Anna Hedh (S&D). – (SV) Ponia C. Malmström, žinau, kad Tarybai pirmininkaujanti valstybė surengė keletą konstruktyvių konferencijų ir šiam klausimui skyrė daug laiko.

Mano klausimas buvo apie alkoholio strategiją, ypač dėl to, kad aš tą patį klausimą jau esu uždavusi maždaug prieš šešis mėnesius. Tuo metu man buvo atsakyta, kad alkoholio strategija bus įvertinta iki vasaros. Taigi aš uždaviau šį klausimą, nes jis nebuvo įtrauktas į darbotvarkę.

Nuo tada, kai Tarybai pirmininkaujanti Švedija pasiūlė ES alkoholio strategiją 2001 m., įvyko daug įvykių. Alkoholio strategija buvo patvirtinta 2006 m. ir nuo to laiko įvyko daug įvykių. Vienos valstybės narės nustatė amžiaus apribojimus, kitos padidino mokesčius alkoholiui, o trečios, pvz., sumažino alkoholio kiekio kraujyje ribas. Aš dėl to esu labai patenkinta. Norėčiau, kad Tarybai pirmininkaujanti Švedija imtųsi daugiau veiksmų, galbūt, reklamos srityje, tačiau, nepaisant to, man malonu, kad dabar buvo atliktas tyrimas dėl reklamos, alkoholio ir jaunų žmonių.

Cecilia Malmström, einanti Tarybos Pirmininko pareigas. – (SV) Ačiū jums už paramą šiuo klausimu. Mes iš tikrųjų bandėme nušviesti šį klausimą, kuris, žinoma, yra sritis, kurioje ES leidžia sau dirbti: rengti konferencijas, atlikti tyrimus, nustatyti darbo grafikus, užtikrinančius, kad visur būtų pasiekta pažanga, taip pat užtikrinant būsimų Tarybai pirmininkaujančių valstybių dalyvavimą. Man malonu, kad galėjome išaiškinti akivaizdžiai iškilusius neaiškumus. Šiuo atveju ketinimas buvo priimti tarpinę ataskaitą, kuri, žinoma, yra

labai svarbi ir kurią mes nagrinėsime ir analizuosime, tačiau galutinis vertinimas bus atliktas 2012 m. Dabar mūsų laukia didžiulis darbas, kurį turime atlikti, ir taip pat galiu patvirtinti, kad dauguma valstybių narių atlieka didelį darbą, nes piliečiai visose valstybėse narėse informuojami apie alkoholio vartojimo poveikį sveikatai.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Gerbiama Ministrė, Europos Sąjungos mastu mažėja žūstančių autokatastrofose skaičius, tačiau ambicingi tikslai nebus pasiekti kitais metais. Pagrindinė priežastis – alkoholis. Kai kuriose šalyse pasibaisėtinais didelis savižudybių skaičius, ir vėl alkoholis.

Ar nemanote, kad reikėtų Europos Sąjungos mastu sustiprinti, vis dėlto griežtas, priemones vartojant alkoholį, sekant Skandinavijos pavyzdžiu? Ypač jaunimui reikėtų apriboti vartojimą. Ir ar nenorėtų Švedija to inicijuoti?

Catherine Stihler (S&D). – Noriu atkreipti Ministrės dėmesį į tai, kad Škotijos rinkimų apygardoje, kuriai aš atstovauju, šiuo metu diskutuojama dėl mažiausių kainų nustatymo alkoholio turintiems produktams. Norėjau pasinaudoti šia galimybe ir paklausti Ministrės, ar Taryboje diskutuojama mažiausių kainų nustatymo alkoholio turintiems produktams klausimu. Škotijoje vyksta karštos diskusijos ir aš norėjau sužinoti, koks yra Tarybos požiūris ir ar ji apie tai apskritai diskutuoja.

Cecilia Malmström, einanti Tarybos Pirmininko pareigas. – Vienas iš penkių prioritetinių klausimų EB alkoholio strategijoje yra būtent sužalojimų ir mirties atvejų dėl su alkoholiu susijusių kelių eismo įvykių mažinimas. Tai yra, kaip pasakė garbingasis narys, labai rimta problema ir ji sukelia dideles kančias, taip pat ir ekonominę žalą.

Komisija rekomendavo nustatyti mažesnę didžiausią ribą patirties neturintiems ir profesionaliems vairuotojams, o šalys, kurios jau taiko ribas, neturėtų jų sumažinti. Šiuo klausimu yra rekomendacija ir mes dirbame su valstybėmis narėmis.

Dauguma valstybių jau taiko rekomendacijas ir diskutuojant šiuo klausimu atliekama daug informuotumo didinimo veiksmų.

Nesu girdėjusi apie kokią nors vykstančią diskusiją dėl kainų. Tokia diskusija gali būti. Aš pasitikslinsiu su savo kolega Sveikatos ministru, kuris už tai yra atsakingas, tačiau nemanau, kad yra diskutuojama konkrečiu klausimu.

Esama daugybės kitų su alkoholiu susijusių klausimų, kurie šiuo metu nagrinėjami, tačiau tikriausiai dabar šis klausimas nėra nagrinėjamas, nes tai, žinoma, nėra ES kompetencija.

Pirmininkė. – Klausimas Nr. 5, kurį pateikė **Justas Vincas Paleckis (H-0316/09)**

Tema: Dėl dujotiekių aplinkosauginio aspekto

Europos Sąjungoje (ES) daug dėmesio skiriama aplinkosauginiams naujųjų į ES tiesiamų dujotiekių („Nabukas“, „Šiaurės“ ir „Pietų“ srautai) aspektams. Baltijos jūros dugnu besidrieksiantis Šiaurės dujotiekis savo dydžiu ir galimu aplinkosauginiu poveikiu Baltijos regionui yra išskirtinis projektas.

Kokius pavojus gamtai ir kokias šių pavojų pašalinimo priemones tiesiant dujotiekius numato pirmininkaujanti Švedija?

Cecilia Malmström, einanti Tarybos Pirmininko pareigas. – (SV) „Nord Stream“ yra unikalus Baltijos jūros zonos projektas, atsižvelgiant į jo mastą ir galimas pasekmes. Taryba žino apie nuogastavimus, kurie egzistuoja dėl „Nord Stream“ dujotiekio projekto aplinkosauginių aspektų, ir kruopščiai atsižvelgė į Europos Parlamento rezoliuciją dėl planuojamo Baltijos jūros dujotiekio, sujungiančio Rusiją ir Vokietiją, poveikio aplinkosaugai, kuri buvo priimta liepos mėn. praėjusiais metais.

Visos ES valstybės narės ir Europos bendrija yra Jungtinių Tautų 1991 m. Espoo konvencijos susitariančiosios šalys. Tai yra konvencija dėl poveikio aplinkai vertinimo tarptautiniu mastu. Šioje konvencijoje yra daugybė svarbių įsipareigojimų, kurių šalys privalo laikytis, visų pirma siekiant užtikrinti, kad poveikio aplinkai vertinimas būtų atliekamas konsultuojantis su kitomis šalimis, kurioms konkretus projektas turės poveikį.

„Nord Stream“ projekto poveikis trapijai Baltijos jūros aplinkai yra pats svarbiausias ir jis privalo būti kruopščiai išnagrinėtas. „Natura 2000“ sritys gali būti paveiktos, taip pat sritys, kuriose yra palaidotos minos ir cheminiai ginklai. Nuosėdų paplitimas galėtų paveikti jūros florą ir fauną ir taip pat turėti poveikį žvejybos pramonei. Faktas, kad dujotiekis yra arti svarbių laivybos kelių, taip pat galėtų sukelti riziką aplinkai ir saugumui.

Visos su Baltijos jūra besiribojančios valstybės kartu dirbo daugiau nei trejus metus pagal Espoo konvenciją, kad nustatytų šių įsipareigojimų ryšį su tuo, kaip šis projektas turi būti įgyvendinamas.

Nepaisant to, Taryba norėtų pabrėžti, kad „Nord Stream“ projektas yra privataus pobūdžio. Dėl to už projektą atsakingos šalys privalo teikti informaciją, įrodančią, kad projekte laikomasi susijusių teisės aktų, atidžiai stebint valstybėms narėms, kurioms daromas poveikis.

Dėl to Taryba negali komentuoti, „Nord Stream“ projekto jokiais atžvilgiais, kurie gali būti vertinami, kaip kišimasis į nacionalinius teisės procesus.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Ačiū, Ministre, už tikrai išsamų atsakymą, ir matyt, kad Švedijai tas klausimas labai rūpi, tuo labiau, kad Švedija yra Baltijos jūros šalis. Tikrai norisi pabrėžti vieną dalyką, kad tokiems klausimams niekada nebus per daug dėmesio. Ir man norėtųsi, kad Jūs tikrai pasakytumėte, kad tikriausia taip ir yra ir bus, kad pirmininkavimo laikotarpiu Švedija visą laiką įdėmiai seks tą klausimą kasdieną ir darys atitinkamus žingsnius.

Cecilia Malmström, einanti Tarybos Pirmininko pareigas. – (SV) Galiu užtikrinti garbinguosius narius, kad Švedija tai daro. Mes labai budrūs, kai kalbama apie trapią aplinką Baltijos jūroje, kuriai, žinoma, kyla rizika dėl bet kokios rūšies projekto, kurį ketinama vykdyti, ir dėl to mes nustatėme labai griežtus reikalavimus būtent šiam projektui, ir dabar jį nagrinėja ir atidžiai stebi įvairios susijusios valdžios institucijos. Šis projektas turi įtakos ne Švedijos teritorijai, bet Švedijos ekonominei zonai ir dėl to mes buvome labai atsargūs nurodydami, kad pozicijos, kurios mes laikysimės, pagrindas yra tarptautinės konvencijos, pvz., Espoo konvencija. Neturime priimti jokių politinių arba ekonominių nuosprendžių. Būtent šios pozicijos Švedija laikosi ir tai iš tikrųjų yra tai, ką mes darome.

Pirmininkė. – Klausimas Nr. 6, kurį pateikė **Silvia-Adriana Ticau** (H-0318/09)

Tema: Kliūčių laisvam darbo jėgos judėjimui tarp valstybių narių panaikinimas

Tarybai pirmininkaujanti Švedija pripažįsta, kad, turint mintyje dabartinę ekonomikos krizę, būtina užtikrinti, jog valstybės narės galėtų bendrai reaguoti į provokacijas ir rasti sprendimus, kaip įveikti ekonomikos ir finansų krizę, ir, svarbiausia, sumažinti nedarbą ir neigiamas jo pasekmes. Kliūtys, kurios šiuo metu trukdo laisvam valstybių narių, įstojusių į Sąjungą po 2004 m. gegužės 1 d., darbuotojų judėjimui, varžo šių šalių piliečių teises ir gali skatinti nelegalų darbą ir socialinį dempingą. Panaikinus šias kliūtis būtų vienodai saugomi migruojantys ir valstybėse narėse dirbantys darbuotojai. Atsižvelgiant į tai, kad Tarybai pirmininkaujanti Švedija įsipareigojo vykdyti aktyvią Europos darbo rinkos politiką, taip pat užtikrinti kuo geresnes prisitaikymo sąlygas ir didesnį judumą, ar Taryba gali nurodyti, kokių konkrečių priemonių ketina imtis, siekdama skubiai panaikinti kliūtis, kurios šiuo metu trukdo laisvam valstybių narių, įstojusių į Europos Sąjungą po 2004 m. gegužės 1 d., darbuotojų judėjimui?

Cecilia Malmström, einanti Tarybos Pirmininko pareigas. – (SV) Taryba norėtų atkreipti dėmesį, kad laisvas asmenų judėjimas yra viena iš pagrindinių teisių, kuri užtikrinama Bendrijos teisės aktuose ir kuri apima ES piliečių teisę gyventi ir dirbti kitoje valstybėje narėje.

2009 m. kovo 9 d. susitikime Taryba perdavė kvietimą toms valstybėms narėms, kurios vis dar taikė judėjimo laisvę ribojančias pereinamojo laikotarpio taisykles. Tuo metu, atsižvelgdama į prieinamą informaciją, Taryba teigė, kad šios valstybės narės turėtų apsvarstyti tolesnį šių ribojimų taikymą. Valstybės narės taip pat buvo raginamos panaikinti ribojimus trečiajame etape, jeigu atitinkamų valstybių narių darbo rinkose nebūtų nustatyti jokie rimti trikdžiai arba rimtų trikdžių rizika.

Taryba taip pat nurodė valstybėms narėms, kad prioritetas privalo būti teikiamas piliečiams iš valstybių narių, o ne darbo jėgai iš ES nepriklausančių šalių, ir kad piliečių iš naujų valstybių narių, kurie jau gyveno ir dirbo valstybėje narėje, apsauga išliks pareinamaisiais laikotarpiais. Atkreiptas dėmesys į šeimos narių teises atsižvelgiant į praktiką, kurios buvo laikomasi ankstesniais stojimo atvejais.

Taryba pabrėžė priemonių dėl laisvo darbuotojų judėjimo diferencijavimo ir lankstumo svarbą. Valstybės narės pareiškė, kad jos sieks susijusių naujų valstybių narių piliečiams suteikti galimybę lengviau patekti į darbo rinką pagal nacionalinius teisės aktus, siekdamas pagreitinti savo teisės aktų suderinimą su Bendrijos teisės aktais.

2008 m. lapkričio mėn. Komisija pateikė komunikatą dėl laisvo darbuotojų judėjimo poveikio plečiantis ES. Komisija nurodo, kad Bulgarijos, Rumunijos ir ES 10 valstybių narių darbuotojai padėjo patenkinti padidėjusį darbuotojų poreikį šalyse, į kurias jie atvyko, ir taip svarbiai prisidėjo prie tvaraus ekonomikos

augimo. Atsižvelgiant į turimus įrodymus galima teigti, kad po plėtros judumas ES viduje nelėmė – ir tikriausiai nelems – rimtų darbo rinkos trikdžių.

Komisija taip pat atkreipia dėmesį, kad judumo srautų ES viduje mastą ir kryptį paprastai lemia pasiūla ir paklausa, o ne taisyklės, ribojančios galimybes patekti į darbo rinką. Komisija daro išvadą, kad valstybių narių taikomi ribojimai gali sulėtinti darbo rinkos prisitaikymą ir netgi padidinti nelegalų darbą.

Laisvas darbo jėgos judėjimas yra svarbus Europos Sąjungos prioritetas. Laisvas darbo jėgos judėjimas padeda sukurti daugiau darbo vietų, taigi ekonomika gali prisitaikyti net ir per ekonomikos krizę. Laisvas darbuotojų judėjimas taip pat padeda sumažinti socialinę atskirtį ir skurdą.

Laisvam judėjimui taikomo pereinamojo laikotarpio, apie kurį klausė garbingieji nariai, atveju valstybės narės turi teisę išlaikyti savo ribojimus iki pereinamojo laikotarpio trečiojo etapo pabaigos. Tačiau Taryba mano, kad ekonomikos krizė, su kuria šiuo metu susiduria Europa, neturėtų būti naudojama kaip pagrindas ir toliau taikyti pereinamojo laikotarpio taisykles. Net ir tuo laikotarpiu, kai paklausa darbui yra nedidelė, gali būti sunku darbuotojams iš savo šalies užimti laisvas darbo vietas.

Taryba nuolat persvarsto pereinamojo laikotarpio nuostatų klausimą. Paskutinis persvarstymas buvo atliktas 2009 m. birželio mėn. susitikime, kai Taryba atkreipė dėmesį į Komisijos informaciją dėl poveikio laisvam judėjimui plečiantis ES. Komisija informavo Tarybą, kad trys iš ES 15 valstybių narių iki 2009 m. gegužės 1 d. informavo Komisiją apie rimtus darbo rinkos trikdžius arba tokių trikdžių riziką. Vokietija ir Austrija toliau taikė ribojimus norint patekti į darbo rinką išlaikydamos reikalavimą leidimui dirbti, o Jungtinė Karalystė taiko *ex post* registracijos sistemą, kuri suteikia galimybę darbuotojams pradėti dirbti, tačiau reikalauja, kad jie užsiregistruotų per trisdešimt dienų.

Tarybai pateiktoje informacijoje Komisija taip pat nurodė, kad tai užtikrintų Stojimo sutarties nuostatų laikymąsi ir ji išsaugojo teisę prašyti, kad ribojimus toliau taikančios valstybės narės pateiktų paaiškinimus.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Norėčiau jūsų paklausti, ar Švedijos pirmininkavimo Tarybai darbotvarkėje jūs savo tvarkaraštyje numatėte kokių nors veiksmų, kurių tikslas – bandyti tęsti įtikinti valstybes nares, kurios išsaugojo šias kliūtis laisvam darbo jėgos judėjimui, jas panaikinti. Mano antras klausimas – ar norite tokį pasiūlymą dėl kliūčių laisvam darbo jėgos judėjimui panaikinimo įtraukti į Švedijos pirmininkavimo Tarybai išvadą?

Cecilia Malmström, einanti Tarybos Pirmininko pareigas. – (SV) Norėčiau padėkoti garbingajai narei. Visas dabartinis Tarybai pirmininkavusių Prancūzijos ir Čekijos bei Tarybai pirmininkaujančios Švedijos trejetas savo išvadose patvirtino, kad ES plėtra suteikė ES daug pranašumų, sukėlusią ekonomikos augimą, ir nėra ženklų, kurie rodytų, jog atsirado rimtų ekonominių trikdžių.

Mes turime veikiančius mechanizmus, skirtus nuolat kartu su Komisija persvarstyti pereinamojo laikotarpio taisykles. Tarp šių persvarstymų mes, žinoma, galime prašyti, kad valstybės narės imtųsi būtinų priemonių, panaikinančių diskriminuojančius teisės aktus, ir užtikrintų, kad būtų išnaudota kvalifikuota darbo jėga visoje ES, tačiau išimtinai teisiniai klausimai sprendžiami kartu su Komisija. Kaip jau minėjau, mes atlikome tokį persvarstymą anksčiau šiais metais.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Ponia pirmininke, klausimą uždavusi kolegė savo pastabose didžiausią dėmesį skyrė tų valstybių narių padėčiai, kuriose dalis gyventojų emigruoja ieškodami darbo kitur. Aš tai suprantu.

Tačiau, pvz., Austrija, kaip ir Vokietija, yra šalis, kuri patiria masinę imigraciją ir kuri galėtų pratęsti pereinamąjį laikotarpį iki tol, kol darbo rinka bus visiškai atvira. To priežastys yra aiškos. Neigiamos perkėlimo ir pasiskirstymo pasekmės, atsirandančios dėl didelių gaunamų pajamų skirtumų, ypač atsižvelgiant į dabartinės darbo rinkos problemas, ir padidėjusi imigracija galėjo sukelti didelį perteklių darbo rinkoje, lemiantį socialinę įtampą, kurios visi siekia išvengti.

Dėl to mano klausimas – ar šios problemos, kurios turi poveikį Austrijai ir Vokietijai, bus pripažintos ir ar planuojama priimti tinkamus sprendimus?

Cecilia Malmström, einanti Tarybos Pirmininko pareigas. – (SV) Visos ES valstybės narės, žinoma, nukentėjo nuo ekonomikos krizės ir nedarbo. Statistika atrodo šiek tiek skirtinga, tačiau visos jos sunkiai nukentėjo. Šalis turi teisę nustatyti pereinamojo laikotarpio taisykles, taip, pvz., padarė Austrija, ir esama galimybės pratęsti šių taisyklių taikymą pagal specialias procedūras, jeigu Komisijai pateikiamas pagrindimas. Nesu pakankamai informuota apie tikslią padėtį Austrijoje. Nežinau, ar problemos yra sudėtingesnės nei kitur. Kaip minėjau, visos valstybės narės susiduria su didelėmis problemomis darbo rinkoje.

Savo ataskaitoje Komisija nurodo, kad nėra jokių ženklų, rodančių, kad laisvas judėjimas kurioje nors valstybėje narėje sukėlė trikdžių. Mano šalyje – Švedijoje, kurioje taip pat yra didelis nedarbas, mes nepastebėjome jokio ryšio tarp laisvo judėjimo ir nedarbo. Iš kitų ES valstybių narių atvykę žmonės buvo priimti ir integravosi į darbo rinką.

Pirmininkė. – Klausimas Nr. 7, kurį pateikė **Nikolaos Chountis** (H-0319/09)

Tema: Turkijos trukdymai Europos Sąjungos operatyvaus bendradarbiavimo prie valstybių narių išorės sienų valdymo agentūros (FRONTEX) lėktuvui

Nuo 2009 m. gegužės mėn. užregistruoti šeši atvejai, kai Europos Sąjungos operatyvaus bendradarbiavimo prie valstybių narių išorės sienų valdymo agentūros (FRONTEX) oro transporto priemonės buvo trukdoma pasitelkiant Turkijos lėktuvus arba radijo ryšio pranešimus. Pastarasis incidentas įvyko 2009 m. rugsėjo 8 d., kai FRONTEX sraigtasparnis, kurį valdė du Latvijos pilotai, skrido iš Koso salos į Samo salą. Sraigtasparniui skrendant virš Farmakoniso salos, jį pasiekė Danijoje esančio Turkijos radaro siunčiami radijo signalai, kuriais buvo perduodamas reikalavimas pasišalinti iš to regiono ir pateikti skrydžio planą.

Ar Taryba turi informacijos apie šį incidentą? Kaip ji galėtų tai pakomentuoti? Kokių priemonių ji siūlys imtis Turkijos atžvilgiu?

Cecilia Malmström, einanti Tarybos Pirmininko pareigas. – (SV) Taip, Taryba turi informacijos apie nario nurodytus incidentus. Tarybai pirmininkaujanti valstybė norėtų pasakyti, kad Turkija, kaip šalis kandidatė, turi gerbti Europos Sąjungos sutartyse nustatytas vertybes ir tikslus. Esminis ir svarbus narystės ES reikalavimas – aiškus įsipareigojimas skatinti geros kaimynystės santykius ir taiką konfliktų sprendimą. Pagal derybų nuostatas ir susijusias Tarybos išvadas ES ragino Turkiją vengti bet kokios rūšies grasinimų, konfliktų priežasčių arba priemonių, kurios galėtų pakenkti geriems santykiams ir galimybei išspręsti ginčus taikiai būdu.

Norėčiau patikinti garbingąjį narį, kad geros kaimynystės santykių klausimą ES nuolat persvarsto, visai neseniai Asociacijos tarybos susitikime gegužės 19 d. ir ES trejeto ir Turkijos politinių lyderių susitikime Stokholme š. m. liepos mėn.

Šiuo konkrečiu atveju dėl FRONTEX valdomo lėktuvo norėčiau paminėti, kad FRONTEX koordinuoja keletą bendrų operacijų ir bandomųjų projektų. Tai – svarbus įnašas į Europos Sąjungos jūros, žemės ir išorės oro sienų apsaugą.

Viena iš operacijų – „Poseidonas 2009“, kurios šeimininkė yra Graikija. Šia operacija siekiama užkirsti kelią iš Turkijos arba ją pereinantiems asmenims, taip pat asmenims iš šiaurės Afrikos šalių, bandantiems pasiekti Graikijos pakrantę, neleistinai kirsti sienas. Garbingasis narys apie tai, žinoma, turi informacijos. „Poseidonas 2009“ taip pat apima techninės įrangos Europos oro erdvėje prie Graikijos salų sienų įrengimą. Turkija, žinoma, buvo informuota apie operaciją.

Atsižvelgiant į bendradarbiavimą operacijų metu tarp FRONTEX ir kompetentingų Turkijos valdžios institucijų, šiuo metu deramasi dėl darbo metodų. Tai teigiamas ženklas. Susitarime bus reglamentuojama keitimasis informacija ir galimybė Turkijos valdžios institucijoms dalyvauti FRONTEX jungtinėse operacijose. Šios rūšies darbas galėtų būti svarbi darbo, siekiant užkirsti kelią nelegaliai imigracijai, dalis ir padėtų pagerinti kaimynystės santykius.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Ponia pirmininke, Ministre, norėčiau dar kartą padėkoti už jūsų nuoširdžias pastangas atsakyti į mūsų klausimus, tačiau ar galėčiau pasakyti, kad iš to, ką jūs pasakėte, akivaizdu, kad turite informacijos apie šį incidentą. Mes bendradarbiaujame su Turkija, tačiau jūs man nepateikėte aiškaus atsakymo, dėl to noriu atkreipti dėmesį ir pakartoti savo klausimą – ar Turkijos oro erdvė buvo pažeista, kaip ji teigia, FRONTEX misijos metu.

Priežastis, dėl ko aš tai sakau, yra ta, kad pagal šią procedūrą mes tiriamo, ar Turkija ginčija Graikijos suverenias teises. Be to, ar galėčiau jums priminti, kad paskutinio vizito į Graikiją metu FRONTEX vykdomojo direktoriaus pavaduotojas G. A. Fernandez teigė, kad jokių pažeidimų nebuvo, ir nurodė pilotų pranešimus šiuo klausimu. Taigi, grįžtu prie savo klausimo: ar FRONTEX misijos metu buvo padaryta pažeidimų, kuriais kaltina Turkija, ir ką jūs ketinate daryti šiuo atveju?

Cecilia Malmström, einanti Tarybos Pirmininko pareigas. – (SV) Tarybai pirmininkaujančiai Švedijai labai sudėtinga tiksliai nustatyti, kada pažeidimas padaromas, o kada ne. Buvome keletą kartų informuoti apie rūpestį, kurį jaučia dauguma mano kolegų graikų. Mes apie tai diskutavome ir taip pat raginame kalbėti ir

kalbėjome apie tai su Turkijos valdžios institucijomis ir mūsų kolegomis iš Turkijos, raginame, kad jie dirbtų siekiant pagerinti kaimynystės santykius. Tarybai pirmininkaujančiai Švedijai labai sunku nustatyti, ar pažeidimas buvo padarytas, ar ne. Tai, žinoma, pagrįsta tarptautinėmis konvencijomis ir tai yra dviejų valstybių narių dvišalis klausimas.

Pirmininkė. – Ponia K. Morvai, jūs nurodėte, kad norėtumėte dar kartą kalbėti. Tai yra šio klausimo papildymas. Jūs turite trisdešimt sekundžių.

Krisztina Morvai (NI). – Ponia pirmininke, jūs turbūt skaitote mano mintis, nes aš nenurodžiau, kad noriu kalbėti, tačiau norėjau atsiprašyti už tai, kad atėmiau papildomas dvidešimt sekundžių iš šių nepaprastai aktyvių, didžiai demokratiškų diskusijų tokiame nesusijusiam klausimui kaip masinis policijos žiaurumas ir politiniai kaliniai valstybėje narėje. Aš atsiprašau.

Pirmininkė. – Jeigu turite klausimą, turėtumėte pateikti jį įprastu būdu raštu ir tuomet jį gali būti atsakyta, jeigu jis tinkamas. Esama daugybės narių, kurie nori, kad į jų klausimus būtų atsakyta šį vakarą, ir gerbdami juos, mes norėtume atlikti tai įprastu būdu.

(Klausimas Nr. 8 praleistas, nes klausimo pateikėjas nedalyvavo posėdyje)

Klausimas Nr. 9, kurį pateikė **Mairead McGuinness** (H-0325/09)

Tema: Reglamento (EB) Nr. 1/2005 persvarstymas

Ar galėtų Taryba išdėstyti Tarybai pirmininkaujančios valstybės narės nuomonę dėl Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2005 dėl gyvūnų apsaugos juos vežant persvarstymo? Ar Tarybai pirmininkaujanti valstybė narė supranta visus galimus šio persvarstymo poveikio aspektus?

Cecilia Malmström, einanti Tarybos Pirmininko pareigas. – (SV) Ačiū už jūsų klausimą. Taryba, be abejo, supranta narių susirūpinimą dėl gyvūnų gerovės. Tarybai pirmininkaujanti valstybė atsakė į panašų M. Harkin klausimą rugsėjo mėn. ir tuomet pareiškė, kad vienas iš Tarybai pirmininkaujančios Švedijos tikslų – skatinti diskusijas dėl gyvūnų gerovės ir tai yra vienas iš mūsų pirmininkavimo prioritetų.

Š. m. rugsėjo 7 d. susitikime Taryba gavo informacijos iš Komisijos, kad pasiūlymas persvarstyti Reglamentą (EB) Nr. 1/2005 dėl gyvūnų apsaugos juos vežant būtų pateiktas kuo greičiau. Tame pačiame susitikime Tarybai buvo pateiktos delegacijų nuomonės dėl naujų priemonių, skirtų pagerinti gyvūnų tarptautinio pervežimo kontrolę ir priežiūrą, būtinumo, pvz., palydovinės navigacijos sistemos. Tinkama palydovinė navigacijos sistema galėtų palengvinti valstybių narių valdžios institucijų atliekamą priežiūrą, nes šiuo metu naudojant galiojančias priemones labai sudėtinga įrodyti reglamento pažeidimus.

Reglamentas (EB) Nr. 1/2005 yra veiksmingesnis teisės aktas dėl gyvūnų apsaugos komercinio vežimo atveju, nes jame nustatytos ir susijusioms šalims priskirtos atsakomybės sritys, nustatytos griežtesnės priemonės leidimų ir priežiūros forma, taip pat griežtesnės pervežimo taisyklės.

Tam tikri gyvūnų pervežimo aspektai nereglamentuojami nuostatose, t. y. maksimalus pervežimų skaičius ir erdvės reikalavimai gyvūnams. Pagal reglamento 32 straipsnį šie aspektai turi būti aptarti ataskaitoje, kuri turi būti pateikiama kas ketveri metai ir prie kurios gali būti pridedami pasiūlymai.

Tarybai pirmininkaujanti valstybė gali patvirtinti, kad mes ketiname pradėti nagrinėti Komisijos pasiūlymą dėl reglamento persvarstymo iš karto, kai Komisija jį pateiks. Taip dar nėra, tačiau kai tik gausime pasiūlymą, pradėsime jį nagrinėti, nes mes suprantame narių interesą persvarstyti šį reglamentą.

Mairead McGuinness (PPE). – Ačiū už jūsų išsamų atsakymą.

Suprantu susirūpinimą gyvūnų gerove, tačiau noriu realaus reglamentavimo, kuris taip pat leistų užsiimti gyvūnų prekyba, kuri yra teisėta ir tinkamai kontroliuojama, ir norėčiau pasiūlyti, kad mums nereikia papildomo reguliavimo. Mums reikia visiškai tinkamai įgyvendinti galiojančias taisykles ir, manau, jūsų pastabos dėl navigacijos ir t. t. yra naudingos šiose diskusijose. Leiskime mokslui diktuoti madas.

Norėčiau paprašyti sutelkti dėmesį, galbūt, į arklių pervežimą. Tai yra konkreti problema ir šioje srityje taisyklės nėra įgyvendinamos. Galbūt, jūs galite tai pakomentuoti.

Cecilia Malmström, einanti Tarybos Pirmininko pareigas. – Nesu gyvūnų pervežimo arklių sektoriuje ekspertė, tačiau išklausiu jūsų pasiūlymą ir atkreipsiu į jį dėmesį.

Sutinku su jumis, kad paprastai dažnai atsitinka taip, kad trūksta įgyvendinimo ir ne visada būtina priimti naujas taisykles. Kai Komisija pateiks pasiūlymą, mes jį išnagrinėsime, įvertinsime ir pažiūrėsime, ar esama papildomų priemonių poreikio, ar, kaip jūs teigiate, užtenka tik pagerinti įgyvendinimą. Mes grįšime prie šio klausimo, kai tik gausime pasiūlymą iš Komisijos.

Seán Kelly (PPE). – Atsižvelgiant į kolegos M. McGuinnesso klausimą: kadangi Airijos tauta įsikūrusi saloje, ji labai priklauso nuo gyvūnų pervežimo jūra, o ribojimai, kurie taikomi arba kuriuos siūloma taikyti, daugelio pramonės atstovų nuomone, yra laikomi kaip sukeliantys per dideles išlaidas. Ar jūs į tai atsižvelgsite persvarstydami reglamentą? Priešingu atveju, nesant gyvūnų pervežimo, jūs turėsite patogų gamyklų kartelį, kuris toliau sumažins kainas ir privers vis daugiau žmonių pasitraukti iš ūkininkavimo.

Cecilia Malmström, einanti Tarybos Pirmininko pareigas. – Suprantu sunkumus, susijusius su Airijos padėtimi, nes tai yra sala ir ji priklauso nuo pervežimų.

Manau, visuose teisės aktuose tai svarbu, – ypač, – kad esame labai susirūpinę. Žinome, kad iš mūsų piliečių sulaukiame spaudimo rūpintis gyvūnų gerove, tačiau, žinoma, tai turime daryti tinkamu būdu ir įvertindami tai, kas buvo atlikta. Ar nuostatos pakankamos? Ar jos būtinos? Ar yra papildomas poreikis? Ar turime jas įgyvendinti? Į visa tai turime atkreipti dėmesį prieš nustatydami papildomą reguliavimą.

Esu įsitikinusi, kad diskutuodami su valstybėmis narėmis turėsime galimybę nustatyti jų konkrečią padėtį, kuri bus diskusijos pagrindas.

(Klausimas Nr. 10 praleistas, nes klausimo pateikėjas nedalyvavo posėdyje)

Klausimas Nr. 19, kurį pateikė **Seán Kelly (H-0357/09)**

Tema: Už sportą atsakingo Komisijos nario pareigybė

Kadangi didėja nutukusių vaikų proporcija ES 27 šalyse ir kadangi didėjant ES gyventojų amžiaus vidurkiui svarbu užtikrinti sveikatą viso gyvenimo eigoje, derėtų teigiamai vertinti tai, kad pagal Lisabonos sutartį sportas įtrauktas į ES įgaliojimų sritį. Ar Taryba atsižvelgdama į tai, kad sporto vaidmuo labiau pripažįstamas Sutartyje, paremtų iniciatyvą oficialiai priskirti sportą vieno iš būsimų Komisijos narių pareigoms?

Cecilia Malmström, einanti Tarybos Pirmininko pareigas. – Šiandien ES teisės aktai galioja ir sportui ir, kaip teisingai nurodo garbingasis narys, įsigaliojusioje Lisabonos sutartyje bus nustatytas teisinis pagrindas ES, suteikiantis jai galimybę prisidėti prie Europos sporto klausimų skatinimo, atsižvelgiant į ypatingą sporto pobūdį, savanoriška veikla grindžiamas jo struktūras, jo socialinę ir lavinamąją funkciją.

Tačiau Taryba negali nurodyti savo pozicijos dėl kitos Komisijos vidinės organizacijos, kuri pagal Sutartį yra Komisijos pirmininko kompetencijai priklausančias klausimas.

Sutinku, kad sportas ir sveikata yra neatskiriami. Sportas taip pat skatina socialinę sanglaudą, demokratiją ir asmenybės vystymąsi. Sportas iš tikrųjų taip pat yra pramoga, ar tai būtų vietos futbolo klubo rungtynės, ar tarptautiniai čempionatai.

Tikiu, kad laisvas ir nepriklausomas sporto judėjimas taip pat sprendžia visuomeninius klausimus, pvz., dėl visuomenės sveikatos ir demokratinų vertybių apsaugos.

Tarybai pirmininkaujanti Švedija pripažįsta, kad sporto politika visų pirma priklauso nacionalinei kompetencijai. Teikiant naujus pasiūlymus ir programas, kurios praplečia politikos sritis ES lygmeniu tokiu būdu, kuris galėtų pakenkti šiuo metu gerai veikiančioms sistemoms, pvz., kurias pilietinė visuomenė kūrė metų metus, reikia būti atsargiems.

Seán Kelly (PPE). – Labai jums ačiū, visų pirma, kad atkreipėte dėmesį į mano klausimą: aš tai labai vertinu. Taip pat noriu padėkoti už išsamų atsakymą. Manau, kad jūs labai aiškiai nurodėte sporto vertę, ypač jo vertę sveikatai, ir aš esu įsitikinęs, kad įsigaliojus Lisabonos sutarčiai galėsime vieningai užtikrinti, kad sportui, kaip Europos Sąjungos kompetencijos sričiai, tektų teisinga skatinimo ir viešinimo dalis.

Mairead McGuinness (PPE). – Ačiū, kad atsakėte į klausimą, nes S. Kelly yra labai drovus ir nepasakė, kad jis buvo Gėlių sporto asociacijos prezidentas, tai – svarbiausias sportinis judėjimas Airijoje, ir dėl to jo interesų sritis yra sportas. Jis buvo labai kuklus dėl to, maniau, kad jūs turėtumėte tai žinoti.

Pirmininkė. – Ačiū jums už informaciją šiuo klausimu.

Klausimų laikas baigtas.

Atsakymai į klausimus, į kuriuos nebuvo atsakyta dėl laiko stokos, bus pateikti raštu (žr.priedą).

11. Parlamentinis imunitetas (žr. protokolą)

12. Komitetų ir delegacijų sudėtis (žr. protokolą)

13. Antrosios kartos Šengeno informacinės sistemos (SIS II) ir Vizų informacinės sistemos (VIS) pažanga (pateikti pasiūlymai dėl rezoliucijų) (žr. protokolą)

14. Kito posėdžio darbotvarkė (žr. protokolą)

15. Posėdžio pabaiga

(Posėdis baigtas 19 val. 5 min.)